

Europeiska unionens officiella tidning

L 178

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjätte årgången

28 juni 2013

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 576/2013 av den 12 juni 2013 om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om upphävande av förordning (EG) nr 998/2003 ⁽¹⁾ 1

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/29/EU av den 12 juni 2013 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av pyrotekniska artiklar (omarbetning) ⁽¹⁾ 27
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EU av den 12 juni 2013 om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs och om ändring av direktiv 2004/35/EG ⁽¹⁾ 66
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/31/EU av den 12 juni 2013 om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG vad gäller djurhälsokraven för handel med hundar, katter och illrar inom unionen och vid import av dessa djur till unionen ⁽¹⁾ 107

Pris: 7 EUR

(forts. på nästa sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 577/2013 av den 28 juni 2013 om förlagan till identitetshandlingar för förflyttning av hundar, katter och illrar utan kommersiellt syfte, om fastställande av förteckningar över territorier och tredjeländer samt om krav på format, utformning och språk för de förklaringar som visar att vissa villkor som fastställs i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 576/2013 uppfyllts ⁽¹⁾** 109

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 576/2013

av den 12 juni 2013

om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om upphävande av förordning (EG) nr 998/2003

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

människors och djurs hälsa i samband med sådan förflyttning utan kommersiellt syfte och att undanröja oomtvärande hinder för sådan förflyttning.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 43.2, artikel 168.4 och artikel 168.4 b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 ⁽³⁾ fastställs de djurhälsovillkor som ska tillämpas vid förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller från tredjeländer och de kontroller som ska utföras vid sådan förflyttning. Syftet är att säkerställa en tillfredsställande säkerhetsnivå med avseende på riskerna för

(2) I ett uttalande fogat till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 438/2010 av den 19 maj 2010 om ändring av förordning (EG) nr 998/2003 om djurhälsovillkor som ska tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte ⁽⁴⁾ åtog sig kommissionen att föreslå en översyn av förordning (EG) nr 998/2003 i dess helhet, särskilt när det gäller delegerade akter och genomförandeakter. Till följd av att fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) trätt i kraft måste därför de befogenheter som kommissionen ges i förordning (EG) nr 998/2003 anpassas till artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget. Med tanke på antalet ändringar som måste göras av djurhälsovillkoren i förordning (EG) nr 998/2003 och för att se till att dessa villkor är tillräckligt tydliga och tillgängliga för allmänheten bör den förordningen upphävas och ersättas med den här förordningen.

(3) Denna förordning bör innehålla en förteckning över djurarter för vilka harmoniserade djurhälsovillkor bör gälla när djur av de arterna hålls som sällskapsdjur och är föremål för förflyttning utan kommersiellt syfte. När förteckningen utarbetas bör hänsyn tas till arternas mottaglighet för eller roll i epidemiologin för rabies.

(4) I rådets direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (*ova*) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG ⁽⁵⁾ fastställs bland annat djurhälsokrav för handel med och import av hundar, katter och

⁽¹⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 119.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 maj 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 juni 2013.

⁽³⁾ EUT L 146, 13.6.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 132, 29.5.2010, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 268, 14.9.1992, s. 54.

illrar, som är djur av arter som är mottagliga för rabies. Eftersom dessa arter även hålls som sällskapsdjur som ofta åtföljer sin ägare eller en auktoriserad person under förflyttning utan kommersiellt syfte inom och till unionen, bör denna förordning innehålla djurhälsovillkor för förflyttning utan kommersiellt syfte av dessa arter till medlemsstaterna. Dessa arter bör förtecknas i bilaga I del A till denna förordning.

- (5) Det bör också fastställas ett regelverk för djurhälsovillkor för förflyttning utan kommersiellt syfte av djur av arter som inte är mottagliga för rabies eller saknar epidemiologisk betydelse när det gäller rabies och som, om de inte hålls som sällskapsdjur, skulle omfattas av andra unionsrättsakter, till exempel om livsmedelsproducerande djur. Dessa arter bör förtecknas i del B i bilaga I.
- (6) Förteckningen i del B i bilaga I bör omfatta ryggradslösa djur, utom bin och humlor, som omfattas av direktiv 92/65/EEG, samt blötdjur och kräftdjur, som omfattas av rådets direktiv 2006/88/EG av den 24 oktober 2006 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur⁽¹⁾. Den bör också omfatta vattenlevande prydnadsdjur som hålls i icke-kommersiella akvarier, som inte omfattas av direktiv 2006/88/EG, samt groddjur och kräldjur.
- (7) Förteckningen i del B i bilaga I bör dessutom omfatta alla fågelarter, utom sådana som omfattas av rådets direktiv 2009/158/EG av den 30 november 2009 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredjeländ av fjäderfä och kläckägg⁽²⁾, samt gnagare och kaniner, med undantag för sådana som är avsedda för livsmedelsproduktion och som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung⁽³⁾.
- (8) För att skapa enhetlighet i unionsrätten bör det dock, i väntan på fastställandet av unionsbestämmelser om förflyttning utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller ett territorium eller ett tredjeland av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I, vara möjligt att tillämpa nationella bestämmelser

på sådan förflyttning, förutsatt att de inte är strängare än de bestämmelser som gäller för förflyttning i kommersiellt syfte.

- (9) Eftersom djur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I till denna förordning kan tillhöra arter som behöver särskilt skydd, bör denna förordning tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem⁽⁴⁾.
- (10) För att göra en tydlig åtskillnad mellan bestämmelserna om förflyttning utan kommersiellt syfte respektive om handel med och import till unionen från tredjeländer av hundar, katter och illrar som omfattas av djurhälsokraven i direktiv 92/65/EEG bör man i denna förordning inte bara definiera sällskapsdjur utan även förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte under vilken ett sådant djur åtföljer sin ägare eller en auktoriserad person. Erfarenheten visar att det vid en förflyttning utan kommersiellt syfte inte alltid är möjligt för sällskapsdjuret att hela tiden befinna sig i omedelbar närhet av ägaren eller den auktoriserade personen. Om vederbörligen motiverade och styrkta skäl föreligger bör sällskapsdjuret anses åtfölja sin ägare eller den auktoriserade personen även om förflyttningen utan kommersiellt syfte av sällskapsdjuret äger rum upp till fem dagar före eller efter ägarens eller den auktoriserade personens förflyttning, eller äger rum på en annan fysisk plats än den där ägaren eller den auktoriserade personen befinner sig.
- (11) Erfarenheterna av tillämpningen av befintliga regler visar att handel med och import till unionen från tredjeländer av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I i bedrägligt syfte kan utges för att vara en förflyttning utan kommersiellt syfte. För att förhindra sådana förfaranden, eftersom den kan medföra risker för djurhälsan, bör man i denna förordning fastställa ett högsta antal sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I som en ägare eller en auktoriserad person får ha med sig. Dock bör det högsta antalet få överskridas under vissa särskilt angivna förutsättningar. Det bör dessutom klargöras att när de särskilda villkoren inte är uppfyllda och antalet sällskapsdjur av de arter som förtecknas i bilaga I del A till denna förordning överstiger det fastställda högsta antalet, tillämpas de relevanta bestämmelserna i direktiv 92/65/EEG och direktiv 90/425/EEG⁽⁵⁾ eller direktiv 91/496/EEG⁽⁶⁾ på dessa sällskapsdjur.

⁽¹⁾ EUT L 328, 24.11.2006, s. 14.

⁽²⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 74.

⁽³⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden (EGT L 224, 18.8.1990, s. 29).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller ska organiseras för djur som importerats till gemenskapen från tredje land (EGT L 268, 24.9.1991, s. 56).

- (12) Enligt förordning (EG) nr 998/2003 ska sällskapsdjur av de arter som förtecknas i delarna A och B i bilaga I till den förordningen under en övergångsperiod betraktas som identifierade om de har försetts med en klart läslig tatuering eller ett elektroniskt identifieringssystem (*transponder*). I den här förordningen bör man därför fastställa bestämmelser om märkning av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i bilaga I del A till den här förordningen för tiden efter övergångsperiodens utgång den 3 juli 2011.
- (13) Implantering av en transponder är ett invasivt ingrepp och det krävs särskild kompetens för att utföra det. Därför bör implanteringen av transponder endast utföras av person med lämpliga kvalifikationer. Om en medlemsstat tillåter att en person som inte är veterinär implanterat transponder bör den fastställa bestämmelser om de minimikvalifikationer som krävs av en sådan person.
- (14) I bilaga Ia till förordning (EG) nr 998/2003 fastställs tekniska krav för identifiering av sällskapsdjur med hjälp av transponder. Dessa tekniska krav motsvarar internationellt godtagna standarder och bör fastställas i bilaga II till den här förordningen utan väsentliga ändringar.
- (15) För att skydda människors hälsa och hälsan hos sällskapsdjur av de arter som förtecknas i bilaga I bör det enligt denna förordning vara möjligt att anta förebyggande hälsoåtgärder avseende andra sjukdomar och infektioner än rabies. Dessa åtgärder bör bygga på validerade vetenskapliga uppgifter och stå i rimlig proportion till risken för människors eller djurs hälsa i samband med förflyttning utan kommersiellt syfte av sådana sällskapsdjur som kan drabbas av dessa sjukdomar eller infektioner. Åtgärderna bör omfatta bestämmelser om kategorisering av medlemsstater eller delar av medlemsstater, förfaranden enligt vilka medlemsstater som kräver att förebyggande hälsoåtgärder tillämpas bör bevisa kontinuerligt att åtgärderna är motiverade, villkor för tillämpning och dokumentering av de förebyggande hälsoåtgärderna och i förekommande fall villkor för undantag från tillämpningen av dessa åtgärder. En förteckning över medlemsstater och delar av medlemsstater som kategoriserats enligt de relevanta bestämmelserna bör därför fastställas i en genomförandeakt som ska antas enligt denna förordning.
- (16) Det är möjligt att rabiesvacciner som administreras till sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I före tre månaders ålder inte ger skyddande immunitet på grund av konkurrens med antikroppar från moderdjuret. Vaccintillverkarna rekommenderar således att unga sällskapsdjur inte vaccineras före den åldern. För att tillåta förflyttning utan kommersiellt syfte av unga sällskapsdjur av de arter som förtecknas i bilaga I del A som inte vaccinerats, eller som vaccinerats men ännu inte utvecklat skyddande immunitet, bör man i denna förordning därför fastställa vissa försiktighetsåtgärder som ska vidtas och ge medlemsstaterna möjlighet att tillåta sådan förflyttning till sitt territorium om de unga sällskapsdjuren uppfyller dessa åtgärder.
- (17) För att förenkla villkoren för förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I mellan medlemsstater med likvärdigt god status avseende rabies bör det i denna förordning också ges möjlighet till undantag från kravet på vaccination mot rabies. En sådan möjlighet bör vara tillgänglig efter inlämnande av en gemensam ansökan från de berörda medlemsstaterna. Ett sådant undantag bör bygga på validerade vetenskapliga uppgifter och stå i rimlig proportion till risken för människors eller djurs hälsa i samband med förflyttning utan kommersiellt syfte av sådana djur som kan drabbas av rabies. Medlemsstaterna eller delar av medlemsstater som beviljats sådant undantag bör förtecknas i en genomförandeakt som ska antas enligt denna förordning.
- (18) De länder och territorier som anges i del B avdelning 2 i bilaga II till förordning (EG) nr 998/2003 tillämpar bestämmelser som är likvärdiga med dem som tillämpas av medlemsstaterna, medan de länder och territorier som förtecknas i del C i bilaga II till den förordningen uppfyller kriterierna i artikel 10 i den förordningen. Dessa förteckningar bör fastställas utan väsentliga ändringar i en genomförandeakt som ska antas enligt den här förordningen.
- (19) Det bör dessutom föreskrivas att en förteckning över territorier eller tredjeländer som tillämpar bestämmelser med samma innehåll och verkan som de bestämmelser som fastställs i denna förordning för sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I bör anges i en genomförandeakt som ska antas enligt denna förordning.
- (20) I förordning (EG) nr 998/2003 fastställs vissa krav för förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur till medlemsstaterna från andra medlemsstater och från delar av länder och territorier som anges i del B avsnitt 2 och del C i bilaga II till den förordningen. Dessa krav omfattar bland annat en giltig vaccination mot rabies som utförts på sällskapsdjuren i fråga med vacciner som uppfyller minimikraven i det relevanta kapitlet i *Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals* från Världsgesundhetsorganisationen för djurhälsa (OIE) eller för vilka ett godkännande för försäljning har beviljats i enlighet med

antingen direktiv 2001/82/EG⁽¹⁾ eller förordning (EG) nr 726/2004⁽²⁾. Dessa vacciner har visat sig vara effektiva när det gäller att skydda djur mot rabies och ingår i giltighetskraven för vaccination mot rabies i bilaga Ib till förordning (EG) nr 998/2003. Dessa krav bör, utan väsentliga ändringar, fastställas i bilaga III till den här förordningen.

- (21) I förordning (EG) nr 998/2003 fastställs strängare djurhälsovillkor för sällskapsdjur som förflyttas till medlemsstaterna från andra länder eller territorier än de som förtecknas i del C i bilaga II till den förordningen. Dessa villkor omfattar kontroller av effektiviteten av vaccinationen mot rabies hos enskilda djur genom titrering av antikroppar i ett laboratorium som godkänts i enlighet med rådets beslut 2000/258/EG av den 20 mars 2000 om att utse ett särskilt institut med ansvar för att fastställa de kriterier som behövs för att standardisera serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet⁽³⁾. Detta villkor bör därför bibehållas i bilaga IV till den här förordningen, och det bör införas ett krav på att testet ska utföras i enlighet med metoderna i det relevanta kapitlet i Världsoorganisationen för djurhälsa (OIE) *Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals*.
- (22) För att intyga överensstämmelse med denna förordning måste identitetshandlingar åtfölja sällskapsdjur av de arter som förtecknas i bilaga I del A som är föremål för förflyttning utan kommersiellt syfte till medlemsstaterna. I denna förordning bör det därför fastställas villkor för utfärdande av identitetshandlingar och krav på deras innehåll, giltighet, säkerhetsdetaljer, format och utformning.
- (23) I denna förordning bör medlemsstaterna ges möjlighet att tillåta förflyttning utan kommersiellt syfte till sitt territorium av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I som åtföljs av en identitetshandling som utfärdats i ett territorium eller tredjeländ som tillämpar bestämmelser med samma innehåll och verkan som de bestämmelser som medlemsstaterna tillämpar. Medlemsstaterna bör också ges möjlighet att tillåta förflyttning utan kommersiellt syfte till sitt territorium efter förflyttning till ett territorium eller ett tredjeländ av sådana sällskapsdjur som åtföljs av en identitetshandling som utfärdats i en medlemsstat, förutsatt att villkoren för återvändande från dessa territorier eller tredjeländer är uppfyllda innan sällskapsdjuret lämnar unionen.
- (24) I denna förordning bör medlemsstaterna också ges möjlighet att, om en brådskande avresa är nödvändig för ägaren, exempelvis i händelse av en plötslig naturkatastrof, politiska oroligheter eller någon annan typ av force majeure som rör ägaren, tillåta direkt införsel till sitt territorium av sällskapsdjur av de arter som anges i bilaga I vilka inte uppfyller denna förordning, förutsatt att tillstånd begärs i förväg och beviljas av bestämmedlemsstaten och att en tidsbegränsad isoleringsperiod under officiell övervakning genomförs för att uppfylla villkoren i denna förordning. Även om en brådskande avresa är nödvändig bör ett sådant tillstånd vara ett oertergivitligt krav, med tanke på riskerna för djurhälsan i samband med införsel till unionen av ett sällskapsdjur som inte uppfyller förordning.
- (25) Direktiv 90/425/EEG och direktiv 91/496/EEG gäller inte för veterinärkontroller av sällskapsdjur som åtföljer resande under förflyttning utan kommersiellt syfte.
- (26) För att medlemsstaterna ska kunna kontrollera att denna förordning efterlevs och vidta nödvändiga åtgärder bör det i denna förordning därför krävas att den person som sällskapsdjuret åtföljer ska uppvisa den nödvändiga identitetshandlingen vid varje förflyttning utan kommersiellt syfte till en medlemsstat och där bör föreskrivas lämpliga dokument- och identitetskontroller av sällskapsdjur som åtföljer sin ägare under en förflyttning utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller från vissa territorier eller tredjeländer.
- (27) Medlemsstaterna bör också åläggas att vid utsedda inreseorter genomföra systematiska dokument- och identitetskontroller av sällskapsdjur som åtföljer sin ägare under en förflyttning utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från vissa territorier eller tredjeländer. Vid dessa kontroller bör hänsyn tas till relevanta principer i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd⁽⁴⁾. När så krävs för vidare förflyttning till andra medlemsstater bör medlemsstaterna vara skyldiga att dokumentera kontrollerna i identitetshandlingen för att kunna använda dagen för dessa kontroller för att fastställa identitetshandlingens giltighetstid.
- (28) Dessutom bör det i denna förordning fastställas skyddsåtgärder för att hantera risker för människors eller djurs hälsa i samband med förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 79, 30.3.2000, s. 40.

⁽⁴⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.

- (29) För att allmänheten ska få tydlig och tillgänglig information om bestämmelserna om förflyttning utan kommersiellt syfte till unionen av sällskapsdjur av de arter som anges i bilaga I bör medlemsstaterna åläggas att göra denna information, särskilt de relevanta bestämmelserna i nationell rätt, tillgänglig för allmänheten.
- (30) I syfte att säkerställa en korrekt tillämpning av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på artspecifika krav på märkning av sällskapsdjur av de arter som anges i del B i bilaga I och artspecifika förebyggande hälsoåtgärder mot andra sjukdomar eller infektioner än rabies som drabbar de arter som anges i bilaga I, bestämmelser om begränsning av antalet sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I som får åtfölja sin ägare vid förflyttning utan kommersiellt syfte samt ändring av bilagorna II–IV. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (31) Dessutom bör befogenheten att anta akter i enlighet med det skyndsamma förfarandet delegeras till kommissionen i vederbörligen motiverade fall då risk för människors eller djurs hälsa föreligger, med avseende på förebyggande hälsoåtgärder mot andra sjukdomar eller infektioner än rabies som kan drabba sällskapsdjur av de arter som anges i bilaga I.
- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på förteckningen över de medlemsstater och delar av medlemsstater som har likvärdigt god status avseende rabies och som tillåts att sluta ömsesidiga överenskommelser om att göra undantag från vissa villkor som är tillämpliga på förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte, förteckningen över de medlemsstater som kategoriserats i enlighet med bestämmelserna om förebyggande hälsoåtgärder mot andra sjukdomar och infektioner än rabies, förteckningarna över territorier och tredjeländer som fastställts när det gäller undantag från vissa villkor för förflyttning utan kommersiellt syfte, den förlaga för de identitetshandlingar som ska åtfölja sällskapsdjur av de arter som anges i bilaga I under förflyttning utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller från ett territorium eller ett tredjeländ, regler om format, utformning och språk för den förklaring som ska under-tecknas, och skyddsåtgärder vid förekomst eller spridning av rabies eller av en annan sjukdom eller infektion än rabies. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (33) Kommissionen bör anta genomförandekter med omedelbar verkan om uppdatering av förteckningen över de medlemsstater och delar av medlemsstater med likvärdigt god status avseende rabies som tillåts att sluta ömsesidiga överenskommelser om att göra undantag från vissa villkor som är tillämpliga på förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och förteckningen över territorier eller tredjeländer i syfte att göra undantag från vissa villkor som är tillämpliga på förflyttning utan kommersiellt syfte och om skyddsåtgärder vid förekomst eller spridning av rabies, eller av en annan sjukdom eller infektion än rabies, om tvingande skäl till skyndsamhet föreligger i vederbörligen motiverade fall som rör djurs och människors hälsa.
- (34) Det har i ett antal medlemsstater konstaterats vissa brister i efterlevnaden av förordning (EG) nr 998/2003. Medlemsstaterna bör därför föreskriva sanktioner för överträdelser av den här förordningen.
- (35) I kommissionens beslut 2003/803/EG av den 26 november 2003 om upprättande av en förlaga till pass för transport av hundar, katter och illrar ⁽²⁾ fastställs förlagan till pass för förflyttning av sällskapsdjur av arterna hund, katt och iller mellan medlemsstaterna enligt förordning (EG) nr 998/2003. Identitetshandlingar som utfärdats i enlighet med denna förlaga till pass bör, på vissa villkor, förbli giltiga under sällskapsdjurets hela livstid för att begränsa den administrativa och ekonomiska bördan för ägarna.
- (36) I kommissionens genomförandebeslut 2011/874/EU av den 15 december 2011 om fastställande av förteckningen över tredjeländer och territorier från vilka det är tillåtet att importera hundar, katter och illrar och utan kommersiellt syfte transportera fler än fem hundar, katter och illrar till unionen samt förlagorna till hälsointyg för import och transporter utan kommersiellt syfte av dessa djur till unionen ⁽³⁾ fastställs förlagan till hälsointyg som visar att kraven i förordning (EG) nr 998/2003 beträffande förflyttning utan kommersiellt syfte av högst fem hundar, katter eller illrar till unionen är uppfyllda. I syfte att säkerställa en smidig övergång till de nya bestämmelserna i den här förordningen bör denna förlaga till intyg förbli giltig på vissa villkor.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 312, 27.11.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 343, 23.12.2011, s. 65.

- (37) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa krav för djurs hälsa vid förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av de arter som anges i bilaga I för att förebygga eller minimera riskerna för människors eller djurs hälsa i samband med sådan förflyttning, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (38) För att säkerställa ett samtidigt offentliggörande av denna förordning och av genomförandeakterna avseende förteckningarna över territorier och tredjeländer som fastställts när det gäller undantag från vissa villkor för förflyttning utan kommersiellt syfte, avseende förlagan för de identitetshandlingar som ska åtfölja sällskapsdjur av de arter som anges i del A i bilaga I under förflyttning utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller från ett territorium eller ett tredjeland, och regler om format, utformning och språk för den förklaring som ska undertecknas, bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning fastställs de djurhäls villkor som ska tillämpas vid förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och bestämmelser för kontroll av att dessa villkor är uppfyllda vid sådan förflyttning.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller från ett territorium eller tredjeland.
2. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av

- a) förordning (EG) nr 338/97,
- b) eventuella nationella åtgärder som medlemsstaterna har antagit, offentliggjort och gjort tillgängliga för allmänheten för att begränsa förflyttning av vissa arter eller raser av sällskapsdjur på grundval av andra hänsyn än de som rör djurhälsa.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *förflyttning utan kommersiellt syfte*: varje förflyttning som inte syftar till försäljning eller överlåtelse av äganderätten till ett sällskapsdjur,
- b) *sällskapsdjur*: djur av en art som förtecknas i bilaga I och som åtföljer sin ägare eller en auktoriserad person under en förflyttning utan kommersiellt syfte, och för vilka ägaren eller den auktoriserade personen ansvarar under hela förflyttningen utan kommersiellt syfte,
- c) *ägare*: en fysisk person som i identitetshandlingen anges som ägare,
- d) *auktoriserad person*: en fysisk person som av ägaren skriftligen bemyndigats att för ägarens räkning utan kommersiellt syfte förflytta sällskapsdjuret,
- e) *transponder*: en skrivskyddad passiv anordning för identifiering av radiofrekvenser,
- f) *identitetshandling*: en handling, utarbetad i enlighet med den förlaga som framgår av genomförandeakter som ska antas i enlighet med denna förordning, som gör det möjligt att klart identifiera sällskapsdjuret och att kontrollera att dess hälsotillstånd står i överensstämmelse med denna förordning,
- g) *förordnad veterinär*: en veterinär som av den behöriga myndigheten har förordnats att utföra särskilda uppgifter i överensstämmelse med denna förordning eller med andra akter som antagits i enlighet med denna förordning,
- h) *officiell veterinär*: en veterinär som utsetts av den behöriga myndigheten,
- i) *dokumentkontroll*: kontroll av den identitetshandling som åtföljer sällskapsdjuret,
- j) *identitetskontroll*: kontroll av överensstämmelsen mellan identitetshandlingen och sällskapsdjuret och vid behov av förekomsten av och överensstämmelsen med igenkänningsmärken,
- k) *resandes inreseort*: alla områden som medlemsstaterna utsett för utförandet av de kontroller som avses i artikel 34.1.

Artikel 4

Allmän skyldighet

Förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte vilken uppfyller de djurhälsovillkor som fastställs i denna förordning får inte förbjudas, begränsas eller hindras av andra djurhälsoskäl än de som följer av tillämpningen av denna förordning.

Artikel 5

Högsta antal sällskapsdjur

1. Det högsta antalet sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I som får åtfölja ägaren eller en auktoriserad person under en enda förflyttning utan kommersiellt syfte får inte överstiga fem.

2. Genom undantag från punkt 1 får det högsta antalet sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I överstiga fem, om följande villkor är uppfyllda:

- a) förflyttningen av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte avser deltagande i tävlingar, utställningar eller idrottsevenemang eller träning inför sådana evenemang, och
- b) ägaren eller den auktoriserade personen lämnar in skriftligt bevis på att sällskapsdjuren har registrerats antingen för att delta i ett evenemang som avses i led a, eller i en organisation som organiserar sådana evenemang,
- c) sällskapsdjuren är äldre än sex månader.

3. Medlemsstaterna får utföra standardstickprover för att kontrollera att den information som inlämnats i enlighet med punkt 2 b är korrekt.

4. När det högsta antal sällskapsdjur som avses i punkt 1 överskrids och de villkor som avses i punkt 2 inte är uppfyllda, ska dessa sällskapsdjur uppfylla de djurhälsokrav som anges i direktiv 92/65/EEG för de berörda arterna och medlemsstaterna ska säkerställa att dessa djur är föremål för sådana veterinärkontroller som föreskrivs i direktiven 90/425/EEG och 91/496/EEG, beroende på vad som är lämpligt.

5. För att förhindra att en förflyttning i kommersiellt syfte av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I i bedrägligt syfte utges för att vara en förflyttning utan kommersiellt syfte ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 39 för att fastställa regler som anger det högsta antalet sällskapsdjur av dessa arter som får åtfölja ägaren eller en auktoriserad person under en enskild förflyttning utan kommersiellt syfte.

6. Kommissionen ska senast den 29 juni 2018 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av

denna artikel. På grundval av rapporten ska kommissionen vid behov föreslå ändringar av denna förordning.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR FÖRFLYTTNING AV SÄLLSKAPSDJUR UTAN KOMMERSIELLT SYFTE TILL EN MEDLEMSSTAT FRÅN EN ANNAN MEDLEMSSTAT

AVSNITT 1

Sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I

Artikel 6

Villkor för förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I

Sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I får inte förflyttas till en medlemsstat från en annan medlemsstat om de inte uppfyller följande villkor:

- a) De har märkts i enlighet med artikel 17.1.
- b) De har vaccinerats mot rabies i enlighet med giltighetskraven i bilaga III.
- c) De följer förebyggande hälsoåtgärder mot andra sjukdomar eller infektioner än rabies som har antagits i enlighet med artikel 19.1,
- d) De åtföljs av en identitetshandling som är korrekt ifylld och utfärdad i enlighet med artikel 22.

Artikel 7

Undantag från kravet på vaccination mot rabies för unga sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I

1. Om inte annat följer av punkt 2 får medlemsstaterna genom undantag från tillämpningen av artikel 6 b tillåta förflyttning utan kommersiellt syfte till sitt territorium från en annan medlemsstat av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I, som

- a) antingen är yngre än 12 veckor och inte har vaccinerats mot rabies, eller
- b) är mellan 12 och 16 veckor gamla och har vaccinerats mot rabies, men som ännu inte uppfyller de giltighetskrav som avses i punkt 2 e i bilaga III.

2. Tillstånd av det slag som avses i punkt 1 får beviljas endast om

- a) antingen ägaren eller den auktoriserade personen företer en undertecknad förklaring om att sällskapsdjuret alltifrån födseln fram till tidpunkten för förflyttningen utan kommersiellt syfte inte har haft kontakt med viltlevande djur av arter som är mottagliga för rabies, eller

b) sällskapsdjuren åtföljs av moderdjuret, som de fortfarande är beroende av, och det av den identitetshandling som åtföljer moderdjuret kan fastställas att moderdjuret före ungarnas födsel har vaccinerats mot rabies i enlighet med giltighetskraven i bilaga III.

3. Kommissionen får genom en genomförandeakt anta bestämmelser om format, utformning och språk för de förklaringar som avses i punkt 2 a i denna artikel. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

Artikel 8

Undantag från kravet på rabiesvaccination för sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I

1. Genom undantag från tillämpningen av artikel 6 b får direkt förflyttning utan kommersiellt syfte mellan medlemsstater eller delar av medlemsstater av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I och som inte vaccinerats mot rabies tillåtas i enlighet med det förfarande som avses i punkt 2 på gemensam ansökan av de berörda medlemsstaterna.

2. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta en förteckning över de medlemsstater som tillåts att sluta ömsesidiga överenskommelser om att göra undantag från artikel 6 b i enlighet med punkt 1 i den här artikeln. I den förteckningen ska de delar av medlemsstater för vilka undantaget kan vara tillämpligt anges.

3. För att upptas i den förteckning som avses i punkt 2 ska de medlemsstater som är intresserade av en sådan ömsesidig överenskommelse inge en gemensam ansökan till kommissionen med uppgifter om utkastet till överenskommelse genom vilket de, med beaktande av de förfaranden som anges i Terrestrial Animal Health Code från Världsoorganisationen för djurhälsa (OIE) för ett land eller en zon som vill förklara sig fritt/fri från rabies, kan visa att de uppfyller minst följande villkor:

- a) De ansökande medlemsstaterna ska använda löpande övervaknings- och rapporteringssystem för rabies.
- b) De ansökande medlemsstaterna, eller delar av deras territorier vilka ansökan gäller, ska under minst två år före den gemensamma ansökan ha varit fria från rabies, och rabies ska inte ha fastställts hos vilda djur på de berörda medlemsstaternas territorium eller delar därav på grundval av de system som avses i led a.
- c) De ansökande medlemsstaterna ska använda effektiva och ändamålsenliga kontrollåtgärder för att förhindra införande till, och spridning inom, deras territorium av rabies.

d) Ansökan om undantag från artikel 6 b ska vara motiverad och stå i proportion till risken för människors och djurs hälsa i samband med direkt förflyttning utan kommersiellt syfte från en av de ansökande medlemsstaterna till en annan eller delar av dess territorium av icke vaccinerade sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I.

Den gemensamma ansökan ska innehålla relevant, tillförlitlig och vetenskapligt validerad information.

4. Kommissionen ska genom en genomförandeakt avföra medlemsstater från den förteckning som avses i punkt 2 avseende hela eller delar av deras territorier om någon ändring av de omständigheter som specificeras i punkt 3 innebär att det inte längre finns stöd för ansökan om undantag.

5. De genomförandeakter som avses i punkterna 2 och 4 ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

6. Om tvingande skäl till skyndsamhet föreligger i vederbörligen motiverade fall som rör djurs och människors hälsa ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan om uppdatering av förteckningen över de medlemsstater och delar av medlemsstater som avses i punkt 2 i den här artikeln i enlighet med det förfarande som avses i artikel 41.3.

AVSNITT 2

Sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I

Artikel 9

Villkor för förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I

1. Om kommissionen har antagit en delegerad akt enligt artikel 19.1 avseende sällskapsdjur av någon av de arter som förtecknas i del B i bilaga I ska förflyttningen utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av den arten till en medlemsstat från en annan medlemsstat ske enligt de villkor som föreskrivs i punkt 2 i den här artikeln.

2. Sällskapsdjur av de arter som avses i punkt 1 får förflyttas till en medlemsstat från en annan medlemsstat endast om de uppfyller följande villkor:

- a) De är märkta eller beskrivna enligt de krav som antagits i enlighet med artikel 17.2,
- b) de följer förebyggande hälsoåtgärder mot andra sjukdomar eller infektioner än rabies som har antagits i enlighet med artikel 19.1,
- c) de åtföljs av en identitetshandling som är korrekt ifylld och utfärdad i enlighet med artikel 29.

3. Innan de tillämpliga delegerade akter som avses i punkt 1 har antagits får medlemsstaterna tillämpa befintliga nationella bestämmelser på förflyttningar utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I till deras territorium från en annan medlemsstat, förutsatt att dessa bestämmelser

- a) tillämpas på ett sätt som står i proportion till risken för människors och djurs hälsa i samband med förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av dessa arter, och
- b) inte är strängare än de som tillämpas på handel med djur av de arterna i enlighet med direktiv 92/65/EEG eller 2006/88/EG.

KAPITEL III

VILLKOR FÖR FÖRFLYTTNING AV SÄLLSKAPSDJUR UTAN KOMMERSIELLT SYFTE TILL EN MEDLEMSSTAT FRÅN ETT TERRITORIUM ELLER TREDJELAND

AVSNITT 1

Sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I

Artikel 10

Villkor för förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I

1. Sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I får inte förflyttas till en medlemsstat från ett territorium eller tredjeland om de inte uppfyller följande villkor:

- a) De är märkta i enlighet med artikel 17.1.
- b) De har vaccinerats mot rabies i enlighet med giltighetskraven i bilaga III.
- c) De har genomgått en titrering av rabiesantikroppar i enlighet med giltighetskraven i bilaga IV.
- d) De följer förebyggande hälsoåtgärder mot andra sjukdomar eller infektioner än rabies som har antagits i enlighet med artikel 19.1.
- e) De åtföljs av en identitetshandling som är korrekt ifylld och utfärdad i enlighet med artikel 26.

2. Sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I får förflyttas till en medlemsstat från ett annat territorium eller tredjeland än de som förtecknas i enlighet med artikel 13.1 endast via en resandes inreseort som förtecknats enligt vad som krävs i artikel 34.3.

3. Genom undantag från punkt 2 får medlemsstaterna tillåta att registrerade militär- eller sök- och räddningshundar förflyttas via en annan inreseort än en resandes inreseort, förutsatt att

- a) ägaren eller den auktoriserade personen har ansökt i förväg om ett tillstånd och medlemsstaten har beviljat ett sådant tillstånd, och
- b) det på en plats som av den behöriga myndigheten utsetts för detta syfte har kontrollerats att hundarna uppfyller kraven i artikel 34.2 samt de krav på arrangemang som föreskrivs i det tillstånd som avses i led a i denna punkt.

Artikel 11

Undantag från kravet på vaccination mot rabies för unga sällskapsdjur av de arter som förtecknas i bilaga I del A

1. Om inte annat följer av punkt 2, får medlemsstaterna genom undantag från tillämpningen av artikel 10.1 b tillåta förflyttning utan kommersiellt syfte till sitt territorium från territorier eller tredjeländer som förtecknas i enlighet med artikel 13.1 eller 13.2 av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I, som

- a) antingen är yngre än 12 veckor och inte har vaccinerats mot rabies, eller
- b) är mellan 12 och 16 veckor gamla och har vaccinerats mot rabies, men ännu inte uppfyller de giltighetskrav som avses i punkt 2 e i bilaga III.

2. Det tillstånd som avses i punkt 1 får beviljas endast om

- a) antingen ägaren eller den auktoriserade personen företer en signerad förklaring om att sällskapsdjuren alltifrån födseln fram till tidpunkten för förflyttningen utan kommersiellt syfte inte har haft kontakt med viltlevande djur av arter som är mottagliga för rabies, eller
- b) sällskapsdjuren åtföljs av moderdjuret, som de fortfarande är beroende av, och det av den identitetshandling som åtföljer moderdjuret kan fastställas att moderdjuret före ungarnas födsel har vaccinerats mot rabies i enlighet med giltighetskraven i bilaga III.

3. Vidareförflyttning utan kommersiellt syfte till en annan medlemsstat av de sällskapsdjur som avses i punkt 1 i denna artikel är förbjuden, utom om de förflyttas i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 6 eller om de har beviljats tillstånd för förflyttning i enlighet med artikel 7 och bestämmelsemedlemsstaten också har godkänt förflyttningen till dess territorium från territorier eller tredjeländer i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

4. Kommissionen får genom en genomförandeakt anta bestämmelser om format, utformning och språk för de förklaringar som avses i punkt 2 led a i denna artikel. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

Artikel 12

Undantag från kravet på titrering av rabiesantikroppar för sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I

1. Genom undantag från tillämpningen av artikel 10.1 c ska titrering av rabiesantikroppar inte krävas för sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I, då de från ett territorium eller tredjeländ som förtecknas i enlighet med artikel 13.1 eller 13.2 förflyttas till en medlemsstat

- a) antingen direkt,
- b) efter en vistelse endast i ett eller flera av de territorierna eller tredjeländerna, eller
- c) efter transitering genom ett annat territorium eller tredjeländ än de som förtecknas i enlighet med artikel 13.1 eller 13.2, under förutsättning att ägaren eller en auktoriserad person lämnar en undertecknad förklaring om att sällskapsdjuren under transiteringen inte har haft kontakt med djur av arter som är mottagliga för rabies, och att de hållits i säkert förvar i ett transportmedel eller på den internationella flygplatsens område.

2. Kommissionen får genom en genomförandeakt anta bestämmelser om format, utformning och språk för de förklaringar som avses i punkt 1c i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

Artikel 13

Fastställande av en förteckning över territorier och tredjeländer

1. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta en förteckning över territorier och tredjeländer som har ansökt om att upptas på förteckningen som visar att de för djur av arter som förtecknas i del A i bilaga I tillämpar bestämmelser med samma innehåll och verkan som de bestämmelser som fastställs i avsnitt 1 i kapitel II, detta avsnitt och i avsnitt 2 i kapitel VI och i tillämpliga fall de bestämmelser som antagits i enlighet med dessa bestämmelser.

2. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta en förteckning över territorier och tredjeländer som ansökt om att upptas på förteckningen som visar att de, i fråga om sällskapsdjur av de arter som anges i del A i bilaga I, uppfyller minst följande kriterier:

- a) Det är obligatoriskt att anmäla fall av rabies till de behöriga myndigheterna.
- b) Ett effektivt övervakningssystem för rabies är infört sedan minst två år före ansökan med ett minimikrav som innebär att det finns ett pågående program för tidig upptäckt som säkerställer utredning och rapportering av djur som misstänks ha rabies.
- c) Strukturen på och organisationen för veterinärmyndigheterna och kontrollorganen, deras befogenheter och den kontroll som dessa underkastas samt deras möjligheter, inbegripet personal- och laboratorieresurser, är tillräckliga för att
 - i) på ett effektivt sätt tillämpa och verkställa nationell lagstiftning om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte, och
 - ii) garantera giltigheten av de identitetshandlingar i det format som föreskrivs i artikel 25, som utfärdats i enlighet med artikel 26.
- d) Bestämmelserna om förebyggande och kontroll av rabies har trätt i kraft och genomförs effektivt för att minimera risken för smitta hos sällskapsdjur, inbegripet bestämmelserna om import av sällskapsdjur från andra länder eller territorier, och i förekommande fall, bestämmelserna om
 - i) kontroll av herrelösa hundar och katter,
 - ii) vaccination av sällskapsdjur mot rabies, särskilt där rabies förekommer bland vampyrfladder, och
 - iii) kontroll och bekämpning av rabies hos vilda djur.
- e) Det finns bestämmelser i kraft för tillstånd för och försäljning av rabiesvacciner.

3. De genomförandeakter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

Om tvingande skäl till skyndsamt föreligger i vederbörligen motiverade fall som rör djurs och människors hälsa, ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan om uppdatering av förteckningen över de territorier och tredjeländer som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel i enlighet med det förfarande som avses i artikel 41.3.

AVSNITT 2

Sällskapsdjur av de arter som anges i del B i bilaga I

Artikel 14

Villkor för förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I

1. Om kommissionen har antagit en delegerad akt enligt artikel 19.1 avseende sällskapsdjur av någon av de arter som förtecknas i del B i bilaga I ska förflyttningen utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av den arten till en medlemsstat från ett territorium eller ett tredjeland ske i enlighet med de villkor som föreskrivs i punkt 2 i den här artikeln.

2. Sällskapsdjur som avses i punkt 1 får förflyttas till en medlemsstat från ett territorium eller ett tredjeland endast om de uppfyller följande villkor:

- a) de är märkta eller beskrivna enligt de krav som har antagits i enlighet med artikel 17.2,
- b) de följer alla förebyggande hälsoåtgärder mot andra sjukdomar eller infektioner än rabies som har antagits enligt artikel 19.1,
- c) de åtföljs av en identitetshandling som är korrekt ifylld och utfärdad i överensstämmelse med artikel 31,
- d) de har förts in via en resandes inreseort vid ankomst från ett annat territorium eller tredjeland än de som förtecknas enligt artikel 15.

3. Innan de tillämpliga delegerade akter som avses i punkt 1 har antagits får medlemsstaterna tillämpa nationella bestämmelser på förflyttningar utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I till en medlemsstat från ett territorium eller tredjeland, på villkor att dessa bestämmelser

- a) tillämpas på ett sätt som står i proportion till risken för människors och djurs hälsa i samband med förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur av dessa arter, och
- b) inte är strängare än de som tillämpas på import av djur av de arterna i enlighet med direktiv 92/65/EEG eller 2006/88/EG.

Artikel 15

Fastställande av en förteckning över territorier och tredjeländer

Kommissionen får genom en genomförandeakt anta en förteckning över territorier och tredjeländer som har visat att de för sällskapsdjur av arter som förtecknas i del B i bilaga I tillämpar

bestämmelser med samma innehåll och verkan som de bestämmelser som anges i avsnitt 2 i kapitel II, detta avsnitt och avsnitt 2 i kapitel VI och i tillämpliga fall de bestämmelser som antagits enligt dessa bestämmelser.

AVSNITT 3

Undantag från villkoren för förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte

Artikel 16

Undantag från de villkor som är tillämpliga på förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur mellan vissa länder och territorier

Genom undantag från artiklarna 10 och 14 får förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte mellan följande länder och territorier fortsätta på de villkor som fastställs i de nationella bestämmelserna i dessa länder och territorier:

- a) San Marino och Italien.
- b) Vatikanstaten och Italien.
- c) Monaco och Frankrike.
- d) Andorra och Frankrike.
- e) Andorra och Spanien.
- f) Norge och Sverige.
- g) Färöarna och Danmark.
- h) Grönland och Danmark.

KAPITEL IV

MÄRKNING OCH FÖREBYGGANDE HÄLSOÅTGÄRDER

AVSNITT 1

Märkning

Artikel 17

Märkning av sällskapsdjur

1. Sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I ska vara märkta genom implantering av en transponder eller genom en klart läslig tatuering som utförts före den 3 juli 2011.

När den transponder som avses i första stycket inte uppfyller de tekniska kraven i bilaga II, ska ägaren eller den auktoriserade personen ställa den utrustning som krävs för avläsning av transpondern till förfogande vid varje kontroll av den märkning som föreskrivs i artiklarna 22.1 och 22.2, 26, och de identitetskontroller som föreskrivs i artiklarna 33 och 34.1.

2. Sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I ska märkas eller beskrivas med beaktande av varje enskild arts specifika drag, på ett sådant sätt att man säkerställer ett samband mellan sällskapsdjuret och dess identitetshandling.

Med tanke på den mångfald arter som förtecknas i del B i bilaga I ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 39 rörande sådana artspecifika drag för märkning eller beskrivning av sällskapsdjur av dessa arter och därvid ta hänsyn till relevanta nationella krav.

Artikel 18

Kvalifikationskrav för personer som implanterar transpondrar i sällskapsdjur

Om en medlemsstat avser att tillåta implantering av transpondrar av en person som inte är veterinär ska den fastställa bestämmelser om de minimikvalifikationer som krävs av en sådan person.

AVSNITT 2

Förebyggande hälsoåtgärder mot andra sjukdomar och infektioner än rabies

Artikel 19

Förebyggande hälsoåtgärder och villkor för tillämpningen av dem

1. När förebyggande hälsoåtgärder är nödvändiga för att skydda människors eller sällskapsdjurs hälsa, i syfte att bekämpa andra sjukdomar eller infektioner än rabies som kan spridas i samband med förflyttning av sällskapsdjuren, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 39 rörande artspecifika förebyggande hälsoåtgärder mot sådana sjukdomar eller infektioner.

När risker för människors eller djurs hälsa föreligger och det finns tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som föreskrivs i artikel 40 tillämpas på delegerade akter som antas enligt denna punkt.

2. De artspecifika förebyggande hälsoåtgärder som godkänns genom en delegerad akt som antas i enlighet med punkt 1, ska baseras på adekvata, pålitliga och validerade vetenskapliga uppgifter och ska stå i proportion till risken för människors eller djurs hälsa i samband med förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur som kan drabbas av andra sjukdomar eller infektioner än rabies.

3. De delegerade akter som avses i punkt 1 får även omfatta

a) bestämmelser om kategorisering av medlemsstater eller delar av medlemsstater, enligt deras djurhälsostatus samt övervaknings- och rapporteringssystem för vissa andra sjukdomar och infektioner än rabies,

b) de villkor som medlemsstaterna ska uppfylla för att ha rätt att fortsätta tillämpa de förebyggande hälsoåtgärder som avses i punkt 2,

c) villkoren rörande tillämpning och dokumentation av de förebyggande hälsoåtgärder som avses i punkt 2 före förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur,

d) villkoren för beviljande av undantag under vissa, närmare angivna omständigheter från tillämpningen av de förebyggande hälsoåtgärder som avses i punkt 2.

Artikel 20

Förteckning över medlemsstater eller delar av medlemsstater som avses i artikel 19.3 a

Kommissionen får genom en genomförandeakt fastställa förteckningar över medlemsstater eller delar av medlemsstater som följer de bestämmelser om kategorisering av medlemsstater eller delar av medlemsstater som avses i artikel 19.3 a. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

KAPITEL V

IDENTITETSHANDLINGAR

AVSNITT 1

Identitetshandlingar för förflyttning utan kommersiellt syfte från en medlemsstat till en annan medlemsstat av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I

Artikel 21

Format och innehåll för den identitetshandling som avses i artikel 6 d

1. Den identitetshandling som avses i artikel 6 d ska ha formen av ett pass som överensstämmer med den förlaga som ska antas i enlighet med punkt 2 i den här artikeln och ska innehålla rubriker för angivande av följande uppgifter:

a) Placering av transponder eller tatuering och antingen datum för märkning eller datum för avläsning av transponder eller tatuering samt deras alfanumeriska kod.

b) Namn, art, ras, kön, färg, födelsedatum enligt ägarens uppgift och eventuella framträdande eller märkbara kännetecken eller egenskaper hos sällskapsdjuret.

- c) Ägarens namn och kontaktuppgifter.
- d) Namn på, kontaktuppgifter till och namnteckning av den förordnade veterinär som utfärdat eller fyllt i identitetshandlingen.
- e) Ägarens namnteckning.
- f) Närmare uppgifter om vaccinationen mot rabies.
- g) Det datum då blodprovstagningen för titreringen av rabiesantikroppar gjordes.
- h) Uppgifter om uppfyllande av villkoren för förebyggande hälsoåtgärder mot andra sjukdomar eller infektioner än rabies.
- i) Andra relevanta uppgifter rörande sällskapsdjurets hälsotillstånd.

2. Kommissionen ska anta en genomförandeakt som ska fastställa den förlaga som avses i punkt 1 i denna artikel och bestämmelser rörande språk, utformning och säkerhetsdetaljer i fråga om det pass som avses i den punkten, samt de bestämmelser som krävs i samband med övergången till förlagan till detta pass. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

3. Det pass som avses i punkt 1 ska vara försett med ett nummer bestående av ISO-koden för den utfärdande medlemsstaten, följt av en unik alfanumerisk kod.

Artikel 22

Utfärdande och ifyllande av den identitetshandling som avses i artikel 6 d

1. Den identitetshandling som avses i artikel 6 d ska utfärdas av en förordnad veterinär efter det att
- a) denne kontrollerat att sällskapsdjuret märkts i enlighet med artikel 17.1,
- b) vederbörligen fyllt i de tillämpliga rubrikerna i identitetshandlingen med de uppgifter som avses i artikel 21.1 a–d, och
- c) ägaren undertecknat identitetshandlingen.

2. Efter att ha kontrollerat att sällskapsdjuret har märkts i enlighet med artikel 17.1 ska en förordnad veterinär fylla i relevanta rubriker i identitetshandlingen med de uppgifter som avses i artikel 21.1 d, f, g och h, och därmed styrka att de villkor som avses i artikel 6 b och c, samt i tillämpliga fall artikel 27 b ii, har uppfyllts.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket får rubriken för de uppgifter som avses i artikel 21.1 h fyllas i av en veterinär som inte är förordnad, om detta är förenligt med bestämmelserna i den delegerade akt som antagits i enlighet med artikel 19.1.

3. Den förordnade veterinär som utfärdar identitetshandlingen ska registrera och bevara de uppgifter som avses i artikel 21.1 a–c och 21.3 under en minimiperiod som ska fastställas av den behöriga myndigheten, men som inte ska vara kortare än tre år.

4. När så krävs får överensstämmelsen med de villkor som avses i punkt 2 i denna artikel dokumenteras i mer än en identitetshandling av det format som föreskrivs i artikel 21.1.

Artikel 23

Distribution av ej ifyllda identitetshandlingar

1. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att ej ifyllda identitetshandlingar endast distribueras till förordnade veterinärer och att deras namn och kontaktuppgifter registreras med hänvisning till det nummer som avses i artikel 21.3.

2. De register som avses i punkt 1 ska bevaras under en minimiperiod som ska fastställas av den behöriga myndigheten, men som inte ska vara kortare än tre år.

Artikel 24

Undantag från kraven rörande identitetshandlingens format i artikel 21.1

1. Genom undantag från artikel 21.1 ska medlemsstaterna tillåta förflyttning utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från en annan medlemsstat av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I som åtföljs av en identitetshandling som utfärdats i enlighet med artikel 26.

2. Om så krävs ska överensstämmelse med de krav som avses i artikel 6 c dokumenteras i den identitetshandling som avses i punkt 1 sedan de kontroller som avses i artikel 34.1 fullgjorts.

AVSNITT 2

Identitetshandlingar för förflyttning utan kommersiellt syfte från ett territorium eller tredjeland till en medlemsstat av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I

Artikel 25

Format och innehåll för den identitetshandling som avses i artikel 10.1 e

1. Den identitetshandling som avses i artikel 10.1 e ska ha formen av ett djurhälsointyg som överensstämmer med den förlaga som ska antas i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, och ska innehålla rubriker för angivande av följande uppgifter:

- a) Placering av transponder eller tatuering och antingen datum för märkning eller datum för avläsning av transponder eller tatuering samt deras alfanumeriska kod.
- b) Sällskapsdjurets art, ras, födelsedatum enligt ägarens uppgift, kön och färg.
- c) Ett för intyget unikt referensnummer.
- d) Namn på samt kontaktuppgifter till ägaren eller den auktoriserade personen.
- e) Namn på, kontaktuppgifter till och namnteckning av den tjänsteman eller förordnad veterinär som utfärdat identitetshandlingen.
- f) Närmare uppgifter om vaccinationen mot rabies.
- g) Det datum då blodprovstagningen för titreringen av rabiesantikroppar gjordes.
- h) Uppgifter om uppfyllande av villkoren för förebyggande hälsoåtgärder mot andra sjukdomar eller infektioner än rabies.
- i) Namn på och underskrift av företrädaren för den behöriga myndighet som ska ge sitt godkännande.
- j) Namn på, underskrift av och kontaktuppgifter till företrädaren för den behöriga myndighet som genomför de kontroller som avses i artikel 34, och datum för dessa kontroller.
- k) Andra relevanta uppgifter rörande sällskapsdjurets hälsotillstånd.

2. Kommissionen ska anta en genomförandeakt som ska fastställa den förlaga som avses i punkt 1 i denna artikel och krav rörande språk, utformning och giltighet i fråga om det

djurhälsointyg som avses i den punkten. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

3. En skriftlig förklaring undertecknad av ägaren eller den auktoriserade personen som bekräftar att förflyttningen av sällskapsdjuret till unionen är en förflyttning utan kommersiellt syfte ska ingå i den identitetshandling som avses i artikel 10.1 e.

Artikel 26

Utfärdande och ifyllande av den identitetshandling som avses i artikel 10.1 e

Den identitetshandling som avses i artikel 10.1 e utfärdas antingen av en officiell veterinär i det territorium eller tredjeland som djuret avsänds från, på grundval av stöddokumentation, eller av en förordnad veterinär, och därefter godkänns av den behöriga myndigheten i det territorium eller tredjeland som djuret avsänds från, efter det att den utfärdande veterinären

- a) kontrollerat att sällskapsdjuret är märkt i enlighet med artikel 17.1, och
- b) vederbörligen fyllt i tillämpliga rubriker i identitetshandlingen med de uppgifter som avses i artikel 25.1 a–h, och därmed intygat att villkoren i artikel 10.1 led a, samt i tillämpliga fall artikel 10.1 leden b, c och d, har uppfyllts.

Artikel 27

Undantag från kraven rörande identitetshandlingens format i artikel 25.1

Genom undantag från tillämpningen av artikel 25.1 ska medlemsstaterna tillåta förflyttning utan kommersiellt syfte till deras territorium av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I som åtföljs av en identitetshandling som utfärdats i enlighet med artikel 22 om

- a) identitetshandlingen har utfärdats i ett av de territorier eller tredjeländer som förtecknas i enlighet med artikel 13.1, eller
- b) de berörda sällskapsdjuren införs i en medlemsstat efter förflyttning till eller transitering genom ett territorium eller tredjeland från en medlemsstat, och identitetshandlingen fyllts i och utfärdats av en förordnad veterinär som intygat att sällskapsdjuren innan de lämnade unionen hade
 - i) vaccinerats mot rabies i enlighet med artikel 10.1 b, och
 - ii) genomgått titrering av rabiesantikroppar i enlighet med artikel 10.1 c, utom i de fall då undantag beviljats i enlighet med artikel 12.

AVSNITT 3

Identitetshandlingar för förflyttning utan kommersiellt syfte från en medlemsstat till en annan medlemsstat av sällskapsdjur av de arter som anges i del B i bilaga I

Artikel 28

Format och innehåll för den identitetshandling som avses i artikel 9.2 c

1. Kommissionen får genom en genomförandeakt anta en förlaga för den identitetshandling som avses i artikel 9.2 c, där det ska finnas rubriker för angivande av följande uppgifter:

- a) Kännetecken för märkningen eller beskrivningen av sällskapsdjuret, i enlighet med artikel 17.2.
- b) Sällskapsjurets art, och, i tillämpliga fall, ras, födelsedatum som uppges av ägaren, kön och färg.
- c) Ägarens namn och kontaktuppgifter.
- d) Namn på, kontaktuppgifter till och namnteckning av den förordnade veterinär som utfärdat eller fyllt i identitetshandlingen.
- e) Ägarens namnteckning.
- f) Uppgifter om uppfyllande av villkoren för förebyggande hälsoåtgärder mot andra sjukdomar eller infektioner än rabies.
- g) Andra relevanta uppgifter rörande sällskapsjurets hälsotillstånd.

2. Genom den genomförandeakt som avses i punkt 1 i denna artikel ska det också fastställas bestämmelser rörande språk, utformning, giltighet och säkerhetsdetaljer i fråga om den identitetshandling som avses i den punkten. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

Artikel 29

Utfärdande och ifyllande av den identitetshandling som avses i artikel 9.2 c

1. Den identitetshandling som avses i artikel 9.2 c ska utfärdas av en förordnad veterinär efter det att

- a) denne kontrollerat att sällskapsdjuret märkts eller beskrivits i enlighet med artikel 17.2,
- b) denne vederbörligen fyllt i de tillämpliga rubrikerna i identitetshandlingen med de uppgifter som avses i artikel 28.1 a–d, och

c) ägaren undertecknat identitetshandlingen.

2. En förordnad veterinär ska efter att ha kontrollerat att sällskapsdjuret är märkt eller beskrivet i enlighet med artikel 17.2 fylla i relevant rubrik i identitetshandlingen som avses i artikel 9.2 c med de uppgifter som avses i artikel 28.1 d och f, och i tillämpliga fall intyga att villkoren i artikel 9.2 b har uppfyllts.

AVSNITT 4

Identitetshandlingar för förflyttning utan kommersiellt syfte från ett territorium eller tredjeland till en medlemsstat av sällskapsdjur av de arter som anges i del B i bilaga I

Artikel 30

Format och innehåll för den identitetshandling som avses i artikel 14.2 c

1. Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta en förlaga för den identitetshandling som avses i artikel 14.2 c, där det ska finnas rubriker för angivande av följande uppgifter:

- a) Uppgifter om kännetecknen för märkningen eller beskrivningen av sällskapsdjuret, enligt artikel 17.2.
- b) Sällskapsjurets art, och, i tillämpliga fall, ras, födelsedatum som uppges av ägaren, kön och färg.
- c) Namn på samt kontaktuppgifter till ägaren eller den auktoriserade personen.
- d) Namn på, kontaktuppgifter till och namnteckning av den tjänsteman eller förordnade veterinär som utfärdat identitetshandlingen.
- e) Ett för intyget unikt referensnummer.
- f) Uppgifter om uppfyllande av villkoren för förebyggande hälsoåtgärder mot andra sjukdomar eller infektioner än rabies.
- g) Namn på och underskrift av företrädaren för den behöriga myndighet som ska ge sitt godkännande.
- h) Namn på, underskrift av och kontaktuppgifter till företrädaren för den behöriga myndighet som genomför de kontroller som avses i artikel 34, och datum för dessa kontroller.
- i) Andra relevanta uppgifter rörande sällskapsjurets hälsotillstånd.

2. Genom den genomförandeakt som avses i punkt 1 i denna artikel ska det också fastställas bestämmelser rörande språk, utformning och giltighet i fråga om den identitetshandling som avses i den punkten. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

3. En skriftlig förklaring undertecknad av ägaren eller den auktoriserade personen som bekräftar att förflyttningen av sällskapsdjuret till unionen är en förflyttning utan kommersiellt syfte ska ingå i den identitetshandling som avses i artikel 14.2 c.

Artikel 31

Utfärdande och ifyllande av den identitetshandling som avses i artikel 14.2 c

Den identitetshandling som avses i artikel 14.2 c ska utfärdas antingen av en officiell veterinär i det territorium eller tredjeland som djuret avsänds från, på grundval av stöddokumentation, eller av en förordnad veterinär, och därefter godkänns av den behöriga myndigheten i det territorium eller tredjeland som djuret avsänds från, efter det att den utfärdande veterinären

- a) kontrollerat att sällskapsdjuret märkts eller beskrivits i enlighet med artikel 17.2, och
- b) i relevanta rubriker i identitetshandlingen vederbörligen infört de uppgifter som avses i artikel 30.1 a–f, och därmed, i tillämpliga fall, intygat att villkoren i artikel 14.2 a och b uppfyllts.

KAPITEL VI

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

AVSNITT 1

Undantag för förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur till medlemsstater

Artikel 32

Undantag från villkoren i artiklarna 6, 9, 10 och 14

1. Genom undantag från villkoren i artiklarna 6, 9, 10 och 14 får medlemsstaterna i undantagsfall tillåta förflyttning utan kommersiellt syfte till deras territorium av sällskapsdjur vilka inte uppfyller de villkor som fastställs i de artiklarna, under förutsättning att följande krav uppfylls:

- a) Tillstånd har begärts i förväg av ägaren och bestämmelsemedlemsstaten har beviljat ett sådant tillstånd.
- b) Sällskapsdjuren hålls isolerade under officiell tillsyn, så länge det är nödvändigt för att uppfylla dessa villkor, dock inte längre än sex månader,

i) på en plats som godkänts av den behöriga myndigheten, och

ii) i enlighet med de förfaranden som framgår av tillståndet.

2. Det tillstånd som avses i punkt 1 a får omfatta ett tillstånd för transitering genom en annan medlemsstat, under förutsättning att transitmedlemsstaten dessförinnan har lämnat bestämmelsemedlemsstaten sitt samtycke till detta.

AVSNITT 2

Allmänna villkor rörande överensstämmelse

Artikel 33

Dokumentkontroll och identitetskontroll som ska genomföras avseende förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller ett territorium eller tredjeland som förtecknas i enlighet med artiklarna 13.1 och 15

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16 och i syfte att kontrollera överensstämmelse med kapitel II ska medlemsstaterna genomföra dokument- och identitetskontroller på ett icke-diskriminerande vis av sällskapsdjur som är föremål för förflyttning utan kommersiellt syfte till deras territorium från en annan medlemsstat eller från ett territorium eller tredjeland som förtecknas enligt artikel 13.1, och i tillämpliga fall artikel 15.

2. Vid varje förflyttning utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller ett territorium eller tredjeland som förtecknas enligt artikel 13.1 och i tillämpliga fall artikel 15, ska ägaren eller den auktoriserade personen efter anmodan från den behöriga myndighet som ansvarar för den kontroll som avses i punkt 1 kunna göra följande:

- a) Uppvisa sällskapsdjurets identitetshandling som krävs enligt denna förordning där överensstämmelsen med villkoren för en sådan förflyttning intygats.
- b) Ställa sällskapsdjuret till förfogande för dessa kontroller.

Artikel 34

Dokument- och identitetskontroll som ska genomföras avseende förflyttning utan kommersiellt syfte från ett annat territorium eller tredjeland än de som förtecknas enligt artikel 13.1 eller 15

1. För att kontrollera överensstämmelse med kapitel III ska en medlemsstats behöriga myndighet utföra dokument- och identitetskontroll på resandens inreseort för sällskapsdjur som är föremål för förflyttning utan kommersiellt syfte till den medlemsstaten från andra territorier eller tredjeländer än de som förtecknas enligt artikel 13.1 och i tillämpliga fall artikel 15.

2. Ägaren eller den auktoriserade personen ska vid inresa till en medlemsstat från ett annat territorium eller tredjeland än de som förtecknas enligt artikel 13.1, och i tillämpliga fall artikel 15, kontakta den behöriga myndighet som med anledning av de kontroller som avses i punkt 1 är närvarande vid inreseorten och ska

- a) uppvisa den identitetshandling tillhörande sällskapsdjuret som är nödvändig enligt denna förordning där överensstämelsen med villkoren för en sådan förflyttning intygas, och
- b) ställa sällskapsdjuret till förfogande för kontrollerna.

3. Medlemsstaterna ska upprätta en förteckning över resandes inreseorter och hålla den uppdaterad.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndighet som de har utsett att genomföra de kontroller som avses i punkt 1

- a) har full kännedom om de bestämmelser som fastställs i kapitel III och att den behöriga myndighetens tjänstemän har den nödvändiga utbildningen för att kunna tillämpa dem,
- b) för register över det sammanlagda antalet kontroller som har genomförts och fall av bristande överensstämmelse som konstaterats vid dessa kontroller, och
- c) dokumenterar de kontroller som har genomförts under den för ändamålet avsedda rubriken i identitetshandlingen när sådan dokumentation krävs vid förflyttning utan kommersiellt syfte till andra medlemsstater i enlighet med artikel 24.1.

Artikel 35

Åtgärder vid fall av bristande överensstämmelse som konstateras vid de kontroller som avses i artiklarna 33 och 34

1. Om de kontroller som avses i artiklarna 33 och 34 visar att ett sällskapsdjur inte uppfyller de villkor som fastställs i kapitlen II eller III, ska den behöriga myndigheten efter samråd med den officiella veterinären samt, vid behov, med ägaren eller den auktoriserade personen, besluta att

- a) sända sällskapsdjuret tillbaka till det land eller territorium det avsändes från,
- b) isolera sällskapsdjuret under officiell kontroll under den period som är nödvändig för att uppfylla de villkor som fastställs i kapitlen II eller III, eller

- c) i sista hand, om det inte är möjligt att sända tillbaka djuret eller praktiskt genomförbart att isolera det, avliva sällskapsdjuret i enlighet med tillämpliga nationella bestämmelser om skydd av sällskapsdjur vid tidpunkten för avlivandet.

2. När förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur till unionen avvisas av den behöriga myndigheten, ska sällskapsdjuren isoleras under officiell kontroll tills

- a) de antingen sänds tillbaka till det land eller territorium de avsändes från, eller
- b) det fattas ett annat administrativt beslut rörande sällskapsdjuren.

3. De åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ska genomföras på ägarens bekostnad och utan möjlighet till ekonomisk ersättning för ägaren eller den auktoriserade personen.

Artikel 36

Skyddsåtgärder

1. Om rabies eller en annan sjukdom eller infektion än rabies förekommer eller sprids i en medlemsstat, ett territorium eller ett tredjeland och kan komma att utgöra ett allvarligt hot mot människors eller djurs hälsa, får kommissionen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat, omedelbart och beroende på situationens allvar, genom en genomförandeakt vidta någon av följande åtgärder:

- a) Tillfälligt stoppa förflyttning utan kommersiellt syfte eller transitering av sällskapsdjur från hela eller delar av den berörda medlemsstaten eller det berörda territoriet eller tredjelandet.
- b) Fastställa särskilda villkor för förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur som kommer från hela eller delar av den berörda medlemsstaten eller det berörda territoriet eller tredjelandet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 41.2.

2. Om tvingande skäl till skyndsamt föreligger i vederbörligen motiverade fall som rör djurs och människors hälsa, ska kommissionen genast anta tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 41.3.

Artikel 37

Informationskrav

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla tydlig och lättillgänglig information för allmänheten om de djurhälsovillkor som ska vara uppfyllda vid förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och de regler för kontroll av att dessa villkor är uppfyllda som anges i denna förordning.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska särskilt omfatta följande:

- a) De kvalifikationer som krävs av personer som implanterar transpondern, enligt artikel 18.
- b) Tillståndet att avvika från kravet på vaccination mot rabies för unga sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del A i bilaga I enligt artiklarna 7 och 11.
- c) De villkor som gäller för förflyttning utan kommersiellt syfte till medlemsstaternas territorium av sällskapsdjur:
 - i) som inte uppfyller villkoren i artiklarna 6, 9, 10 eller 14,
 - ii) som kommer från vissa länder och territorier på de villkor som fastställs i dessa länders nationella bestämmelser, enligt artikel 16.
- d) Förteckningen över resandes inreseort, upprättad enligt artikel 34.3, inklusive den behöriga myndighet som är utsedd att genomföra de kontroller som avses i artikel 34.4.
- e) De villkor som gäller för förflyttning utan kommersiellt syfte till medlemsstaternas territorium av sällskapsdjur av de arter som förtecknas i del B i bilaga I och som fastställts i dessa länders nationella bestämmelser i enlighet med artikel 9.3 och artikel 14.3.
- f) Uppgifter om de vaccin mot rabies för vilka de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har beviljat godkännande för försäljning enligt punkt 1 b i bilaga III, och i synnerhet om motsvarande vaccinationsprotokoll.

3. Medlemsstaterna ska inrätta internetbaserade sidor med den information som avses i punkt 1 och informera kommissionen om internetadressen till dessa sidor.

4. Kommissionen ska hjälpa medlemsstaterna att göra denna information tillgänglig för allmänheten genom att på sin webbplats tillhandahålla

- a) länkar till medlemsstaternas internetbaserade informations-sidor och

- b) den information som avses i punkt 2 b, 2 d och 2 e i denna artikel och den information som gjorts tillgänglig för allmänheten som avses i artikel 2.2 b på ytterligare språk om så är lämpligt.

AVSNITT 3

Förfarandebestämmelser

Artikel 38

Ändringar i bilagor

För att hänsyn ska tas till den tekniska utvecklingen, den vetenskapliga utvecklingen och skyddet av människors hälsa och hälsan hos sällskapsdjur, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 39 för att ändra bilagorna II–IV.

Artikel 39

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artikel 5.5, andra stycket i artikel 17.2, första stycket i artikel 19.1 samt artikel 38 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 28 juni 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenheter senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5.5, andra stycket i artikel 17.2, första stycket i artikel 19.1 samt artikel 38 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 5.5, andra stycket i artikel 17.2, första stycket i artikel 19.1 samt artikel 38 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 40

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 39.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Artikel 41

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa som inrättats enligt artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁽¹⁾. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande ska det förfarandet avslutas utan resultat om, inom tidsfristen för att avge yttrandet, kommitténs ordförande så beslutar eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna så begär.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Artikel 42

Sanktioner

Medlemsstaterna ska föreskriva sanktioner för överträdelse av denna förordning och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa påföljder tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål delge kommissionen bestämmelserna och eventuella ändringar av dessa.

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 43

Upphävande

1. Förordning (EG) nr 998/2003 ska upphöra att gälla, med undantag av del B avsnitt 2 och del C i bilaga II, vilka ska fortsätta gälla tills de genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 13.1 respektive 13.2 i denna förordning träder i kraft.

Hänvisningar i denna förordning till förteckningen i de genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 13.1 eller 13.2 ska betraktas som hänvisningar till förteckningen över tredje-länder och territorier del B avsnitt 2 respektive del C i bilaga II till förordning (EG) nr 998/2003 fram till dess att dessa genomförandeakter träder i kraft.

2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska betraktas som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

3. Upphävandet av förordning (EG) nr 998/2003 hindrar inte att kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1152/2011 av den 14 juli 2011 som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 vad gäller förebyggande hälsoåtgärder för kontroll av infektion med *Echinococcus multilocularis* hos hundar⁽²⁾, som antagits på grundval av artikel 5.1 andra stycket i den förordningen fortsätter att gälla.

Artikel 44

Övergångsbestämmelser rörande identitetshandlingar

1. Genom undantag från artikel 21.1 ska den identitetshandling som avses i artikel 6.d anses överensstämma med denna förordning om den har

- utfärdats i enlighet med den förlaga till pass som fastställs genom beslut 2003/803/EG, och
- utfärdats före den 29 december 2014.

2. Genom undantag från artiklarna 25.1 och 27a ska den identitetshandling som avses i artikel 10.1 e anses överensstämma med denna förordning om den har

- utfärdats i enlighet med förlagan till intyg i bilaga II till beslut 2011/874/EU, eller i tillämpliga fall, den förlaga till pass som fastställts genom beslut 2003/803/EG, och
- utfärdats före den 29 december 2014.

⁽²⁾ EUT L 296, 15.11.2011, s. 6.

*Artikel 45***Ikraftträdande och tillämplighet**

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 29 december 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 12 juni 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. CREIGHTON

Ordförande

*BILAGA I***Art av sällskapsdjur**

DEL A

Hund (*Canis lupus familiaris*)

Katt (*Felis silvestris catus*)

Iller (*Mustela putorius furo*)

DEL B

Ryggradslösa djur (utom bin och humlor som omfattas av artikel 8 i direktiv 92/65/EEG samt blötdjur och kräftdjur som avses i artikel 3.1 e ii respektive 3.1 e iii i direktiv 2006/88/EG).

Vattenlevande prydnadsdjur enligt definitionen i artikel 3 k i direktiv 2006/88/EG och undantagna från tillämpningen av det direktivet genom dess artikel 2.1 a.

Groddjur

Kräldjur

Fåglar: exemplar av andra fågelarter än de som avses i artikel 2 i direktiv 2009/158/EG.

Däggdjur: gnagare och kaniner utom sådana som är avsedda för livsmedelsproduktion och definieras under hardjur i bilaga I till förordning (EG) nr 853/2004.

*BILAGA II***Tekniska krav för transpondrar**

Transpondrarna måste

- a) överensstämja med ISO-standard 11784 och fungera med HDX- eller FDX-B-teknik, och
 - b) kunna avläsas med läsare som överensstämmer med ISO-standard 11785.
-

BILAGA III

Giltighetskrav för vaccination mot rabies

1. Rabiesvaccinet ska uppfylla följande krav:
 - a) Det ska vara ett annat vaccin än ett levande modifierat vaccin och höra till någon av följande kategorier:
 - i) Ett inaktiverat vaccin med minst en antigenenhet per dos (rekommendation från Världshälsoorganisationen).
 - ii) Ett rekombinant vaccin som uttrycker det immuniserande glykoproteinet i rabiesvirus i en levande virusvektor.
 - b) Om det administreras i en medlemsstat ska det ha beviljats godkännande för försäljning i enlighet med
 - i) artikel 5 i direktiv 2001/82/EG, eller
 - ii) artikel 3 i förordning (EG) nr 726/2004.
 - c) Om det administreras i ett territorium eller ett tredjeland ska det ha beviljats godkännande eller tillstånd av den behöriga myndigheten och åtminstone uppfylla kraven i den relevanta delen av kapitlet om rabies i *Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals* från Världsoorganisationen för djurhälsa.
2. En vaccination mot rabies ska uppfylla följande krav:
 - a) Vaccinet ska administreras av en förordnad veterinär.
 - b) Sällskapsdjuret ska vara minst tolv veckor gammalt den dag vaccinationen utfördes.
 - c) Datumet för administrering av vaccinet ska anges av en förordnad veterinär eller en officiell veterinär i det relevanta avsnittet i identitetshandlingen.
 - d) Det datum för administrering som avses i led c ska inte infalla tidigare än det datum för märkning med transponder eller tatuering eller det datum för avläsning av transponder eller tatuering som anges i det relevanta avsnittet i identitetshandlingen.
 - e) Giltighetstiden för vaccinationen inleds när skyddande immunitet fastställs, vilket ska vara minst 21 dagar efter slutförandet av det vaccinationsprotokoll som tillverkaren kräver för den första vaccinationen, och löper till utgången av perioden med skyddande immunitet i enlighet med den tekniska specifikationen i det godkännande för försäljning som avses i punkt 1 b eller det godkännande eller tillstånd som avses i punkt 1 c för rabiesvaccinet i den medlemsstat eller det territorium eller det tredjeland där vaccinet administreras.

Giltighetstiden för vaccinationen ska anges av en förordnad veterinär eller en officiell veterinär i det relevanta avsnittet i identitetshandlingen.
 - f) En förnyad vaccination ska betraktas som en första vaccination om den inte utförts inom den giltighetstid som avses i led e för en tidigare vaccination.

BILAGA IV

Giltighetskrav för titreringen av rabiesantikroppar

1. Det blodprov som krävs för titreringen av rabiesantikroppar ska utföras och dokumenteras av en förordnad veterinär i det relevanta avsnittet i identitetshandlingen.
2. Titreringen av rabiesantikroppar ska uppfylla följande krav:
 - a) Den ska utföras på ett prov som tagits minst 30 dagar efter vaccinationsdatumet, och
 - i) minst tre månader före datumet för
 - förflyttningen utan kommersiellt syfte från ett annat territorium eller tredjeland än de som förtecknas i de genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 13.1 eller 13.2, eller
 - transiteringen genom ett sådant territorium eller tredjeland, om villkoren i artikel 12 c inte är uppfyllda, eller
 - ii) innan sällskapsdjuret lämnar unionen, vid förflyttning till eller transitering genom ett annat territorium eller tredjeland än de som förtecknas i enlighet med artikel 13.1 eller 13.2; i identitetshandlingen i det format som föreskrivs i artikel 21.1 ska det bekräftas att en titrering av rabiesantikroppar utförts med tillfredsställande resultat före datumet för förflyttning.
 - b) Den ska påvisa minst 0,5 IE/ml neutraliserande antikroppar mot rabiesvirus i serum och utföras enligt en metod som föreskrivs i den relevanta delen av kapitlet om rabies i *Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals* från Världsgesundhetsorganisationen för djurhälsa.
 - c) Den ska utföras i ett laboratorium som godkänts i enlighet med artikel 3 i beslut 2000/258/EG.
 - d) Den behöver inte upprepas efter ett tillfredsställande resultat enligt led b, förutsatt att sällskapsdjuret undergår förnyad vaccination inom den giltighetstid som avses i punkt 2 e i bilaga III.

BILAGA V

Jämförelsetabell som det hänvisas till i artikel 43.2

Förordning (EC) No 998/2003	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 första stycket	Artikel 2.1
Artikel 2 andra stycket	Artikel 2.2 a
Artikel 2 tredje stycket	Artikel 2.2 b
Artikel 3 a	Artikel 3 a och 3 b
Artikel 3 b	Artikel 3 f
Artikel 3 c	Artikel 2.1
Artikel 4.1 första stycket	
	Artikel 17.1 första stycket
Artikel 4.1 andra stycket	Artikel 17.1 andra stycket
Artikel 4.2	—
Artikel 4.3	—
Artikel 4.4	—
Artikel 5.1 a	Artikel 6 a
Artikel 5.1 b	Artikel 6 d
Artikel 5.1 b i	Artikel 6 b
Artikel 5.1 b ii	Artikel 6 c
Artikel 5.1 andra stycket	Artikel 19
Artikel 5.2	Artikel 7
Artikel 6	—
Artikel 7	Artiklarna 5.5, 9, 14 och 28
Artikel 8.1	Artiklarna 10 och 12
Artikel 8.2	Artiklarna 10.1 e och 27
Artikel 8.3 a	Artikel 13.1
Artikel 8.3 b	Artikel 16
Artikel 8.3 c	Artikel 11
Artikel 8.4	Artikel 25.1 och 25.2
Artikel 9	Artiklarna 14 och 30.1 och 30.2
Artikel 10 första stycket	Artikel 13.2
Artikel 10 andra stycket	Artikel 13.3
Artikel 11 första meningen	Artikel 37.1
Artikel 11 andra meningen	Artikel 34.4 a
Artikel 12 inledningen och första stycket led a	Artiklarna 10.2 och 34.1

Förordning (EC) No 998/2003	Denna förordning
Artikel 12 inledningen och första stycket led b	Artikel 5.4
Artikel 12 andra stycket	Artiklarna 34.3 och 37.2 d
Artikel 13	Artiklarna 34.3 och 37.2 d
Artikel 14 första stycket	Artikel 34.2 a
Artikel 14 andra stycket	Artikel 17.1 andra stycket
Artikel 14 tredje stycket	Artiklarna 35.1 och 35.3
Artikel 14 fjärde stycket	Artikel 35.2
Artikel 15	Bilaga IV.1 och IV.2
Artikel 16	—
Artikel 17 första stycket	—
Artikel 17 andra stycket	Artikel 21.1
Artikel 18 första stycket	—
Artikel 18 andra stycket	Artikel 36
Artikel 19	Artiklarna 13.3 och 5.5
Artiklarna 19a.1 och 19a.2	Artikel 38
Artikel 19a.3	—
Artikel 19b.1	Artikel 39.2
Artikel 19b.2	Artikel 39.4
Artikel 19b.3	Artikel 39.1
Artikel 19c.1 och 19c.3	Artikel 39.3
Artikel 19c.2	—
Artikel 19d.1 och 19d.2	Artikel 39.5
Artikel 19d.3	—
Artiklarna 20–23	—
Artikel 24.1, 24.2 och 24.3	Artikel 41.1, 41.2 och 41.3
Artikel 24.4 och 24.5	—
Artikel 25	Artikel 45
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga Ia	Bilaga II
Bilaga Ib	Bilaga III
Del A och del B avsnitt 1 i Bilaga II	—
Avsnitt 2 i del B i Bilaga II	Artikel 13.1
Del C i Bilaga II	Artikel 13.2

UTTALANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Inom ramen för EU:s strategi för djurskydd och djurs välbefinnande ⁽¹⁾ kommer kommissionen att undersöka välbefinnandet hos hundar och katter som är föremål för handel.

Om resultatet av denna studie visar på hälsorisker som uppstår genom denna handel kommer kommissionen att överväga lämpliga alternativ för att skydda människors och djurs hälsa, inklusive föreslå Europaparlamentet och rådet lämpliga anpassningar av gällande EU-lagstiftning om handel med hundar och katter, inbegripet införande av kompatibla system för registrering av hundar och katter i medlemsstaterna.

Mot bakgrund av ovanstående kommer kommissionen att bedöma huruvida det är genomförbart och lämpligt att utöka sådana registreringsystem till att omfatta hundar och katter som märkts och identifierats i enlighet med unionens lagstiftning om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om EU:s strategi för djurskydd och djurs välbefinnande 2012–2015, COM(2012) 6 final/2.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2013/29/EU

av den 12 juni 2013

om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av pyrotekniska artiklar (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/23/EG av den 23 maj 2007 om utsläppande på marknaden av pyrotekniska artiklar ⁽³⁾ har ändrats på väsentliga punkter ⁽⁴⁾. Med anledning av nya ändringar bör det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.

⁽¹⁾ EUT C 181, 21.6.2012, s. 105.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 maj 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 juni 2013.

⁽³⁾ EUT L 154, 14.6.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ Se del A i bilaga IV.

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter ⁽⁵⁾ innehåller regler för ackreditering av organ för bedömning av överensstämmelse och ger ett ramverk för marknads kontroll av produkter och för kontroll av produkter från tredjeländer samt ger allmänna principer för CE-märkning.

(3) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter ⁽⁶⁾ fastställs gemensamma principer och referensbestämmelser som är avsedda att tillämpas som en enhetlig grund för översyn eller omarbetning av sektor-specifik lagstiftning. Direktiv 2007/23/EG bör anpassas till det beslutet.

(4) De lagar och andra författningar som tillämpas i medlemsstaterna när det gäller tillhandahållande på marknaden av pyrotekniska artiklar skiljer sig åt, särskilt när det gäller aspekter som säkerhet och funktionsegenskaper.

(5) Eftersom medlemsstaternas lagar och andra författningar kan ge upphov till handelshinder inom unionen, måste de harmoniseras så att fri rörlighet för pyrotekniska artiklar på den inre marknaden kan garanteras, samtidigt som konsumenterna och de yrkesmässiga slutanvändarna tillförsäkras en hög skyddsnivå när det gäller hälsa och säkerhet. En sådan hög skyddsnivå bör inbegripa iakttagande av relevanta åldersgränser för användare av pyrotekniska artiklar.

⁽⁵⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁽⁶⁾ EUT L 218, 13.8.2008, s. 82.

- (6) I rådets direktiv 93/15/EEG av den 5 april 1993 om harmonisering av bestämmelserna om utsläppande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk ⁽¹⁾ utesluts pyrotekniska artiklar från tillämpningsområdet.
- (7) Säkerheten under förvaring regleras av rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår ⁽²⁾, där det fastställs säkerhetskrav för anläggningar där det finns explosivämnen, bl.a. pyrotekniska satser.
- (8) Reglerna om säkerhet vid transport av pyrotekniska artiklar omfattas av internationella konventioner och överenskommelser inklusive Förenade nationernas rekommendationer för transport av farligt gods. De aspekterna bör därför inte omfattas av detta direktiv.
- (9) Detta direktiv bör tillämpas på alla former av leveranser, inklusive distansförsäljning.
- (10) Detta direktiv bör inte gälla pyrotekniska artiklar som omfattas av rådets direktiv 96/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning ⁽³⁾ och tillämpliga internationella konventioner som avses i nämnda direktiv. Det bör inte heller gälla knallhattar avsedda att användas i leksaker som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av den 18 juni 2009 om leksakers säkerhet ⁽⁴⁾.
- (11) Fyrverkerier som har tillverkats för eget bruk och som av den medlemsstat där tillverkaren är etablerad har godkänts för användning uteslutande inom den medlemsstatens territorium och som inte lämnar den medlemsstatens territorium, bör inte anses ha tillhandahållits på marknaden och bör därför inte behöva uppfylla kraven i detta direktiv.
- (12) Om kraven i detta direktiv har uppfyllts, bör det inte vara möjligt för medlemsstaterna att förbjuda, begränsa eller hindra fri rörlighet för pyrotekniska artiklar. Tillämpningen av detta direktiv bör inte påverka den nationella lagstiftningen om medlemsstaternas beviljande av tillstånd för tillverkare, distributörer och importörer.
- (13) Pyrotekniska artiklar bör inbegripa fyrverkerier, pyrotekniska sceneffekter och andra pyrotekniska artiklar för tekniska ändamål, såsom gasgeneratorer för krockkuddar eller bältesförsträckare.
- (14) För att säkerställa tillräckligt hög skydds nivå bör pyrotekniska artiklar kategoriseras utifrån sin skadepotential vad beträffar typ av användning, syfte eller ljudnivå.
- (15) Med tanke på den fara som är förenad med användningen av pyrotekniska artiklar är det lämpligt med åldersgränser för tillhandahållandet till personer, och man bör se till att märkningen innehåller tillräcklig och lämplig information om säker användning till skydd för människors hälsa och säkerhet och för miljön. Vissa pyrotekniska artiklar bör bara vara tillgängliga för personer med nödvändiga kunskaper och erfarenheter. När det gäller pyrotekniska artiklar för fordon bör märkningskraven ta hänsyn till gällande praxis och till att dessa artiklar uteslutande säljs till yrkesmässiga användare.
- (16) Användningen av pyrotekniska artiklar, särskilt fyrverkerier, kännetecknas av påtagligt olika sedvänjor och traditioner i respektive medlemsstater. Därför måste medlemsstaterna få vidta nationella åtgärder för att begränsa användning eller försäljning av vissa kategorier pyrotekniska artiklar till allmänheten bland annat av skäl som rör allmän säkerhet, eller hälsa och säkerhet.
- (17) De ekonomiska aktörerna bör, i förhållande till den roll de har i leveranskedjan, ansvara för att pyrotekniska artiklar uppfyller kraven i detta direktiv, så att en hög nivå säkerställs i fråga om skydd av allmänna intressen, såsom hälsa och säkerhet och konsumentskydd, och garantera rättvisa konkurrensvillkor på unionsmarknaden.
- (18) Alla ekonomiska aktörer i leverans- och distributionskedjan bör vidta lämpliga åtgärder för att se till att de endast tillhandahåller pyrotekniska artiklar som överensstämmer med detta direktiv på marknaden. Det måste göras en tydlig och proportionell fördelning av vilka skyldigheter som motsvarar varje ekonomisk aktörs roll i leverans- och distributionskedjan.
- (19) För att underlätta kommunikationen mellan ekonomiska aktörer, marknadskontrollmyndigheter och konsumenter bör medlemsstaterna uppmuntra ekonomiska aktörer att utöver postadressen även ange en internetadress.
- (20) Tillverkaren, som besitter detaljkunskap om konstruktions- och tillverkningsprocessen, är den som bäst kan genomföra förfarandet för bedömning av överensstämmelse. Därför bör även i fortsättningen endast tillverkaren vara skyldig att göra en bedömning av överensstämmelse.

⁽¹⁾ EGT L 121, 15.5.1993, s. 20.

⁽²⁾ EGT L 10, 14.1.1997, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 46, 17.2.1997, s. 25.

⁽⁴⁾ EUT L 170, 30.6.2009, s. 1.

- (21) Det måste finnas garantier för att pyrotekniska artiklar från tredjeländer som förs in på unionsmarknaden uppfyller kraven i detta direktiv, och det måste framför allt säkerställas att tillverkarna har underkastat dessa pyrotekniska artiklar lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse. Det bör därför slås fast att importörer ska se till att de pyrotekniska artiklar de släpper ut på marknaden uppfyller kraven i detta direktiv och att de inte släpper ut pyrotekniska artiklar som inte uppfyller dessa krav eller som utgör en risk. Det bör också slås fast att importörerna ska se till att förfaranden för bedömning av överensstämmelse har genomförts och att den märkning av pyrotekniska artiklar och den dokumentation som tagits fram av tillverkarna är tillgänglig för kontroll av de behöriga nationella myndigheterna.
- (22) Distributörerna tillhandahåller en pyroteknisk artikel på marknaden efter det att den har släppts ut på marknaden av tillverkaren eller importören, och de bör iakttä vederbörlig omsorg för att se till att deras hantering av den pyrotekniska artikeln inte inverkar negativt på artikelns överensstämmelse med de tillämpliga reglerna.
- (23) Alla ekonomiska aktörer som släpper ut en pyroteknisk artikel på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar en pyroteknisk artikel på ett sådant sätt att det kan påverka överensstämmelsen med kraven i detta direktiv, bör anses vara tillverkare och bör därför ikläda sig tillverkarens skyldigheter.
- (24) Distributörer och importörer är nära marknaden och bör därför vara involverade i de behöriga nationella myndigheternas marknadskontroll, och de bör vara beredda på att delta aktivt genom att förse dessa myndigheter med alla nödvändiga uppgifter om den berörda pyrotekniska artikeln.
- (25) När den information som krävs enligt detta direktiv för identifiering av andra ekonomiska aktörer bevaras, bör ekonomiska aktörer inte vara skyldiga att uppdatera denna information vad gäller andra ekonomiska aktörer som antingen har levererat en pyroteknisk artikel till dem eller till vilka de har levererat en pyroteknisk artikel.
- (26) Det är lämpligt att fastställa väsentliga säkerhetskrav för pyrotekniska artiklar för att skydda konsumenterna och förhindra olyckor.
- (27) Vissa pyrotekniska artiklar, särskilt pyrotekniska artiklar för fordon, såsom gasgeneratorer för krockkuddar, innehåller små mängder civila sprängämnen och militära explosivämnen. Sedan direktiv 2007/23/EG antogs har det blivit uppenbart att dessa ämnen inte kommer att kunna ersättas som tillsatser i deflagrerande satser, där de används för att förbättra prestanda. Det väsentliga säkerhetskravet, som begränsar användningen av civila sprängämnen och militära explosivämnen, bör därför ändras.
- (28) För att underlätta bedömningen av överensstämmelse med de väsentliga säkerhetskraven i detta direktiv är det nödvändigt att föreskriva om presumtion om överensstämmelse för pyrotekniska artiklar som överensstämmer med harmoniserade standarder som har antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG⁽¹⁾ och som innehåller detaljerade tekniska specifikationer av dessa krav.
- (29) I förordning (EU) nr 1025/2012 fastställs ett förfarande för invändningar mot harmoniserade standarder som inte helt uppfyller kraven i detta direktiv.
- (30) För att de ekonomiska aktörerna ska kunna visa, och de behöriga myndigheterna kunna säkerställa, att de pyrotekniska artiklar som har tillhandahållits på marknaden uppfyller de väsentliga säkerhetskraven måste det fastställas förfaranden för bedömning av överensstämmelse. Beslut nr 768/2008/EG innehåller moduler för mer eller mindre strikta förfaranden för bedömning av överensstämmelse, allt efter risknivån och den erforderliga säkerhetsnivån. För att säkerställa enhetlighet mellan sektorer och undvika tillfälliga varianter bör förfarandena för bedömning av överensstämmelse väljas från dessa moduler.
- (31) Tillverkarna bör upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse som innehåller information som enligt detta direktiv krävs om en pyroteknisk artikels överensstämmelse med kraven i detta direktiv och i övrig relevant harmoniserad unionslagstiftning.
- (32) För att säkerställa faktisk tillgång till information för marknadskontrolländamål bör den information som krävs för att identifiera alla tillämpliga unionsakter finnas tillgänglig i en enda EU-försäkran om överensstämmelse. För att minska den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna kan denna enda EU-försäkran om överensstämmelse utgöras av dokumentation bestående av enskilda relevanta förklaringar om överensstämmelse.

⁽¹⁾ EUT L 316, 14.11.2012, s. 12.

- (33) CE-märkningen visar att en pyroteknisk artikel överensstämmer med kraven och är, i vid bemärkelse, det synliga resultatet av en hel process av bedömning av överensstämmelse. Allmänna principer för CE-märkning fastställs i förordning (EG) nr 765/2008. Bestämmelser för hur CE-märkningen ska anbringas bör fastställas i detta direktiv.
- (34) De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som fastställs i detta direktiv kräver involvering av organ för bedömning av överensstämmelse, vilka medlemsstaterna har anmält till kommissionen.
- (35) Erfarenheten har visat att de kriterier i direktiv 2007/23/EG som organen för bedömning av överensstämmelse måste uppfylla för att kunna bli anmälda till kommissionen är otillräckliga för att säkerställa en enhetligt hög prestationsnivå hos de anmälda organen i hela unionen. Det är dock av största vikt att alla anmälda organ utför sina uppgifter på samma nivå och under rättvisa konkurrensvillkor. Detta kräver att obligatoriska krav fastställs för de organ för bedömning av överensstämmelse som vill bli anmälda för att kunna tillhandahålla bedömningar av överensstämmelse.
- (36) För att säkerställa en enhetlig kvalitetsnivå vid bedömning av överensstämmelse måste också krav fastställas för de anmälade myndigheterna och andra organ som är involverade i bedömningen, anmälan och övervakningen av anmälda organ.
- (37) Det system som fastställs i detta direktiv bör kompletteras av ackrediteringssystemet i förordning (EG) nr 765/2008. Eftersom ackreditering är mycket viktigt för att kontrollera kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse bör det också användas i samband med anmälan.
- (38) Öppen ackreditering enligt förordning (EG) nr 765/2008, vilken säkerställer nödvändigt förtroende för intyg om överensstämmelse, bör av de nationella offentliga myndigheterna inom unionen betraktas som det bästa sättet att styrka den tekniska kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse. Nationella myndigheter kan emellertid anse att de har tillräckliga möjligheter att utföra den bedömningen på egen hand. I så fall bör de nationella myndigheterna, för att trygga en rimlig trovärdighetsnivå på bedömningar utförda av andra nationella myndigheter, ta fram den dokumentation som krävs för att visa kommissionen och övriga medlemsstater att de utvärderade organen för bedömning av överensstämmelse uppfyller de relevanta kraven.
- (39) Organ för bedömning av överensstämmelse lägger ofta ut verksamhet kopplad till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag. För att säkerställa den erforderliga skydds nivån för de pyrotekniska artiklar som ska släppas ut på unionsmarknaden är det viktigt vid bedömning av överensstämmelse att de underentreprenörer och dotterbolag som utför bedömningarna uppfyller samma krav som de anmälda organen. Därför är det viktigt att bedömningen av kompetens och förmåga hos de organ som ska anmälas och övervakningen av de redan anmälda organen också täcker den verksamhet som bedrivs av underentreprenörer och dotterbolag.
- (40) Anmälningsförfarandet måste bli effektivare och öppnare, och det måste framför allt anpassas till ny teknik för att möjliggöra elektronisk anmälan.
- (41) Eftersom de anmälda organen får erbjuda sina tjänster i hela unionen bör medlemsstaterna och kommissionen beredas tillfälle att göra invändningar rörande ett anmält organ. Därför är det viktigt att en period fastställs under vilken eventuellt tvivel eller osäkerhet om kompetensen hos organen för bedömning av överensstämmelse kan redas ut innan de börjar fungera som anmälda organ.
- (42) Av konkurrensskäl är det av avgörande betydelse att anmälda organ tillämpar förfarandena för bedömning av överensstämmelse utan att belasta de ekonomiska aktörerna i onödan. Av samma skäl och för att säkerställa likabehandling av de ekonomiska aktörerna måste en enhetlig teknisk tillämpning av förfarandena för bedömning av överensstämmelse säkerställas. Detta kan bäst uppnås genom samordning och samarbete mellan de anmälda organen.
- (43) Medlemsstaterna bör vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att pyrotekniska artiklar släpps ut på marknaden endast om de, när de förvaras på rätt sätt och används för sitt avsedda ändamål eller under användningsförhållanden som rimligen kan förutses, inte medföra fara för människors hälsa och säkerhet. Pyrotekniska artiklar bör anses vara oförenliga med de väsentliga säkerhetskrav som fastställs i detta direktiv endast om de används under förhållanden som rimligen kan förutses, det vill säga en sådan användning som skulle kunna vara resultatet av ett lagligt och lätt förutsebart mänskligt beteende.
- (44) För att skapa rättslig säkerhet är det nödvändigt att klargöra att de regler om marknads kontroll i unionen och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden som fastställs i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på pyrotekniska artiklar. Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att välja vilka behöriga myndigheter som ska utföra dessa uppgifter.
- (45) Kategorier av pyrotekniska artiklar som är lika till sin konstruktion, funktion eller uppträdande bör av de anmälda organen betraktas som produktfamiljer.

- (46) Det är nödvändigt med ett förfarande för skyddsåtgärder som gör det möjligt att ifrågasätta en pyroteknisk artikels överensstämmelse. För att öka tydligheten och minska handläggningstiden måste det befintliga förfarandet för skyddsåtgärder förbättras, så att det blir effektivare och för att dra fördel av den sakkunskap som finns i medlemsstaterna.
- (47) Det befintliga systemet bör kompletteras med ett förfarande genom vilket berörda parter underrättas om planerade åtgärder när det gäller pyrotekniska artiklar som utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller andra aspekter av skydd i allmänhetens intresse. Därigenom bör myndigheterna för marknads kontroll, i samarbete med de berörda ekonomiska aktörerna, få möjlighet att agera i ett tidigare skede med avseende på sådana pyrotekniska artiklar.
- (48) Om medlemsstaterna och kommissionen är överens om att en medlemsstats åtgärd är berättigad, bör kommissionen inte involveras ytterligare, utom i de fall då den bristande överensstämmelsen kan anses bero på brister i en harmoniserad standard.
- (49) Det ligger i tillverkarens och importörens intresse att leverera säkra pyrotekniska artiklar för att undvika skadeståndskostnader avseende bristfälliga produkter som orsakar skada på personer och privat egendom. I detta avseende är rådets direktiv 85/374/EEG av den 25 juli 1985 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skadeståndsansvar för produkter med säkerhetsrisker⁽¹⁾ ett komplement till det här direktivet, eftersom direktiv 85/374/EEG ålägger tillverkare och importörer strikt skadeståndsansvar och tillförsäkrar konsumenterna tillräckligt skydd. I direktiv 85/374/EEG fastställs dessutom att de anmälda organen bör teckna en lämplig ansvarsförsäkring, såvida inte staten tar på sig ansvaret i enlighet med nationell lag, eller medlemsstaten själv är direkt ansvarig för provningarna.
- (50) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽²⁾.
- (51) Det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter för att anmoda den anmälande medlemsstaten att vidta nödvändiga korrigerande åtgärder avseende anmälda organ som inte längre uppfyller kraven för anmälan.
- (52) Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter för fastställandet av ett enhetligt nummeringssystem för identifiering av pyrotekniska artiklar och de konkreta formerna för ett register med registreringsnummer för pyrotekniska artiklar samt för regelbunden insamling och uppdatering av uppgifter om olyckor i samband med användning av pyrotekniska artiklar.
- (53) Granskningsförfarandet bör också användas vid antagandet av genomförandeakter med avseende på pyrotekniska artiklar som överensstämmer med kraven men som utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller för andra aspekter av skyddet av allmänhetens intresse.
- (54) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall med avseende på pyrotekniska artiklar som överensstämmer med kraven men som utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (55) Den kommitté som inrättas genom detta direktiv kan i linje med etablerad praxis spela en värdefull roll när det gäller utredning av frågor som avser tillämpningen av detta direktiv som tas upp antingen av kommitténs ordförande eller av en företrädare för en medlemsstat i enlighet med dess arbetsordning.
- (56) Kommissionen bör genom genomförandeakter och, mot bakgrund av deras särskilda karaktär, utan att tillämpa förordning (EU) nr 182/2011, fastställa huruvida åtgärder som har vidtagits av medlemsstater avseende pyrotekniska artiklar som inte uppfyller kraven är berättigade eller ej.
- (57) Medlemsstaterna bör föreskriva sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser som har utfärdats i enlighet med detta direktiv och se till att dessa sanktioner tillämpas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (58) Tillverkarna och importörerna behöver få tid att utöva de rättigheter som de omfattas av enligt nationella regler innan de nationella åtgärder som införlivar detta direktiv börjar gälla, för att t.ex. sälja lager av redan tillverkade produkter. Det måste därför fastställas rimliga övergångsbestämmelser om att pyrotekniska artiklar som redan har släppts ut på marknaden i enlighet med direktiv 2007/23/EG före den dag nationella åtgärder för att införliva detta direktiv börjar tillämpas, ska få tillhandahållas på marknaden utan att de måste uppfylla ytterligare produktkrav. Distributörerna bör därför kunna tillhandahålla pyrotekniska artiklar som har släppts ut på marknaden, det vill säga varor som redan finns i distributionskedjan före den dag då de nationella åtgärderna för införlivande av detta direktiv börjar tillämpas.

⁽¹⁾ EGT L 210, 7.8.1985, s. 29.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (59) Pyrotekniska artiklar för fordon är utformade för fordonets hela livscykel och kräver därför särskilda övergångsbestämmelser. Sådana pyrotekniska artiklar måste överensstämma med kraven i tillämplig lagstiftning vid den tidpunkt då de för första gången tillhandahålls på marknaden och under hela livscykeln för det fordon i vilket den pyrotekniska artikeln har installerats.
- (60) För att säkerställa att användningen av vissa pyrotekniska artiklar inte måste avbrytas, i synnerhet i bilindustrin, är det nödvändigt att punkt 4 i bilaga I börjar tillämpas den 4 juli 2013.
- (61) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att se till att pyrotekniska artiklar på marknaden uppfyller krav som tillgodoser en hög skyddsnivå avseende hälsa och säkerhet och andra allmänna intressen samtidigt som man säkerställer att den inre marknaden fungerar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (62) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Införlivandet av de oförändrade bestämmelserna följer av direktiv 2007/23/EG.
- (63) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och de datum för tillämpning av det direktiv som anges i del B i bilaga IV.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

- I detta direktiv fastställs regler i syfte att åstadkomma fri rörlighet för pyrotekniska artiklar på den inre marknaden och samtidigt uppnå en hög skyddsnivå för människors hälsa och allmän säkerhet samt skydd och säkerhet för konsumenterna och att hänsyn tas till relevanta miljöskyddsaspekter.
- I detta direktiv fastställs de väsentliga säkerhetskrav som pyrotekniska artiklar ska uppfylla innan de får tillhandahållas på marknaden. Dessa krav anges i bilaga I.

Artikel 2

Tillämpningsområde

- Detta direktiv ska tillämpas på pyrotekniska artiklar.
- Detta direktiv ska inte tillämpas på
 - pyrotekniska artiklar som, i enlighet med nationell lagstiftning, är avsedda för icke-kommersiell användning av försvarsmakten, polisen eller räddningstjänsten,
 - utrustning som omfattas av direktiv 96/98/EG,
 - pyrotekniska artiklar avsedda för användning inom flyg- och rymdindustrin,
 - knallhattar särskilt avsedda att användas i leksaker som omfattas av direktiv 2009/48/EG,
 - explosiva varor som omfattas av direktiv 93/15/EEG,
 - ammunition,
 - fyrverkerier som tillverkas för tillverkarens eget bruk och som av den medlemsstat där tillverkaren är etablerad har godkänts för användning uteslutande inom den medlemsstatens territorium och som inte lämnar den medlemsstatens territorium.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- pyroteknisk artikel: artiklar som innehåller explosiva ämnen eller blandningar som är avsedda att skapa en värme-, ljus-, ljud-, gas- eller rökeffekt eller en kombination av dessa, som en följd av självunderhållande exoterma kemiska reaktioner.
- fyrverkeri: pyroteknisk artikel avsedd för underhållning.
- pyrotekniska sceneffekter: pyrotekniska artiklar avsedda för scenbruk inomhus eller utomhus, inklusive för film- och tv-inspelningar eller liknande användningsområden.
- pyroteknisk artikel för fordon: komponenter i säkerhetsanordningar för fordon, vilka innehåller pyrotekniska satser som används för att aktivera dessa eller andra anordningar.

5. ammunition: projektiler, drivladdningar och lös ammunition som används i handeldvapen, andra skjutvapen och artilleri.
6. person med specialistkunskap: person som har medlemsstatens tillstånd att inom dess territorium hantera och/eller använda fyrverkerier i kategori F4, pyrotekniska sceneffekter i kategori T2 och/eller andra pyrotekniska artiklar i kategori P2.
7. tillhandahållande på marknaden: varje leverans av en pyroteknisk artikel för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt.
8. utsläppande på marknaden: första gången en pyroteknisk artikel tillhandahålls på unionsmarknaden.
9. tillverkare: fysisk eller juridisk person som tillverkar en pyroteknisk artikel eller som låter konstruera och tillverka en sådan artikel och saluför den pyrotekniska artikeln, i eget namn eller under eget varumärke.
10. importör: fysisk eller juridisk person som är etablerad inom unionen och släpper ut en pyroteknisk artikel från ett tredjeland på unionsmarknaden.
11. distributör: fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, förutom tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en pyroteknisk artikel på marknaden.
12. ekonomisk aktör: tillverkaren, importören och distributören.
13. teknisk specifikation: dokument där det fastställs vilka tekniska krav som en pyroteknisk artikel ska uppfylla.
14. harmoniserad standard: harmoniserad standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012.
15. ackreditering: ackreditering enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EG) nr 765/2008.
16. nationellt ackrediteringsorgan: nationellt ackrediteringsorgan enligt definitionen i artikel 2.11 i förordning (EG) nr 765/2008.
17. bedömning av överensstämmelse: process där det visas huruvida de väsentliga säkerhetskraven i detta direktiv för en pyroteknisk artikel har uppfyllts.
18. organ för bedömning av överensstämmelse: organ som utför bedömning av överensstämmelse, innefattande kalibrering, provning, certifiering och kontroll.
19. återkallelse: åtgärd för att dra tillbaka en pyroteknisk artikel som redan tillhandahållits slutanvändaren.
20. tillbakadragande: åtgärd för att förhindra att en pyroteknisk artikel i leveranskedjan tillhandahålls på marknaden.
21. harmoniserad unionslagstiftning: unionslagstiftning som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter.
22. CE-märkning: märkning genom vilken tillverkaren visar att den pyrotekniska artikeln överensstämmer med de tillämpliga kraven i harmoniserad unionslagstiftning som föreskriver CE-märkning.

Artikel 4

Fri rörlighet

1. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra tillhandahållande på marknaden av pyrotekniska artiklar som uppfyller de krav som ställs i detta direktiv.
2. Detta direktiv får inte hindra en medlemsstat från att vidta åtgärder för att förbjuda eller begränsa innehavet, användningen och/eller försäljningen till allmänheten av fyrverkerier i kategorierna F2 och F3, pyrotekniska sceneffekter samt andra pyrotekniska artiklar av skäl som rör allmän ordning, allmän säkerhet, hälsa och säkerhet, eller miljöskydd.
3. Medlemsstaterna får inte hindra att pyrotekniska artiklar som inte är förenliga med detta direktiv visas och används i marknadsföringssyfte vid mässor, utställningar och föreläsningar, under förutsättning att en väl synlig skylt tydligt anger den aktuella mässans, utställningens eller föreläsningens namn och datum samt anger att de pyrotekniska artiklarna inte uppfyller kraven och att de inte får försälas innan de uppfyller kraven. Vid sådana evenemang ska lämpliga säkerhetsåtgärder vidtas i enlighet med de krav som fastställs av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet.
4. Medlemsstaterna får inte hindra den fria rörligheten och användningen av sådana pyrotekniska artiklar avsedda för forskning, utveckling och provning som inte är förenliga med detta direktiv, under förutsättning att en väl synlig märkning tydligt anger att de inte uppfyller kraven och att de inte får användas för annat än forskning, utveckling och provning.

Artikel 5

Tillhandahållande på marknaden

Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att pyrotekniska artiklar tillhandahålls på marknaden endast om de uppfyller kraven i detta direktiv.

Artikel 6

Kategorier av pyrotekniska artiklar

1. Pyrotekniska artiklar ska kategoriseras av tillverkaren utifrån typ av användning eller syfte och skadepotential, inklusive ljudnivå. De anmälda organ som avses i artikel 21 ska bekräfta kategoriseringen som en del av den bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 17.

Kategoriseringen ska ske enligt följande:

a) Fyrverkerier

- i) Kategori F1: Fyrverkerier med mycket låg skadepotential och försumbar ljudnivå avsedda för användning inom avgränsade områden, inklusive fyrverkerier avsedda för användning inne i bostäder.
- ii) Kategori F2: Fyrverkerier med låg skadepotential och låg ljudnivå avsedda för användning utomhus inom avgränsade områden.
- iii) Kategori F3: Fyrverkerier med medelhög skadepotential avsedda för användning utomhus inom stora öppna områden och vars ljudnivå inte är skadlig för människors hälsa.
- iv) Kategori F4: Fyrverkerier med hög skadepotential avsedda att användas endast av personer med specialistkunskaper (vanligen kallade "fyrverkerier för professionell användning") och vars ljudnivå inte är skadlig för människors hälsa.

b) Pyrotekniska sceneffekter

- i) Kategori T1: Pyrotekniska artiklar med låg skadepotential vilka är avsedda för scenbruk.
- ii) Kategori T2: Pyrotekniska artiklar för scenbruk som är avsedda att användas endast av personer med specialistkunskaper.

c) Övriga pyrotekniska artiklar

- i) Kategori P1: Pyrotekniska artiklar med låg skadepotential, som inte är fyrverkerier eller pyrotekniska sceneffekter.

- ii) Kategori P2: Pyrotekniska artiklar som inte är fyrverkerier eller pyrotekniska sceneffekter och som är avsedda att hanteras eller användas endast av personer med specialistkunskaper.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sina förfaranden för att utse och auktorisera personer med specialistkunskaper.

Artikel 7

Åldersgränser och andra begränsningar

1. Pyrotekniska artiklar får inte tillhandahållas på marknaden till personer under följande åldersgränser:

a) Fyrverkerier

- i) Kategori F1: 12 år.
- ii) Kategori F2: 16 år.
- iii) Kategori F3: 18 år.

b) Pyrotekniska sceneffekter i kategori T1 och övriga pyrotekniska artiklar i kategori P1: 18 år.

2. Medlemsstaterna får höja de åldersgränser som anges i punkt 1 om detta är befogat av skäl som rör allmän ordning, allmän säkerhet eller hälsa och säkerhet. Medlemsstaterna får också sänka åldersgränserna för personer som har yrkesutbildning eller genomgår en sådan utbildning.

3. Tillverkare, importörer och distributörer får inte tillhandahålla följande pyrotekniska artiklar på marknaden till andra än personer med specialistkunskaper:

a) Fyrverkerier i kategori F4.

b) Pyrotekniska sceneffekter i kategori T2 och övriga pyrotekniska artiklar i kategori P2.

4. Övriga pyrotekniska artiklar i kategori P1 för fordon, inbegripet system för krockkuddar och bältesförsträckare, får inte tillhandahållas till allmänheten utom i de fall där dessa pyrotekniska artiklar för fordon är inbyggda i ett fordon eller i en större avtagbar del av ett fordon.

KAPITEL 2

DE EKONOMISKA AKTÖRERNAS SKYLDIGHETER

Artikel 8

Tillverkarnas skyldigheter

1. När tillverkarna släpper ut sina pyrotekniska artiklar på marknaden ska de se till att de har konstruerats och tillverkats i enlighet med de väsentliga säkerhetskraven i bilaga I.

2. Tillverkarna ska utarbeta den tekniska dokumentation som avses i bilaga II och låta utföra den bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 17.

Om bedömningen har visat att den pyrotekniska artikeln uppfyller de tillämpliga kraven ska tillverkarna upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse och anbringa CE-märkningen.

3. Tillverkarna ska behålla den tekniska dokumentationen och EU-försäkran om överensstämmelse i tio år efter det att den pyrotekniska artikeln har släppts ut på marknaden.

4. Tillverkarna ska se till att det finns rutiner som garanterar att serietillverkningen fortsätter att överensstämma med kraven i detta direktiv. Det ska också tas hänsyn till ändringar i den pyrotekniska artikelns konstruktion eller egenskaper och ändringar i de harmoniserade standarderna eller andra tekniska specifikationer som det hänvisas till vid försäkran om överensstämmelse för en pyroteknisk artikel.

När det anses lämpligt med tanke på de risker som en pyroteknisk artikel utgör ska tillverkarna, för att skydda konsumenternas hälsa och säkerhet, och på en vederbörligen motiverad begäran från de behöriga myndigheterna, utföra slumpvis provning av pyrotekniska artiklar som tillhandahållits på marknaden, granska och vid behov registerföra inkomna klagomål, artiklar som inte överensstämmer med kraven och återkallelser av artiklar samt informera distributörerna om all sådan övervakning.

5. Tillverkarna ska se till att de pyrotekniska artiklar som de har släppt ut på marknaden är märkta i enlighet med artikel 10 eller 11.

6. Tillverkarna ska ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke samt den postadress på vilken de kan kontaktas på den pyrotekniska artikeln, eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som följer med den pyrotekniska artikeln. Den angivna adressen ska ange en enda kontaktpunkt där tillverkaren kan kontaktas. Kontaktuppgifterna ska anges på ett språk som lätt kan förstås av slutanvändarna och marknadskontrollmyndigheterna.

7. Tillverkarna ska se till att den pyrotekniska artikeln åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsinformation på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare och som bestämts av den berörda medlemsstaten. Sådana bruksanvisningar och säkerhetsinformation liksom alla etiketter ska vara tydliga och lättbegripliga.

8. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att en pyroteknisk artikel som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med detta direktiv ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få den pyrotekniska artikeln att överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, dra tillbaka eller återkalla artikeln. Om den pyrotekniska artikeln utgör en risk ska tillverkarna dessutom omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater på vilkas marknad de har tillhandahållit den pyrotekniska artikeln, och lämna uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.

9. Tillverkarna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet i pappersform eller elektronisk form ge myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att den pyrotekniska artikeln överensstämmer med kraven i detta direktiv, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten. De ska på begäran samarbeta med den behöriga myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de pyrotekniska artiklar som de har släppt ut på marknaden.

Artikel 9

Spårbarhet

1. För att underlätta de pyrotekniska artiklarnas spårbarhet ska tillverkarna märka dem med ett registreringsnummer som de tilldelats av det anmälda organ som i enlighet med artikel 17 utför bedömningen av överensstämmelse. Numreringen ska göras enligt ett enhetligt system som fastställs av kommissionen.

2. Tillverkarna och importörerna ska föra register över registreringsnumren på de pyrotekniska artiklar som de tillhandahåller på marknaden och ska se till att denna information på begäran görs tillgänglig för de berörda myndigheterna.

Artikel 10

Märkning av andra pyrotekniska artiklar än pyrotekniska artiklar för fordon

1. Tillverkarna ska se till att pyrotekniska artiklar, utom de för fordon, är synligt, läsbart och varaktigt märkta på det officiella språket eller språken i den medlemsstat där den pyrotekniska artikeln tillhandahålls konsumenten. Sådan märkning ska vara tydlig och lättbegriplig.

2. Märkningen av de pyrotekniska artiklarna ska minst innehålla de uppgifter om tillverkaren som anges i artikel 8.6 och, om tillverkaren inte är etablerad i unionen, den information om tillverkaren och importören som anges i artiklarna 8.6 respektive 12.3, den pyrotekniska artikelns namn och typ, dess registreringsnummer och dess produkt-, parti- eller serienummer, åldersgränser enligt artikel 7.1 och 7.2, tillämplig kategori, bruksanvisning, tillverkningsår för fyrverkerier i kategorierna F3 och F4 samt, där så är tillämpligt, minsta säkerhetsavstånd. Märkningen ska även ange explosivämnets nettovikt.

3. På fyrverkerier ska det dessutom finnas minst följande information:

- a) Kategori F1: där så är tillämpligt: "Får endast användas utomhus" och ett minsta säkerhetsavstånd.
- b) Kategori F2: "Får endast användas utomhus" och, där så är tillämpligt, minsta säkerhetsavstånd.
- c) Kategori F3: "Får endast användas utomhus" och minsta säkerhetsavstånd.
- d) Kategori F4: "Får endast användas av personer med specialistkunskaper" och minsta säkerhetsavstånd.

4. På pyrotekniska sceneffekter ska det dessutom finnas minst följande information:

- a) Kategori T1: där så är tillämpligt: "Får endast användas utomhus" och minsta säkerhetsavstånd.
- b) Kategori T2: "Får endast användas av personer med specialistkunskaper" och minsta säkerhetsavstånd.

5. Om det inte finns tillräckligt med plats på den pyrotekniska artikeln för de märkningskrav som avses i punkterna 2, 3 och 4, ska informationen anges på den minsta förpackningsenheten.

Artikel 11

Märkning av pyrotekniska artiklar för fordon

1. Märkningen av de pyrotekniska artiklarna för fordon ska innehålla de uppgifter om tillverkaren som anges i artikel 8.6, den pyrotekniska artikelns namn och typ samt dess registreringsnummer och dess produkt-, parti- och serienummer samt, vid behov, säkerhetsinstruktioner.

2. Om det inte finns tillräckligt med plats på den pyrotekniska artikeln för fordon för de märkningskrav som avses i punkt 1 ska informationen anges på förpackningen.

3. Ett säkerhetsdatablad för den pyrotekniska artikeln för fordon som sammanställs i enlighet med bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) och inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet⁽¹⁾ och som beaktar yrkesmässiga användares särskilda behov, ska tillhandahållas dessa användare på det språk som de begär.

Säkerhetsdatabladet får tillhandahållas på papper eller elektroniskt, förutsatt att den yrkesmässiga användaren har nödvändiga medel för att ta del av det.

Artikel 12

Importörernas skyldigheter

1. Importörerna får endast släppa ut pyrotekniska artiklar på marknaden som överensstämmer med kraven.

2. Innan importörerna släpper ut en pyroteknisk artikel på marknaden ska de se till att tillverkaren har utfört den bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 17. De ska se till att tillverkaren har upprättat den tekniska dokumentationen, att den pyrotekniska artikeln är försedd med CE-märkning och åtföljs av de dokument som krävs samt att tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 8.5 och 8.6.

Om en importör anser eller har skäl att tro att en pyroteknisk artikel inte överensstämmer med de väsentliga säkerhetskraven i bilaga I får importören inte släppa ut den pyrotekniska artikeln på marknaden förrän den överensstämmer med de tillämpliga kraven. Om den pyrotekniska artikeln utgör en risk ska importören dessutom informera tillverkaren och marknadskontrollmyndigheterna om detta.

3. Importörerna ska ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke och den postadress på vilken de kan kontaktas på den pyrotekniska artikeln eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som följer med den pyrotekniska artikeln. Kontaktuppgifterna ska anges på ett språk som lätt kan förstås av slutanvändarna och marknadskontrollmyndigheterna.

4. Importörerna ska se till att den pyrotekniska artikeln åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsinformation på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare och som bestämts av den berörda medlemsstaten.

5. Importörerna ska, så länge de har ansvar för en pyroteknisk artikel, se till att förvarings- eller transportförhållandena för den pyrotekniska artikeln inte äventyrar artikelns överensstämmelse med de väsentliga säkerhetskraven i bilaga I.

⁽¹⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

6. När det anses lämpligt med tanke på de risker som en pyroteknisk artikel utgör ska importörerna för att skydda konsumenternas hälsa och säkerhet på en vederbörligen motiverad begäran från de behöriga myndigheterna utföra slumpvis provning av pyrotekniska artiklar som tillhandahålls på marknaden, granska och vid behov registerföra inkomna klagomål, pyrotekniska artiklar som inte överensstämmer med kraven och återkallelser av pyrotekniska artiklar samt informera distributörerna om all sådan övervakning.

7. Importörer som anser eller har skäl att tro att en pyroteknisk artikel som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med detta direktiv ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få den pyrotekniska artikeln att överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, för att dra tillbaka eller återkalla artikeln. Om den pyrotekniska artikeln utgör en risk ska importörerna dessutom omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater på vilkas marknad de har tillhandahållit den pyrotekniska artikeln, och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.

8. Under tio år efter det att den pyrotekniska artikeln har släppts ut på marknaden ska importörerna hålla en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna och se till att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentationen.

9. Importörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet i pappersform eller elektronisk form ge myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att en pyroteknisk artikel överensstämmer med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten. De ska på begäran samarbeta med den behöriga myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de pyrotekniska artiklar som de har släppt ut på marknaden.

Artikel 13

Distributörernas skyldigheter

1. När distributörerna tillhandahåller en pyroteknisk artikel på marknaden ska de iaktta vederbörlig omsorg för att se till att kraven i detta direktiv uppfylls.

2. Innan distributörerna tillhandahåller en pyroteknisk artikel på marknaden ska de kontrollera att den är försedd med CE-märkning, att den åtföljs av de dokument som krävs och av bruksanvisning och säkerhetsinformation på ett språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare i den medlemsstat där den pyrotekniska artikeln ska tillhandahållas på marknaden och att tillverkaren och importören har uppfyllt kraven i artiklarna 8.5, 8.6 respektive 12.3.

Om en distributör anser eller har skäl att tro att en pyroteknisk artikel inte överensstämmer med de väsentliga säkerhetskraven i bilaga I får distributören inte tillhandahålla den pyrotekniska

artikeln på marknaden förrän den överensstämmer med de tillämpliga kraven. Om den pyrotekniska artikeln utgör en risk ska distributören dessutom informera tillverkaren eller importören samt marknadskontrollmyndigheterna om detta.

3. Distributörerna ska, så länge de har ansvar för en pyroteknisk artikel, se till att förvarings- eller transportförhållandena för den pyrotekniska artikeln inte äventyrar artikelns överensstämmelse med de väsentliga säkerhetskraven i bilaga I.

4. Distributörer som anser eller har skäl att tro att en pyroteknisk artikel som de har tillhandahållit på marknaden inte överensstämmer med detta direktiv ska försäkra sig om att nödvändiga korrigerande åtgärder vidtas för att få den pyrotekniska artikeln att överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, för att dra tillbaka eller återkalla artikeln. Om den pyrotekniska artikeln utgör en risk ska distributörerna dessutom omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater på vilkas marknad de har tillhandahållit den pyrotekniska artikeln, och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.

5. Distributörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet i pappersform eller elektronisk form ge myndigheten den information och dokumentation som behövs för att visa att den pyrotekniska artikeln överensstämmer med kraven. De ska på begäran samarbeta med den behöriga myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de pyrotekniska artiklar som de har tillhandahållit på marknaden.

Artikel 14

Fall där tillverkarens skyldigheter är tillämpliga på importörer och distributörer

Importörer eller distributörer ska anses vara tillverkare enligt detta direktiv och ska ha samma skyldigheter som tillverkaren har enligt artikel 8 när de släpper ut en pyroteknisk artikel på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar en pyroteknisk artikel som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med kraven i detta direktiv kan påverkas.

Artikel 15

Identifiering av de ekonomiska aktörerna

De ekonomiska aktörerna ska på begäran identifiera följande aktörer för marknadskontrollmyndigheterna:

- a) Ekonomiska aktörer som har levererat en pyroteknisk artikel till dem.
- b) Ekonomiska aktörer som de har levererat en pyroteknisk artikel till.

De ekonomiska aktörerna ska kunna ge den information som avses i första stycket i tio år efter det att de har fått den pyrotekniska artikeln levererad och i tio år efter det att de har levererat den pyrotekniska artikeln.

KAPITEL 3

DEN PYROTEKNISKA ARTIKELNS ÖVERENSSTÄMMELSE MED KRAVEN

Artikel 16

Förmodan om överensstämmelse för pyrotekniska artiklar

Pyrotekniska artiklar som överensstämmer med harmoniserade standarder eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska förutsättas överensstämma med de väsentliga säkerhetskrav i bilaga I som omfattas av dessa standarder eller delar av dem.

Artikel 17

Förfaranden vid bedömning av överensstämmelse

När det gäller bedömning av de pyrotekniska artiklarnas överensstämmelse ska tillverkaren följa ett av följande förfaranden som avses i bilaga II:

- a) EU-typkontroll (modul B) och, efter tillverkarens eget val, ett av följande förfaranden:
 - i) Överensstämmelse med typ som grundar sig på intern tillverkningskontroll och övervakade produktkontroller med slumpvisa intervall (modul C2).
 - ii) Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitets-säkring av produktionen (modul D).
 - iii) Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitets-säkring av produkter (modul E).
- b) Överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter (modul G).
- c) Överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitets-säkring (modul H), dock endast i fråga om fyrverkerier i kategori F4.

Artikel 18

EU-försäkran om överensstämmelse

1. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges att de väsentliga säkerhetskraven i bilaga I har visats vara uppfyllda.
2. EU-försäkran om överensstämmelse ska utformas i enlighet med mallen i bilaga III, innehålla de uppgifter som anges i

de relevanta modulerna i bilaga II och regelbundet uppdateras. Den ska översättas till det eller de språk som krävs av den medlemsstat där den pyrotekniska artikeln släpps ut eller tillhandahålls på marknaden.

3. Om en pyroteknisk artikel omfattas av mer än en unionsakt där det ställs krav på EU-försäkran om överensstämmelse ska en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas för alla dessa unionsakter. I denna försäkran ska det anges vilka unionsakter som berörs, och det ska lämnas en publikationshänvisning till dem.

4. Genom att upprätta EU-försäkran om överensstämmelse tar tillverkaren ansvar för att den pyrotekniska artikeln överensstämmer med kraven i detta direktiv.

Artikel 19

Allmänna principer för CE-märkning

CE-märkningen ska omfattas av de allmänna principer som fastställs i artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008.

Artikel 20

Regler och villkor för CE-märkning och andra typer av märkning

1. CE-märkningen ska anbringas på de pyrotekniska artiklarna så att den är synlig, lätt läsbar och varaktig. Om detta inte är möjligt eller lämpligt på grund av den pyrotekniska artikelns art ska märkningen anbringas på förpackningen och i de medföljande dokumenten.
2. CE-märkningen ska anbringas innan den pyrotekniska artikeln släpps ut på marknaden.
3. CE-märkningen ska åtföljas av det anmälda organets identifikationsnummer, om organet medverkar i produktionskontrollen.

Det anmälda organets identifikationsnummer ska anbringas av organet självt eller, efter dess anvisningar, av tillverkaren.

4. CE-märkningen och i tillämpliga fall det anmälda organets identifikationsnummer får åtföljas av ett annat märke som anger en särskild risk eller ett särskilt användningsområde.

5. Medlemsstaterna ska utgå från befintliga mekanismer för att se till att bestämmelserna om CE-märkning tillämpas korrekt och vidta lämpliga åtgärder i händelse av otillbörlig användning av den märkningen.

KAPITEL 4

ANMÄLAN AV ORGAN FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE*Artikel 21***Anmälan**

Medlemsstaterna ska anmäla till kommissionen och övriga medlemsstater vilka organ som fått i uppdrag att utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med detta direktiv.

*Artikel 22***Anmälande myndigheter**

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälande myndighet med ansvar för att inrätta och genomföra de förfaranden som krävs för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för övervakning av anmälda organ, inklusive överensstämmelse med artikel 27.

2. Medlemsstaterna får besluta att den bedömning och övervakning som avses i punkt 1 ska utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan i den betydelse som anges i och i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.

*Artikel 23***Krav på anmälande myndigheter**

1. En anmälande myndighet ska vara inrättad på ett sådant sätt att det inte uppstår någon intressekonflikt med organen för bedömning av överensstämmelse.

2. En anmälande myndighet ska vara organiserad och fungera på ett sådant sätt att dess verksamhet är objektiv och opartisk.

3. En anmälande myndighet ska vara organiserad på ett sådant sätt att alla beslut som rör anmälan av ett organ för bedömning av överensstämmelse fattas av annan behörig personal än den som har gjort bedömningen.

4. En anmälande myndighet får inte erbjuda eller utföra sådan verksamhet som utförs av organ för bedömning av överensstämmelse och får inte heller erbjuda eller utföra konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmissig grund.

5. En anmälande myndighet ska sörja för att erhållen information behandlas konfidentiellt.

6. En anmälande myndighet ska ha tillgång till tillräckligt med personal med lämplig kompetens för att kunna utföra sina uppgifter.

*Artikel 24***De anmälande myndigheternas informationsskyldighet**

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina förfaranden för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för övervakning av anmälda organ samt om eventuella ändringar.

Kommissionen ska offentliggöra denna information.

*Artikel 25***Krav avseende anmälda organ**

1. När det gäller anmälan ska organ för bedömning av överensstämmelse uppfylla kraven i punkterna 2–11.

2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas enligt en medlemsstats nationella rätt och vara en juridisk person.

3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ett tredjepartsorgan som är oberoende av den organisation eller pyrotekniska artikel som den bedömer.

4. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse får inte utgöras av den som konstruerar, tillverkar, levererar, installerar, köper, äger, använder eller underhåller pyrotekniska artiklar och/eller explosiva ämnen eller av företrädare för någon av dessa parter. Detta ska inte hindra användning av pyrotekniska artiklar och/eller explosiva ämnen som är nödvändig för verksamheten inom organet för bedömning av överensstämmelse eller användning av pyrotekniska artiklar för personligt bruk.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och bedömningspersonal får varken delta direkt i konstruktion, tillverkning, marknadsföring, installation, användning eller underhåll av pyrotekniska artiklar och/eller explosiva ämnen eller företrädare parter som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet och integritet i samband med den bedömning av överensstämmelse för vilken de har anmälts. Detta ska framför allt gälla konsulttjänster.

Organ för bedömning av överensstämmelse ska se till att deras dotterbolags eller underentreprenörers verksamhet inte påverkar konfidentialiteten, objektiviteten eller opartiskheten i organens bedömningar av överensstämmelse.

5. Organ för bedömning av överensstämmelse och deras personal ska utföra bedömningen av överensstämmelse med största möjliga yrkesintegritet, ha teknisk kompetens på det specifika området och vara fria från alla påtryckningar och all påverkan, i synnerhet ekonomiska, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras bedömning av överensstämmelse; detta gäller särskilt påtryckningar och påverkan från personer eller grupper av personer som berörs av denna verksamhet.

6. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska kunna utföra alla de uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse som fastställs i bilaga II för ett sådant organ och för vilka det har anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av organet för bedömning av överensstämmelse eller för dess räkning och under dess ansvar.

Vid alla tidpunkter och för varje förfarande för bedömning av överensstämmelse och för varje typ eller kategori av pyrotekniska artiklar för vilka det har anmälts ska organet för bedömning av överensstämmelse ha följande till sitt förfogande:

- a) Erforderlig personal med teknisk kunskap och tillräcklig erfarenhet för att utföra bedömningen av överensstämmelse.
- b) Erforderliga beskrivningar av förfaranden enligt vilka bedömningar av överensstämmelse utförs; dessa beskrivningar måste säkerställa tydlighet och reproducerbarhet hos förfarandena. Organet ska ha lämpliga rutiner och förfaranden för att skilja mellan de uppgifter som det utför i sin egenhet av anmält organ och annan verksamhet.
- c) Förfaranden som gör det möjligt för organet att utöva sin verksamhet med vederbörlig hänsyn tagen till ett företags storlek, bransch och struktur, den berörda produktteknikens komplexitet och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Organet för bedömning av överensstämmelse ska ha nödvändiga medel för att korrekt kunna utföra de tekniska och administrativa uppgifterna i samband med bedömningen av överensstämmelse och ska ha tillgång till den utrustning och de hjälpmedel som är nödvändiga

7. Den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse ska ha

- a) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning som täcker all slags bedömning av överensstämmelse på det område inom vilket organet för bedömning av överensstämmelse har anmälts,
- b) tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar som de gör och befogenhet att utföra dessa bedömningar,
- c) lämplig kännedom och insikt om de väsentliga säkerhetskraven i bilaga I, de tillämpliga harmoniserade standarderna och de relevanta bestämmelserna i den harmoniserade unionslagstiftningen och nationell lagstiftning,
- d) förmåga att upprätta intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna har gjorts.

8. Det ska garanteras att organ för bedömning av överensstämmelse, deras högsta ledning och den personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse är opartiska.

Ersättningen till den högsta ledningen och den personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse vid ett organ för bedömning av överensstämmelse får inte vara beroende av antalet bedömningar som görs eller resultaten av bedömningarna.

9. Organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ansvarsförsäkrade, om inte staten tar på sig ansvaret enligt nationell lagstiftning eller medlemsstaten själv tar direkt ansvar för bedömningen av överensstämmelse.

10. Personalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse ska iaktta tystnadsplikt beträffande all information som de erhåller vid utförandet av sina uppgifter enligt bilaga II eller bestämmelser i nationell rätt som genomför den, utom gentemot de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten bedrivs. Äganderättigheter ska skyddas.

11. Organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i, eller se till att deras personal som ansvarar för bedömningen av överensstämmelse känner till, det relevanta standardiseringsarbetet och det arbete som utförs i samordningsgruppen för anmälda organ, som inrättats i enlighet med relevant harmoniserad unionslagstiftning, och de ska som generella riktlinjer använda de administrativa beslut och dokument som är resultatet av gruppens arbete.

Artikel 26

Förmodan om överensstämmelse för anmälda organ

Ett organ för bedömning av överensstämmelse som kan visa att det uppfyller kriterierna i de relevanta harmoniserade standarderna eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas uppfylla kraven i artikel 25, förutsatt att dessa krav omfattas av de tillämpliga harmoniserade standarderna.

Artikel 27

Dotterbolag och underentreprenörer till anmälda organ

1. Om det anmälda organet lägger ut specifika uppgifter med anknytning till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag ska det se till att underentreprenören eller dotterbolaget uppfyller kraven i artikel 25 och informera den anmälande myndigheten om detta.

2. De anmälda organen ska ta det fulla ansvaret för underentreprenörernas eller dotterbolagens uppgifter, oavsett var dessa är etablerade.

3. Verksamhet får läggas ut på underentreprenad eller utföras av ett dotterbolag endast om kunden samtycker till det.

4. De anmälda organen ska hålla de relevanta dokumenten rörande bedömningen av underentreprenörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som utförts av dem tillgängliga för den anmälande myndigheten i enlighet med bilaga II.

Artikel 28

Ansökan om anmälan

1. Organet för bedömning av överensstämmelse ska lämna in en ansökan om anmälan till den anmälande myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat.

2. Ansökan om anmälan ska åtföljas av en beskrivning av de bedömningar av överensstämmelse, den eller de moduler för bedömning av överensstämmelse och den eller de pyrotekniska artiklar som organet förklarar sig ha kompetens för samt ett ackrediteringsintyg, om det finns ett sådant, som utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan och där det intygas att organet för bedömning av överensstämmelse uppfyller kraven i artikel 25.

3. Om organet för bedömning av överensstämmelse inte kan uppvisa något ackrediteringsintyg ska det ge den anmälande myndigheten alla underlag som krävs för kontroll, erkännande och regelbunden övervakning av att det uppfyller kraven i artikel 25.

Artikel 29

Anmälningförfarande

1. De anmälande myndigheterna får endast anmäla de organ för bedömning av överensstämmelse som har uppfyllt kraven i artikel 25.

2. De ska anmäla till kommissionen och de andra medlemsstaterna med hjälp av det elektroniska anmälningssystemet som utvecklats och förvaltas av kommissionen.

3. Anmälan ska innehålla detaljerade uppgifter om bedömningarna av överensstämmelse, modulerna för bedömning av överensstämmelse och den eller de berörda pyrotekniska artiklarna samt ett relevant intyg om kompetens.

4. Om en anmälan inte grundar sig på ett ackrediteringsintyg som avses i artikel 28.2 ska den anmälande myndigheten ge kommissionen och de andra medlemsstaterna de skriftliga underlag som styrker att organet för bedömning av överensstämmelse har erforderlig kompetens och att de system som behövs för att se till att organet övervakas regelbundet och fortsätter att uppfylla kraven i artikel 25 har inrättats.

5. Det berörda organet får bedriva verksamhet som anmält organ endast om kommissionen eller de andra medlemsstaterna inte har rest invändningar inom två veckor efter anmälan, i de fall då ett ackrediteringsintyg används, eller inom två månader efter anmälan, i de fall då ingen ackreditering används.

Endast ett sådant organ ska anses vara ett anmält organ i enlighet med detta direktiv.

6. Den anmälande myndigheten ska underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om alla relevanta ändringar av anmälan.

Artikel 30

Identifikationsnummer och förteckningar över anmälda organ

1. Kommissionen ska tilldela varje anmält organ ett identifikationsnummer.

Organet ska tilldelas ett enda nummer även om det anmäls enligt flera unionsakter.

2. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över de organ som anmälts enligt detta direktiv, inklusive de identifikationsnummer som de har tilldelats och den verksamhet som de har anmälts för.

Kommissionen ska se till att förteckningen hålls uppdaterad.

Artikel 31

Ändringar i anmälan

1. Om en anmälande myndighet har konstaterat eller har informerats om att ett anmält organ inte längre uppfyller de krav som anges i artikel 25 eller att det underlåter att fullgöra sina skyldigheter, ska myndigheten i förekommande fall, beroende på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla kraven eller fullgöra skyldigheterna är, begränsa anmälan eller återkalla den tillfälligt eller slutgiltigt. Den ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta.

2. I händelse av begränsning, tillfällig återkallelse eller återkallelse av anmälan eller om det anmälda organet har upphört med verksamheten ska den anmälande medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att det anmälda organets dokumentation antingen ska behandlas av ett annat anmält organ eller hållas tillgänglig för de ansvariga anmälande myndigheterna och marknadskontrollmyndigheterna på deras begäran.

Artikel 32

Ifrågasättande av de anmälda organens kompetens

1. Kommissionen ska undersöka alla fall där den tvivlar på att ett anmält organ har erforderlig kompetens eller att ett anmält organ fortsatt uppfyller de krav och fullgör de skyldigheter som det omfattas av, och även alla fall där den gjorts uppmärksam på att det föreligger sådana tvivel.

2. Den anmälande medlemsstaten ska på begäran ge kommissionen all information om grunderna för anmälan eller hur det berörda anmälda organets kompetens upprätthålls.

3. Kommissionen ska se till att all känslig information som har erhållits i samband med undersökningarna behandlas konfidentiellt.

4. Om kommissionen konstaterar att ett anmält organ inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan ska den anta en genomförande akt för att anmoda den anmälande medlemsstaten att vidta erforderliga korrigerande åtgärder, inbegripet att vid behov återta anmälan.

Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 44.2.

Artikel 33

De anmälda organens operativa skyldigheter

1. Anmälda organ ska utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med förfarandena för bedömning av överensstämmelse i bilaga II.

2. Bedömningarna av överensstämmelse ska utföras på ett proportionellt sätt så att de ekonomiska aktörerna inte belastas i onödan. Organen för bedömning av överensstämmelse ska när de utför sin verksamhet ta vederbörlig hänsyn till ett företags storlek, bransch och struktur och till produktteknikens komplexitet och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Samtidigt ska de dock respektera den grad av noggrannhet och skyddsnivå som krävs för att den pyrotekniska artikeln ska överensstämma med kraven i detta direktiv.

3. Anmälda organ som utför bedömningar av överensstämmelse ska tilldela registreringsnummer som identifierar de pyrotekniska artiklar vilka har varit föremål för en bedömning av överensstämmelse liksom deras tillverkare, och ska föra ett register över registreringsnumren för de pyrotekniska artiklar för vilka de utfärdat intyg.

4. Om ett anmält organ konstaterar att en tillverkare inte har tillämpat de väsentliga säkerhetskraven i bilaga I eller motsvarande harmoniserade standarder eller andra tekniska specifikationer, ska det begära att tillverkaren vidtar korrigerande åtgärder, och inget intyg om överensstämmelse ska utfärdas.

5. Om ett anmält organ vid övervakning av överensstämmelse efter det att ett intyg har utfärdats konstaterar att en pyroteknisk artikel inte längre uppfyller kraven, ska det begära att tillverkaren vidtar korrigerande åtgärder, och vid behov ska intyget tillfälligt eller slutgiltigt återkallas.

6. Om inga korrigerande åtgärder vidtas eller om de inte får önskat resultat, ska det anmälda organet i förekommande fall belägga intyget med restriktioner eller återkalla det tillfälligt eller slutgiltigt.

Artikel 34

Överklagande av de anmälda organens beslut

Medlemsstaterna ska se till att det finns ett förfarande för överklagande av de anmälda organens beslut.

Artikel 35

De anmälda organens informationsskyldighet

1. De anmälda organen ska informera den anmälande myndigheten om följande:

- a) Avslag, begränsningar och tillfällig eller slutgiltig återkallelse av intyg.
- b) Omständigheter som inverkar på omfattningen av och villkoren för anmälan.
- c) Begäran från marknadskontrollmyndigheterna om information om bedömningar av överensstämmelse.
- d) På begäran, bedömningar av överensstämmelse som gjorts inom ramen för anmälan och all annan verksamhet, inklusive gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.

2. De anmälda organen ska ge de andra organ som anmäls enligt detta direktiv och som utför liknande bedömningar av överensstämmelse som täcker samma pyrotekniska artiklar, relevant information om frågor som rör negativa och, på begäran, positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse.

Artikel 36

Utbyte av erfarenhet

Kommissionen ska sörja för att erfarenhetsutbyte förekommer mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för riktlinjerna för anmälan.

Artikel 37

Samordning av anmälda organ

Kommissionen ska säkerställa att lämplig samordning och lämpligt samarbete sker mellan de organ som anmäls enligt detta direktiv och att detta bedrivs på ett tillfredsställande sätt genom ett forum bestående av anmälda organ.

Medlemsstaterna ska se till att de organ som de har anmält deltar i arbetet i detta forum, direkt eller genom utsedda representanter.

KAPITEL 5

MARKNADSKONTROLL I UNIONEN, KONTROLL AV PYROTEKNISKA ARTIKLAR SOM FÖRS IN PÅ UNIONSMARKNADEN OCH FÖRFARANDEN I FRÅGA OM SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 38

Marknadskontroll i unionen och kontroll av pyrotekniska artiklar som förs in på unionsmarknaden

1. Medlemsstaterna ska vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att pyrotekniska artiklar släpps ut på marknaden endast om de, när de förvaras på rätt sätt och används för sitt avsedda ändamål, inte medför fara för människors hälsa och säkerhet.

2. Artikel 15.3 och artiklarna 16–29 i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på pyrotekniska artiklar.

3. Medlemsstaterna ska årligen informera kommissionen om sin marknadskontroll.

Artikel 39

Förfaranden för att på nationell nivå hantera pyrotekniska artiklar som utgör en risk

1. Om en medlemsstats marknadskontrollmyndigheter har tillräckliga skäl att anta att en pyroteknisk artikel utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller skydd av andra samhällsintressen som omfattas av detta direktiv, ska de göra en utvärdering av den pyrotekniska artikeln omfattande alla relevanta krav som fastställs i detta direktiv. De berörda ekonomiska aktörerna ska när så krävs samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna i det syftet.

Om marknadskontrollmyndigheterna vid den utvärdering som avses i första stycket konstaterar att den pyrotekniska artikeln inte uppfyller kraven i detta direktiv ska de utan dröjsmål ålägga den berörda ekonomiska aktören att vidta alla lämpliga korrigerande åtgärder för att den pyrotekniska artikeln ska uppfylla dessa krav, dra tillbaka artikeln från marknaden eller återkalla den inom en rimlig period som de fastställer i förhållande till typen av risk.

Marknadskontrollmyndigheterna ska informera det berörda anmälda organet om detta.

Artikel 21 i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på de åtgärder som avses i andra stycket i denna punkt.

2. Om marknadskontrollmyndigheterna anser att den bristande överensstämmelsen inte bara gäller det nationella territoriet, ska de informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om utvärderingsresultaten och om de åtgärder som de har ålagt de ekonomiska aktörerna att vidta.

3. De ekonomiska aktörerna ska se till att alla lämpliga korrigerande åtgärder vidtas i fråga om alla berörda pyrotekniska artiklar som de har tillhandahållit på unionsmarknaden.

4. Om den berörda ekonomiska aktören inte vidtar lämpliga korrigerande åtgärder inom den period som avses i punkt 1 andra stycket, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av de pyrotekniska artiklarna på sin nationella marknad, dra tillbaka den pyrotekniska artikeln från den marknaden eller återkalla den.

Marknadskontrollmyndigheterna ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om dessa åtgärder.

5. I den information som avses i punkt 4 andra stycket ska alla tillgängliga uppgifter ingå, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera den pyrotekniska artikel som inte uppfyller kraven, dess ursprung, vilken typ av bristande överensstämmelse som görs gällande och den risk den pyrotekniska artikeln utgör, vilken typ av nationell åtgärd som vidtagits och dess varaktighet samt den berörda ekonomiska aktörens synpunkter. Marknadskontrollmyndigheterna ska särskilt ange om den bristande överensstämmelsen beror på någon av följande omständigheter:

a) Den pyrotekniska artikeln uppfyller inte kraven med avseende på människors hälsa eller säkerhet eller andra aspekter av skydd i allmänhetens intresse som omfattas av detta direktiv.

b) Det förekommer brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 16, vilka ger förmodan om överensstämmelse.

6. Andra medlemsstater än den som inledde förfarandet enligt denna artikel ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om vidtagna åtgärder och om eventuella kompletterande uppgifter som de har tillgång till med avseende på den berörda pyrotekniska artikeln bristande överensstämmelse med kraven samt eventuella invändningar mot den vidtagna nationella åtgärden.

7. Om varken en medlemsstat eller kommissionen inom tre månader efter mottagandet av den information som avses i punkt 4 andra stycket har rest invändningar mot en tillfällig åtgärd som vidtagits av en medlemsstat ska åtgärden anses vara berättigad.

8. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga begränsande åtgärder, till exempel tillbakadragande av den pyrotekniska artikeln från marknaden, utan dröjsmål vidtas i fråga om den pyrotekniska artikeln.

Artikel 40

Unionens förfaranden i fråga om skyddsåtgärder

1. Om det, efter det att förfarandet i artikel 39.3 och 39.4 slutförts, har rests invändningar mot åtgärder som en medlemsstat vidtagit eller om kommissionen anser att sådana åtgärder strider mot unionslagstiftningen, ska kommissionen utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen anta en genomförandeakt för att fastställa om den nationella åtgärden är berättigad eller inte.

Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge dem och den eller de berörda ekonomiska aktörerna beslutet.

2. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att den pyrotekniska artikeln som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras nationella marknad och underrätta kommissionen om detta. Om den nationella åtgärden anses oberättigad ska den berörda medlemsstaten upphäva åtgärden.

3. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och den pyrotekniska artikelns bristande överensstämmelse kan tillskrivas en brist i de harmoniserade standarder som avses i artikel 39.5 b i detta direktiv ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.

Artikel 41

Pyrotekniska artiklar som uppfyller kraven men utgör en risk för hälsa eller säkerhet

1. Om en medlemsstat, efter att ha utfört en utvärdering i enlighet med artikel 39.1, konstaterar att en pyroteknisk artikel visserligen uppfyller kraven i detta direktiv men utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller skydd av andra samhällsintressen, ska den ålägga den berörda ekonomiska aktören att vidta alla lämpliga åtgärder antingen för att säkerställa att den berörda pyrotekniska artikeln när den har släppts ut på marknaden inte längre utgör en sådan risk eller för att dra tillbaka eller återkalla artikeln från marknaden inom en rimlig period som medlemsstaten fastställer i förhållande till typen av risk.

2. De ekonomiska aktörerna ska se till att det vidtas korrigering åtgärder i fråga om alla berörda pyrotekniska artiklar som de har tillhandahållit på unionsmarknaden.

3. Medlemsstaten ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta. Informationen ska innehålla alla tillgängliga uppgifter, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera den pyrotekniska artikeln, dess ursprung och leveranskedja, den risk den pyrotekniska artikeln utgör, vilken typ av nationella åtgärder som vidtagits och deras varaktighet.

4. Kommissionen ska utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och därefter utvärdera de nationella åtgärderna. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen genom genomförandeakter besluta om den nationella åtgärden är berättigad eller inte, och vid behov föreslå lämpliga åtgärder.

De genomförandeakter som avses i första stycket ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.3.

Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamt med avseende på skyddet för människors hälsa och säkerhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 44.4.

5. Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge dem och den eller de berörda ekonomiska aktörerna beslutet.

Artikel 42

Formell bristande överensstämmelse

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 39 ska en medlemsstat, om den konstaterar något av följande, ålägga den berörda ekonomiska aktören att åtgärda den bristande överensstämmelsen:

- a) CE-märkningen har anbringats i strid med artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008 eller artikel 20 i detta direktiv.
- b) CE-märkning saknas.
- c) Det anmälda organets identifikationsnummer har, i de fall organet medverkar i produktionskontrollen, anbringats i strid med artikel 20 eller saknas.
- d) Det har inte upprättats någon EU-försäkran om överensstämmelse.
- e) EU-försäkran om överensstämmelse har inte upprättats på ett korrekt sätt.
- f) Den tekniska dokumentationen är antingen inte tillgänglig eller inte komplett.
- g) Den information som avses i artikel 8.6 eller artikel 12.3 saknas, är felaktig eller ofullständig.
- h) Något annat av de administrativa krav som fastställs i artikel 8 eller artikel 12 är inte uppfyllt.

2. Om sådan bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 kvarstår ska den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda tillhandahållandet av den pyrotekniska artikeln på marknaden eller se till att den återkallas eller dras tillbaka från marknaden.

KAPITEL 6

GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER

Artikel 43

Genomförandeakter

Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa

- a) det enhetliga numreringssystem som avses i artikel 9.1 och de konkreta formerna för det register som avses i artikel 33.3,
- b) de konkreta formerna för den regelbundna insamlingen och uppdateringen av uppgifter om olyckor i samband med användning av pyrotekniska artiklar.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 44.3.

Artikel 44

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för pyrotekniska artiklar. Kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 5 i den förordningen, tillämpas.
5. Kommissionen ska höra kommittén angående alla frågor för vilka samråd med sektorsexperter krävs enligt förordning (EU) nr 1025/2012 eller enligt annan unionslagstiftning.

Kommittén får dessutom undersöka alla andra frågor som avser tillämpningen av detta direktiv som tas upp av dess ordförande eller av en företrädare för en medlemsstat i enlighet med dess arbetsordning.

KAPITEL 7

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 45

Sanktioner

Medlemsstaterna ska föreskriva sanktioner för ekonomiska aktörers överträdelse av bestämmelser i nationell rätt som har utfärdats med tillämpning av detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa sanktioner tillämpas. Sådana sanktioner kan omfatta straffrättsliga påföljder för allvarliga överträdelse.

Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 46

Övergångsbestämmelser

1. Medlemsstaterna får inte förhindra att pyrotekniska artiklar som är förenliga med direktiv 2007/23/EG och som släppts ut på marknaden före den 1 juli 2015 tillhandahålls på marknaden.
2. De nationella godkännanden för fyrverkerier i kategorierna F1, F2 och F3 som beviljats före den 4 juli 2010 ska fortsätta att gälla inom den medlemsstats territorium där godkännandet beviljats tills de löper ut eller till och med den 4 juli 2017, beroende på vilket datum som infaller först.
3. De nationella godkännanden för andra pyrotekniska artiklar, fyrverkerier i kategori F4 och pyrotekniska sceneffekter som beviljats före den 4 juli 2013 ska fortsätta att gälla inom den medlemsstats territorium där godkännandet beviljats tills de löper ut eller till och med den 4 juli 2017, beroende på vilket datum som infaller först.
4. Genom undantag från punkt 3 ska de nationella godkännanden för pyrotekniska artiklar för fordon, inbegripet reservdelar, som beviljats före den 4 juli 2013 fortsätta att gälla tills de löper ut.
5. Intyg som utfärdats i enlighet med direktiv 2007/23/EG ska vara giltiga enligt det här direktivet.

Artikel 47

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2015 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 3.7, 3.12, 3.13, 3.15–3.22, 4.1, 5, 7.4, 8.2–8.9, 9, 10.2, 11.1, 11.3, 12–16, 18–29, 31–35, 37, 38.1–38.2, 39–42, 45 och 46 samt bilagorna I, II och III. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa åtgärder från och med den 1 juli 2015.

2. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna senast den 3 oktober 2013 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa punkt 4 i bilaga I. De ska till kommissionen genast överlämna texterna till dessa bestämmelser. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 4 juli 2013.

3. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkterna 1 och 2 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävts genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 48

Upphävande

Direktiv 2007/23/EG, ändrat genom de akter som förtecknas i del A i bilaga IV, ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 juli 2015, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och datum för tillämpning av direktivet som anges i del B i bilaga IV.

Genom undantag från det första stycket i denna artikel ska punkt 4 i bilaga I till direktiv 2007/23/EG upphöra att gälla från och med den 4 juli 2013.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

Artikel 49

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 1, 2, 3.1–3.6, 3.8–3.11, 3.14, 4.2, 4.3, 4.4, 6, 7.1, 7.2, 7.3, 8.1, 10.1, 10.3, 10.4, 11.2, 17, 30, 36, 38.3, 43 och 44 samt bilagorna IV och V ska tillämpas från och med den 1 juli 2015.

Artikel 50

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 12 juni 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. CREIGHTON

Ordförande

BILAGA I

VÄSENTLIGA SÄKERHETSKRAV

1. Varje pyroteknisk artikel ska ha de funktionsegenskaper som tillverkaren har uppgivit till det anmälda organet för att säkerställa högsta skyddsnivå och pålitlighet.
2. Varje pyroteknisk artikel måste konstrueras och tillverkas på ett sådant sätt att den kan destrueras på ett säkert sätt med ett förfarande som ger minsta möjliga miljöeffekter.
3. Alla pyrotekniska artiklar måste fungera felfritt när de används på avsett sätt.

Varje pyroteknisk artikel måste provas under realistiska förhållanden. Om detta inte är möjligt i ett laboratorium, måste provningarna utföras under samma förhållanden som råder där de pyrotekniska artiklarna ska användas.

Följande upplysningar och egenskaper måste – där så är tillämpligt – beaktas eller provas:

- a) Konstruktion och karakteristiska egenskaper, inklusive detaljerad kemisk sammansättning (de använda ämnenas vikt och andelar i procent) och dimensioner.
- b) Den pyrotekniska artikelns fysiska och kemiska stabilitet under alla normala, förutsägbara miljömässiga förhållanden.
- c) Känslighet för normal, förutsägbar hantering och transport.
- d) Förenlighet mellan alla beståndsdelar när det gäller deras kemiska stabilitet.
- e) Den pyrotekniska artikelns beständighet mot fukt, om den är avsedd att användas under fuktiga eller våta förhållanden och om dess säkerhet eller pålitlighet kan påverkas negativt av fukt.
- f) Beständighet mot låga och höga temperaturer, om den pyrotekniska artikeln ska förvaras eller användas vid sådana temperaturer och dess säkerhet eller pålitlighet kan påverkas negativt av nedkylning eller upphettning av en beståndsdel eller av den pyrotekniska artikeln i sin helhet.
- g) Skyddsanordningar som ska förhindra för tidig eller oavsiktlig initiering eller antändning.
- h) Lämpliga anvisningar och om nödvändigt märkning för säker hantering, förvaring, användning (inklusive säkerhetsavstånd) och destruktion.
- i) Förmågan hos den pyrotekniska artikeln, dess hölje eller övriga beståndsdelar att motstå åldring under normal, förutsebar förvaring.
- j) Specifikation av alla anordningar och tillbehör som krävs samt bruksanvisning för att den pyrotekniska artikeln ska fungera säkert.

Under transport och normal hantering ska de pyrotekniska artiklarna innehålla den pyrotekniska blandningen, såvida inte annat anges i tillverkarens bruksanvisning.

4. Pyrotekniska artiklar får inte innehålla andra detonerande explosivämnen än svartkrut och knallsats, med undantag för pyrotekniska artiklar i kategorierna P1, P2, T2 och fyrverkerier i kategori F4 som uppfyller följande villkor:
 - a) Det detonerande explosivämnet kan inte på ett enkelt sätt utvinnas ur den pyrotekniska artikeln.
 - b) När det gäller kategori P1: den pyrotekniska artikeln kan inte alstra en detonation under funktion eller kan inte, på det sätt den är konstruerad och tillverkad, på egen hand initiera sekundära explosivämnen.
 - c) När det gäller kategorierna F4, T2 och P2: den pyrotekniska artikeln är antingen konstruerad för att inte alstra en detonation under funktion eller konstruerad för att detonera men utan att, på det sätt den är konstruerad och tillverkad, på egen hand kunna initiera sekundära explosivämnen.

5. De olika kategorierna pyrotekniska artiklar måste även uppfylla åtminstone följande krav:

A. Fyrverkerier

1. Tillverkaren ska dela in fyrverkerierna i olika kategorier enligt artikel 6 utifrån explosivämnets nettovikt, säkerhetsavstånd, ljudnivå eller liknande. Kategorin ska tydligt anges på etiketten.

a) Fyrverkerier i kategori F1 ska uppfylla följande krav:

- i) Säkerhetsavståndet ska vara minst 1 m. När så är lämpligt får säkerhetsavståndet dock vara kortare.
- ii) Ljudnivån får inte överstiga 120 dB (A Imp), eller motsvarande ljudnivå mätt med annan lämplig metod, vid det fastställda säkerhetsavståndet.
- iii) Kategori F1 ska inte omfatta smällare, sammankopplade smällare, knallskottsliknande smällare och sammankopplade knallskottsliknande smällare.
- iv) Ryska smällare i kategori F1 får inte innehålla mer än 2,5 mg silverfulminat.

b) Fyrverkerier i kategori F2 ska uppfylla följande krav:

- i) Säkerhetsavståndet ska vara minst 8 m. När så är lämpligt får säkerhetsavståndet dock vara kortare.
- ii) Ljudnivån får inte överstiga 120 dB (A Imp), eller motsvarande ljudnivå mätt med annan lämplig metod, vid det fastställda säkerhetsavståndet.

c) Fyrverkerier i kategori F3 ska uppfylla följande krav:

- i) Säkerhetsavståndet ska vara minst 15 m. När så är lämpligt får säkerhetsavståndet dock vara kortare.
- ii) Ljudnivån får inte överstiga 120 dB (A Imp), eller motsvarande ljudnivå mätt med annan lämplig metod, vid det fastställda säkerhetsavståndet.

2. Fyrverkerierna får bara tillverkas av material som minimerar de risker som avfallet kan innebära för hälsa, egendom och miljö.

3. Antändningsmetoden måste synas tydligt eller anges i märkning eller bruksanvisning.

4. Fyrverkerier får inte röra sig på ett oberäkneligt eller oförutsebart sätt.

5. Fyrverkerier i kategorierna F1, F2 eller F3 måste skyddas mot oavsiktlig antändning, antingen genom ett skyddande hölje, förpackningen eller artikelns konstruktion. Fyrverkerier i kategori F4 måste skyddas mot oavsiktlig antändning genom metoder som anges av tillverkaren.

B. Övriga pyrotekniska artiklar

1. Pyrotekniska artiklar måste utformas på ett sådant sätt att riskerna för hälsa, egendom och miljö minimeras vid normal användning.

2. Antändningsmetoden måste synas tydligt eller anges i märkning eller bruksanvisning.

3. Pyrotekniska artiklar måste utformas på ett sådant sätt att de risker som avfallet kan innebära för hälsa, egendom och miljö minimeras vid oavsiktlig antändning.

4. Där så är tillämpligt ska den pyrotekniska artikeln fungera felfritt fram till den bäst före-dag som specificerats av tillverkaren.

C. Tändningsanordningar

1. Tändningsanordningarna ska kunna initieras på ett pålitligt sätt och ha tillräcklig initieringskapacitet under normala, förutsebara användningsförhållanden.

2. Tändningsanordningarna måste skyddas mot elektrostatiska urladdningar under normala, förutsebara användnings- och förvaringsförhållanden.

3. Elektriska tändningsanordningar måste skyddas mot elektromagnetiska fält under normala, förutsebara användnings- och förvaringsförhållanden.
 4. Höljen till stubiner ska ha tillräcklig mekanisk styrka och tillräckligt väl kunna skydda det explosiva innehållet när detta utsätts för normal, förutsebar mekanisk påfrestning.
 5. Uppgift om stubinernas bräntider ska medfölja den pyrotekniska artikeln.
 6. Uppgift om de elektriska egenskaperna (t.ex. övre gränsvärde för icke-tändning, resistans osv.) för elektriska tändare ska medfölja den pyrotekniska artikeln.
 7. Ledningarna på de elektriska tändningsanordningarna ska, med hänsyn till den avsedda användningen, ha tillräcklig isolering och mekanisk styrka, och förbindelsen till tändningsanordningen ska vara tillräckligt hållfast.
-

BILAGA II

FÖRFARANDE FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

MODUL B: EU-typkontroll

1. EU-typkontroll är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken ett anmält organ undersöker en pyroteknisk artikels tekniska konstruktion och kontrollerar och intygar att den uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.
2. EU-typkontroll ska utföras i form av en bedömning av den tekniska konstruktionens lämplighet för den pyrotekniska artikeln genom granskning av den tekniska dokumentation och de underlag som avses i punkt 3 samt undersökning av ett provexemplar av den kompletta produkten (kombination av produktionstyp och konstruktionstyp) som är representativt för produktionen i fråga.
3. Tillverkaren ska lämna in en ansökan om EU-typkontroll till ett valfritt anmält organ.

Ansökan ska innehålla följande:

- a) Tillverkarens namn och adress.
- b) En skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har lämnats till något annat anmält organ.
- c) Den tekniska dokumentationen. Den tekniska dokumentationen ska göra det möjligt att bedöma om den pyrotekniska artikeln uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv och innehålla en tillfredsställande analys och bedömning av riskerna. Den tekniska dokumentationen ska innehålla de tillämpliga kraven och, i den mån det krävs för bedömningen, även en beskrivning av den pyrotekniska artikelns konstruktion, tillverkning och funktion. Den tekniska dokumentationen ska i tillämpliga fall innehålla minst följande:
 - i) En allmän beskrivning av den pyrotekniska artikeln.
 - ii) Konstruktions- och tillverkningsritningar samt scheman över komponenter, delmonteringar, kretsar etc.
 - iii) Beskrivningar och förklaringar som behövs för att förstå dessa ritningar och scheman och hur den pyrotekniska artikeln fungerar.
 - iv) En förteckning över de harmoniserade standarder som helt eller delvis har följts och till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och, i de fall där de harmoniserade standarderna inte har följts, beskrivningar av de lösningar som har valts för att uppfylla de väsentliga säkerhetskraven i detta direktiv, inbegripet en förteckning över andra relevanta tekniska specifikationer som följts. När det gäller harmoniserade standarder som följts delvis ska det i den tekniska dokumentationen specificeras vilka delar som har tillämpats.
 - v) Resultat av konstruktionsberäkningar och undersökningar etc.
 - vi) Provningsrapporter.
- d) Provexemplar som är representativa för den planerade produktionen. Det anmälda organet kan vid behov begära in fler provexemplar för att genomföra provningsprogrammet.
- e) Underlag som visar att den lösning som valts för den tekniska konstruktionen är lämplig. I underlaget ska alla dokument som har använts anges, särskilt när de relevanta harmoniserade standarderna inte har tillämpats fullt ut. Underlaget ska vid behov innehålla resultaten av provningar som utförts i enlighet med andra relevanta tekniska specifikationer i lämpligt laboratorium som tillhör tillverkaren, eller i något annat provningslaboratorium för dennes räkning och under dennes ansvar.

4. Det anmälda organet ska göra följande:

I fråga om den pyrotekniska artikeln:

- 4.1 Granska den tekniska dokumentationen och underlagen i syfte att bedöma den tekniska konstruktionens lämplighet.

I fråga om provexemplaret eller provexemplaren:

- 4.2 Kontrollera att provexemplaret eller provexemplaren har tillverkats i överensstämmelse med den tekniska dokumentationen samt identifiera såväl de delar som är konstruerade enligt de tillämpliga bestämmelserna i de relevanta harmoniserade standarderna som de delar som är konstruerade i enlighet med andra relevanta tekniska specifikationer.
- 4.3 Utföra eller låta utföra lämpliga undersökningar och provningar för att, i de fall tillverkaren har valt att använda lösningarna i de relevanta harmoniserade standarderna, kontrollera att dessa lösningar har använts på rätt sätt.
- 4.4 Utföra eller låta utföra lämpliga undersökningar och provningar för att, i de fall där lösningarna i de relevanta harmoniserade standarderna inte har tillämpats, kontrollera att de lösningar som tillverkaren använt, inklusive andra tillämpade relevanta tekniska specifikationer, uppfyller de motsvarande väsentliga säkerhetskraven i detta direktiv.
- 4.5 I samråd med tillverkaren bestämma på vilken plats undersökningarna och de nödvändiga proven ska genomföras.
5. Det anmälda organet ska utarbeta en utvärderingsrapport där det anges vilka åtgärder som har vidtagits i enlighet med punkt 4 och vad de har resulterat i. Utan att det påverkar det anmälda organets skyldigheter gentemot de anmälande myndigheterna får organet inte offentliggöra hela eller delar av innehållet i rapporten utan tillverkarens samtycke.
6. Om typen uppfyller de krav i detta direktiv som är tillämpliga på den berörda pyrotekniska artikeln, ska det anmälda organet utfärda ett EU-typintyg till tillverkaren. Det intyget ska innehålla tillverkarens namn och adress, slutsatserna av undersökningen, eventuella giltighetsvillkor samt de uppgifter som krävs för att identifiera den godkända typen. EU-typintyget kan ha en eller flera bilagor.

EU-typintyget och bilagorna ska innehålla all information som behövs för att bedöma om de tillverkade pyrotekniska artiklarna överensstämmer med den undersökta typen och för att kontrollera produkter i bruk.

Om typen inte uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv ska det anmälda organet avslå ansökan om EU-typintyg och underrätta den sökande om detta samt utförligt motivera avslaget.

7. Det anmälda organet ska följa med i den tekniska utvecklingen, och om det visar sig att den godkända typen inte längre uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv ska organet fastställa om det krävs ytterligare undersökningar. Om så är fallet ska det anmälda organet underrätta tillverkaren om detta.

Tillverkaren ska underrätta det anmälda organ som hos sig bevarar den tekniska dokumentationen för EU-typintyget om alla ändringar av den godkända typen som kan påverka den pyrotekniska artikelns överensstämmelse med de väsentliga säkerhetskraven i detta direktiv eller villkoren för det intygets giltighet. För sådana ändringar krävs ytterligare godkännande i form av ett tillägg till det ursprungliga EU-typintyget.

8. Varje anmält organ ska underrätta sina anmälande myndigheter om de EU-typintyg och/eller eventuella tillägg till dessa som det har utfärdat eller återkallat, och det ska regelbundet eller på begäran ge de anmälande myndigheterna tillgång till förteckningen över sådana intyg och/eller tillägg till dessa som det har avslagit, tillfälligt återkallat eller på annat sätt belagt med restriktioner.

Varje anmält organ ska underrätta de övriga anmälda organen om de EU-typintyg och/eller tillägg till dessa som det har avslagit, tillfälligt eller slutgiltigt återkallat eller på annat sätt belagt med restriktioner och, på begäran, om sådana intyg och/eller tillägg som det har utfärdat.

Kommissionen, medlemsstaterna och övriga anmälda organ har rätt att på begäran få en kopia av EU-typintyget och/eller tilläggen till det. Kommissionen och medlemsstaterna har rätt att på begäran få en kopia av den tekniska dokumentationen och av resultaten från de undersökningar som utförts av det anmälda organet. Det anmälda organet ska förvara en kopia av EU-typintyget med bilagor och tillägg samt det tekniska underlaget, inklusive dokumentation från tillverkaren, så länge som det intyget är giltigt.

9. Tillverkaren ska för de nationella myndigheterna kunna uppvisa en kopia av EU-typintyget med bilagor och tillägg tillsammans med den tekniska dokumentationen i tio år efter det att den pyrotekniska artikeln har släppts ut på marknaden.

MODUL C2: Överensstämmelse med typ som grundar sig på intern tillverkningskontroll och övervakade produktkontroller med slumpvisa intervall

1. Överensstämmelse med typ som grundar sig på intern tillverkningskontroll och övervakade produktkontroller med slumpvisa intervall är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2, 3 och 4 samt säkerställer och försäkrar på eget ansvar att de berörda pyrotekniska artiklarna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

2. Tillverkning

Tillverkaren ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att tillverkningen och övervakningen av den ska leda till att de tillverkade pyrotekniska artiklarna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och med de tillämpliga kraven i detta direktiv.

3. Produktkontroller

Ett anmält organ, valt av tillverkaren, ska utföra eller låta utföra produktkontroller med slumpvis valda intervall, som fastställts av organet, för att kontrollera kvaliteten på den interna kontrollen av den pyrotekniska artikeln, med beaktande av bl.a. den pyrotekniska artikelns tekniska komplexitet och produktionsmängden. Ett lämpligt stickprov av slutprodukterna, taget på plats av det anmälda organet innan produkterna släpps ut på marknaden, ska undersökas, och tillämpliga provningar enligt de relevanta delarna av de harmoniserade standarderna och/eller likvärdiga provningar i andra relevanta tekniska specifikationer, ska utföras för att kontrollera att den pyrotekniska artikeln överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Om stickprovet inte uppfyller en godtagbar kvalitetsnivå ska organet vidta lämpliga åtgärder.

Den metod för acceptansprovning som ska användas är avsedd att avgöra om tillverkningen av den pyrotekniska artikeln sker inom godkända gränsvärden, för att säkerställa att den pyrotekniska artikeln överensstämmer med de tillämpliga bestämmelserna.

Tillverkaren ska, under det anmälda organets ansvar, anbringa det anmälda organets identifikationsnummer under tillverkningen.

4. CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse

4.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen på varje enskild pyroteknisk artikel som överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

4.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse för varje produktmodell och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i tio år efter det att den pyrotekniska artikeln har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken pyroteknisk artikel den har upprättats.

En kopia av EU-försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de berörda myndigheterna.

MODUL D: Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av produktionen

1. Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av produktionen är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2 och 5 samt säkerställer och försäkrar på eget ansvar att de berörda pyrotekniska artiklarna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

2. Tillverkning

Tillverkaren ska tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för tillverkning, slutkontroll och provning av de berörda pyrotekniska artiklarna i enlighet med punkt 3 och ska kontrolleras i enlighet med punkt 4.

3. Kvalitetssystem

3.1 Tillverkaren ska hos ett valfritt anmält organ ansöka om att få sitt kvalitetssystem för de berörda pyrotekniska artiklarna bedömt.

Ansökan ska innehålla

a) tillverkarens namn och adress,

b) en skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har lämnats till något annat anmält organ,

c) alla upplysningar av betydelse för den planerade produktkategorin,

- d) dokumentation av kvalitetssystemet,
- e) den tekniska dokumentationen för den godkända typen, och en kopia av EU-typintyget.

3.2 Kvalitetssystemet ska säkerställa att de pyrotekniska artiklarna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och med de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Alla faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren tagit hänsyn till ska dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av skriftliga riktlinjer, förfaranden och instruktioner. Dokumentationen av kvalitetssystemet ska möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och protokoll.

Dokumentationen ska framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- a) kvalitetsmål och organisationsstruktur samt ledningens ansvar och befogenheter beträffande produktkvaliteten,
- b) de motsvarande metoder, processer och systematiska förfaranden för tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitets-säkring som kommer att användas,
- c) de undersökningar och provningar som kommer att utföras före, under och efter tillverkningen samt hur ofta dessa kommer att utföras,
- d) kvalitetsdokumenten, t.ex. granskningsrapporter och provningsresultat, kalibreringsresultat, redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer etc, och
- e) metoder för övervakning av att den erforderliga produktkvaliteten uppnås och att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

3.3 Det anmälda organet ska bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om det uppfyller kraven i punkt 3.2.

Det anmälda organet ska förutsätta att dessa krav är uppfyllda i fråga om de delar av kvalitetssystemet som överensstämmer med motsvarande specifikationer i relevant harmoniserad standard.

Utöver erfarenhet av kvalitetsledningssystem ska minst en av revisionsgruppens deltagare ha erfarenhet av bedömning av det aktuella produktområdet och den berörda produkttekniken, och känna till de tillämpliga kraven i detta direktiv. Revisionen ska även omfatta en inspektion hos tillverkaren. Revisionsgruppen ska granska den tekniska dokumentation som avses i punkt 3.1 e för att kontrollera att tillverkaren känner till de relevanta kraven i detta direktiv och för att utföra de undersökningar som krävs för att säkerställa att den pyrotekniska artikeln överensstämmer med kraven.

Tillverkaren ska meddelas beslutet. Meddelandet ska innehålla slutsatserna från revisionen och det motiverade beslutet.

3.4 Tillverkaren ska åta sig att fullgöra de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet och att upprätthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.

3.5 Tillverkaren ska underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i systemet.

Det anmälda organet ska bedöma de föreslagna ändringarna och avgöra om ett ändrat kvalitetssystem fortfarande uppfyller de krav som avses i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Organet ska meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet ska innehålla slutsatserna från undersökningen och skälen till beslutet.

4. Kontroll under det anmälda organets ansvar

4.1 Syftet med kontrollen är att försäkra sig om att tillverkaren fullgör de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.

4.2 För att möjliggöra en bedömning ska tillverkaren ge det anmälda organet tillträde till lokaler för tillverkning, kontroll, provning och förvaring och tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i fråga om

- a) dokumentationen av kvalitetssystemet,

- b) kvalitetsdokumenten, t.ex. granskningsrapporter, provningsresultat, kalibreringsresultat och redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer etc.
- 4.3 Det anmälda organet ska regelbundet genomföra revisioner för att försäkra sig om att tillverkaren upprätthåller och tillämpar kvalitetssystemet och ska lämna en revisionsberättelse till tillverkaren.
- 4.4 Det anmälda organet får dessutom göra oanmälda besök hos tillverkaren. Under sådana besök får det anmälda organet vid behov utföra eller låta utföra produktprovningar för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar korrekt. Det anmälda organet ska lämna en besöksrapport till tillverkaren och, om provning har utförts, en provningsrapport.
5. CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse
- 5.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen och, under ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3.1, organets identifikationsnummer på varje enskild pyroteknisk artikel som överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.
- 5.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse för varje produktmodell och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i tio år efter det att den pyrotekniska artikeln har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken pyroteknisk artikel den har upprättats.
- En kopia av EU-försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de berörda myndigheterna.
6. Tillverkaren ska under tio år efter det att den pyrotekniska artikeln har släppts ut på marknaden kunna uppvisa följande för de nationella myndigheterna:
- a) Den dokumentation som avses i punkt 3.1.
- b) Information avseende sådana godkännanden av ändringar som avses i punkt 3.5.
- c) Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkterna 3.5, 4.3 och 4.4.
7. Varje anmält organ ska underrätta sina anmälade myndigheter om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat eller återkallat och ska regelbundet eller på begäran ge de anmälade myndigheterna tillgång till förteckningen över de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit, tillfälligt återkallat eller på annat sätt belagt med restriktioner.

Varje anmält organ ska underrätta de övriga anmälda organen om de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit, tillfälligt eller slutgiltigt återkallat eller på annat sätt belagt med restriktioner och, på begäran, om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat.

MODUL E: Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av produkter

1. Överensstämmelse med typ som grundar sig på kvalitetssäkring av produkter är den del av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilken tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2 och 5 samt säkerställer och försäkrar på eget ansvar att de berörda pyrotekniska artiklarna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.
2. Tillverkning
- Tillverkaren ska tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för slutkontroll och provning av de berörda pyrotekniska artiklarna i enlighet med punkt 3 och ska kontrolleras i enlighet med punkt 4.
3. Kvalitetssystem
- 3.1 Tillverkaren ska hos ett valfritt anmält organ ansöka om att få sitt kvalitetssystem för de berörda pyrotekniska artiklarna bedömt.

Ansökan ska innehålla

- a) tillverkarens namn och adress,
- b) en skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har lämnats till något annat anmält organ,
- c) alla upplysningar av betydelse för den avsedda kategorin av pyroteknisk artikel,
- d) dokumentation av kvalitetssystemet,
- e) den tekniska dokumentationen för den godkända typen, och en kopia av EU-typintyget.

- 3.2 Kvalitetssystemet ska säkerställa att de pyrotekniska artiklarna överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och med de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Alla faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren tagit hänsyn till ska dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av skriftliga riktlinjer, förfaranden och instruktioner. Dokumentationen av kvalitetssystemet ska möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och protokoll.

Dokumentationen ska framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- a) kvalitetsmål och organisationsstruktur samt ledningens ansvar och befogenheter beträffande produktkvaliteten,
- b) de undersökningar och provningar som ska utföras efter tillverkningen,
- c) kvalitetsdokumenten, t.ex. granskningsrapporter, provningsresultat, kalibreringsresultat och redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer etc,
- d) metoder för övervakning av att kvalitetssystemet fungerar effektivt.

- 3.3 Det anmälda organet ska bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om det uppfyller kraven i punkt 3.2.

Det anmälda organet ska förutsätta att dessa krav är uppfyllda i fråga om de delar av kvalitetssystemet som överensstämmer med motsvarande specifikationer i relevant harmoniserad standard.

Utöver erfarenhet av kvalitetsledningssystem ska minst en av revisionsgruppens deltagare ha erfarenhet av bedömning av det aktuella produktområdet och den berörda produkttekniken, och känna till de tillämpliga kraven i detta direktiv. Revisionen ska även omfatta en inspektion hos tillverkaren. Revisionsgruppen ska granska den tekniska dokumentation som avses i punkt 3.1 e för att kontrollera att tillverkaren känner till de relevanta kraven i detta direktiv och kan utföra de undersökningar som krävs för att säkerställa att den pyrotekniska artikeln överensstämmer med kraven.

Tillverkaren ska meddelas beslutet. Meddelandet ska innehålla slutsatserna från revisionen och det motiverade beslutet.

- 3.4 Tillverkaren ska åta sig att fullgöra de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet och att upprätthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.

- 3.5 Tillverkaren ska underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i systemet.

Det anmälda organet ska bedöma de föreslagna ändringarna och avgöra om ett ändrat kvalitetssystem fortfarande uppfyller de krav som avses i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Organet ska meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet ska innehålla slutsatserna från undersökningen och det motiverade beslutet.

4. Kontroll under det anmälda organets ansvar

- 4.1 Syftet med kontrollen är att försäkra sig om att tillverkaren fullgör de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.

- 4.2 För att möjliggöra en bedömning ska tillverkaren ge det anmälda organet tillträde till lokaler för tillverkning, kontroll, provning och förvaring och tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i fråga om

- a) dokumentationen av kvalitetssystemet,
- b) kvalitetsdokumenten, t.ex. granskningsrapporter, provningsresultat, kalibreringsresultat och redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer etc.

- 4.3 Det anmälda organet ska regelbundet genomföra revisioner för att försäkra sig om att tillverkaren upprätthåller och tillämpar kvalitetssystemet och ska lämna en revisionsberättelse till tillverkaren.

4.4 Det anmälda organet får dessutom göra oanmälda besök hos tillverkaren. Under sådana besök får det anmälda organet vid behov utföra eller låta utföra produktprovningar för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar korrekt. Det anmälda organet ska lämna en besöksrapport till tillverkaren och, om provning har utförts, en provningsrapport.

5. CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse

5.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen och, under ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3.1, organets identifikationsnummer på varje enskild pyroteknisk artikel som överensstämmer med typen enligt beskrivningen i EU-typintyget och uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

5.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse för varje produktmodell och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i tio år efter det att den pyrotekniska artikeln har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken pyroteknisk artikel den har upprättats.

En kopia av EU-försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de berörda myndigheterna.

6. Tillverkaren ska under tio år efter det att den pyrotekniska artikeln har släppts ut på marknaden kunna uppvisa följande för de nationella myndigheterna:

a) Den dokumentation som avses i punkt 3.1.

b) Information avseende sådana godkännanden av ändringar som avses i punkt 3.5.

c) Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkterna 3.5, 4.3 och 4.4.

7. Varje anmält organ ska underrätta sina anmälande myndigheter om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat eller återkallat och ska regelbundet eller på begäran ge de anmälande myndigheterna tillgång till förteckningen över de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit, tillfälligt återkallat eller på annat sätt belagt med restriktioner.

Varje anmält organ ska underrätta de övriga anmälda organen om de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit eller tillfälligt eller slutgiltigt återkallat och, på begäran, om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat.

MODUL G: Överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter

1. Överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter är det förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilket tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2, 3 och 5 samt säkerställer och försäkrar på eget ansvar att den berörda pyrotekniska artikeln, som har genomgått kontroll i enlighet med punkt 4, uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

2. Teknisk dokumentation

Tillverkaren ska upprätta den tekniska dokumentationen och göra den tillgänglig för det anmälda organ som avses i punkt 4. Dokumentationen ska göra det möjligt att bedöma om den pyrotekniska artikeln uppfyller de relevanta kraven och innehålla en tillfredsställande analys och bedömning av riskerna. Den tekniska dokumentationen ska innehålla de tillämpliga kraven och, i den mån det krävs för bedömningen, även en beskrivning av den pyrotekniska artikelns konstruktion, tillverkning och funktion. Den tekniska dokumentationen ska i tillämpliga fall innehålla minst följande:

a) En allmän beskrivning av den pyrotekniska artikeln.

b) Konstruktions- och tillverkningsritningar samt scheman över komponenter, delmonteringar, kretsar etc.

c) Beskrivningar och förklaringar som behövs för att förstå dessa ritningar och scheman och hur den pyrotekniska artikeln fungerar.

d) En förteckning över de harmoniserade standarder som helt eller delvis har följts och till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och, i de fall där de harmoniserade standarderna inte har följts, beskrivningar av de lösningar som har valts för att uppfylla de väsentliga säkerhetskraven i detta direktiv, inbegripet en förteckning över andra relevanta tekniska specifikationer som följts. När det gäller harmoniserade standarder som följts delvis ska det i den tekniska dokumentationen specificeras vilka delar som har tillämpats.

e) Resultat av konstruktionsberäkningar och undersökningar etc.

f) Provningsrapporter.

Tillverkaren ska hålla den tekniska dokumentationen tillgänglig för de berörda nationella myndigheterna i tio år efter det att den pyrotekniska artikeln har släppts ut på marknaden.

3. Tillverkning

Tillverkaren ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att tillverkningen och övervakningen av den ska leda till att den tillverkade pyrotekniska artikeln uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

4. Kontroll

Ett anmält organ, som tillverkaren valt, ska utföra eller låta utföra undersökningar och provningar i enlighet med relevanta harmoniserade standarder och/eller likvärdiga provningar i andra relevanta tekniska specifikationer, för att kontrollera att den pyrotekniska artikeln uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv. Om det inte finns någon harmoniserad standard ska det berörda anmälda organet bestämma vilka provningar som ska utföras.

Det anmälda organet ska utfärda ett intyg om överensstämmelse i fråga om de utförda undersökningarna och provningarna och ska anbringa sitt identifikationsnummer på den godkända pyrotekniska artikeln, eller låta anbringa det under sitt ansvar.

Tillverkaren ska hålla intygen om överensstämmelse tillgängliga för de nationella myndigheterna i tio år efter det att den pyrotekniska artikeln har släppts ut på marknaden.

5. CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse

5.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen och, under ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 4, organets identifikationsnummer på varje pyroteknisk artikel som uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

5.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i tio år efter det att den pyrotekniska artikeln har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken pyroteknisk artikel den har upprättats.

En kopia av EU-försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de berörda myndigheterna.

MODUL H: Överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring

1. Överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring är det förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilket tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2 och 5 och säkerställer och försäkrar på eget ansvar att de berörda pyrotekniska artiklarna uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

2. Tillverkning

Tillverkaren ska tillämpa ett godkänt kvalitetssystem för konstruktion, tillverkning, slutkontroll och provning av de berörda pyrotekniska artiklarna i enlighet med punkt 3 och ska kontrolleras i enlighet med punkt 4.

3. Kvalitetssystem

3.1 Tillverkaren ska hos ett valfritt anmält organ ansöka om att få sitt kvalitetssystem för de berörda pyrotekniska artiklarna bedömt.

Ansökan ska innehålla följande:

a) Tillverkarens namn och adress.

b) Den tekniska dokumentationen för en modell från varje kategori av pyrotekniska artiklar som är avsedd att tillverkas. Den tekniska dokumentationen ska i tillämpliga fall innehålla minst följande:

— En allmän beskrivning av den pyrotekniska artikeln.

— Konstruktions- och tillverkningsritningar samt scheman över komponenter, delmonteringar, kretsar etc.

— Beskrivningar och förklaringar som behövs för att förstå dessa ritningar och scheman och hur den pyrotekniska artikeln fungerar.

— En förteckning över de harmoniserade standarder som helt eller delvis har följts och till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* och, i de fall där de harmoniserade standarderna inte har följts, beskrivningar av de lösningar som har valts för att uppfylla de väsentliga säkerhetskraven i detta direktiv, inbegripet en förteckning över andra relevanta tekniska föreskrifter som följts. Om de harmoniserade standarderna följts delvis ska det i den tekniska dokumentationen specificeras vilka delar som har tillämpats.

- Resultat av konstruktionsberäkningar och undersökningar etc.
 - Provningsrapporter.
- c) Dokumentation av kvalitetssystemet.
- d) En skriftlig försäkran om att samma ansökan inte har lämnats till något annat anmält organ.
- 3.2 Kvalitetssystemet ska säkerställa att de pyrotekniska artiklarna överensstämmer med de tillämpliga kraven i detta direktiv.

Alla faktorer, krav och bestämmelser som tillverkaren tagit hänsyn till ska dokumenteras på ett systematiskt och överskådligt sätt i form av skriftliga riktlinjer, förfaranden och instruktioner. Dokumentationen av kvalitetssystemet ska möjliggöra en enhetlig tolkning av kvalitetssystemets program, planer, manualer och protokoll.

Dokumentationen ska framför allt innehålla en fullgod beskrivning av

- a) kvalitetsmål och organisationsstruktur samt ledningens ansvar och befogenheter beträffande konstruktion och produktkvalitet,
 - b) de tekniska specifikationer för konstruktion, inbegripet standarder, som kommer att tillämpas och, när de relevanta harmoniserade standarderna inte tillämpas till fullo, vilka medel som kommer att användas för att säkerställa att de väsentliga säkerhetskraven i detta direktiv uppfylls,
 - c) de metoder, processer och systematiska förfaranden för kontroll och verifikation av konstruktionen, som kommer att användas vid konstruktion av pyrotekniska artiklar inom den berörda kategorin av pyrotekniska artiklar,
 - d) de motsvarande metoder, processer och systematiska förfaranden för tillverkning, kvalitetskontroll och kvalitets-säkring som kommer att användas,
 - e) de undersökningar och provningar som kommer att utföras före, under och efter tillverkningen samt hur ofta dessa kommer att utföras,
 - f) kvalitetsdokumenten, t.ex. granskningsrapporter, provningsresultat, kalibreringsresultat och redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer etc,
 - g) metoder för övervakning av att den erforderliga konstruktions- och produktkvaliteten uppnås och att kvalitetssystemet fungerar effektivt.
- 3.3 Det anmälda organet ska bedöma kvalitetssystemet för att avgöra om det uppfyller kraven i punkt 3.2.

Det anmälda organet ska förutsätta att dessa krav är uppfyllda i fråga om de delar av kvalitetssystemet som överensstämmer med motsvarande specifikationer i relevant harmoniserad standard.

Utöver erfarenhet av kvalitetsledningssystem ska minst en av revisionsgruppens deltagare ha erfarenhet av bedömning av det aktuella produktområdet och den berörda produkttekniken, och känna till de tillämpliga kraven i detta direktiv. Revisionen ska även omfatta en inspektion hos tillverkaren. Revisionsgruppen ska granska den tekniska dokumentation som avses i punkt 3.1 b för att kontrollera att tillverkaren känner till de tillämpliga kraven i detta direktiv och kan utföra de undersökningar som krävs för att säkerställa att den pyrotekniska artikeln överensstämmer med kraven.

Tillverkaren ska meddelas beslutet.

Meddelandet ska innehålla slutsatserna från revisionen och det motiverade beslutet.

- 3.4 Tillverkaren ska åta sig att fullgöra de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet och att upprätthålla det så att det förblir ändamålsenligt och effektivt.
- 3.5 Tillverkaren ska underrätta det anmälda organ som har godkänt kvalitetssystemet om alla ändringar som planeras i systemet.

Det anmälda organet ska bedöma de föreslagna ändringarna och avgöra om ett ändrat kvalitetssystem fortfarande uppfyller de krav som avses i punkt 3.2 eller om en ny bedömning är nödvändig.

Det ska meddela tillverkaren sitt beslut. Meddelandet ska innehålla slutsatserna från undersökningen och det motiverade beslutet.

4. Kontroll under det anmälda organets ansvar

4.1 Syftet med kontrollen är att försäkra sig om att tillverkaren fullgör de skyldigheter som är förenade med det godkända kvalitetssystemet.

4.2 För att möjliggöra en bedömning ska tillverkaren ge det anmälda organet tillträde till lokaler för konstruktion, tillverkning, kontroll, provning och förvaring och tillhandahålla all nödvändig information, särskilt i fråga om

a) dokumentationen av kvalitetssystemet,

b) de dokument som anges i kvalitetssystemets konstruktionsdel, t.ex. resultat av analyser, beräkningar och provningar etc.,

c) de dokument som anges i kvalitetssystemets tillverkningsdel, t.ex. granskningsrapporter, provningsresultat, kalibreringsresultat och redogörelser för den berörda personalens kvalifikationer.

4.3 Det anmälda organet ska regelbundet genomföra revisioner för att försäkra sig om att tillverkaren upprätthåller och tillämpar kvalitetssystemet och ska lämna en revisionsberättelse till tillverkaren.

4.4 Det anmälda organet får dessutom göra oanmälda besök hos tillverkaren. Under sådana besök får det anmälda organet vid behov utföra eller låta utföra provningar av produkterna för att kontrollera att kvalitetssystemet fungerar korrekt. Det anmälda organet ska lämna en besöksrapport till tillverkaren och, om provning har utförts, en provningsrapport.

5. CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse

5.1 Tillverkaren ska anbringa CE-märkningen och, under ansvar av det anmälda organ som avses i punkt 3.1, organets identifikationsnummer på varje enskild pyroteknisk artikel som uppfyller de tillämpliga kraven i detta direktiv.

5.2 Tillverkaren ska upprätta en skriftlig EU-försäkran om överensstämmelse för varje produktmodell och kunna uppvisa den för de nationella myndigheterna i tio år efter det att den pyrotekniska artikeln har släppts ut på marknaden. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken pyroteknisk artikel den har upprättats.

En kopia av EU-försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de berörda myndigheterna.

6. Tillverkaren ska under tio år efter det att en pyroteknisk artikel har släppts ut på marknaden kunna uppvisa följande för de nationella myndigheterna:

a) Den tekniska dokumentation som avses i punkt 3.1.

b) Sådan dokumentation av kvalitetssystemet som avses i punkt 3.1.

c) Information avseende sådana godkännanden av ändringar som avses i punkt 3.5.

d) Sådana beslut och rapporter från det anmälda organet som avses i punkterna 3.5, 4.3 och 4.4.

7. Varje anmält organ ska underrätta sina anmälade myndigheter om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat eller återkallat och ska regelbundet eller på begäran ge de anmälade myndigheterna tillgång till förteckningen över de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit, tillfälligt återkallat eller på annat sätt belagt med restriktioner.

Varje anmält organ ska underrätta de övriga anmälda organen om de godkännanden av kvalitetssystem som det har avslagit eller tillfälligt eller slutgiltigt återkallat och, på begäran, om de godkännanden av kvalitetssystem som det har utfärdat.

BILAGA III

EU-FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE (nr XXXX) ⁽¹⁾

1. Registreringsnummer i enlighet med artikel 9:
2. Produkt-, parti- eller serienummer:
3. Tillverkarens namn och adress:
4. Denna försäkran om överensstämmelse utfärdas på tillverkarens eget ansvar.
5. Föremål för försäkran (identifiera produkten så att den kan spåras):
6. Föremålet för försäkran ovan överensstämmer med den relevanta harmoniserade unionslagstiftningen:
7. Hänvisningar till de relevanta harmoniserade standarder som använts eller hänvisningar till de andra tekniska specifikationer enligt vilka överensstämmelsen försäkras:
8. Det anmälda organet ... (namn, nummer) har utfört ... (beskrivning av åtgärden) och utfärdat intyg:
9. Ytterligare information:
 - Undertecknat för:
 - (ort och datum):
 - (namn, befattning) (namnteckning):

⁽¹⁾ Det är frivilligt för tillverkaren att numrera EU-försäkran om överensstämmelse.

BILAGA IV

DEL A

Upphävt direktiv och en förteckning över dess efterföljande ändringar

(se artikel 48)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/23/EG
(EUT L 154, 14.6.2007, s. 1)

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012
(EUT L 316, 14.11.2012, s. 12)

endast artikel 26.1 h

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpningsdatum

(se artikel 48)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Datum för tillämpning
2007/23/EG	4 januari 2010	4 juli 2010 (fyrverkerier i kategorierna F1, F2 och F3) 4 juli 2013 (fyrverkerier i kategori F4, övriga pyrotekniska artiklar och pyrotekniska sceneffekter)

BILAGA V

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2007/23/EG	Detta direktiv
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2	Artikel 1.2
Artikel 1.3	Artikel 2.1
Artikel 1.4 a	Artikel 2.2 a
Artikel 1.4 b	Artikel 2.2 b
Artikel 1.4 c	Artikel 2.2 c
Artikel 1.4 d	Artikel 2.2 d
Artikel 1.4 e	Artikel 2.2 e
Artikel 1.4 f	Artiklarna 2.2 f och 3.5
Artikel 2.1	Artikel 3.1
Artikel 2.2 första meningen	Artikel 3.8
Artikel 2.2 andra meningen	Artikel 2.2 g
Artikel 2.3	Artikel 3.2
Artikel 2.4	Artikel 3.3
Artikel 2.5	Artikel 3.4
Artikel 2.6	Artikel 3.9
Artikel 2.7	Artikel 3.10
Artikel 2.8	Artikel 3.11
Artikel 2.9	Artikel 3.14
Artikel 2.10	Artikel 3.6
—	Artikel 3.7
—	Artikel 3.12
—	Artikel 3.13
—	Artikel 3.15–3.22
Artikel 3.1	Artikel 6.1
Artikel 3.2	Artikel 6.2
Artikel 4.1	Artikel 8.1
Artikel 4.2 första stycket	Artikel 12.1–12.9 och artikel 14
Artikel 4.2 andra stycket	Artikel 14
Artikel 4.3	Artikel 13.1 och 13.2 första stycket
—	Artikel 13.2 andra stycket
—	Artikel 13.3

Direktiv 2007/23/EG	Detta direktiv
—	Artikel 13.4
—	Artikel 13.5
Artikel 4.4 a	Artikel 8.2 första stycket
Artikel 4.4 b	Artikel 8.2 andra stycket och artikel 8.5
—	Artikel 8.3, 8.4 och 8.6–8.9
—	Artikel 15
—	Artikel 9
Artikel 5.1	Artikel 5
Artikel 5.2	—
Artikel 6.1	Artikel 4.1
Artikel 6.2	Artikel 4.2
Artikel 6.3	Artikel 4.3
Artikel 6.4	Artikel 4.4
Artikel 7.1	Artikel 7.1
Artikel 7.2	Artikel 7.2
Artikel 7.3	Artikel 7.3
—	Artikel 7.4
Artikel 8.1	—
Artikel 8.2	—
Artikel 8.3 första meningen	—
Artikel 8.3 andra meningen	Artikel 16
Artikel 8.3 tredje meningen	—
Artikel 8.4	—
Artikel 9	Artikel 17
—	Artikel 18
Artikel 10.1	Artiklarna 21 och 30.1
Artikel 10.2	Artikel 30.2
Artikel 10.3	Artiklarna 25 och 26
Artikel 10.4	Artikel 31.1
Artikel 10.5	Artikel 31.2
Artikel 10.6	—
—	Artiklarna 22–24
—	Artiklarna 27–29
—	Artiklarna 32–37

Direktiv 2007/23/EG	Detta direktiv
Artikel 11.1	Artikel 20.1
Artikel 11.2	Artikel 19
Artikel 11.3	Artikel 19
—	Artikel 20.2
—	Artikel 20.3
—	Artikel 20.4
—	Artikel 20.5
Artikel 12.1	Artikel 10.1
Artikel 12.2	Artikel 10.2
Artikel 12.3	Artikel 10.3
Artikel 12.4	Artikel 10.4
Artikel 12.5	Artikel 10.5
Artikel 12.6	—
Artikel 13.1	Artikel 11.1
Artikel 13.2	Artikel 11.2
Artikel 13.3	Artikel 11.3
Artikel 14.1	Artikel 38.1
Artikel 14.2	Artikel 38.2
Artikel 14.3	Artikel 38.2
Artikel 14.4	Artikel 38.2
Artikel 14.5	Artikel 38.3
Artikel 14.6	Artikel 38.2
Artikel 14.7	Artikel 38.2
Artikel 15	Artikel 39.1 första stycket
—	Artikel 39.1 andra, tredje och fjärde stycket
—	Artikel 39.2–39.8
Artikel 16.1	Artikel 40.1 första stycket
Artikel 16.2	Artikel 40.2 och 40.3
Artikel 16.3	Artikel 42.1 a
—	Artikel 40.1 andra stycket
—	Artikel 41
—	Artikel 42.1 b–h och artikel 42.2
Artikel 17.1	Artikel 38.2
Artikel 17.2	Artikel 38.2

Direktiv 2007/23/EG	Detta direktiv
Artikel 18.1	—
Artikel 18.2	Artikel 43
Artikel 19	Artikel 44
Artikel 20	Artikel 45
—	Artikel 46.1
Artikel 21.1	Artikel 47.1 första stycket
Artikel 21.2	Artikel 47.1 andra stycket
—	Artikel 47.2
Artikel 21.3	Artikel 47.3
Artikel 21.4	Artikel 47.4
Artikel 21.5	Artikel 46.2 och 46.3
Artikel 21.6	Artikel 46.4
—	Artikel 46.5
—	Artikel 48
Artikel 22	Artikel 49
Artikel 23	Artikel 50
Bilaga I.1	Bilaga I, punkt 1
Bilaga I.2	Bilaga I, punkt 2
Bilaga I.3	Bilaga I, punkt 3
Bilaga I.4 a	Bilaga I, punkt 4
Bilaga I.4 b	Bilaga I, punkt 4
Bilaga I.5	Bilaga I, punkt 5
Bilaga II.1	Bilaga II, Modul B
Bilaga II.2	Bilaga II, Modul C2
Bilaga II.3	Bilaga II, Modul D
Bilaga II.4	Bilaga II, Modul E
Bilaga II.5	Bilaga II, Modul G
Bilaga II.6	Bilaga II, Modul H
Bilaga III	Artikel 25
Bilaga IV	Artikel 19
—	Bilaga III
—	Bilaga IV
—	Bilaga V

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2013/30/EU

av den 12 juni 2013

om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs och om ändring av direktiv 2004/35/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt fastställs målen att bevara, skydda och förbättra miljön och utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt. Genom denna artikel införs ett krav på att alla unionsåtgärder ska hålla en hög skydds nivå som bygger på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder ska vidtas, att miljöförstöring företrädesvis ska åtgärdas vid källan och att förorenaren måste betala.
- (2) Målet för detta direktiv är att så långt som möjligt minska förekomsten av allvarliga olyckor i samband med olje- och gasverksamhet till havs och att begränsa deras följder, och därigenom öka skyddet av den marina miljön och kustområdenas ekonomier mot förorening, fastställa minimivillkor för säker prospektering och utvinning av olja och gas till havs och begränsa möjliga avbrott i unionens inhemska energiproduktion och förbättra beredskapsmekanismerna i händelse av en olycka.

(3) Detta direktiv bör inte enbart gälla framtida anläggningar och verksamheter för olja och gas till havs, utan, i enlighet med övergångsordningar, även befintliga anläggningar.

(4) Allvarliga olyckor i samband med olje- och gasverksamhet till havs medför sannolikt förödande och oåterkalleliga konsekvenser för marina miljöer och kustmiljöer samt betydande negativa effekter för kustområdenas ekonomier.

(5) Olyckor i samband med olje- och gasverksamhet till havs, särskilt olyckan i Mexikanska golfen 2010, har ökat allmänhetens medvetenhet om riskerna i samband med olje- och gasverksamhet till havs och lett till en översyn av politiken i syfte att säkerställa säkerheten vid sådan verksamhet. Kommissionen inledde en översyn av olje- och gasverksamhet till havs och framförde sina första synpunkter på dessas säkerhet i sitt meddelande Utmaningen att uppnå en säker olje- och gasverksamhet till havs av den 13 oktober 2010. Europaparlamentet antog resolutioner avseende denna fråga den 7 oktober 2010 och den 13 september 2011. Medlemsstaternas energiministrar framförde sina åsikter i rådets slutsatser av den 3 december 2010.

(6) Riskerna i samband med allvarliga olje- eller gasolyckor till havs är betydande. Genom att minska riskerna för förorening av havsområden bör detta direktiv därför bidra till att säkerställa skyddet av den marina miljön och i synnerhet till att senast 2020 uppnå eller upprätthålla en god miljöstatus, ett mål som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektivet om en marin strategi) ⁽³⁾.

(7) Syftet med direktiv 2008/56/EG är att åtgärda de kumulativa effekterna på den marina miljön av alla verksamheter, och det utgör miljöpelaren inom den integrerade havspolitik. Denna politik är relevant för olje- och gasverksamhet till havs eftersom den kräver att en koppling görs mellan varje ekonomisk sektors särskilda intressen och det allmänna målet att säkerställa en allsidig kunskap om oceanerna, haven och kustområdena i syfte att utforma en enhetlig policy med beaktande av alla ekonomiska, miljömässiga och sociala aspekter genom tillämpning av fysisk planering i kust- och havsområden och kunskap i havsfrågor.

⁽¹⁾ EUT C 143, 22.5.2012, s. 125.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 21 maj 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 juni 2013.

⁽³⁾ EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

- (8) Olje- och gasverksamhet till havs förekommer i ett antal områden i unionen och det finns utsikter till ny regional utveckling i medlemsstaternas havsområden, med teknisk utveckling som tillåter borrning i mer utmanande miljöer. Produktion av olja och gas till havs är ett betydande inslag inom en trygg energiförsörjning för unionen.
- (9) Det nuvarande divergenta och splittrade regelverket när det gäller säkerheten vid olje- och gasverksamhet till havs i unionen och branschens nuvarande säkerhetsrutiner ger inte helt tillfredsställande garantier för att risken för olyckor till havs minimeras inom unionen och, för den händelse en olycka inträffar i medlemsstaternas havsområden, för att en så effektiv hantering som möjligt sätts in i tid. Inom befintliga ordningar för skadeståndsansvar går det inte alltid att med säkerhet peka ut ansvarig part, som inte heller alltid kan eller är skyldig att betala samtliga kostnader för att avhjälpa den skada denna vållat. Den ansvariga parten bör alltid med säkerhet kunna identifieras innan olje- och gasverksamhet till havs inleds.
- (10) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och produktion av kolväten⁽¹⁾ får olje- och gasverksamhet till havs i unionen bedrivas efter erhållande av ett tillstånd. I detta sammanhang måste licensmyndigheten beakta de tekniska och ekonomiska riskerna och, där så är lämpligt, tidigare visat ansvarstagande från sökande som anhåller om exklusiva prospekterings- och produktionslicenser. Man behöver se till att den tillståndsgivande myndigheten (licensmyndigheten), när den granskar licensinnehavarens tekniska och ekonomiska förmåga även noggrant granskar dennes förmåga att sörja för en kontinuerlig, säker och effektiv verksamhet under alla förutsebara förhållanden. Vid bedömningen av den ekonomiska förmågan hos enheter som ansöker om tillstånd i enlighet med direktiv 94/22/EG bör medlemsstaterna kontrollera att sådana enheter har lämnat tillräckliga bevis för att lämpliga åtgärder har vidtagits eller kommer att vidtas för att täcka skadeståndsansvar till följd av allvarliga olyckor.
- (11) Man behöver klargöra att alla innehavare av tillstånd för olje- och gasverksamhet till havs enligt direktiv 94/22/EG även är ansvariga "verksamhetsutövare" i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador⁽²⁾ och inte bör delegera sitt ansvar i detta hänseende till tredje parter som de anlitar.
- (12) Samtidigt som ett allmänt tillstånd enligt direktiv 94/22/EG garanterar exklusiva rättigheter för licensinnehavaren att prospektera efter eller producera olja eller gas i ett givet licensområde bör olje- och gasverksamhet till havs i det området vara föremål för kontinuerlig sakkunnig tillsyn av medlemsstaternas tillsynsmyndigheter för att säkerställa att det finns effektiva kontroller för att förebygga allvarliga olyckor och begränsa deras konsekvenser för människor, miljön och en säker energiförsörjning.
- (13) Olje- och gasverksamhet till havs bör endast utföras av verksamhetsutövare som utsetts av licensinnehavare eller licensmyndigheter. En verksamhetsutövare kan, beroende på affärsöverenskommelser eller nationella administrativa krav, vara en tredje part, en licensinnehavare eller en av licensinnehavarna. Verksamhetsutövaren bör alltid vara den enhet som har det övergripande ansvaret för drifts-säkerheten och bör alltid ha behörighet att agera i detta hänseende. Denna funktion beror på vilket specifikt stadium den verksamhet som omfattas av licensen befinner sig i. Verksamhetsutövarens uppgift är därför brunnsvksamhet i prospekteringsstadiet och drivandet av en produktionsanläggning i produktionsstadiet. Det bör vara möjligt att den verksamhetsutövare som ansvarar för brunnen i prospekteringsstadiet och den som driver en produktionsanläggning i produktionsstadiet är samma enhet för ett givet licensområde.
- (14) Verksamhetsutövare bör begränsa risken för allvarliga olyckor så långt det är praktiskt möjligt, till den gräns där kostnaden för ytterligare riskminskning skulle vara helt oproportionell i förhållande till fördelarna med en sådan minskning. Det bör göras kontinuerliga översyner av att riskminskningsåtgärderna är praktiskt genomförbara, med beaktande av ny kunskap och teknisk utveckling. Vid bedömningen av huruvida tidsåtgång, kostnader och insatser skulle vara helt oproportionella i förhållande till fördelarna med en ytterligare riskminskning bör hänsyn tas till den risknivå som enligt bästa praxis gäller för den verksamhet som utförs.
- (15) Det är viktigt att se till att allmänheten i god tid ges praktiska möjligheter att delta i beslutsfattandet när det gäller verksamhet som skulle kunna medföra betydande inverkan på miljön i unionen. Denna policy överensstämmer med unionens internationella åtaganden, såsom FN/ECE-konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor⁽³⁾ (Århuskonventionen). Artikel 6 i Århuskonventionen innehåller bestämmelser om allmänhetens deltagande i beslut om de särskilda verksamheter som förtecknas i bilaga I till konventionen och om andra verksamheter som inte förtecknas där men som kan ha betydande påverkan på miljön. Enligt artikel 7 i Århuskonventionen ska allmänheten delta i planer och program på miljöområdet.

(1) EGT L 164, 30.6.1994, s. 3.

(2) EUT L 143, 30.4.2004, s. 56.

(3) EUT L 124, 17.5.2005, s. 4.

- (16) Unionsrättsakter innehåller tillämpliga krav gällande utarbetandet av planer och projekt, särskilt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planer och programs miljöpåverkan ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår ⁽⁴⁾. All olje- och gasprospektering till havs omfattas emellertid inte av befintliga unionskrav gällande allmänhetens deltagande. Detta gäller särskilt beslutsfattande som syftar eller kan leda till att prospekteringsverksamhet inleds från en icke producerande anläggning. Sådan prospekteringsverksamhet kan emellertid under vissa omständigheter få betydande inverkan på miljön och beslutsfattandet bör därför vara föremål för allmänhetens deltagande enligt Århuskonventionen.
- (17) Inom unionen finns det redan exempel på goda normer inom nationell tillsynspraxis gällande olje- och gasverksamhet till havs. Dessa tillämpas emellertid inkonsekvent inom unionen och ännu har ingen medlemsstat införlivat all bästa praxis för tillsyn i sin lagstiftning för att förebygga allvarliga olyckor eller begränsa följderna för människors liv och hälsa samt för miljön. Bästa tillsynspraxis behövs för att få till stånd en effektiv lagstiftning som säkerställer högsta säkerhetsstandarder och miljöskydd, och detta kan uppnås bland annat genom att för ändamålet relevanta funktioner integreras i en behörig myndighet som kan begära in resurser från ett eller flera nationella organ.
- (18) I enlighet med rådets direktiv 92/91/EEG av den 3 november 1992 om minimikrav för förbättring av arbetstagarnas säkerhet och hälsa inom den del av utvinningsindustrin som utnyttjar borrhning (elfte särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽⁵⁾ bör arbetstagare och/eller deras företrädare rådfrågas om frågor som rör säkerhet och hälsa på arbetsplatsen och tillåtas delta i diskussioner om alla frågor som rör säkerhet och hälsa på arbetsplatsen. Dessutom innebär bästa praxis inom unionen att samrådsmekanismer ska upprättas formellt av medlemsstaterna på trepartsbasis som omfattar den behöriga myndigheten, verksamhetsutövare och ägare samt företrädare för arbetstagare. Ett exempel på sådana formella samråd är Internationella arbetsorganisationens konvention om samråd på trepartsbasis för att främja genomförandet av ILO:s normer, 1976 (nr 144)
- (19) Medlemsstaterna bör se till att den behöriga myndigheten har laglig befogenhet och tillräckliga resurser för att kunna vidta effektiva, proportionella och transparenta verkställighetsåtgärder, som i tillämpliga fall inbegriper att stoppa verksamheter om verksamhetsutövarens och ägarens prestation avseende säkerhet och miljöskydd är otillfredsställande.
- (20) Den behöriga myndighetens oberoende och objektivitet bör säkerställas. I detta avseende visar erfarenheterna från allvarliga olyckor tydligt att man genom organisation av administrativa befogenheter i en medlemsstat kan förebygga intressekonflikter, om det görs en tydlig gränsdragning mellan tillsynsfunktionerna och därtill hörande beslut om säkerhet och miljö till havs och tillsynsfunktionerna för ekonomisk utveckling av naturresurser till havs, inbegripet licensiering och hantering av intäkter. Det bästa sättet att förebygga sådana intressekonflikter är att totalt separera den behöriga myndigheten från de funktioner som rör den ekonomiska utvecklingen av naturresurser till havs.
- (21) Att fullständigt separera den behöriga myndigheten från ekonomisk utveckling av naturresurser till havs kan dock vara en oproportionell åtgärd i medlemsstater där olje- och gasverksamheten till havs är liten. Den berörda medlemsstaten förväntas i sådana fall tillämpa bästa möjliga alternativa arrangemang för att säkerställa den behöriga myndighetens oberoende och objektivitet.
- (22) Särskild lagstiftning är nödvändig för att hantera de allvarliga farorna knutna till gas- och oljeindustrin till havs, i synnerhet i fråga om processäkerhet, säker inneslutning av kolväten, strukturell integritet, förebyggande av brand och explosioner, evakuering, utrymning och räddning och att begränsa miljökonsekvenser efter en allvarlig olycka.
- (23) Detta direktiv bör inte påverka krav som ställs enligt andra unionsrättsakter, särskilt inom området arbetstagares säkerhet och hälsa i arbetet, i synnerhet rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ⁽⁶⁾ och direktiv 92/91/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 197, 21.7.2001, s. 30.

⁽²⁾ EUT L 156, 25.6.2003, s. 17.

⁽³⁾ EUT L 26, 28.1.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 197, 24.7.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 348, 28.11.1992, s. 9.

⁽⁶⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

- (24) En ordning för verksamheter till havs måste gälla verksamheter som utförs såväl på fasta som på rörliga anläggningar samt gälla under livscykeln för prospekterings- och produktionsverksamheter, från utformning till avveckling och slutlig nedläggning.
- (25) Den bästa praxis som nu finns tillgänglig för förebyggande av allvarliga olyckor inom olje- och gasverksamhet till havs grundar sig på en strategi med fastställda mål och uppnående av önskvärda resultat via en grundlig riskvärdering och tillförlitliga ledningssystem.
- (26) Enligt bästa praxis inom unionen uppmuntras verksamhetsutövare och ägare att upprätta effektiva företagspolicier för säkerhet och miljö och ge dem verkan i ett övergripande säkerhets- och miljöförvaltningssystem och en insatsplan. För att inrätta lämpliga arrangemang för förebyggande av allvarliga olyckor bör verksamhetsutövare och ägare uttömmande och systematiskt kartlägga alla scenarier i fråga om allvarliga olyckor med koppling till samtliga riskfyllda verksamheter som kan bedrivas på anläggningen, inbegripet allvarliga olyckors inverkan på miljön. Denna bästa praxis kräver även en bedömning av sannolikheten för och konsekvenserna av och därmed risken för allvarliga olyckor och de åtgärder som är nödvändiga för att förebygga dem samt de åtgärder som är nödvändiga för räddningsinsatser om en allvarlig olycka ändå skulle inträffa. Riskbedömningar och arrangemang för förebyggande av allvarliga olyckor bör tydligt beskrivas och sammanställas i rapporten om allvarliga faror. Rapporten om allvarliga faror bör komplettera det dokument avseende säkerhet och hälsa som avses i direktiv 92/91/EEG. Arbetstagarna bör rådfrågas under de relevanta stadierna av utformningen av rapporten om allvarliga faror. Rapporten om allvarliga faror bör grundligt utvärderas och godkännas av den behöriga myndigheten.
- (27) För att bibehålla en effektiv kontroll över allvarliga faror i medlemsstaternas havsområden bör rapporten om allvarliga faror upprättas och vid behov ändras avseende alla väsentliga aspekter under en produktionsanläggnings livscykel, inbegripet utformning, drift, verksamhet i kombination med andra anläggningar, förflyttning av en sådan anläggning inom den berörda medlemsstatens havsområden, större förändringar och slutlig nedläggning. Rapporten om allvarliga faror bör även utarbetas för icke producerande anläggningar och vid behov ändras för att beakta väsentliga ändringar av anläggningen. Ingen anläggning bör drivas i medlemsstaternas havsområden om inte den behöriga myndigheten har godkänt rapporten om allvarliga faror som lämnats in av verksamhetsutövaren eller ägaren. Den behöriga myndighetens godkännande av rapporten om allvarliga faror bör inte innebära att ansvar för kontrollen av allvarliga faror överförs från verksamhetsutövaren eller ägaren till den behöriga myndigheten.
- (28) Brunnsvksamhet bör endast utföras av en anläggning som har den tekniska förmågan att hantera alla förutsebara faror vid brunnsläget och för vars del en rapport om allvarliga faror har godkänts.
- (29) Utöver användning av en lämplig anläggning bör verksamhetsutövaren utarbeta en detaljerad utformningsplan och en verksamhetsplan som är relevant för de aktuella omständigheterna och farorna med varje brunnsverksamhet. I enlighet med bästa praxis inom unionen bör verksamhetsutövaren möjliggöra en oberoende expertgranskning av brunnsens utformning. Verksamhetsutövaren bör sända en underrättelse om brunnsplaner till den behöriga myndigheten i tillräckligt god tid för att den behöriga myndigheten ska kunna vidta eventuella nödvändiga åtgärder avseende den planerade brunnsverksamheten. Innan någon borrning inleds får medlemsstaterna införa striktare nationella krav i detta avseende.
- (30) För att säkerställa en säker utformning och kontinuerligt säker verksamhet måste branschen följa bästa praxis enligt gällande normer och riktlinjer. Dessa normer och riktlinjer bör uppdateras på grundval av ny kunskap och innovation för att säkerställa kontinuerlig förbättring. Verksamhetsutövare, ägare och behöriga myndigheter bör samarbeta för att fastställa prioriteringar för införande av nya eller förbättrade normer och riktlinjer med ledning av erfarenheten från Deepwater Horizon-olyckan och andra allvarliga olyckor. Med beaktande av fastställda prioriteringar bör utarbetande av nya eller förbättrade normer och riktlinjer beställas utan dröjsmål.
- (31) Med hänsyn till komplexiteten i olje- och gasverksamhet till havs kräver verksamhetsutövarnas och ägarnas genomförande av bästa praxis en ordning för oberoende verifiering av avgörande säkerhets- och miljökomponenter under anläggningens hela livscykel, och i fråga om produktionsanläggningar även under utformningsstadiet.
- (32) I den mån som mobila offshorebörplattformar förflyttas och ska anses vara fartyg, omfattas de av internationella sjöfartskonventioner, särskilt Solas, Marpol eller motsvarande normer i tillämplig version av Code for the construction and equipment of mobile offshore drilling units (MODU Code). Sådana mobila offshorebörplattformar omfattas när de förflyttas i havsområden av unionsrätten om hamnstatskontroll och bör överensstämma med flaggstatskraven. Detta direktiv är tillämpligt på sådana enheter när de placeras till havs för borrning, produktion eller annan verksamhet med anknytning till olje- och gasverksamhet till havs.

- (33) Rapporten om allvarliga faror bör bland annat ta hänsyn till riskerna för miljön, inbegripet konsekvenser som klimatförhållanden och klimatförändringar har på anläggningarnas motståndskraft på lång sikt. Med tanke på att olje- och gasverksamhet till havs i en medlemsstat kan ha betydande skadliga effekter på miljön i en annan medlemsstat är det nödvändigt att fastställa och tillämpa särskilda bestämmelser i enlighet med FN/ECE-konventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang, utfärdad i Esbo (Finland) den 25 februari 1991. Medlemsstater med havsområden men där olje- och gasverksamhet till havs inte bedrivs bör utse kontaktpunkter för att underlätta ett effektivt samarbete i detta hänseende.
- (34) Verksamhetsutövarna bör utan dröjsmål meddela medlemsstaterna om att en allvarlig olycka har inträffat, eller kan vara på väg att inträffa, så att en berörd medlemsstat kan börja vidta lämpliga åtgärder. Därför bör verksamhetsutövarna i meddelandet ta med lämpliga och tillräckliga uppgifter om platsen för den inträffade eller nära förestående allvarliga olyckan samt om olyckans omfattning och karaktär, deras egna avhjälpande åtgärder och värsta tänkbara spridningsscenario, inbegripet risken för spridning över gränser.
- (35) För att säkerställa en effektiv respons på nödsituationer bör verksamhetsutövare ta fram interna insatsplaner som är platsspecifika och baserade på risker och faroscenarier som konstaterats i rapporten om allvarliga faror, lämna in dessa till de behöriga myndigheterna och upprätthålla sådana resurser som krävs för omedelbart utförande av dessa planer när så behövs. När det gäller mobila offshoreborrplattformar bör verksamhetsutövare se till att ägarnas interna insatsplaner för anläggningen vid behov ändras för att kunna tillämpas på den specifika platsen och farorna med brunnsverksamheten. Dessa ändringar bör ingå i anmälan om brunnsverksamhet. Huruvida räddningsresurserna är tillräckligt tillgängliga bör bedömas med avseende på förmågan att sätta in dem på en olyckplats. Verksamhetsutövarna bör säkerställa och regelbundet prova att räddningsresurserna är förberedda och effektiva. Om det är skäligen motiverat kan räddningsarrangemangen bygga på snabb transport av räddningsutrustningen, till exempel topptättningsanordningar, och andra resurser från avlägsna platser
- (36) Enligt bästa praxis världen över måste licensinnehavare, verksamhetsutövare och ägare ha det huvudsakliga ansvaret för kontroll av de risker som de genom sin verksamhet ger upphov till, inbegripet verksamhet som utförs av uppdragstagare på deras vägnar, och måste därför inom sin företagsstrategi för förebyggande av allvarliga olyckor ha mekanismer och ansvarighet på högsta nivå inom företaget för konsekvent tillämpning av denna strategi inom hela organisationen i och utanför unionen.
- (37) Ansvariga verksamhetsutövare och ägare bör förväntas utföra sin verksamhet världen över i enlighet med bästa praxis och standarder. En konsekvent tillämpning av denna bästa praxis och dessa standarder bör bli obligatorisk inom unionen och verksamhetsutövare och ägare som är registrerade i en medlemsstat bör tillämpa företagsstrategin för förebyggande av allvarliga olyckor när de bedriver verksamhet utanför medlemsstaternas havsområden så långt detta är möjligt enligt det tillämpliga nationella regelverket.
- (38) Även om verkställighet av företagsstrategin för förebyggande av allvarliga olyckor eventuellt inte är möjlig utanför unionen, bör medlemsstaterna säkerställa att verksamhetsutövare och ägare i sina dokument om företagsstrategin för förebyggande av allvarliga olyckor tar med sin olje- och gasverksamhet till havs utanför unionen.
- (39) Information om allvarliga olyckor vid olje- och gasverksamhet till havs utanför unionen kan bidra till att öka kunskaperna om möjliga orsaker samt till viktiga lärdomar och en utveckling av regelverket. Därför bör alla medlemsstater, inbegripet medlemsstater som är inlandsstater och de medlemsstater med havsområden som inte har olje- och gasverksamhet till havs eller licensverksamhet i detta avseende, begära rapporter om allvarliga olyckor inträffar utanför unionen vilka inbegriper företag som är registrerade inom deras territorium och förmedla denna information på unionsnivå. Kravet på rapportering bör inte påverka räddningsinsatserna eller de rättsliga förfarandena gällande en olycka. I stället bör de inriktas på olyckans betydelse, så att säkerheten vid olje- och gasverksamhet till havs i unionen kan förbättras.
- (40) Medlemsstater bör förutsätta att verksamhetsutövare och ägare, när de tillämpar bästa praxis, upprättar effektivt samarbete med den behöriga myndigheten och stöder bästa tillsynspraxis från den behöriga myndighetens sida och proaktivt säkerställer högsta säkerhetsnivåer, inbegripet, när så krävs, upphör med verksamheten utan att den behöriga myndigheten måste ingripa.
- (41) För att säkerställa att inga relevanta säkerhetsproblem förbises eller lämnas utan beaktande är det viktigt att fastställa och uppmuntra till effektiva system för konfidentiell rapportering av sådana problem samt skydd för anmälare. Även om medlemsstaterna inte kan verkställa regler utanför unionen bör dessa system möjliggöra rapportering av problem som påpekats av personer som deltar i olje- och gasverksamhet till havs utanför unionen.
- (42) Utbyte av jämförbar information mellan medlemsstater försvåras och blir otillförlitlig på grund av avsaknaden av ett gemensamt format för rapportering av information

i alla medlemsstater. Ett gemensamt format för verksamhetsutövarnas och ägarnas rapportering av information till medlemsstaten skulle ge insyn i verksamhetsutövarnas och ägarnas prestation avseende säkerhet och miljöskydd och skulle ge allmänheten tillgång till relevant och unionsövergripande jämförbar information om säkerheten inom olje- och gasverksamhet till havs och bidra till att sprida vunna lärdomar från allvarliga olyckor och händelser som skulle kunna ha lett till olyckor.

- (43) För att säkerställa enhetliga villkor för informationsutbyte och uppmuntra till transparens inom olje- och gassektorn till havs bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter gällande formatet för och uppgifterna i den information som ska utbytas och göras tillgänglig för allmänheten. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (44) Det rådgivande förfarandet bör användas för antagandet av relevanta genomförandeakter eftersom dessa akter endast är av praktisk natur. Således är tillämpningen av granskningsförfarandet inte motiverat.
- (45) För att underlätta allmänhetens förtroende för anseendet och integriteten för olje- och gasverksamhet till havs i unionen bör medlemsstaterna utfärda regelbundna rapporter om verksamhet och tillbud till kommissionen. Kommissionen bör regelbundet offentliggöra rapporter om verksamhetsnivåerna i unionen och trenderna inom säkerhets- och miljöprestandan för olje- och gassektorn till havs. Medlemsstaterna bör utan dröjsmål underrätta kommissionen och alla andra medlemsstater vars territorium eller havsområden påverkas, samt den berörda allmänheten, om en allvarlig olycka.
- (46) Erfarenheterna visar att man måste sörja för konfidentialitet beträffande känslig information för att främja en öppen dialog mellan den behöriga myndigheten och verksamhetsutövare och ägare. För det ändamålet bör dialogen mellan verksamhetsutövarna och ägarna, å ena sidan, och samtliga medlemsstater, å andra sidan, baseras på relevanta befintliga internationella rättsinstrument och unionsrätt om tillgång till miljörelevant information under iakttagande av övergripande krav på säkerhet och miljöskydd.
- (47) Värdet av samarbete mellan myndigheter med behörighet i fråga om verksamhet till havs har tydligt fastställts av verksamheterna inom North Sea Offshore Authorities Forum (forumet för Nordsjöns offshore-myndigheter) och International Regulators Forum. Liknande samarbete har

inrättats över hela unionen inom expertgruppen Europeiska unionens grupp av myndigheter för olje- och gasverksamhet till havs (EUOAG) ⁽²⁾, vars uppgift är att främja ett effektivt samarbete mellan nationella företrädare och kommissionen, däribland spridning av bästa praxis och operativa underrättelser och fastställande av prioriteringar för höjda normer samt för att bistå kommissionen med råd om reformer av regelverket.

- (48) Räddningsresurser och -planering för allvarliga olyckor bör effektiviseras genom ett systematiskt och planerat samarbete mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och olje- och gasbranschen samt genom att man tillsammans delar kompatibla räddningsresurser, inbegripet expertis. Där så är lämpligt bör dessa resurser och denna planering även inbegripa de befintliga resurserna och det bistånd som finns tillgängligt inom unionen, i synnerhet genom Europeiska sjösäkerhetsbyrån (nedan kallad *byrån*) inrättad genom (EG) nr 1406/2002 ⁽³⁾ och unionens civilskyddsmekanism, inrättad genom rådets beslut 2007/779/EG, Euratom ⁽⁴⁾. Medlemsstaterna bör också kunna begära ytterligare bistånd från byrån genom unionens civilskyddsmekanism.
- (49) Enligt förordning (EG) nr 1406/2002 har byrån inrättats för att skapa en hög, enhetlig och effektiv sjösäkerhetsnivå och en hög nivå när det gäller att förhindra förorening från fartyg inom unionen samt för att säkerställa insatser vid föroreningar av havet orsakade av olje- och gasanläggningar.
- (50) Vid fullgörandet av skyldigheterna enligt detta direktiv bör det beaktas att marina vatten som omfattas av medlemsstaternas suveränitet eller suveräna rättigheter och jurisdiktion anses utgöra en integrerad del av de fyra marina regioner som anges i artikel 4.1 i direktiv 2008/56/EG, nämligen Östersjön, nordöstra Atlanten, Medelhavet och Svarta havet. Av detta skäl bör unionen som en prioritering stärka samordningen med tredjeländer som har suveränitet eller suveräna rättigheter och jurisdiktion över marina vatten i dessa marina regioner. Lämpliga samarbetsramar inbegriper regionala sjöfartskonventioner, i enlighet med definitionen i artikel 3.10 i direktiv 2008/56/EG.
- (51) Vad gäller Medelhavet vidtogs i förbindelse med detta direktiv de nödvändiga åtgärderna för unionens anslutning till protokollet om skydd av Medelhavet mot förorening orsakad av prospektering och utvinning på

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Kommissionens beslut av den 19 januari 2012 om inrättandet av Europeiska unionens grupp av myndigheter för olje- och gasverksamhet till havs (EUT C 18, 21.1.2012, s. 8).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 314, 1.12.2007, s. 9.

kontinentalsockeln och i områden på eller under havsbotten ⁽¹⁾ ("offshore-protokollet") till konventionen om skydd av Medelhavets marina miljö och kustregion ("Barcelona-konventionen"), vilken ingicks genom rådets beslut 77/585/EEG ⁽²⁾.

- (52) De arktiska vattnen är en intilliggande marin miljö av unik och alldeles särskild betydelse för unionen och spelar en viktig roll när det gäller att begränsa klimatförändring. De allvarliga miljöaspekterna avseende de arktiska vattnen kräver särskild uppmärksamhet för att säkerställa miljöskyddet för Arktis avseende all olje- och gasverksamhet till havs, inklusive prospektering, med tanke på risken för allvarliga olyckor och behovet av effektiva insatser. De medlemsstater som är medlemmar av Arktiska rådet uppmanas att aktivt främja högsta miljösäkerhet i detta sårbara och unika ekosystem, till exempel genom att internationella instrument skapas för förebyggande av, beredskap för och insatser vid marina oljeföroreningar i Arktis och till exempel genom att bygga vidare på arbetet i den arbetsgrupp som Arktiska rådet inrättat och Arktiska rådets gällande riktlinjer för gas och olja till havs.
- (53) Nationella externa krisplaner bör baseras på riskbedömning, med beaktande av rapporterna om allvarliga faror för anläggningar som är belägna i de berörda havsområdena. I relaterade platsspecifika insatsplaner för begränsning av allvarliga olyckor bör medlemsstaterna beakta de senaste riskanalys- och kartläggningsriktlinjerna för katastrofhantering som utarbetats av kommissionen.
- (54) För effektiva insatser i nödsituationer krävs omedelbara åtgärder från verksamhetsutövarens och ägarens sida och ett nära samarbete med medlemsstaternas organ för räddningsinsatser, som samordnar insättandet av ytterligare räddningsresurser allt eftersom situationen utvecklar sig. Dessa insatser bör även inbegripa en grundlig undersökning av nödsituationen, vilken bör påbörjas utan dröjsmål i syfte att sörja för minimal förlust av relevant information och bevisning. Efter en nödsituation bör medlemsstaterna dra vederbörliga slutsatser och vidta alla nödvändiga åtgärder.
- (55) Det är av avgörande vikt att all relevant information, även tekniska uppgifter och parametrar, finns tillgänglig för senare utredning. Medlemsstaterna bör se till att relevanta uppgifter samlas in under olje- och gasverksamhet till havs och i händelse av en allvarlig olycka att

relevanta uppgifter säkras och att insamlingen av uppgifter i vederbörlig ordning intensifieras. Medlemsstaterna bör uppmuntra till användning av lämpliga tekniska hjälpmedel för att främja de relevanta uppgifternas tillförlitlighet och registrering samt förhindra eventuell manipulation av dessa.

- (56) För att säkerställa ett effektivt genomförande av kraven i detta direktiv bör effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner för överträdelser införas.
- (57) För att anpassa vissa bilagor för att inkludera ytterligare information som kan bli nödvändig mot bakgrund av teknisk utveckling bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av kraven i vissa bilagor till detta direktiv. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter, bör den se till att relevanta dokument översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (58) Definitionen av skador på vatten i direktiv 2004/35/EG bör ändras för att säkerställa att licensinnehavares ansvar enligt det direktivet gäller medlemsstaternas marina vatten i enlighet med definitionen i direktiv 2008/56/EG.
- (59) Många bestämmelser i detta direktiv är inte relevanta för medlemsstater som är inlandsstater, nämligen Luxemburg, Slovakien, Tjeckien, Ungern och Österrike. Det är emellertid önskvärt att dessa medlemsstater i sina bilaterala kontakter med tredjeländer och relevanta internationella organisationer verkar för de principer och höga standarder som finns i unionsrätten vad gäller säkerheten för olje- och gasverksamhet till havs.
- (60) Alla medlemsstater med havsområden tillåter inte olje- och gasverksamhet till havs inom sin jurisdiktion. Dessa medlemsstater deltar inte i licensgivningen för och förebyggandet av allvarliga olyckor vid sådana verksamheter. Därför vore det en oproportionell och onödigt skyldighet för dessa medlemsstater att införliva och genomföra samtliga bestämmelser i detta direktiv. Emellertid kan olyckor vid verksamheter till havs påverka deras kuster. Därför bör dessa medlemsstater bland annat vara beredda att agera och företa utredningar av allvarliga olyckor och bör samarbeta genom kontaktpunkter med andra berörda medlemsstater och relevanta tredjeländer.

⁽¹⁾ Rådets beslut av den 17 december 2012 om Europeiska unionens anslutning till protokollet om skydd av Medelhavet mot förorening orsakad av prospektering och utvinning på kontinentalsockeln och i områden på eller under havsbotten (EUT L 4, 9.1.2013, s. 13).

⁽²⁾ EGT L 240, 19.9.1977, s. 1.

- (61) På grund av sitt geografiska läge ägnar sig inte medlemsstater som är inlandsstater åt licensgivning av, och förebyggande av allvarliga olyckor vid, olje- och gasverksamhet till havs och de påverkas inte heller potentiellt av sådana olyckor i andra medlemsstaters havsområden. Därför bör de inte vara tvungna att införliva flertalet av bestämmelserna i detta direktiv. Om ett företag som själv eller genom dotterföretag är verksamt inom olje- och gasverksamhet till havs utanför unionen är registrerat i en medlemsstat som är en inlandsstat bör den medlemsstaten begära att det berörda företaget tillhandahåller en rapport om sådana olyckor, vilken kan förmedlas på unionsnivå, för att alla berörda parter i unionen ska kunna dra nytta av erfarenheter från sådana olyckor.
- (62) Utöver de åtgärder som införs genom detta direktiv bör kommissionen undersöka andra lämpliga möjligheter att förbättra förebyggandet av allvarliga olyckor och begränsa deras verkningar.
- (63) Verksamhetsutövarna bör se till att de har tillgång till tillräckliga fysiska, personella och finansiella resurser för att kunna förebygga allvarliga olyckor och begränsa konsekvenserna av sådana olyckor. Eftersom inga befintliga instrument för ekonomisk säkerhet, inbegripet arrangemang för riskdelning ("risk pooling"), kan hantera alla tänkbara följder av allvarliga olyckor bör kommissionen genomföra ytterligare analyser och studier av lämpliga åtgärder för att säkerställa ett tillräckligt stabilt skadeståndsansvarssystem för skador i samband med olje- och gasverksamhet till havs samt krav på ekonomisk förmåga, vilket inbegriper tillgång till lämpliga instrument för finansiell säkerhet eller andra arrangemang. Detta kan omfatta en undersökning av om det är möjligt att införa ett ömsesidigt kompensationsystem. Kommissionen bör lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om sina resultat, vid behov åtföljd av förslag.
- (64) På unionsnivå är det viktigt att de tekniska normerna kompletteras med ett motsvarande regelverk i form av produktsäkerhetslagstiftning och att dessa normer gäller alla anläggningar till havs inom medlemsstaternas havsområden och inte bara icke mobila produktionsanläggningar. Kommissionen bör därför fortsatt analysera de produktsäkerhetsnormer som är tillämpliga på olje- och gasverksamhet till havs.
- (65) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att fastställa minimikrav för att förebygga allvarliga olyckor vid olje- och gasverksamhet till havs och begränsa konsekvenserna av sådana olyckor, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av de föreslagna åtgärdernas omfattning och verkningar, och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Detta direktiv fastställer minimikrav för att förebygga allvarliga olyckor vid olje- och gasverksamhet till havs och för att begränsa konsekvenserna av sådana olyckor.
2. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av unionsrätt gällande säkerhet och hälsa för arbetstagare på arbetsplatsen, särskilt direktiv 89/391/EEG och 92/91/EEG.
3. Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av direktiven 94/22/EG, 2001/42/EG, 2003/4/EG⁽¹⁾, 2003/35/EG, 2010/75/EU⁽²⁾ och 2011/92/EU.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. allvarlig olycka: med avseende på en anläggning eller ansluten infrastruktur:
 - a) ett tillbud som orsakar en explosion, brand, förlust av kontroll över en brunn eller utsläpp av olja, gas eller farliga ämnen som orsakar eller sannolikt kan orsaka dödsfall eller allvarliga personskador,
 - b) ett tillbud som leder till allvarliga skador på anläggningen eller ansluten infrastruktur och som orsakar, eller sannolikt kan orsaka, dödsfall eller allvarliga personskador,
 - c) alla andra tillbud som leder till att minst fem personer som befinner sig på anläggningen till havs där farokällan finns, eller som utövar olje- och gasverksamhet till havs vid eller i anslutning till anläggningen eller ansluten infrastruktur, avlider eller skadas allvarligt, eller

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

d) ett allvarligt miljötillbud som följer av de tillbud som avses i leden a, b och c.

För att avgöra om ett tillbud utgör en allvarlig olycka enligt leden a, b eller d ska en anläggning som normalt är obemannad behandlas som om den vore bemannad.

2. till havs eller havsområde: belägen i en medlemsstats territorialhav, exklusiva ekonomiska zon eller på dess kontinentalsockel enligt Förenta nationernas havsrättskonvention.
3. olje- och gasverksamhet till havs: all verksamhet som har koppling till en anläggning eller ansluten infrastruktur, inbegripet utformning, planering, konstruktion, drift och avveckling, med koppling till prospektering och produktion av olja eller gas men inte inbegripet transport av olja och gas från en kust till en annan.
4. risk: en kombination av sannolikheten för en händelse och konsekvenserna av händelsen.
5. verksamhetsutövare: en enhet som har utsetts av licensinnehavaren eller licensmyndigheten till att utföra olje- och gasverksamhet till havs, inbegripet planering och brunnsvksamhet eller förvaltning och kontroll av en produktionsanläggnings funktioner.
6. lämplig: adekvat eller fullständigt lämplig, med beaktande av proportionella insatser och kostnader, för ett givet krav eller en given situation, med utgångspunkt i objektiva bevis och visat genom en analys, jämförelse med lämpliga normer eller andra lösningar, som används i jämförbara situationer av andra myndigheter eller andra branscher.
7. enhet: en fysisk eller juridisk person eller en grupp av sådana personer.
8. godtagbar: vad gäller en risk, en risknivå vid vilken tid, kostnader eller insatser för att ytterligare minska denna skulle vara helt oproportionella i förhållande till fördelarna med en sådan minskning. Vid bedömningen av huruvida tidsåtgång, kostnader eller insatser skulle vara helt oproportionella i förhållande till fördelarna med en ytterligare riskminskning ska hänsyn tas till den risknivå som enligt bästa praxis gäller för företaget.

9. licens: ett tillstånd för olje- och gasverksamhet till havs enligt direktiv 94/22/EG.

10. licensområde: det geografiska område som omfattas av licensen.

11. licensinnehavare: innehavaren eller de gemensamma innehavarna av en licens.

12. uppdragstagare: en enhet som verksamhetsutövaren eller ägaren har anlitat för att utföra vissa specifika uppgifter för verksamhetsutövarens eller ägarens räkning.

13. licensmyndighet: den myndighet som ansvarar för beviljandet av tillstånd eller övervakning av utnyttjande av tillstånd i enlighet med direktiv 94/22/EG.

14. behörig myndighet: den myndighet som har utsetts enligt detta direktiv och som ansvarar för de uppgifter som den tilldelats genom detta direktiv. Den behöriga myndigheten kan bestå av ett eller flera offentliga organ.

15. prospektering: borrhning i ett prospekteringsområde och all relaterad olje- och gasverksamhet till havs som föregår produktionsrelaterad verksamhet.

16. produktion: utvinning till havs av olja och gas från de underjordiska skikten i licensområdet, inbegripet bearbetning av olja och gas till havs och transport av denna genom ansluten infrastruktur.

17. icke producerande anläggning: en anläggning som inte används för olje- och gasproduktion.

18. allmänheten: en eller flera enheter och, i överensstämmelse med nationell lagstiftning eller praxis, deras sammanslutningar, organisationer eller grupper.

19. anläggning: en stationär, fast eller mobil installation, eller en kombination av installationer som är permanent sammanlänkade genom broar, bryggor eller andra strukturer, vilken används för olje- och gasverksamhet till havs eller i samband med sådan verksamhet. Anläggningar omfattar mobila offshoreborrplattformar endast när de placeras i havsområden för borrhning, produktion eller annan verksamhet med anknytning till olje- och gasverksamhet till havs.

20. produktionsanläggning: en anläggning som används för produktion.
21. ansluten infrastruktur: inom säkerhetsområdet eller inom ett näraliggande område längre bort från anläggningen, enligt medlemsstatens bedömning,
- a) alla brunnar samt tillhörande strukturer, kompletterande enheter och utrustning som är anslutna till anläggningen,
- b) anordningar på eller fästade vid anläggningens huvudstruktur,
- c) alla rörledningsanordningar som är anslutna till anläggningen.
22. godkännande: vad gäller rapportering om allvarliga faror, skriftligt meddelande från den behöriga myndigheten till verksamhetsutövaren eller ägaren om att rapporten, om den utförs på angivet sätt, uppfyller kraven i detta direktiv. Ett godkännande innebär inte att ansvaret för begränsning av allvarliga faror överförs till den behöriga myndigheten.
23. allvarlig fara: en situation som kan leda till en allvarlig olycka.
24. brunnverksamhet: varje verksamhet med anknytning till en brunn som skulle kunna resultera i oavsiktligt utsläpp av ämnen som kan leda till en allvarlig olycka, inbegripet borring av hål, reparation eller anpassning av brunnar, upphörande av brunnverksamheten och slutgiltig avveckling av en brunn.
25. kombinerad verksamhet: en verksamhet som utförs från en anläggning tillsammans med en eller flera andra anläggningar för syften som rör den eller de andra anläggningarna och som därmed i betydande grad påverkar säkerhetsriskerna för personer eller miljöskyddet vid en eller samtliga anläggningar.
26. säkerhetsområde: ett område inom ett avstånd på 500 meter från någon av anläggningens delar, vilket medlemsstaten fastställt.
27. ägare: en enhet som har laglig rätt att kontrollera driften av en icke producerande anläggning,
28. intern insatsplan: en plan som upprättas av verksamhetsutövaren eller ägaren, enligt kraven i detta direktiv, med de åtgärder som ska vidtas för att förhindra eskalering, eller begränsa konsekvenserna av en allvarlig olycka i samband med olje- och gasverksamhet till havs.
29. oberoende verifiering: en bedömning och bekräftelse av giltigheten i särskilda skriftliga redogörelser från en enhet eller en organisatorisk del av verksamhetsutövaren eller ägaren som inte står under kontroll av eller inflytande från den enhet eller organisatoriska del som använder dessa redogörelser.
30. väsentlig ändring:
- a) vad gäller en rapport om allvarliga faror, en förändring av den grund på vilken den ursprungliga rapporten godtogs, inbegripet bland annat fysiska anpassningar, tillgång till ny kunskap eller teknik och förändringar av den operativa styrningen,
- b) vid en anmälan om brunnverksamhet eller kombinerad verksamhet, en förändring av grunden för inlämnandet av den ursprungliga anmälan, inbegripet bland annat fysiska anpassningar, ersättande av en anläggning med en annan, tillgång till ny kunskap eller teknik och förändringar av den operativa förvaltningen.
31. inledande av verksamhet: den tidpunkt då anläggningen eller ansluten infrastruktur för första gången används för den verksamhet som den är utformad för.
32. räddningseffektivitet vid oljeutsläpp: effektiviteten hos systemen för beredskap vid utsläpp i fråga om att hantera ett oljeutsläpp på grundval av en analys av hur ofta, hur länge och när miljöförhållanden föreligger som skulle omöjliggöra en insats. Bedömningen av räddningseffektiviteten vid oljeutsläpp ska uttryckas som en procentandel av den tid som sådana förhållanden inte föreligger och omfattar en beskrivning av de operativa begränsningar som gäller för anläggningarna till följd av denna bedömning.
33. avgörande säkerhets- och miljökomponenter: delar av en anläggning, inbegripet datorprogram, som syftar till att förebygga eller begränsa konsekvenserna av en allvarlig olycka eller som, om de havererar, skulle kunna orsaka eller starkt bidra till en allvarlig olycka.
34. samråd på trepartsbasis: formella arrangemang för att möjliggöra dialog och samarbete mellan den behöriga myndigheten, verksamhetsutövaren och ägare samt företrädare för arbetstagare.
35. bransch: enheter som är direkt involverade i olje- och gasverksamhet till havs som omfattas av detta direktiv, eller vilkas verksamheter är nära förbundna med de verksamheterna.

36. extern insatsplan: en lokal, nationell eller regional strategi för att förhindra eskalering eller begränsa konsekvenserna av en allvarlig olycka i samband med olje- och gasverksamhet till havs genom användning av verksamhetsutövarns alla tillgängliga resurser som beskrivs i den relevanta interna insatsplanen och eventuella extra resurser som medlemsstaterna tillhandahåller.
37. allvarligt miljötillbud: ett tillbud som resulterar eller sannolikt kan resultera i betydande negativa verkningar på miljön, i enlighet med direktiv 2004/35/EG.

KAPITEL II

FÖREBYGGANDE AV ALLVARLIGA OLYCKOR I SAMBAND MED OLJE- OCH GASVERKSAMHET TILL HAVS

Artikel 3

Allmänna principer för riskhantering vid olje- och gasverksamhet till havs

1. Medlemsstaterna ska kräva att verksamhetsutövare ser till att alla lämpliga åtgärder vidtas för att förhindra allvarliga olyckor vid olje- och gasverksamhet till havs.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att verksamhetsutövare inte befrias från sina skyldigheter enligt detta direktiv genom det faktum att uppdragstagarens åtgärder eller försummelse har lett eller bidragit till allvarliga olyckor.
3. Vid en allvarlig olycka ska medlemsstaterna se till att verksamhetsutövarna vidtar alla lämpliga åtgärder för att begränsa dess effekter på människors hälsa och miljön.
4. Medlemsstaterna ska begära att verksamhetsutövarna ser till att olje- och gasverksamhet till havs utförs på grundval av en systematisk riskhantering, så att den kvarstående risken för att allvarliga olyckor drabbar människor, miljön och anläggningar till havs är godtagbar.

Artikel 4

Licensernas säkerhets- och miljöaspekter

1. Medlemsstaterna ska se till att beslut om beviljande eller överföring av licenser för att bedriva olje- och gasverksamhet till havs tar hänsyn till att den som ansöker om en sådan licens har förmåga att uppfylla kraven för verksamheter inom ramen för en sådan licens enligt vad som krävs i tillämpliga bestämmelser i unionsrätten, särskilt detta direktiv.
2. I synnerhet ska vid bedömningen av den tekniska och ekonomiska förmågan hos den som ansöker om en licens vederbörlig hänsyn tas till följande:

- a) Risken, farorna och all annan relevant information avseende det berörda licensområdet, i förekommande fall inbegripet den kostnad som förstöringen av den marina miljön för med sig och som avses i artikel 8.1 c i direktiv 2008/56/EG.
- b) Det aktuella stadiet i olje- och gasverksamheten till havs.
- c) Sökandens ekonomiska förmåga, inbegripet eventuell ekonomisk säkerhet, att täcka skadeståndsansvar som möjligen kan uppstå som en följd av den aktuella olje- och gasverksamheten till havs, inbegripet skadeståndsansvar för skador som kan uppstå, förutsatt att sådant skadeståndsansvar föreskrivs i nationell rätt.
- d) Den tillgängliga informationen om sökandens säkerhets- och miljöprestanda, även med avseende på allvarliga olyckor, i enlighet med vad som är lämpligt för den verksamhet för vilken licens söks.

Innan licensmyndigheten beviljar eller överför en licens för olje- och gasverksamhet till havs, ska den när så är lämpligt samråda med den behöriga myndigheten.

3. Medlemsstaterna ska se till att licensmyndigheten inte beviljar någon licens om den inte anser att den sökande har styrkt att lämpliga åtgärder har vidtagits eller kommer att vidtas, på grundval av arrangemang som medlemsstaterna ska besluta om, för att täcka skadeståndsansvar som kan uppstå som en följd av sökandens olje- och gasverksamhet till havs. Sådana åtgärder ska gälla från och med det att olje- och gasverksamhet till havs inleds. Medlemsstaten ska kräva att sökande på lämpligt sätt tillhandahåller bevis på sin tekniska och ekonomiska förmåga och övrig relevant information gällande det område som omfattas av licensen och det specifika stadiet i olje- och gasverksamhet till havs.

Medlemsstaterna ska bedöma om de åtgärder som avses i första stycket är tillfredsställande för att fastställa huruvida sökanden har tillräckliga ekonomiska resurser för att omedelbart inleda och utan avbrott genomföra alla nödvändiga åtgärder för effektiv beredskap och efterföljande sanering och hjälpåtgärder.

Medlemsstaterna ska göra det lättare att sätta in hållbara ekonomiska instrument eller andra arrangemang för att hjälpa licenssökande att påvisa sin ekonomiska förmåga enligt första stycket.

Medlemsstaterna ska som minimikrav fastställa förfaranden för snabb och adekvat handläggning av krav på ersättning, även vad gäller ersättning som ska betalas ut för gränsöverskridande tillbud.

Medlemsstaterna ska kräva att licensinnehavaren upprätthåller tillräcklig förmåga att fullgöra sina ekonomiska skyldigheter till följd av skadeståndsansvar för olje- och gasverksamhet till havs.

4. Licensmyndigheten eller licensinnehavaren ska utse verksamhetsutövaren. Om verksamhetsutövaren ska utses av licensinnehavaren ska licensmyndigheten meddelas om utnämningen i förväg. I sådana fall får licensmyndigheten, om så krävs i samråd med den behöriga myndigheten, invända mot utnämningen av verksamhetsutövaren. Om en sådan invändning görs ska medlemsstaten begära att licensinnehavaren utser en lämplig alternativ verksamhetsutövare eller ta på sig det ansvar som verksamhetsutövaren har enligt detta direktiv.

5. Licensieringsförfaranden för olje- och gasverksamhet till havs som gäller ett visst licensområde ska organiseras så att den information som samlats in till följd av prospekteringen kan beaktas av medlemsstaten innan produktionen inleds.

6. När en licenssökandes tekniska och finansiella kapacitet ska bedömas ska särskild uppmärksamhet ägnas miljömässigt känsliga marina miljöer och kustmiljöer, i synnerhet sådana ekosystem som spelar en viktig roll för mildring av och anpassning till klimatförändringar, exempelvis saltängar och sjögräsängar, samt skyddade marina områden, exempelvis särskilda bevarandeområden i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter⁽¹⁾, särskilda skyddsområden i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar⁽²⁾ och marina skyddsområden som erkänts av unionen eller berörda medlemsstater inom ramen för internationella eller regionala avtal som de är parter i.

Artikel 5

Allmänhetens deltagande i samband med miljöeffekterna av planerad olje- och gasprospekteringsverksamhet till havs

1. Borrning av en prospekteringsbrunn från en icke producerande anläggning får inte inledas om inte medlemsstatens berörda myndigheter i förväg har säkerställt ett reellt deltagande av allmänheten på ett tidigt stadium vad gäller de möjliga miljöeffekterna av den planerade olje- och gasverksamheten till havs i enlighet med andra unionsrättsakter, särskilt direktiv 2001/42/EG eller 2011/92/EU.

2. Om initiativ till allmänhetens deltagande inte tagits enligt punkt 1, ska medlemsstaterna se till att följande åtgärder vidtas:

a) Allmänheten ska, antingen genom offentliga tillkännagivanden eller på annat lämpligt sätt, till exempel genom elektroniska medier, informeras om var det planeras att tillåta prospekteringsverksamhet.

⁽¹⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 20, 26.1.2010, s. 7.

b) Det ska fastställas vilken del av allmänheten som berörs, inbegripet den del av allmänheten som sannolikt skulle påverkas eller ha intresse av beslutet att tillåta prospekteringsverksamhet, inbegripet relevanta icke-statliga organisationer, till exempel de som främjar miljöskydd, och andra relevanta organisationer.

c) Relevant information om sådana planerade verksamheter, inklusive bland annat information om rätten att delta i beslutsfattandet och om till vem synpunkter eller frågor kan skickas, ska göras tillgänglig för allmänheten.

d) Allmänheten har rätt att inkomma med synpunkter och åsikter när alla alternativ står öppna, innan beslut om att tillåta prospektering fattas.

e) När beslut enligt led d fattas ska vederbörlig hänsyn tas till resultaten av allmänhetens deltagande.

f) Medlemsstaterna i fråga ska, efter att ha gått igenom kommentarerna och åsikterna från allmänhetens sida, snabbt informera allmänheten om de beslut som har fattats och de skäl och överväganden som dessa grundar sig på, inbegripet information om förfarandet för allmänhetens deltagande.

Rimliga tidsramar ska fastställas, vilka ska ge tillräckligt med tid för vart och ett av de olika stegen i allmänhetens deltagande.

3. Denna artikel gäller inte områden som omfattats av licens före den 18 juli 2013.

Artikel 6

Olje- och gasverksamhet till havs inom licensområden

1. Medlemsstaterna ska se till att produktionsanläggningar och ansluten infrastruktur endast drivs i licensområden och endast av verksamhetsutövare som utsetts för det avsedda syftet, i enlighet med artikel 4.4.

2. Medlemsstaterna ska kräva att licensinnehavaren ser till att verksamhetsutövaren har förmåga att uppfylla kraven för angiven verksamhet inom ramen för licensen.

3. Medan olje- och gasverksamhet till havs pågår ska medlemsstaterna kräva att licensinnehavaren vidtar alla rimliga åtgärder för att se till att verksamhetsutövaren uppfyller kraven, utför sina uppgifter och uppfyller sina åtaganden enligt detta direktiv.

4. Om den behöriga myndigheten fastställer att verksamhetsutövaren inte längre har förmåga att uppfylla de relevanta kraven enligt detta direktiv ska licensmyndigheten informeras. Därefter ska licensmyndigheten meddela detta till licensinnehavaren och licensinnehavaren ska ta på sig ansvaret för utförandet av skyldigheterna i fråga och genast för licensmyndigheten föreslå en ersättande verksamhetsutövare.

5. Medlemsstaterna ska se till att verksamhet med koppling till produktionsanläggningar och icke producerande anläggningar inte inleds eller fortsätter förrän rapporten om allvarliga faror har godkänts av den behöriga myndigheten i enlighet med detta direktiv.

6. Medlemsstaterna ska se till att brunnsverksamhet eller kombinerad verksamhet inte inleds eller fortsätter förrän rapporten om allvarliga faror för de berörda anläggningarna har godkänts i enlighet med detta direktiv. Vidare får sådan verksamhet inte inledas eller fortsätta utan att en anmälan om brunnsverksamhet eller en anmälan om kombinerad verksamhet har lämnats in, i enlighet med artikel 11.1 h respektive 11.1 i, till den behöriga myndigheten eller om den behöriga myndigheten invänder mot innehållet i en anmälan.

7. Medlemsstaterna ska se till att ett säkerhetsområde upprättas kring anläggningen och att fartyg förbjuds att gå in i och uppehålla sig i detta område.

Förbudet ska emellertid inte gälla fartyg som går in i eller uppehåller sig i säkerhetsområdet

- a) i samband med utplacering, inspektion, provning, reparationer, underhåll, modifiering, förnyelse eller avlägsnande av undervattenskablar eller rörledningar i eller i närheten av säkerhetsområdet,
- b) för att tillhandahålla tjänster för, transportera personer eller varor till eller från någon anläggning i säkerhetsområdet,
- c) för att inspektera någon anläggning eller ansluten infrastruktur i säkerhetsområdet under medlemsstaternas överinseende,
- d) i samband med räddning av eller försök att rädda liv eller egendom,
- e) på grund av dåliga väderförhållanden,
- f) i sjönöd, eller
- g) om verksamhetsutövaren, ägaren eller medlemsstaten där säkerhetsområdet är beläget har gett sitt tillstånd.

8. Medlemsstaterna ska inrätta en mekanism för effektivt deltagande i samråd på trepartsbasis mellan den behöriga myn-

digheten, verksamhetsutövare och ägare samt företrädare för arbetstagare om utformningen av normer och strategier för förebyggande av allvarliga olyckor.

Artikel 7

Skadeståndsansvar för skada på miljön

Utan att det påverkar den nuvarande omfattningen av skadeståndsansvaret för förebyggande åtgärder och hjälpåtgärder enligt direktiv 2004/35/EG ska medlemsstaterna se till att licensinnehavaren hålls ekonomiskt ansvarig för förebyggande och avhjälpan av miljöskador enligt definitionen i det direktivet vilka orsakas av olje- och gasverksamhet till havs som utförs av eller på uppdrag av licensinnehavaren eller verksamhetsutövaren.

Artikel 8

Utseende av behörig myndighet

1. Medlemsstaterna ska utse en behörig myndighet med ansvar för följande tillsynsfunktioner:

- a) Bedömning och godkännande av rapporter om allvarliga faror, bedömning av anmälningar om utformning och bedömning av anmälningar om brunnsverksamhet eller kombinerade verksamheter och andra liknande dokument som inlämnas till den.
- b) Kontroll av verksamhetsutövares och ägares efterlevnad av detta direktiv, inbegripet inspektioner, utredningar och verkställighetsåtgärder.
- c) Rådgivning till andra myndigheter eller organ inbegripet licensmyndigheten.
- d) Framtagande av årsplaner i enlighet med artikel 21.
- e) Upprättande av rapporter.
- f) Samarbete med behöriga myndigheter eller kontaktpunkter i enlighet med artikel 27.

2. Medlemsstaterna ska alltid se till att den behöriga myndigheten är oberoende och objektiv när den utför sina tillsynsfunktioner och i synnerhet i fråga om punkt 1 a, b och c. Följaktligen ska intressekonflikter förebyggas mellan den behöriga myndighetens tillsynsfunktioner enligt detta direktiv och tillsynsfunktioner med koppling till den ekonomiska utvecklingen av naturresurser till havs och licensieringen av olje- och gasverksamhet till havs i medlemsstaten samt uppbörd och hantering av intäkter från denna verksamhet.

3. För att uppnå de mål som fastställs i punkt 2 ska medlemsstaterna kräva att den behöriga myndighetens tillsynsfunktioner utförs inom en myndighet som är oberoende av de funktioner i medlemsstaten som har en koppling till den ekonomiska utvecklingen av naturresurser till havs och licensieringen av olje- och gasverksamhet till havs i medlemsstaten samt upp- och nedbörd och hantering av intäkter från denna verksamhet.

Om antalet normalt bemannade anläggningar är mindre än sex, får den berörda medlemsstaten välja att inte tillämpa första stycket. Ett sådant beslut får inte påverka dess skyldigheter enligt punkt 2.

4. Medlemsstaterna ska offentliggöra en beskrivning av hur den behöriga myndigheten är organiserad, bland annat skälet till varför de har inrättat den behöriga myndigheten på detta sätt, samt av hur de har säkerställt att tillsynsfunktionerna i punkt 1 utförs och att skyldigheterna i punkt 2 fullgörs.

5. Medlemsstaterna ska se till att den behöriga myndigheten har adekvata personella och ekonomiska resurser för att utföra sina uppgifter enligt detta direktiv. Dessa resurser ska stå i proportion till medlemsstaternas olje- och gasverksamhet till havs.

6. Medlemsstaterna får ingå formella avtal med lämpliga unionsbyråer eller i förekommande fall andra lämpliga organ, för tillhandahållandet av specialistkunskap till stöd för den behöriga myndighetens utförande av sina tillsynsfunktioner. Vid tillämpningen av denna punkt ska ett organ inte anses vara lämpligt om dess objektivitet kan ifrågasättas på grund av en intressekonflikt.

7. Medlemsstaterna får upprätta mekanismer genom vilka kostnaderna för den behöriga myndighetens utförande av sina uppgifter enligt detta direktiv kan återfås från licensinnehavare eller verksamhetsutövare eller ägare.

8. Om den behöriga myndigheten består av mer än ett organ ska medlemsstaterna göra sitt yttersta för att undvika överlappning av tillsynsfunktioner organen emellan. Medlemsstaterna får utse ett av de ingående organen till ledande organ med ansvar för samordning av tillsynsfunktionerna enligt detta direktiv och för rapportering till kommissionen.

9. Medlemsstaterna ska övervaka den behöriga myndighetens arbete och vidta de åtgärder som krävs för att den ska bli mer effektiv när den utför de tillsynsfunktioner som anges i punkt 1.

Artikel 9

Den behöriga myndighetens uppgifter

Medlemsstaterna ska se till att den behöriga myndigheten

- a) agerar oberoende av strategier, regleringsbeslut eller andra aspekter som saknar koppling till dess uppgifter enligt detta direktiv,
- b) tydliggör omfattningen av sitt ansvar och verksamhetsutövarens och ägarens ansvar för kontrollen av risker för allvarliga olyckor enligt detta direktiv,
- c) inrättar en policy, processer och förfaranden för omsorgsfull bedömning av rapporter om allvarliga faror och anmälningar som lämnats in enligt artikel 11 samt för kontroll av efterlevnaden av detta direktiv inom medlemsstatens jurisdiktion, inklusive inspektion, utredning och verkställighetsåtgärder,
- d) delger verksamhetsutövare och ägare policyn, processerna och förfarandena enligt led c och tillhandahåller allmänheten sammanfattningar av dessa,
- e) där så krävs, utformar och genomför samordnade eller gemensamma förfaranden med andra myndigheter i medlemsstaten för att utföra uppgifterna enligt detta direktiv,
- f) grundar sin policy och organisation samt sina operativa förfaranden på de principer som anges i bilaga III.

Artikel 10

Europeiska sjösäkerhetsbyråns uppgifter

1. Europeiska sjösäkerhetsbyrån (nedan kallad *byrån*) ska förse medlemsstaterna och kommissionen med tekniskt och vetenskapligt stöd i enlighet med sitt uppdrag enligt förordning (EG) nr 1406/2002.
2. Inom ramen för sitt uppdrag ska byrån
 - a) bistå kommissionen och den drabbade medlemsstaten, på dess begäran, med att upptäcka och övervaka ett olje- eller gasutsläpps omfattning,
 - b) på medlemsstaternas begäran bistå dem vid utarbetandet och genomförandet av externa insatsplaner, särskilt när det finns gränsöverskridande konsekvenser i och utanför medlemsstaternas havsområden,
 - c) på grundval av medlemsstaternas externa och interna insatsplaner tillsammans med medlemsstaterna och verksamhetsutövarna utarbeta en katalog över den räddningsutrustning och de räddningstjänster som finns att tillgå.

3. Byrån får på begäran
 - a) bistå kommissionen vid bedömningen av medlemsstaternas externa insatsplaner för att kontrollera att planerna överensstämmer med direktivet,
 - b) granska övningar som fokuserar på testning av gränsöverskridande och unionsrelaterade mekanismer för nödsituationer.

KAPITEL III

FÖRBEREDELSE FÖR OCH GENOMFÖRANDE AV OLJE- OCH GASVERKSAMHET TILL HAVS

Artikel 11

Dokument som ska lämnas in för genomförande av olje- och gasverksamhet till havs

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren eller ägaren till den behöriga myndigheten inlämnar följande dokument:
 - a) Företagsstrategin för förebyggande av allvarliga olyckor eller en adekvat beskrivning av denna, i enlighet med artikel 19.1 och 19.5.
 - b) Säkerhets- och miljöledningssystemet för anläggningen eller en adekvat beskrivning av detta, i enlighet med artikel 19.3 och 19.5.
 - c) I händelse av en planerad produktionsanläggning, en anmälan om utformning i enlighet med kraven i bilaga I del 1.
 - d) En beskrivning av systemet för oberoende verifiering i enlighet med artikel 17.
 - e) En rapport om allvarliga faror i enlighet med artiklarna 12 och 13.
 - f) I händelse av en väsentlig ändring eller nedmontering av en anläggning, en ändrad rapport om allvarliga faror i enlighet med artiklarna 12 och 13.
 - g) Den interna insatsplanen eller en adekvat beskrivning av denna i enlighet med artiklarna 14 och 28.
 - h) Avseende brunnsvksamhet, en anmälan om brunnsvksamheten och uppgifter om brunnsvksamheten i enlighet med artikel 15.
 - i) I händelse av kombinerad verksamhet, en anmälan om den kombinerade verksamheten i enlighet med artikel 16.

- j) I händelse av en befintlig produktionsanläggning som ska flyttas till en ny produktionsplats, där den ska drivas, en anmälan om förflyttning i enlighet med bilaga I del 1.

- k) Alla andra relevanta dokument som den behöriga myndigheten begär.

2. De dokument som ska lämnas in enligt punkterna 1 a, b, d och g ska inkluderas i rapporten om allvarliga faror enligt punkt 1 e. Företagsstrategin för förebyggande av allvarliga olyckor för den verksamhetsutövaren som ansvarar för brunnsvksamheten ska även inkluderas i den anmälan om brunnsvksamhet som ska inlämnas enligt punkt 1 h.

3. Den anmälan om utformning som krävs enligt punkt 1 c ska lämnas in till den behöriga myndigheten inom en tidsfrist som den behöriga myndigheten har fastställt före den planerade inlämningen av rapporten om allvarliga faror för den planerade verksamheten. Den behöriga myndigheten ska svara på anmälan om utformning med synpunkter som ska beaktas i rapporten om allvarliga faror.

4. Om en befintlig produktionsanläggning ska tas in på eller lämna en medlemsstats havsområden ska verksamhetsutövaren skriftligen meddela den behöriga myndigheten före det datum då det är tänkt att produktionsanläggningen ska tas in på eller lämna medlemsstatens havsområden.

5. Den anmälan om förflyttning som krävs enligt punkt 1 j ska lämnas in till den behöriga myndigheten på ett tillräckligt tidigt stadium i den föreslagna utvecklingen för att verksamhetsutövaren ska kunna beakta de faktorer som den behöriga myndigheten fört fram under färdigställandet av rapporten om allvarliga faror.

6. Om det föreligger en väsentlig ändring som har en inverkan på anmälan om utformning eller förflyttning innan rapporten om allvarliga faror har lämnats in ska den behöriga myndigheten snarast möjligt meddelas denna ändring.

7. Den rapport om allvarliga faror som krävs enligt punkt 1 e ska före den planerade driftstarten inlämnas till den behöriga myndigheten inom en tidsfrist som den behöriga myndigheten har fastställt.

Artikel 12

Rapport om allvarliga faror för en produktionsanläggning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att verksamhetsutövaren utarbetar en rapport om allvarliga faror för en produktionsanläggning, som ska lämnas in enligt artikel 11.1 e. Den rapporten ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga I delarna 2 och 5 och ska uppdateras när så är lämpligt eller när den behöriga myndigheten så begär.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att företrädare för arbetstagare rådfrågas vid relevanta stadier i utarbetandet av rapporten om allvarliga faror för en produktionsanläggning och att detta styrks i enlighet med bilaga II del 2.3.

3. Rapporten om allvarliga faror för en produktionsanläggning kan utarbetas för en grupp anläggningar om den behöriga myndigheten godkänner detta.

4. Om ytterligare information krävs innan en rapport om allvarliga faror kan godkännas, ska medlemsstaterna se till att verksamhetsutövaren, på begäran av den behöriga myndigheten, tillhandahåller sådan information och gör nödvändiga ändringar av rapporten om allvarliga faror.

5. När anpassningar som innebär en väsentlig ändring av produktionsanläggningen ska göras, eller om nedmontering av en fast produktionsanläggning planeras, ska verksamhetsutövaren utarbeta en ändrad rapport om allvarliga faror som ska inlämnas enligt artikel 11.1 f inom en tidsfrist som fastställs av den behöriga myndigheten i enlighet med bilaga I del 6.

6. Medlemsstaterna ska se till att de planerade anpassningarna inte genomförs, eller att nedmontering inte påbörjas, förrän den behöriga myndigheten har godkänt den ändrade rapporten om allvarliga faror för produktionsanläggningen.

7. Verksamhetsutövaren ska minst vart femte år eller tidigare, när den behöriga myndigheten så kräver, genomföra en grundlig översyn av rapporten om allvarliga faror för en produktionsanläggning. Resultaten av översynen ska meddelas den behöriga myndigheten.

Artikel 13

Rapport om allvarliga faror för en icke producerande anläggning

1. Medlemsstaterna ska se till att ägaren utarbetar en rapport om allvarliga faror för en icke producerande anläggning, som ska lämnas in enligt artikel 11.1 e. Den rapporten ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga I delarna 3 och 5 och ska ses över när så är lämpligt eller när den behöriga myndigheten så begär.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att företrädare för arbetstagare rådfrågas i relevanta skeden under utarbetandet av rapporten om allvarliga faror för en icke producerande anläggning och att detta styrks i enlighet med bilaga I del 3 punkt 2.

3. Om ytterligare information krävs innan en rapport om allvarliga faror för en icke producerande anläggning kan godkännas ska medlemsstaterna se till att ägaren, på begäran av den

behöriga myndigheten, tillhandahåller sådan information och gör nödvändiga ändringar av den inlämnade rapporten om allvarliga faror.

4. När anpassningar som innebär en väsentlig ändring av den icke producerande anläggningen ska göras, eller om nedmontering av en fast icke producerande anläggning planeras, ska ägaren utarbeta en ändrad rapport om allvarliga faror som ska inlämnas enligt artikel 11.1 f inom en tidsfrist som fastställs av den behöriga myndigheten i enlighet med bilaga II del 6, punkterna 1, 2 och 3.

5. För en fast icke producerande anläggning ska medlemsstaterna se till att de planerade anpassningarna inte genomförs, eller nedmontering inte påbörjas, förrän den behöriga myndigheten har godkänt den ändrade rapporten om allvarliga faror för den icke producerande anläggningen.

6. För mobila icke producerande anläggningar ska medlemsstaterna se till att de planerade anpassningarna inte genomförs förrän den behöriga myndigheten har godkänt den ändrade rapporten om allvarliga faror för den mobila icke producerande anläggningen.

7. Ägaren ska minst vart femte år eller tidigare, när den behöriga myndigheten så kräver, genomföra en grundlig översyn av rapporten om allvarliga faror för en icke producerande anläggning. Resultaten av översynen ska meddelas den behöriga myndigheten.

Artikel 14

Interna insatsplaner

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövare, eller när så är lämpligt, ägare, upprättar interna insatsplaner som ska lämnas in enligt artikel 11.1 g. Planerna ska utarbetas i enlighet med artikel 28 med beaktande av den riskhantering vid allvarliga olyckor som genomförts under utarbetandet av den senaste rapporten om allvarliga faror. Planen ska innehålla en analys av räddningseffektiviteten vid oljeutsläpp.

2. Om en mobil, icke producerande anläggning ska användas för brunnsvksamhet, ska man i den interna insatsplanen för anläggningen beakta den riskbedömning som gjorts under utarbetandet av den anmälan om brunnsvksamhet som ska lämnas in enligt artikel 11.1 h. Om den interna insatsplanen måste ändras på grund av brunnens karaktär eller belägenhet ska medlemsstaterna säkerställa att den verksamhetsutövare som ansvarar för brunnen lämnar in den ändrade interna insatsplanen, eller en adekvat beskrivning av denna, till den behöriga myndigheten för att komplettera den aktuella anmälan om brunnsvksamhet.

3. Om en icke producerande anläggning ska användas för att utföra kombinerad verksamhet ska den interna insatsplanen ändras så att den omfattar den kombinerade verksamheten och inlämnas till den behöriga myndigheten för att komplettera den aktuella anmälan om kombinerad verksamhet.

Artikel 15

Anmälan om brunnsverksamhet och uppgifter om brunnsverksamhet

1. Medlemsstaterna ska sörja för att verksamhetsutövare som ansvarar för en brunn utarbetar den anmälan som enligt artikel 11.1 h ska lämnas in till den behöriga myndigheten. Den ska lämnas in inom en tidsfrist som den behöriga myndigheten har fastställt, innan brunnsverksamheten inleds. Anmälan om brunnsverksamhet ska innehålla uppgifter om brunnens utformning och den föreslagna borrningen i enlighet med bilaga I del 4. Denna ska innehålla en analys av räddningseffektiviteten vid oljeutsläpp.

2. Den behöriga myndigheten ska behandla anmälan och, om det anses nödvändigt, vidta lämpliga åtgärder innan brunnsverksamheten inleds, vilket kan innebära förbud mot att inleda verksamheten.

3. Medlemsstaterna ska se till att den verksamhetsutövare som ansvarar för brunnen involverar det oberoende verifieringsorganet i planeringen och utarbetandet av en väsentlig ändring av den inlämnade anmälan om brunnsverksamhet enligt artikel 17.4 b och omedelbart informerar den behöriga myndigheten om alla väsentliga ändringar av den inlämnade anmälan om brunnsverksamhet. Den behöriga myndigheten ska beakta dessa förändringar och, om det anses nödvändigt, vidta lämpliga åtgärder.

4. Medlemsstaterna ska se till att den verksamhetsutövare som ansvarar för brunnen rapporterar om brunnsverksamheten till den behöriga myndigheten enligt kraven i bilaga II. Rapporterna ska lämnas in veckovis, med början den dag då brunnsverksamheten inleds, eller i intervall som anges av den behöriga myndigheten.

Artikel 16

Anmälan om kombinerad verksamhet

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövare och ägare som deltar i en kombinerad verksamhet gemensamt utarbetar en anmälan som ska inlämnas enligt artikel 11.1 i. Anmälan ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga II del 7. Medlemsstaterna ska se till att en av de berörda verksamhetsutövarna lämnar in anmälan om kombinerad verksamhet till den behöriga myndigheten. Anmälan ska inlämnas inom en tidsfrist som den behöriga myndigheten har fastställt innan den kombinerade verksamheten inleds.

2. Den behöriga myndigheten ska behandla anmälan och, om det anses nödvändigt, vidta lämpliga åtgärder innan den kombinerade verksamheten inleds, vilket kan innebära förbud mot att inleda verksamheten.

3. Medlemsstaterna ska se till att den verksamhetsutövare som lämnade in anmälan utan dröjsmål informerar den behöriga myndigheten om alla väsentliga ändringar av den inlämnade anmälan. Den behöriga myndigheten ska beakta dessa ändringar och, om det anses nödvändigt, vidta lämpliga åtgärder.

Artikel 17

Oberoende verifiering

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövare och ägare inrättar system för oberoende verifiering och att de utarbetar beskrivningar av sådana system, som ska lämnas in enligt artikel 11.1 d, och inkluderas i det säkerhets- och miljöledningssystem som lämnas in enligt artikel 11.1 b. Beskrivningen ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga I del 5.

2. Resultaten av den oberoende verifieringen ska inte påverka skyldigheten för verksamhetsutövaren eller ägaren att se till att den utrustning och de system som kontrolleras fungerar på ett korrekt och säkert sätt.

3. Valet av ett oberoende verifieringsorgan och utformningen av system för oberoende verifiering ska uppfylla kriterierna i bilaga V.

4. Systemen för oberoende verifiering ska inrättas

a) för anläggningar, för att ge en oberoende försäkran om att de avgörande säkerhets- och miljökomponenter som fastställts i riskbedömningen för anläggningen, och beskrivs i rapporten om allvarliga faror, är lämpliga och att systemet för undersökning och provning av de avgörande säkerhets- och miljökomponenterna är lämpligt och aktuellt och fungerar som det ska,

b) med avseende på anmälningar om brunnsverksamhet för att ge en oberoende försäkran om att brunnens utformning och kontrollåtgärder alltid är lämpliga för de förhållanden som förväntas råda vid brunnen.

5. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövare och ägare reagerar på och vidtar lämpliga åtgärder med utgångspunkt i det oberoende verifieringsorganets råd.

6. Medlemsstaterna ska kräva att verksamhetsutövare och ägare ser till att den rådgivning som mottagits från det oberoende verifieringsorganet enligt punkt 4 a och register över de åtgärder som vidtagits på grundval av den rådgivningen görs tillgängliga för den behöriga myndigheten och bevaras av verksamhetsutövaren eller ägaren under sex månader efter det att den aktuella olje- och gasverksamheten till havs har avslutats.

7. Medlemsstaterna ska kräva att verksamhetsutövare som ansvarar för brunnen ser till att det oberoende verifieringsorganets resultat och synpunkter enligt punkt 4 b i denna artikel och deras reaktioner och åtgärder med avseende på dessa redovisas i den anmälan om brunnsverksamhet som utarbetas i enlighet med artikel 15.

8. För en produktionsanläggning ska kontrollsystemet vara etablerat innan utformningen avslutas. För icke producerande anläggningar ska systemet vara etablerat innan verksamhet i medlemsstaternas havsområden inleds.

Artikel 18

Den behöriga myndighetens befogenhet avseende verksamheten vid anläggningar

Medlemsstaterna ska se till att den behöriga myndigheten

- a) förbjuder drift eller inledande av verksamhet för en anläggning eller ansluten infrastruktur om de åtgärder som föreslås i rapporten om allvarliga faror för förebyggande eller begränsning av konsekvenserna av allvarliga olyckor eller de anmälningar om brunnsverksamhet eller kombinerad verksamhet som lämnats in enligt artikel 11.1 h respektive 11.1 i anses vara otillräckliga för att uppfylla kraven i detta direktiv,
- b) i undantagsfall och om den anser att säkerhet och miljöskydd inte äventyras, förkortar det tidsintervall som krävs mellan inlämnandet av rapporten om allvarliga faror eller andra dokument som ska lämnas in enligt artikel 11 och innan verksamheten inleds,
- c) kräver att verksamhetsutövaren vidtar sådana proportionella åtgärder som den behöriga myndigheten anser vara nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av artikel 3.1,
- d) när artikel 6.4 är tillämplig, vidtar åtgärder för att säkerställa att verksamheten förblir säker,
- e) har befogenhet att kräva förbättringar och vid behov förbjuda den fortsatta driften av någon anläggning eller del av en sådan eller ansluten infrastruktur om resultaten av en inspektion, ett fastställande enligt artikel 6.4, en regelbunden översyn av rapporten om allvarliga faror som inlämnats enligt artikel 11.1 e eller ändringar av anmälningar som inlämnats enligt artikel 11 visar att kraven i detta direktiv inte är uppfyllda eller att det finns skäligen farhågor gällande säkerheten för olje- och gasverksamheten till havs eller anläggningarna.

KAPITEL IV

STRATEGI FÖR FÖREBYGGANDE AV OLYCKOR

Artikel 19

Verksamhetsutövares och ägares förebyggande av allvarliga olyckor

1. Medlemsstaterna ska kräva att verksamhetsutövare och ägare utarbetar ett dokument som anger deras företagsstrategi för förebyggande av allvarliga olyckor, vilken ska lämnas in enligt artikel 11.1 a, och ser till att den tillämpas genomgående i deras olje- och gasverksamhet till havs, bland annat genom inrättande av lämpliga övervakningsarrangemang för att säkerställa strategins effektivitet. Dokumentet ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga I del 8.

2. I företagsstrategin för förebyggande av allvarliga olyckor ska hänsyn tas till verksamhetsutövarnas övergripande ansvar för bland annat kontrollen av risker för allvarliga olyckor som följer av verksamheten och för kontinuerlig förbättring av kontrollen av sådana risker, så att en hög skyddsnivå hela tiden upprätthålls.

3. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövare och ägare utarbetar ett dokument som anger deras säkerhets- och miljöledningssystem, som ska lämnas in enligt artikel 11.1 b. Det dokumentet ska innehålla en beskrivning av

- a) de organisatoriska arrangemangen för verifiering av allvarliga faror,
- b) arrangemangen för utarbetande och inlämning av rapporter om allvarliga faror, samt, i tillämpliga fall, andra dokument enligt detta direktiv, och
- c) system för oberoende verifiering som utarbetats enligt artikel 17.

4. Medlemsstaterna ska skapa möjligheter för verksamhetsutövare och ägare att bidra till de mekanismer för effektiva samråd på trepartsbasis som inrättats enligt artikel 6.8. När så är lämpligt får en verksamhetsutövares och en ägares åtaganden gällande sådana mekanismer beskrivas i företagsstrategin för förebyggande av allvarliga olyckor.

5. Företagsstrategin för förebyggande av allvarliga olyckor och säkerhets- och miljöledningssystemen ska utformas i enlighet med bilaga I delarna 8 och 9 och bilaga IV. Följande villkor ska gälla:

- a) Företagsstrategin för förebyggande av allvarliga olyckor ska vara skriftlig och innehålla de övergripande målen och arrangemangen för kontrollen av riskerna för allvarliga olyckor, samt hur dessa mål ska uppnås och arrangemang som verkställts på företagsnivå.

b) Säkerhets- och miljöledningssystemet ska integreras i de övergripande ledningssystemen hos verksamhetsutövaren eller ägaren och inbegripa organisatorisk struktur, ansvarsområden, praxis, förfaranden, processer och resurser för att fastställa och genomföra företagsstrategin för förebyggande av allvarliga olyckor.

6. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövare och ägare genomför och upprätthåller en fullständig inventering av den räddningsutrustning som är relevant för deras olje- och gasverksamhet till havs.

7. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövare och ägare, i samråd med den behöriga myndigheten och genom det utbyte av kunskap, information och erfarenheter som föreskrivs i artikel 27.1, utarbetar och ser över normer och riktlinjer för bästa praxis avseende kontrollen av allvarliga faror genom hela utformningen av och den operativa livscykeln för olje- och gasverksamheten till havs, och de ska som minimikrav följa utkastet i bilaga VI.

8. Medlemsstaterna ska kräva att verksamhetsutövare och ägare säkerställer att dokumentet med deras företagsstrategi för förebyggande av allvarliga olyckor som avses i punkt 1 även omfattar deras producerande och icke producerande anläggningar utanför unionen.

9. Om en verksamhet som utförs av en verksamhetsutövare eller ägare utgör ett direkt hot mot människors hälsa eller påtagligt ökar risken för en allvarlig olycka, ska medlemsstaterna se till att verksamhetsutövaren eller ägaren vidtar lämpliga åtgärder som, om det bedöms vara nödvändigt, får inbegripa att den berörda verksamheten stoppas till dess att faran eller risken är under kontroll. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren eller ägaren, om sådana åtgärder vidtas, utan dröjsmål och senast inom 24 timmar meddelar den behöriga myndigheten om detta.

10. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövare och ägare i förekommande fall vidtar lämpliga åtgärder för användningen av lämpliga tekniska resurser eller förfaranden för att främja tillförlitligheten i insamlingen och registreringen av relevanta uppgifter och förhindra eventuell manipulation av dessa.

Artikel 20

Olje- och gasverksamhet till havs utanför unionen

1. Medlemsstaterna ska kräva att företag som är registrerade inom deras territorium och som själva eller genom dotterföretag bedriver olje- och gasverksamhet till havs utanför unionen som licensinnehavare eller verksamhetsutövare, på begäran rapporterar till dem om omständigheterna kring allvarliga olyckor som de har varit involverade i.

2. I begäran om en rapport enligt punkt 1 i denna artikel ska den berörda medlemsstaten i detalj ange vilka uppgifter som

efterfrågas. Rapporterna ska vara föremål för utbyte i enlighet med artikel 27.1. Medlemsstater som varken har en behörig myndighet eller en kontaktpunkt ska lämna in de rapporter som de tar emot till kommissionen.

Artikel 21

Säkerställande av efterlevnad av regelverket för förebyggande av allvarliga olyckor

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövare och ägare efterlever de åtgärder som fastställts i rapporten om allvarliga faror och i de planer som avses i anmälan om brunnsverksamhet och anmälan om kombinerad verksamhet, som lämnats in enligt artikel 11.1 e, h respektive i.

2. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövare och ägare förser den behöriga myndigheten, eller personer som agerar på uppdrag av den behöriga myndigheten, med transport till och från anläggningen eller fartyget med anknytning till olje- och gasverksamheten, inklusive transport av utrustning, vid rimliga tidpunkter samt med kost, logi och andra förnödenheter i samband med besök vid anläggningarna, i syfte att underlätta den behöriga myndighetens översyn, exempelvis vid inspektioner, utredningar och kontroller av att detta direktiv efterlevs.

3. Medlemsstaterna ska se till att den behöriga myndigheten utarbetar årliga planer för en effektiv översyn, inklusive inspektioner, av allvarliga faror med utgångspunkt i riskhantering och ägnar särskild uppmärksamhet åt att rapporter om allvarliga faror och andra dokument som inlämnats enligt artikel 11 efterlevs. Planernas effektivitet ska regelbundet ses över och den behöriga myndigheten ska vidta de åtgärder som krävs för att förbättra dessa.

Artikel 22

Konfidentiell rapportering av säkerhetsproblem

1. Medlemsstaterna ska se till att den behöriga myndigheten fastställer mekanismer

a) för konfidentiell rapportering av säkerhets- och miljöproblem med avseende på olje- och gasverksamhet till havs oavsett källa, och

b) för utredning av dessa rapporter med fortsatt anonymitet för de berörda enskilda personerna.

2. Medlemsstaterna ska kräva att verksamhetsutövare och ägare informerar sina anställda och uppdragstagare med koppling till verksamheten samt deras anställda om nationella arrangemang för den mekanism som avses i punkt 1 och säkerställer att hänvisningar om konfidentiell rapportering ingår i relevant utbildning och i meddelanden.

KAPITEL V

INSYN OCH INFORMATIONsutBYTE

Artikel 23

Informationsutbyte

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövare och ägare som minimikrav förser den behöriga myndigheten med de upplysningar som anges i bilaga IX.

2. Kommissionen ska genom en genomförandeakt fastställa ett gemensamt format för rapportering av data samt ange vilka uppgifter i informationen som ska delges. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 37.2.

Artikel 24

Insyn

1. Medlemsstaterna ska göra den information som avses i bilaga IX tillgänglig för allmänheten.

2. Kommissionen ska genom en genomförandeakt fastställa ett gemensamt format för offentliggörande som ska möjliggöra gränsöverskridande jämförelser av uppgifter. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 37.2. Det gemensamma formatet för offentliggörande ska möjliggöra en tillförlitlig jämförelse av nationella förfaranden enligt denna artikel och artikel 25.

Artikel 25

Rapportering om säkerhet och miljökonsekvenser

1. Medlemsstaterna ska inlämna en årlig rapport till kommissionen med de uppgifter som anges i bilaga IX punkt 3.

2. Medlemsstaterna ska utse en myndighet som ska vara ansvarig för informationsutbyte i enlighet med artikel 23 och offentliggörande av information i enlighet med artikel 24.

3. Kommissionen ska offentliggöra en årlig rapport som baseras på de uppgifter som medlemsstaterna har rapporterat in i enlighet med punkt 1.

Artikel 26

Utredning efter en allvarlig olycka

1. Medlemsstater ska genomföra grundliga utredningar av allvarliga olyckor som inträffar inom deras jurisdiktion.

2. En sammanfattning av resultaten enligt punkt 1 ska ställas till förfogande för kommissionen antingen vid avslutandet av

utredningen eller vid avslutandet av de rättsliga förfarandena, beroende på vad som är lämpligt. Medlemsstaterna ska göra en icke-konfidentiell version av resultaten tillgänglig för allmänheten.

3. Medlemsstaterna ska efter utredningarna enligt punkt 1 se till att den behöriga myndigheten genomför eventuella rekommendationer från utredningarna som faller inom dess handlingsbefogenheter.

KAPITEL VI

SAMARBETE

Artikel 27

Samarbete mellan medlemsstaterna

1. Varje medlemsstat ska se till att dess behöriga myndighet regelbundet utbyter kunskap, information och erfarenheter med andra behöriga myndigheter, bland annat genom Europeiska unionens grupp av myndigheter för olje- och gasverksamhet till havs (EUOAG), och att den deltar i samråd gällande tillämpningen av relevant nationell rätt och unionsrätt, med branschen, andra intressenter och kommissionen.

För medlemsstater utan olje- och gasverksamhet till havs inom sin jurisdiktion ska de uppgifter som avses i första stycket motas av de kontaktpunkter som har utsetts enligt artikel 32.1.

2. Kunskap, information och erfarenheter som utbyts i enlighet med punkt 1 ska särskilt avse hur åtgärderna för riskhantering fungerar samt förebyggande av allvarliga olyckor, kontroll av efterlevnad och räddningsinsatser med avseende på olje- och gasverksamhet såväl till havs inom unionen som utanför unionen i förekommande fall.

3. Varje medlemsstat ska se till att dess behöriga myndighet deltar i fastställandet av tydliga gemensamma prioriteringar för utarbetandet och uppdateringen av normer och riktlinjer för att fastställa och underlätta genomförande och konsekvent tillämpning av bästa praxis vid olje- och gasverksamhet till havs.

4. Senast den 19 juli 2014 ska kommissionen förelägga medlemsstaterna en rapport om huruvida de nationella expertresurserna är tillräckliga för att tillsynsfunktionerna enligt detta direktiv ska kunna följas; rapporten ska vid behov innehålla förslag som säkerställer att alla medlemsstater har tillgång till tillräckliga expertresurser.

5. Senast den 19 juli 2016 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om de nationella bestämmelser som gäller för tillgången till kunskap, tillgångar och expertresurser, inbegripet formella avtal enligt artikel 8.6.

KAPITEL VII

BEREDSKAP OCH ÅTGÄRDER VID NÖDSITUATIONER

Artikel 28

Krav på interna insatsplaner

1. Medlemsstaterna ska se till att de interna insatsplaner som verksamhetsutövaren eller ägaren ska utarbeta i enlighet med artikel 14 och lämna in enligt artikel 11.1 g

a) utan dröjsmål aktiveras vid allvarliga olyckor eller i situationer när det finns en omedelbar risk för en allvarlig olycka, och

b) är förenliga med den externa insatsplan som avses i artikel 29.

2. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren och ägaren håller utrustning och sakkunskap av relevans för den interna insatsplanen ständigt tillgänglig och att den vid behov kan ställas till förfogande för de myndigheter som ansvarar för genomförandet av den externa insatsplanen i den medlemsstat där den externa insatsplanen gäller.

3. Den interna insatsplanen ska utarbetas i överensstämmelse med bilaga I del 10 och uppdateras efter varje väsentlig ändring av rapporten om allvarliga faror eller anmälningar som lämnats in enligt artikel 11. Alla sådana uppdateringar ska lämnas in till den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 11.1 g och meddelas den eller de berörda myndigheterna med ansvar för att utarbeta de externa insatsplanerna för området i fråga.

4. Den interna insatsplanen ska integreras med andra åtgärder som hänför sig till skydd och räddning av personal från en drabbad anläggning i syfte att säkerställa goda utsikter till personlig säkerhet och överlevnad.

Artikel 29

Externa insatsplaner och förberedelse för nödsituationer

1. Medlemsstaterna ska utarbeta externa insatsplaner som omfattar alla olje- och gasanläggningar till havs, eller ansluten infrastruktur, och potentiellt påverkade områden inom sina jurisdiktioner. Medlemsstaterna ska ange licensinnehavares och verksamhetsutövares funktion och finansiella skyldigheter inom de externa insatsplanerna.

2. Externa insatsplaner ska utarbetas av en medlemsstat i samarbete med relevanta verksamhetsutövare och ägare och, i förekommande fall, licensinnehavare och den behöriga myndigheten och beakta den mest uppdaterade versionen av de interna insatsplanerna för befintliga eller planerade anläggningar eller ansluten infrastruktur i det område som omfattas av den externa insatsplanen.

3. Externa insatsplaner ska utarbetas i överensstämmelse med bilaga VII och ställas till förfogande för kommissionen, andra potentiellt berörda medlemsstater och allmänheten. När medlemsstaterna ställer sina externa insatsplaner till förfogande ska de se till att den information som lämnas inte utgör någon risk för säkerheten vid olje- och gasanläggningar till havs och driften av dessa och inte skadar medlemsstaternas ekonomiska intressen eller den personliga säkerheten eller välbefinnandet för tjänstemän i medlemsstaterna.

4. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att uppnå en hög nivå av kompatibilitet och samutnyttjande i fråga om räddningsutrustning och expertis mellan alla medlemsstater i en geografisk region, samt där så är lämpligt längre bort. Medlemsstaterna ska uppmuntra branschen att utveckla räddningsutrustning och upphandlade tjänster vilka är kompatibla och har möjlighet att samutnyttja i hela den geografiska regionen.

5. Medlemsstaterna ska föra register över räddningsutrustning och räddningstjänster i enlighet med bilaga VIII punkt 1. Dessa register ska göras tillgängliga för andra potentiellt drabbade medlemsstater och kommissionen och, på ömsesidig basis, för angränsande tredjeländer.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att verksamhetsutövare och ägare med jämna mellanrum testar sin beredskap att agera effektivt vid allvarliga olyckor i nära samarbete med medlemsstaternas berörda myndigheter.

7. Medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter eller, i tillämpliga fall, kontaktpunkter utformar samarbetsscenarier för nödsituationer. Dessa scenarier ska regelbundet utvärderas och uppdateras när så krävs.

Artikel 30

Räddningsinsatser

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren eller, där så är lämpligt, ägaren utan dröjsmål meddelar de berörda myndigheterna om allvarliga olyckor eller situationer där det finns en överhängande risk för en allvarlig olycka. Meddelandet ska beskriva omständigheterna, inklusive ursprung och eventuella följder för miljön, och de eventuella allvarliga konsekvenser som följer därav.

2. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren eller ägaren i händelse av en allvarlig olycka vidtar alla lämpliga åtgärder för att förhindra eskalering och begränsa dess konsekvenser. Berörda myndigheter i medlemsstaterna får bistå verksamhetsutövaren eller ägaren och förse dessa med extra resurser.

3. Under en räddningsinsats ska medlemsstaten insamla den information som är nödvändig för en grundlig utredning enligt artikel 26.1.

KAPITEL VIII

GRÄNSÖVERSKRIDANDE FÖLJDER

Artikel 31

Gränsöverskridande beredskap för och insatser vid olyckor hos medlemsstater med olje- och gasverksamhet till havs inom sin jurisdiktion

1. Om en medlemsstat anser att en allvarlig fara i samband med planerad olje- och gasverksamhet till havs inom sin jurisdiktion sannolikt kommer att få betydande negativa konsekvenser för miljön i en annan medlemsstat ska den, innan verksamheten inleds, vidarebefordra relevant information till den potentiellt drabbade medlemsstaten och tillsammans med den medlemsstaten sträva efter att vidta åtgärder för att förebygga skador.

Medlemsstater som anser sig vara potentiellt drabbade får alltid begära att den medlemsstat inom vars jurisdiktion olje- och gasverksamheten till havs ska äga rum vidarebefordrar all relevant information till dem. Dessa medlemsstater får gemensamt bedöma åtgärdernas effektivitet, utan att detta påverkar tillsynsfunktionerna för den behöriga myndighet som har jurisdiktion för den berörda verksamheten enligt artikel 8.1 a, b och c.

2. Sådana allvarliga faror som fastställts enligt punkt 1 ska beaktas i interna och externa insatsplaner för att underlätta gemensamma effektiva insatser vid allvarliga olyckor.

3. När det finns en risk för att förutsebara gränsöverskridande följder av allvarliga olyckor påverkar tredjeländer ska medlemsstaterna, på ömsesidig grund, delge tredjeländerna information.

4. Medlemsstaterna ska sinsemellan samordna åtgärder för områden utanför unionen för att förhindra potentiella negativa konsekvenser från olje- och gasverksamhet till havs.

5. Medlemsstaterna ska regelbundet testa sin beredskap för att effektivt hantera olyckor i samarbete med potentiellt drabbade medlemsstater, relevanta unionsbyråer och, på ömsesidig grund, potentiellt drabbade tredjeländer. Kommissionen får bidra till övningar som fokuserar på utprovning av gränsöverskridande mekanismer för nödsituationer.

6. I händelse av en allvarlig olycka, eller ett omedelbart förestående hot om en sådan, som har eller kan ha gränsöverskridande följder, ska den medlemsstat inom vars jurisdiktion situationen inträffar, utan dröjsmål meddela kommissionen och

de medlemsstater eller tredjeländer som kan påverkas av situationen och kontinuerligt tillhandahålla information av relevans för effektiva räddningsinsatser.

Artikel 32

Gränsöverskridande beredskap och åtgärder vid nödsituationer i medlemsstater utan olje- och gasverksamhet till havs inom sin jurisdiktion

1. Medlemsstater utan olje- och gasverksamhet till havs inom sin jurisdiktion ska utse en kontaktpunkt för utbyte av information med berörda angränsande medlemsstater.

2. Medlemsstater utan olje- och gasverksamhet till havs inom sin jurisdiktion ska tillämpa artikel 29.4 och 29.7 för att säkerställa att det finns tillräcklig förmåga för räddningsinsatser om de skulle drabbas av en allvarlig olycka.

3. Medlemsstater utan olje- och gasverksamhet till havs inom sin jurisdiktion ska samordna sin nationella insatsplanering inom den marina miljön med andra berörda medlemsstater i den utsträckning som krävs för att säkerställa så effektiva åtgärder som möjligt vid en allvarlig olycka.

4. Om en medlemsstat utan olje- och gasverksamhet till havs inom sin jurisdiktion drabbas av en allvarlig olycka ska den

a) vidta alla lämpliga åtgärder, i enlighet med den nationella insatsplanering som avses i punkt 3,

b) se till att den information som den kontrollerar och som finns tillgänglig inom dess jurisdiktion och som kan vara av relevans för en fullständig utredning av den allvarliga olyckan tillhandahålls eller görs tillgänglig på begäran för den medlemsstat som utför utredningen enligt artikel 26.

Artikel 33

Samordnad strategi för säkerhet vid olje- och gasverksamhet till havs på internationell nivå

1. Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna, och utan att det påverkar relevanta internationella avtal, främja samarbete med tredjeländer som bedriver olje- och gasverksamhet till havs i samma havsområden som medlemsstaterna.

2. Kommissionen ska underlätta utbytet av information mellan medlemsstater med olje- och gasverksamhet till havs och tredjeländer med liknande verksamhet i syfte att främja förebyggande åtgärder och regionala insatsplaner.

3. Kommissionen ska på internationell nivå främja höga säkerhetsnormer för olje- och gasverksamhet till havs inom relevanta globala och regionala forum, inbegripet de forum som berör arktiska vatten.

KAPITEL IX

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 34

Sanktioner

Medlemsstaterna ska införa regler om sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser som har utfärdats enligt detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa regler tillämpas. De sanktioner som fastställs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 19 juli 2015 och utan dröjsmål anmäla varje senare ändring av dem.

Artikel 35

Delegering av befogenheter till kommissionen

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att anpassa bilagorna I, II, VI och VII genom kompletterande uppgifter som kan krävas mot bakgrund av den tekniska utvecklingen. Sådana anpassningar får inte leda till betydande ändringar av de skyldigheter som fastställs i detta direktiv.

Artikel 36

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 35 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 18 juli 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast fyra månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 35 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 35 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om

att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 37

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 38

Ändring av direktiv 2004/35/EG

1. Artikel 2.1 b i direktiv 2004/35/EG ska ersättas med följande:

"b) *skador på vatten*, dvs. skador som har betydande negativa effekter

- i) på det berörda vattnets ekologiska, kemiska eller kvantitativa status eller ekologiska potential, enligt definitionen i direktiv 2000/60/EG, med undantag för sådana negativa effekter som omfattas av artikel 4.7 i det direktivet, eller
- ii) på miljöstatusen för de berörda marina farvattnen, enligt definitionen i direktiv 2008/56/EG, i den mån särskilda aspekter av den marina miljös miljöstatus inte redan beaktas i direktiv 2000/60/EG."

2. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa punkt 1 senast den 19 juli 2015. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 39

Rapporter till Europaparlamentet och rådet

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2014 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om utbudet av instrument för ekonomisk säkerhet och om handläggningen av krav på ersättning, i förekommande fall åtföljd av förslag.
2. Kommissionen ska senast den 19 juli 2015 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport med sin bedömning av effektiviteten när det gäller de nuvarande anordningarna för ansvarsskyldighet i unionen i fråga om skador förorsakade av olje- och gasverksamhet till havs. Denna rapport ska omfatta en bedömning av om det är lämpligt att bredda bestämmelserna om ansvarsskyldighet. Rapporten ska i förekommande fall åtföljas av förslag.

3. Kommissionen ska undersöka om det är lämpligt att låta vissa beteenden som leder till en allvarlig olycka omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser⁽¹⁾. Kommissionen ska senast den 31 december 2014 lämna en rapport om resultatet till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljt av lagstiftningsförslag, under förutsättning att medlemsstaterna tillhandahåller de vederbörliga uppgifterna.

Artikel 40

Rapport och översyn

1. Senast den 19 juli 2019 ska kommissionen, med beaktande av de behöriga myndigheternas insatser och erfarenheter, utvärdera erfarenheterna av genomförandet av detta direktiv.

2. Kommissionen ska lägga fram en rapport med utvärderingsresultaten för Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska innehålla eventuella vederbörliga förslag till ändring av detta direktiv.

Artikel 41

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 19 juli 2015.

De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa åtgärder ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Genom undantag från vad som sägs i punkt 1 första stycket, och med förbehåll för punkt 5, ska medlemsstater med havsområden som inte har någon olje- och gasverksamhet till havs inom sin jurisdiktion, och som inte planerar att ge licens för sådana verksamheter, meddela kommissionen detta och vara skyldiga att senast den 19 juli 2015 sätta i kraft endast de åtgärder som är nödvändiga för att följa artiklarna 20, 32 och 34. Dessa medlemsstater får inte ge licens för sådan verksamhet förrän de har införlivat och genomfört återstående bestämmelser enligt detta direktiv och informerat kommissionen om detta.

4. Genom undantag från vad som sägs i punkt 1 första stycket, och med förbehåll för punkt 5, ska medlemsstater som är inlandsstater vara skyldiga att senast den 19 juli 2015 sätta i kraft endast de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 20.

5. Om inget företag som genomför verksamhet som omfattas av artikel 20 den 18 juli 2013 är registrerat i en medlemsstat som omfattas av punkt 3 eller 4, ska den medlemsstatens skyldighet att verkställa de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 20 enbart gälla från och med tolv månader efter en senare registrering av ett sådant företag i den medlemsstaten eller senast den 19 juli 2015, beroende på vilket som infaller senare.

Artikel 42

Övergångsbestämmelser

1. För ägare, verksamhetsutövare vid planerade anläggningar och verksamhetsutövare som planerar eller utför brunnsvirkamhet ska medlemsstaterna tillämpa de lagar och andra författningar som antagits enligt artikel 41 senast den 19 juli 2016.

2. Med avseende på befintliga anläggningar ska medlemsstaterna tillämpa de lagar och andra författningar som antagits enligt artikel 41 från och med dagen för den planerade översynen av dokumentationen av riskbedömningar och senast den 19 juli 2018.

Artikel 43

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 44

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 12 juni 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. CREIGHTON

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 328, 6.12.2008, s. 28.

BILAGA I

Upplysningar som ska finnas med i de dokument som enligt artikel 11 ska lämnas in till den behöriga myndigheten**1. UPPLYSNINGAR SOM SKA LÄMNAS I EN ANMÄLAN OM UTFORMNING ELLER FÖRFLYTTNING AV EN PRODUKTIONSANLÄGGNING**

Anmälan om utformning och anmälan om förflyttning av en produktionsanläggning som ska inlämnas enligt artikel 11.1 c respektive j ska åtminstone innehålla följande upplysningar:

1. Namn på och adress för verksamhetsutövaren för anläggningen.
2. En beskrivning av utformningsprocessen för produktionsverksamheten och produktionssystemen, alltifrån det ursprungliga konceptet till den utformning som delges eller ett val av en befintlig anläggning, de relevanta normer som tillämpas och de utformningskoncept som ingår i processen.
3. En beskrivning av det valda utformningskonceptet med avseende på scenarier i fråga om allvarliga faror för den speciella anläggningen och dess läge samt de viktigaste inslagen i riskkontrollen.
4. Påvisande av att konceptet bidrar till att minska riskerna för allvarlig fara till en godtagbar nivå.
5. En beskrivning av anläggningen och förhållandena vid dess avsedda lokalisering.
6. En beskrivning av eventuella miljömässiga, meteorologiska och havsbottensrelaterade begränsningar för en säker verksamhet samt en beskrivning av arrangemangen för att kartlägga risker på havsbotten och faror i havet såsom rörelningar och angränsande anläggningars förtöjningar.
7. En beskrivning av de olika typer av verksamhet som medför allvarlig fara och som ska genomföras.
8. En allmän beskrivning av det säkerhets- och miljöledningssystem genom vilket de avsedda åtgärderna för kontroll av risken för allvarliga olyckor ska upprätthållas på ett effektivt sätt.
9. En beskrivning av systemen för oberoende verifiering och en inledande förteckning över avgörande säkerhets- och miljökomponenter och erfordrade resultat.
10. Om en befintlig produktionsanläggning ska flyttas till en ny plats för annan form av produktion, ett påvisande av att anläggningen lämpar sig för den föreslagna produktionen.
11. Om en icke producerande anläggning ska göras om till en produktionsanläggning, en motivering som visar att anläggningen lämpar sig för en sådan omvandling.

2. UPPLYSNINGAR SOM SKA LÄMNAS I EN RAPPORT OM ALLVARLIGA FAROR VID DRIFT AV EN PRODUKTIONSANLÄGGNING

En rapport om allvarliga faror för en produktionsanläggning som ska upprättas i enlighet med artikel 12 och inlämnas enligt artikel 11.1 e ska åtminstone innehålla följande upplysningar:

1. En beskrivning av vilken hänsyn som har tagits till den behöriga myndighetens svar på anmälan om utformning.
2. Namn på och adress för verksamhetsutövaren för anläggningen.
3. En sammanfattning av de anställdas delaktighet i utarbetandet av rapporten om allvarliga faror.
4. En beskrivning av anläggningen och dess eventuella anknytning till andra anläggningar eller ansluten infrastruktur, inbegripet brunnar.
5. Ett påvisande av att alla allvarliga faror har kartlagts, att deras sannolikhet och konsekvenser har bedömts, inbegripet miljömässiga, meteorologiska och havsbottensrelaterade begränsningar för en säker verksamhet, och att kontrollåtgärderna, bland annat avgörande säkerhets- och miljökomponenter, är lämpliga så att risken för en allvarlig olycka kan reduceras till en godtagbar nivå. Påvisandet ska omfatta en bedömning av beredskaps-effektiviteten vid oljeutsläpp.

6. En beskrivning av de typer av verksamheter som ska utföras och som kan innebära allvarlig fara samt om det maximala antal personer som samtidigt kan befinna sig på anläggningen.
7. En beskrivning av utrustning och arrangemang för att säkerställa brunnskontroll, processsäkerhet, inneslutning av farliga ämnen, förhindrande av brand och explosion, skydd för arbetstagarna mot farliga ämnen och skydd av miljön mot en begynnande allvarlig olycka.
8. En beskrivning av arrangemang för att skydda personer på anläggningen från allvarliga faror och för att ombesörja säker utrymning, evakuering och räddning samt om arrangemang för underhåll av kontrollsystem i syfte att förhindra skada på anläggningen och miljön i händelse av att all personal evakueras.
9. Relevanta regler, normer och vägledningar som används för byggande och driftsättning av anläggningen.
10. Upplysningar om verksamhetsutövarens säkerhets- och miljöledningssystem av relevans för produktionsanläggningen.
11. En intern insatsplan eller en adekvat beskrivning av denna.
12. En beskrivning av systemet för oberoende verifiering.
13. Alla andra relevanta uppgifter, t.ex. när två eller fler anläggningar drivs tillsammans på ett sätt som påverkar potentialen för en allvarlig fara för någon eller alla anläggningar.
14. Information som är relevant för andra krav enligt detta direktiv vilka utfärdas enligt kraven på förhindrande av allvarliga olyckor i direktiv 92/91/EEG.
15. För verksamhet som ska utföras från anläggningen, alla upplysningar om förebyggande av allvarliga olyckor som kan leda till betydande eller allvarliga skador på miljön av relevans för andra krav enligt detta direktiv, vilka utfärdas i enlighet med direktiv 2011/92/EU.
16. En bedömning av de konstaterade potentiella miljöeffekter som följer av försämrade inneslutning av föroreningar som uppstår vid en allvarlig olycka samt en beskrivning av de tekniska och icke tekniska åtgärder som planeras för att förhindra, minska eller motverka dessa effekter, inbegripet övervakning.

3. UPPLYSNINGAR SOM SKA LÄMNAS I EN RAPPORT OM ALLVARLIGA FAROR FÖR ICKE PRODUCERANDE ANLÄGGNINGAR

En rapport om allvarliga faror för en icke producerande anläggning som ska utarbetas i enlighet med artikel 13 och inlämnas enligt artikel 11.1 e ska innehålla åtminstone följande upplysningar:

1. Namn på och adress till ägaren.
2. En sammanfattning av de anställdas delaktighet i utarbetandet av rapporten om allvarliga faror.
3. En beskrivning av anläggningen, och i händelse av en mobil anläggning, en beskrivning av sättet för överföring mellan platser och dess förläggningssystem.
4. En beskrivning av de typer av verksamheter som anläggningen kan utföra med potential för allvarlig fara samt om det maximala antal personer som samtidigt kan befinna sig på anläggningen.
5. Ett påvisande av att alla allvarliga faror har kartlagts, att deras sannolikhet och konsekvenser har bedömts, inbegripet miljömässiga, meteorologiska och havsbottensrelaterade begränsningar för en säker verksamhet, och att kontrollåtgärderna, bland annat avgörande säkerhets- och miljökomponenter, är lämpliga så att en allvarlig olyckas risker kan reduceras till en godtagbar nivå. Påvisandet ska omfatta en bedömning av den eventuella räddningseffektiviteten vid oljeutsläpp.
6. En beskrivning av anläggningen och arrangemang för att säkerställa brunnskontroll, processsäkerhet, inneslutning av farliga ämnen, förhindrande av brand och explosion, skydd för arbetstagarna mot farliga ämnen och skydd av miljön mot en allvarlig olycka.
7. En beskrivning av arrangemang för att skydda personer på anläggningen från allvarliga faror och för att ombesörja säker utrymning, evakuering och räddning samt av arrangemang för underhåll av kontrollsystem i syfte att förhindra skada på anläggningen och miljön i händelse av att all personal evakueras.

8. Relevanta regler, normer och vägledningar som används för byggande och driftsättning av anläggningen.
 9. Ett påvisande av att alla allvarliga faror har kartlagts för all verksamhet som anläggningen kan utföra och av att risken för en allvarlig olycka reduceras till en godtagbar nivå.
 10. En beskrivning av eventuella miljömässiga, meteorologiska och havsbottensrelaterade begränsningar för en säker verksamhet samt om arrangemangen för att kartlägga faror på havsbotten och faror i havet som rörledningar och angränsande anläggningars förtöjningar.
 11. En beskrivning av säkerhets- och miljöledningssystemen av relevans för den icke producerande anläggningen.
 12. En intern insatsplan eller en adekvat beskrivning av denna.
 13. Uppgifter om systemet för oberoende verifiering.
 14. Alla andra relevanta uppgifter, t.ex. när två eller fler anläggningar drivs tillsammans på ett sätt som påverkar potentialen för en allvarlig fara för någon eller alla anläggningar,
 15. För verksamhet som ska utföras från anläggningen, alla upplysningar som erhållits enligt direktiv 2011/92/EU beträffande förebyggande av allvarliga olyckor som kan leda till betydande eller allvarliga skador på miljön av relevans för andra krav enligt detta direktiv.
 16. En bedömning av de konstaterande potentiella miljöeffekter som följer av försämrad inneslutning av föroreningar som uppstår vid en allvarlig olycka och en beskrivning av de tekniska och icke-tekniska åtgärder som planeras för att förhindra, minska eller motverka dessa effekter, inbegripet övervakning.
4. UPPLYSNINGAR SOM SKA LÄMNAS I EN ANMÄLAN OM BRUNNSVERKSAMHET
- En anmälan om brunnens verksamhet som ska utarbetas i enlighet med artikel 15 och lämnas in enligt artikel 11.1 h artikel ska åtminstone innehålla följande upplysningar:
1. Namn på och adress till den verksamhetsutövare som ansvarar för brunnen.
 2. Namnet på den anläggning som ska användas och namnet på och adressen till ägaren eller, i fråga om en produktionsanläggning, till verksamhetsutövaren som utför borrhavsverksamhet.
 3. Uppgifter som identifierar brunnen samt eventuell koppling till anläggningar eller ansluten infrastruktur.
 4. Information om arbetsprogrammet för brunnen, inklusive dess driftsperiod, uppgifter om och kontroll av barriärer mot förlust av brunnkontroll (utrustning, borrhavsborer och cement etc.), styrningskontroll av brunnsgången och begränsningar av säker drift i enlighet med riskhanteringen.
 5. I fall av befintlig brunn, information om dess historia och skick.
 6. Alla slags uppgifter om säkerhetsutrustning som ska sättas in och som inte beskrivs i den aktuella rapporten om allvarliga faror för anläggningen.
 7. En riskbedömning som innehåller en beskrivning av
 - a) de särskilda farorna i samband med brunnens verksamhet, inbegripet eventuella miljömässiga, meteorologiska och havsbottensrelaterade begränsningar för en säker verksamhet,
 - b) farorna under vattenytan,
 - c) all slags verksamhet på havsytan eller under den, som kan innebära samtidig allvarlig fara,
 - d) lämpliga kontrollåtgärder.

8. En beskrivning av brunnens konfiguration vid avslutandet av verksamheten, dvs. vid slutlig eller tillfällig nedläggning och om var produktionsutrustning har placerats i brunnen för framtida användning.
9. I händelse av en modifiering av en tidigare inlämnad anmälan om brunnens verksamhet, tillräckliga uppgifter för att uppdatera anmälan i dess helhet.
10. När en brunn ska konstrueras, ändras eller underhållas med hjälp av en icke producerande anläggning, följande kompletterande information:
 - a) En beskrivning av eventuella miljömässiga, meteorologiska och havsbottensrelaterade begränsningar för en säker verksamhet samt om arrangemangen för att kartlägga faror på havsbotten och faror i havet som rörledningar och angränsande anläggningars förtöjningar.
 - b) En beskrivning av miljöförhållanden som har beaktats i anläggningens interna insatsplan.
 - c) En beskrivning av arrangemangen för räddningsinsatser, inbegripet räddningsarrangemang i händelse av incidenter som påverkar miljön, vilka inte beskrivs i rapporten om allvarliga faror.
 - d) En beskrivning av hur ledningssystemen hos verksamhetsutövare som ansvarar för brunnen och ägaren ska samordnas för att alltid säkerställa en effektiv kontroll av allvarliga faror.
11. En rapport som innehåller resultaten från den oberoende undersökningen av borrhålet, inbegripet en förklaring från den verksamhetsutövare som ansvarar för brunnen om att riskhanteringen gällande brunnens utformning och barriärer mot förlust av kontroll, efter beaktande av resultaten från det oberoende verifieringsorganets undersökning av brunnen, är lämplig för alla förutsebara förhållanden och omständigheter.
12. Upplysningar av relevans för detta direktiv vilka lämnas enligt kraven gällande förebyggande av allvarliga olyckor i direktiv 92/91/EEG.
13. För den brunnens verksamhet som ska utföras, alla upplysningar av relevans för andra krav enligt detta direktiv som erhållits enligt direktiv 2011/92/EU och som gäller förebyggande av allvarliga olyckor som kan leda till betydande eller allvarliga skador på miljön.

5. UPPLYSNINGAR SOM SKA LÄMNAS OM VERIFIERINGSSYSTEM

Beskrivningar som ska lämnas enligt artikel 11.1 d vad gäller system för oberoende verifiering som ska upprättas enligt artikel 17.1 ska innehålla följande:

- a) En redogörelse i vilken verksamhetsutövaren eller ägaren, efter beaktande av det oberoende verifieringsorganets rapport, bekräftar att registren över de avgörande säkerhetskomponenterna och systemen för underhåll av dessa vilka anges i rapporten om allvarliga faror är, eller kommer att vara, lämpliga.
- b) En beskrivning av kontrollsystemet, inklusive valet av oberoende verifieringsorgan och metoden för verifiering av att avgörande säkerhets- och miljökomponenter och alla angivna anläggningar i systemet förblir i gott skick.
- c) En beskrivning av de verifieringsmetoder som avses i led b, vilken ska innehålla uppgifter om de principer som kommer att tillämpas för utförandet av uppgifter enligt systemet och för att hålla systemet under översyn genom anläggningens hela livscykel, bland annat följande:
 - i) Undersökning och provning av avgörande säkerhets- och miljökomponenter utförd av oberoende, kompetenta verifieringsorgan.
 - ii) Verifiering av att utformning, normer, certifiering eller andra konformitetssystem överensstämmer med de avgörande säkerhets- och miljökomponenterna.
 - iii) Undersökning av pågående arbete.
 - iv) Rapportering av fall av bristande efterlevnad.
 - v) Verksamhetsutövarens eller ägarens vidtagande av korrigerande åtgärder.

6. UPPLYSNINGAR SOM SKA LÄMNAS MED AVSEENDE PÅ EN VÄSENTLIG ÄNDRING AV EN ANLÄGGNING, INKLUSIVE AVLÄGSNANDE AV EN FAST ANLÄGGNING

När väsentliga ändringar som avses i artiklarna 12.5 och 13.4 ska göras av anläggningen ska den ändrade rapporten om allvarliga faror som innehållande de väsentliga ändringar som ska lämnas in enligt artikel 11.1 f åtminstone innehålla följande upplysningar:

1. Namn på och adress till verksamhetsutövaren eller ägaren.
2. En sammanfattning av de anställdas delaktighet i utarbetandet av den reviderade rapporten om allvarliga faror.
3. Tillräckliga uppgifter för en fullständig uppdatering av den föregående rapporten om allvarliga faror och en tillhörande intern insatsplan för anläggningen samt för att påvisa att riskerna för allvarlig fara har minskats till en godtagbar nivå.
4. Då en fast produktionsanläggning tas ur bruk,
 - a) sätten att isolera alla farliga ämnen och, brunnar är anslutna till anläggningen, den permanenta förseglingen av brunnar från anläggningen och miljön,
 - b) en beskrivning av riskerna för allvarlig fara i samband med avvecklingen av anläggningen för de anställda och miljön, total exponerad folkmängd och riskkontrollåtgärder,
 - c) Arrangemang för räddningsinsatser för att säkerställa säker evakuering och räddning av personal samt för att upprätthålla kontrollsystem för att förhindra en allvarlig miljöolycka.

7. UPPLYSNINGAR SOM SKA LÄMNAS I EN ANMÄLAN OM KOMBINERAD VERKSAMHET

Den anmälan om kombinerad verksamhet som ska utarbetas enligt artikel 16 och lämnas in enligt artikel 11.1 i ska åtminstone innehålla följande upplysningar:

1. Namn på och adress till den verksamhetsutövare som lämnar in anmälan.
2. I händelse av att andra verksamhetsutövare eller ägare medverkar i den kombinerade verksamheten, deras namn och adress, inklusive en bekräftelse på att de samtycker till innehållet i anmälan.
3. En redovisning i form av ett överbyggande dokument som godkänts av alla parter i detta och som tar upp hur förvaltningssystemet för anläggningar som medverkar i den kombinerade verksamheten kommer att samordnas för att minska risken för en allvarlig olycka till en godtagbar nivå.
4. En beskrivning av utrustning som kommer att användas i samband med den kombinerade verksamheten men som inte beskrivs i den aktuella rapporten om allvarliga faror för någon av de anläggningar som berörs av den kombinerade verksamheten.
5. En sammanfattning av de riskbedömningar som genomförts av alla verksamhetsutövare och ägare som medverkar i den kombinerade verksamheten, vilken ska innehålla
 - a) en redovisning av verksamhet under den kombinerade verksamhetens gång som kan inbegripa faror som kan orsaka en allvarlig olycka vid eller i anslutning till en anläggning,
 - b) en redovisning av riskkontrollåtgärder som har införts till följd av riskbedömningen.
6. En beskrivning av den kombinerade verksamheten och ett arbetsprogram.

8. UPPLYSNINGAR SOM SKA LÄMNAS OM FÖRETAGSTRATEGIN FÖR FÖREBYGGANDE AV ALLVARLIGA OLYCKOR

Den företagsstrategi för förebyggande av allvarliga olyckor som ska utarbetas i enlighet med artikel 19.1 och lämnas in enligt artikel 11.1 a ska innehålla men inte begränsas till följande:

1. Företagsstyrelsens ansvar att kontinuerligt säkerställa att företagsstrategin för förebyggande av allvarliga olyckor är lämplig och genomförs och fungerar på avsett sätt.
2. Åtgärder för att bygga upp och upprätthålla en stark säkerhetskultur med goda förutsättningar för en kontinuerligt säker verksamhet.

3. Omfattning och intensitet i fråga om processrevision.
4. Åtgärder för belönande och erkännande av önskade beteenden.
5. Utvärdering av företagets resurser och mål.
6. Åtgärder för att upprätthålla säkerhets- och skyddsnormer som ett grundläggande värde för företaget.
7. Formella styrnings- och kontrollsystem som inbegriper styrelsemedlemmar och företagets högsta ledning.
8. Synen på kompetens på företagets samtliga nivåer.
9. Uppgift om i vilken grad punkterna 1–8 tillämpas vid företagets olje- och gasverksamhet till havs utanför unionen.

9. UPPLYSNINGAR SOM SKA LÄMNAS OM SÄKERHETS- OCH MILJÖLEDNINGSSYSTEM

Det säkerhets- och miljöledningssystem som ska utarbetas enligt artikel 19.3 och lämnas in enligt artikel 11.1 b ska innehålla men inte begränsas till följande:

1. Organisationsstruktur och personalens roller och ansvarsområden.
2. Kartläggning och utvärdering av allvarliga faror och deras sannolikhet och potentiella konsekvenser.
3. Beaktandet av miljökonsekvenser i riskbedömningarna avseende allvarliga olyckor i rapporten om allvarliga faror.
4. Verifiering av de allvarliga farorna under normal verksamhet.
5. Hantering av förändringar.
6. Planering för och åtgärder vid nödsituationer.
7. Begränsning av skada på miljön.
8. Resultatuppföljning.
9. Arrangemang för revision och översyn.
10. Åtgärder för deltagande i samråd på trepartsbasis och en redovisning av hur nya åtgärder som är resultatet av sådana samråd omsätts i praktiken.

10. UPPLYSNINGAR SOM SKA LÄMNAS I DEN INTERNA INSATSPLANEN

De interna insatsplaner som ska utarbetas enligt artikel 14 och lämnas in enligt artikel 11.1 g ska innehålla men inte begränsas till följande:

1. Namn och befattningar för personer som får initiera räddningsförfaranden och för den person som leder den interna räddningsinsatsen.
2. Namn eller befattning för den person som ansvarar för att upprätta kontakt med den myndighet eller de myndigheter som ansvarar för den externa insatsplanen.
3. En redovisning av alla förutsebara förhållanden, eller händelser, som skulle kunna orsaka en allvarlig olycka enligt beskrivningen i den rapport om allvarliga faror till vilken planen är fogad.
4. En redovisning av de åtgärder som kommer att vidtas för att kontrollera förhållanden eller händelser som skulle kunna ge upphov till en allvarlig olycka samt för att begränsa deras konsekvenser.
5. En beskrivning av den tillgängliga utrustningen och resurserna, inbegripet utrustning för att stoppa alla eventuella utsläpp.

6. Arrangemang för att begränsa riskerna för personer på anläggningen och för miljön, inbegripet hur varningar ska ges, och de åtgärder som olika personer förväntas vidta efter att ha mottagit en varning.
 7. Vid kombinerade verksamheter, arrangemang för samordning av utrymning, evakuering och räddning mellan anläggningarna i fråga, för att säkerställa goda utsikter till överlevnad för personer på anläggningarna vid en allvarlig olycka.
 8. En skattning av räddningseffektiviteten vid oljeutsläpp. De miljöförhållanden som bör tas i beaktande i denna räddningsanalys ska inbegripa
 - i) väder, inbegripet vind, sikt, nederbörd och temperatur,
 - ii) sjöhävning, tidvatten och strömmar,
 - iii) förekomst av is och bråte,
 - iv) antal timmar dagsljus,
 - v) övriga kända miljöförhållanden som kan påverka insatsutrustningens effektivitet eller den övergripande effektiviteten av åtgärderna.
 9. Arrangemang för att i ett tidigt skede varna den myndighet eller de myndigheter som ansvarar för den externa insatsplanen om den allvarliga olyckan, den typ av information som ska ingå i en inledande varning samt arrangemang för att lämna mer detaljerad information när sådan blir tillgänglig.
 10. Arrangemang för att utbilda personal i de uppgifter de förväntas utföra samt vid behov samordna detta med extern räddningspersonal.
 11. Arrangemang för att samordna de interna räddningsinsatserna med de externa.
 12. Uppgifter om tidigare analyser av kemikalier som används som dispergeringsadditiv, vilka genomförts för att minimera folkhälsokonsekvenser och ytterligare miljöskador.
-

BILAGA II

Rapporter om brunnsverksamhet som ska lämnas in enligt artikel 15.4

De rapporter som ska lämnas in till den behöriga myndigheten enligt artikel 15.4 ska åtminstone innehålla följande upplysningar:

1. Namn på och adress till den verksamhetsutövare som ansvarar för brunnen.
 2. Namnet på anläggningen och namnet på och adressen till verksamhetsutövaren eller ägaren.
 3. Uppgifter som identifierar brunnen samt eventuell koppling till anläggningar eller ansluten infrastruktur.
 4. En sammanfattning av den verksamhet som utförts sedan verksamheten inleddes eller sedan den föregående rapporten.
 5. Diametern och det faktiska och uppmätta djupet på
 - a) alla hål som borrats,
 - b) alla brunnsfoder som installerats.
 6. Borrvätskans densitet vid den tidpunkt då rapporten sammanställdes.
 7. Då verksamheten är kopplad till en befintlig brunn, dess aktuella drifttillstånd.
-

BILAGA III

Bestämmelser för utseende av behörig myndighet och för dess verksamhet enligt artiklarna 8 och 9

1. BESTÄMMELSER FÖR MEDLEMSSTATERNA

1. Inför utseendet av en behörig myndighet med ansvar för de uppgifter som anges i artikel 8 ska medlemsstaterna åtminstone
 - a) vidta organisatoriska arrangemang som gör det möjligt att på ett effektivt sätt fullgöra de uppgifter som den behöriga myndigheten tilldelas enligt detta direktiv, inbegripet arrangemang för att på rimligt sätt reglera säkerhet och miljöskydd,
 - b) upprätta en policyredogörelse, där man anger målen för tillsyn och efterlevnad och den behöriga myndighetens skyldighet att få till stånd insyn, överensstämmelse, proportionalitet och objektivitet i sin reglering av olje- och gasverksamhet till havs.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att verkställa arrangemangen i punkt 1 och bland annat
 - a) finansiera vederbörlig sakkunnig expertis, internt och/eller genom formella överenskommelser med tredjeparter, så att den behöriga myndigheten kan inspektera och utreda verksamheter, vidta verkställighetsåtgärder och behandla rapporter om allvarliga faror och anmälningar,
 - b) vid anlitan av extern expertis, finansiera utarbetande av vederbörlig skriftlig vägledning och övervakning för att upprätthålla en konsekvent hållning och säkerställa att den lagenligt utsedda behöriga myndigheten behåller fullt ansvar enligt detta direktiv,
 - c) finansiera nödvändig utbildning, kommunikation, tillgång till teknik, resor och uppehåll för den behöriga myndighetens anställda för utförandet av deras uppgifter och för att underlätta samarbetet mellan behöriga myndigheter enligt artikel 27,
 - d) begära att verksamhetsutövare eller ägare i förekommande fall ersätter den behöriga myndigheten för kostnaderna för de uppgifter som den har utfört enligt detta direktiv,
 - e) finansiera och främja forskning i enlighet med den behöriga myndighetens uppgifter enligt detta direktiv,
 - f) finansiera den behöriga myndighetens rapportering.

2. BESTÄMMELSER GÄLLANDE DEN BEHÖRIGA MYNDIGHETENS UPPGIFTER

1. För ett effektivt utförande av sina uppgifter enligt artikel 9 ska den behöriga myndigheten utforma
 - a) en skriftlig strategi som beskriver dess uppgifter, prioriterade åtgärder, till exempel vid utformning och drift av anläggningar, integritetshandling och beredskap och åtgärder vid nödsituationer samt hur detta är organiserat,
 - b) driftsförfaranden, som beskriver hur den kommer att inspektera och genomdriva skyldigheter för verksamhetsutövare och ägare enligt detta direktiv, inbegripet hur den kommer att hantera, bedöma och godkänna rapporter om allvarliga faror och hantera anmälningar om brunnsverksamhet samt hur intervallerna mellan inspektion av åtgärder för verifiering av risk för allvarliga faror, inbegripet för miljön, för en viss anläggning, eller verksamhet ska fastställas,
 - c) förfaranden för fullgörandet av sina uppgifter utan att det påverkar andra ansvarsområden, till exempel olje- och gasverksamhet till havs samt arrangemang i enlighet med direktiv 92/91/EEG,
 - d) när den behöriga myndigheten består av mer än ett organ, ett formellt avtal som fastställer de nödvändiga mekanismerna för den behöriga myndighetens gemensamma arbete, inbegripet den högsta ledningens tillsyn, övervakning, granskningar, gemensam planering och inspektion, ansvarsuppdelningen för hantering av rapporter om allvarliga faror, gemensam utredning, interna kommunikationer och gemensam extern rapportering.

2. Enligt de detaljerade förfarandena för bedömning av rapporter om allvarliga faror ska verksamhetsutövaren eller ägaren vara skyldig att tillhandahålla alla faktauppgifter och andra uppgifter enligt kraven i detta direktiv. Den behöriga myndigheten ska åtminstone se till att kraven för följande uppgifter tydligt anges i riktlinjerna för verksamhetsutövare och ägare:
 - a) Alla förutsebara faror som kan orsaka en allvarlig olycka, också för miljön, har kartlagts, riskerna för dem utvärderats och åtgärder för att kontrollera riskerna, inbegripet räddningsinsatser, har fastställts.
 - b) En adekvat beskrivning av säkerhets- och miljöledningssystemet för att påvisa efterlevnad av detta direktiv.
 - c) Lämpliga arrangemang har angetts för oberoende verifiering och för revision av verksamhetsutövaren eller ägaren.
3. Vid en omsorgsfull bedömning av rapporter om allvarliga faror ska den behöriga myndigheten se till att
 - a) alla faktauppgifter som krävs har tillhandahållits,
 - b) verksamhetsutövaren eller ägaren har kartlagt alla risker för allvarliga olyckor som kan drabba anläggningen och dess funktioner som rimligen kan förutses samt de händelser som kan utlösa dem, liksom att metoderna och utvärderingskriterierna för riskhantering vid allvarliga olyckor klart och tydligt förklaras, inbegripet analysens osäkerhetsfaktorer,
 - c) man vid riskhanteringen har tagit hänsyn till alla relevanta stadier i anläggningens livscykel och till alla förutsebara situationer, bland annat
 - i) hur man i de beslut om utformning som anges i anmälan om utformning har tagit hänsyn till riskhanteringen för att säkerhets- och miljöprinciperna i dem ska integreras,
 - ii) hur brunnsvetsamhet ska utföras från anläggningen när den är i drift,
 - iii) hur brunnsvetsamhet ska utföras och tillfälligt avbrytas innan produktion inleds från en produktionsanläggning,
 - iv) hur kombinerade verksamheter ska genomföras tillsammans med andra anläggningar,
 - v) hur avvecklingen av anläggningen ska utföras,
 - d) ange hur de riskminskningsåtgärder som fastställts som del av riskhanteringen är tänkta att vid behov genomföras för att minska riskerna till en godtagbar nivå,
 - e) verksamhetsutövaren eller ägaren, vid fastställande av vilka åtgärder som krävs för att nå godtagbara risknivåer, klart har påvisat hur hänsyn tagits till relevant god praxis och gott omdöme utifrån allmänt vedertagna tekniska föreskrifter, bästa ledningspraxis samt principer i fråga om mänskliga och organisatoriska faktorer,
 - f) åtgärder och arrangemang för snabb upptäckt och snabba insatser vid nödsituationer tydligt har beskrivits och motiverats,
 - g) ange hur arrangemangen för utrymning, evakuering och räddning och åtgärderna för att förhindra att en nödsituation eskalerar och minska dess miljöpåverkan på ett logiskt och systematiskt sätt integrerats i systemet, med beaktande av vilka nödsituationer de sannolikt kommer att tillämpas vid,
 - h) ange hur kraven har integrerats i de interna insatsplanerna och huruvida en kopia eller en adekvat beskrivning av den interna insatsplanen har lämnats in till den behöriga myndigheten,
 - i) det säkerhets- och miljöledningssystem som beskrivs i rapporten om stora faror är adekvat för att säkerställa kontrollen av risker för allvarlig fara i samtliga stadier i anläggningens livscykel och säkerställer efterlevnad av all relevant lagstiftning och möjliggör revision och genomförande av rekommendationer från en revision,
 - j) systemet för oberoende verifiering förklaras klart och tydligt.

BILAGA IV

Åtgärder av verksamhetsutövare och ägare för att förhindra allvarliga olyckor enligt artikel 19

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att verksamhetsutövare och ägare
 - a) ägnar särskild uppmärksamhet åt att utvärdera kraven på tillförlitlighet och integritet för alla avgörande säkerhets- och miljösystem och grunda sina inspektions- och underhållssystem på ett uppnående av den nivå av säkerhet och miljöintegritet som krävs,
 - b) vidtar lämpliga åtgärder för att i den mån det är praktiskt möjligt se till att det inte förekommer några oplanerade utsläpp av farliga ämnen från rörledningar, fartyg eller system som är avsedda att innesluta dem; dessutom ska verksamhetsutövare och ägare se till att brister i en enskild inneslutningsbarriär inte kan leda till en allvarlig olycka,
 - c) gör en inventering av tillgänglig utrustning, ägande av denna, lokalisering, transport till, och utplaceringssätt vid anläggningen samt av alla enheter av relevans för genomförandet av den interna räddningsinsatsen; inventeringen ska kartlägga vilka åtgärder som vidtagits för att säkerställa att utrustning och förfaranden vidmakthålls i drifts-dugligt skick,
 - d) ser till att de har ett lämpligt ramverk för att övervaka att alla relevanta föreskrifter efterlevs, genom att införliva sina lagstadgade skyldigheter gällande verifiering av allvarliga faror och miljöskydd i sina standardiserade drifts-förfaranden,
 - e) ägnar särskild uppmärksamhet åt att bygga upp och upprätthålla en stark säkerhetskultur med goda förutsättningar för en kontinuerlig och säker verksamhet, bland annat vad avser säkerställande av arbetstagarnas samarbete, genom bland annat
 - i) ett klart och tydligt engagemang för samråd på trepartsbasis och åtgärder till följd av detta,
 - ii) uppmuntran och belöning av rapportering av olyckor och händelser som kunde ha lett till en olycka,
 - iii) effektivt samarbete med valda skyddsombud,
 - iv) skydd av anmälare.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att branschen samarbetar med de behöriga myndigheterna för att upprätta och genomföra en prioriteringsplan för framtagning av normer, vägledning och regler, vilket kommer att ge kraft åt bästa praxis avseende förhindrande av allvarliga olyckor och begränsning av deras konsekvenser, om sådana olyckor ändå skulle inträffa.

BILAGA V

Val av oberoende verifieringsorgan och utformning av system för oberoende verifiering enligt artikel 17.3

1. Medlemsstaterna ska kräva att verksamhetsutövaren eller ägaren säkerställer att följande villkor är uppfyllda med avseende på verifieringsorganets oberoende gentemot verksamhetsutövaren och ägaren:
 - a) Uppgiften ska inte kräva att det oberoende verifieringsorganet tar ställning till några avgörande säkerhets- och miljökomponenter eller någon del av en anläggning eller en brunn eller en brunns utformning där kontrollorganet tidigare deltagit i kontroller eller där dess objektivitet skulle kunna komprometteras.
 - b) Det oberoende verifieringsorganet ska vara tillräckligt oberoende av ledningssystem som har eller har haft något ansvar för någon aspekt av en komponent som omfattas av systemet för oberoende verifiering eller granskning av brunnar, i syfte att säkerställa dess objektivitet i utförandet av sina uppgifter inom systemet.
 2. Medlemsstaterna ska kräva att verksamhetsutövaren eller ägaren, vad gäller systemet för oberoende verifiering av en anläggning eller en brunn ser till att följande villkor är uppfyllda:
 - a) Det oberoende verifieringsorganet har lämplig teknisk kompetens, vid behov inbegripet lämpligt kvalificerad och erfaren personal i ett lämpligt antal som uppfyller kraven i punkt 1 i denna bilaga.
 - b) Uppgifter enligt systemet för oberoende verifiering fördelas på lämpligt sätt av det oberoende verifieringsorganet till personal som är kvalificerad att utföra dem.
 - c) Det finns lämpliga arrangemang för informationsflödet mellan verksamhetsutövaren eller ägaren och det oberoende verifieringsorganet.
 - d) Det oberoende verifieringsorganet ges tillräckliga befogenheter för att kunna utföra sina uppgifter på ett korrekt sätt.
 3. Väsentliga ändringar ska anges för det oberoende verifieringsorganet för ytterligare kontroller i enlighet med systemet för oberoende verifiering, och den behöriga myndigheten ska på begäran informeras om resultaten av sådana ytterligare kontroller.
-

BILAGA VI

Upplysningar om prioriteringar vid samarbete mellan verksamhetsutövare och ägare och behöriga myndigheter enligt artikel 19.7

De faktorer som ska beaktas vid upprättandet av prioriteringar för framtagning av normer och riktlinjer ska ha en praktisk effekt på förebyggande av allvarliga olyckor och begränsningen av deras konsekvenser. Frågorna ska omfatta

- a) förbättring av brunnintegritet, kontrollutrustning för brunnar och barriärer och övervakning av deras effektivitet,
 - b) förbättring av den primära inneslutningen,
 - c) förbättring av sekundär inneslutning som begränsar eskalering av en begynnande allvarlig olycka, inbegripet utblåsning,
 - d) tillförlitligt beslutsfattande,
 - e) hantering och övervakning av verksamheter som medför allvarlig fara,
 - f) kompetens hos centrala befattningshavare,
 - g) effektiv riskhantering,
 - h) tillförlitlighetsbedömningar för avgörande säkerhets- och miljösystem,
 - i) viktiga resultatindikatorer,
 - j) effektiv integrering av säkerhets- och miljöledningssystem mellan verksamhetsutövare och ägare och andra enheter som deltar i olje- och gasverksamhet.
-

BILAGA VII

Upplýsingar som ska lämnas i externa insatsplaner enligt artikel 29

Externa insatsplaner som utarbetats enligt artikel 29 ska innehålla men inte begränsas till följande:

- a) Namn på och befattningar för personer som får fatta beslut om att inleda räddningsförfaranden och personer som får leda den externa räddningsinsatsen.
 - b) Arrangemang för att ta emot en tidig varning om allvarliga olyckor och de tillhörande larm- och räddningsförfarandena.
 - c) Arrangemang för att samordna de resurser som krävs för att genomföra den externa insatsplanen.
 - d) Arrangemang för att bistå den interna räddningsinsatsen.
 - e) En detaljerad redovisning av de externa räddningsarrangemangen.
 - f) Arrangemang för att ge personer och organisationer som kan påverkas av den allvarliga olyckan lämplig information och råd om olyckan.
 - g) Arrangemang för att informera medlemsstaternas räddningstjänster och kommissionen i händelse av en allvarlig olycka med möjliga gränsöverskridande konsekvenser.
 - h) Arrangemang för att lindra de negativa effekterna på djurliv på land och till havs, inbegripet situationer där oljeskadade djur når stranden före den utsläppta oljan.
-

BILAGA VIII

Detaljuppgifter som ska tas med vid upprättandet av externa insatsplaner enligt artikel 29

1. Den myndighet eller de myndigheter som ansvarar för samordningen av räddningsinsatser ska tillgängliggöra följande:
 - a) En inventering av tillgänglig utrustning, dess ägande, lokalisering samt transportmetoder till och utplaceringssätt på platsen för den allvarliga olyckan.
 - b) En redovisning av de åtgärder som vidtagits för att säkerställa att utrustning och förfaranden vidmakthålls i funktionsdugligt skick.
 - c) En inventering av branschägd utrustning som kan göras tillgänglig i en nödsituation.
 - d) En redovisning av de allmänna arrangemangen för insatser vid allvarliga olyckor, inbegripet befogenhets- och ansvarsområden för alla berörda parter samt av vilka organ som är ansvariga för att upprätthålla dessa arrangemang.
 - e) Åtgärder för att se till att utrustning, personal och förfaranden finns att tillgå och alltid är uppdaterade samt att tillräckligt med utbildad personal alltid finns att tillgå.
 - f) Uppgifter om tidigare miljö- och hälsoanalyser av kemikalier som man planerar att använda som dispergeringsadditiv.
 2. I de externa insatsplanerna ska man tydligt ange uppgifterna för de olika myndigheter, räddningsenheter, samordnare och enheter som är aktiva inom räddningsinsatser i syfte att sörja för samarbete vid insatser vid allvarliga olyckor.
 3. Arrangemangen ska inbegripa bestämmelser för insatser vid en allvarlig olycka som potentiellt överstiger en medlemsstats förmåga eller överskrider dess gränser genom att man
 - a) med angränsande medlemsstater och kommissionen delar externa insatsplaner,
 - b) på gränsöverskridande nivå sammanställer inventeringar för räddningsresurser, både sådana som ägs inom branschen och offentligt ägda, samt genomför alla nödvändiga anpassningar för att göra utrustning och förfaranden kompatibla mellan närliggande länder och medlemsstater,
 - c) har förfaranden för att återropa unionens civilskyddsmekanism,
 - d) håller gränsöverskridande övningar för externa räddningsinsatser.
-

BILAGA IX

Informationsutbyte och insyn

1. Det gemensamma formatet för rapportering av data om indikatorer för allvarliga faror ska möjliggöra jämförelse av information från behöriga myndigheter och information från enskilda verksamhetsutövare och ägare.
 2. Den information som ska utbytas mellan den behöriga myndigheten och verksamhetsutövare och ägare ska omfatta upplysningar om
 - a) oavsiktliga utsläpp av olja, gas eller andra farliga ämnen, antända eller ej,
 - b) förlorad verifiering över en brunn som kräver start av brunnskontrollutrustning, eller om att en barriär inte fungerar, vilket kräver att den byts ut eller repareras,
 - c) att en avgörande säkerhets- och miljökomponent inte fungerar,
 - d) att det skett betydande förlust av strukturell integritet eller förlust av skydd mot effekter av brand eller explosion eller förlust av positionering för en mobil anläggning,
 - e) fartyg på kollisionkurs och faktiska fartygskollisioner med en anläggning till havs,
 - f) helikopterolyckor på eller i närheten av anläggningar till havs,
 - g) varje olycka med dödlig utgång,
 - h) alla allvarliga olyckor med fem, eller fler, skadade människor vid samma tillfälle,
 - i) varje evakuering av personal,
 - j) en allvarlig miljöolycka.
 3. De årliga rapporter som medlemsstaterna ska lämna enligt artikel 25 ska åtminstone innehålla följande upplysningar:
 - a) Anläggningarnas antal, ålder och lokalisering.
 - b) Antal och typ av inspektioner och utredningar som har genomförts, eventuella verkställighetsåtgärder eller fällande domar.
 - c) Uppgifter om tillbud i enlighet med det gemensamma rapporteringssystem som föreskrivs i artikel 23.
 - d) Alla större ändringar av regelverket för verksamhet till havs.
 - e) Resultaten av olje- och gasverksamhet till havs med avseende på förhindrande av allvarliga olyckor och begränsning av konsekvenserna av allvarliga olyckor som inträffar.
 4. Den information som avses i punkt 2 ska bestå av både faktisk information och analysdata om olje- och gasverksamhet samt vara otvetydig. Informationen och de data som tillhandahålls ska vara av sådan art att individuella verksamhetsutövarers och ägares utförande kan jämföras inom medlemsstaten och att utförandet för branschen som helhet kan jämföras mellan medlemsstater.
 5. Den insamlade och sammanställda information som avses i punkt 2 ska göra det möjligt för medlemsstaterna att ge en tidig varning för eventuella försämringar av avgörande säkerhets- och miljöbarriärer och göra det möjligt för dem att vidta preventiva åtgärder. Informationen ska också visa på den övergripande effektiviteten i åtgärder och kontroller som har genomförts av enskilda verksamhetsutövare och ägare och branschen som helhet, i synnerhet för att förhindra allvarliga olyckor och minimera risker för miljön.
 6. För att uppfylla kraven i artikel 24 ska man ta fram ett förenklat format för att underlätta offentliggörande av relevanta data enligt punkt 2 i denna bilaga och sammanställa rapporter enligt artikel 25 på ett sätt som är lättillgängligt för allmänheten och underlättar gränsöverskridande jämförelser av data.
-

KOMMISSIONENS UTTALANDE

1. Kommissionen beklagar att vissa medlemsstater i enlighet med artikel 41.3 och 41.5 delvis är undantagna från skyldigheten att införliva direktivet, och anser att sådana undantag inte ska betraktas som prejudikat eftersom detta skulle påverka enhetligheten i EU:s lagstiftning.

2. Kommissionen noterar att medlemsstaterna kan välja att inte införliva och tillämpa artikel 20 i direktivet om det för tillfället inte finns något företag registrerat inom deras jurisdiktion som bedriver verksamhet till havs utanför unionens territorium.

För att säkerställa en effektiv tillämpning av detta direktiv vill kommissionen understryka att det åligger dessa medlemsstater att se till att företag som redan är registrerade inte kringgår direktivets syften genom att utöka målet för sin affärsverksamhet till att omfatta verksamhet till havs utan att anmäla detta till de behöriga nationella myndigheterna, så att dessa kan vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att artikel 20 tillämpas fullt ut.

Kommissionen kommer att vidta alla nödvändiga åtgärder mot eventuella handlingar som kringgår direktivets syften och som kommer till dess kännedom.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2013/31/EU

av den 12 juni 2013

om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG vad gäller djurhälsokraven för handel med hundar, katter och illrar inom unionen och vid import av dessa djur till unionen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Djurhälsokraven för handel med hundar, katter och illrar inom unionen och vid import av dessa djur till unionen fastställs i rådets direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (*ova*) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG ⁽³⁾.

(2) Dessa krav avser de tillämpliga djurhälsokraven för förflyttning utan kommersiellt syfte av hundar, katter och illrar till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller från de tredjeländer eller territorier som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte ⁽⁴⁾.

(3) Eftersom förordning (EG) nr 998/2003 upphävs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 576/2013 av den 12 juni 2013 om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte ⁽⁵⁾ är det nödvändigt att ändra direktiv 92/65/EEG för att stryka och ersätta hänvisningarna till förordning (EG) nr 998/2003 med hänvisningar till förordning (EU) nr 576/2013.

(4) Rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden ⁽⁶⁾ är bland annat tillämplig på transport av hundar, katter och illrar inom unionen. En hänvisning till den förordningen bör därför införas i direktiv 92/65/EEG där de djurhälsokrav som ska tillämpas vid handel med dessa djur fastställs.

(5) Vidare har erfarenheter av tillämpningen av direktiv 92/65/EEG visat att det i de flesta fall inte är möjligt att genomföra den kliniska undersökningen av ett djur inom 24 timmar före avsändningen. Därför bör tidsfristen i direktiv 92/65/EEG förlängas till 48 timmar i enlighet med Världsgesundhetsorganisationen för djurhälsas rekommendationer.

(6) Kommissionen anser att det i detta särskilda fall inte är motiverat att begära att medlemsstaterna till kommissionen överlämnar förklarande dokument om förhållandet mellan bestämmelserna i detta direktiv och motsvarande delar i de nationella införlivandertexterna. I detta direktiv bör ett mycket begränsat antal ändringar av direktiv 92/65/EEG föreskrivas, vilket bör göra det möjligt för kommissionen att få information angående införlivandet utan att avsätta betydande resurser för den uppgiften. Medlemsstaterna bör under alla omständigheter till kommissionen överlämna texten till de införlivade åtgärderna.

(7) Direktiv 92/65/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EUT C 229, 31.7.2012, s. 119.

⁽²⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 23 maj 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 juni 2013.

⁽³⁾ EGT L 268, 14.9.1992, s. 54.

⁽⁴⁾ EUT L 146, 13.6.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ Se s. 1 i detta nummer av EUT.

⁽⁶⁾ EUT L 3, 5.1.2005, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Direktiv 92/65/EEG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. För att få förekomma i handeln ska hundar, katter och illrar:

- a) uppfylla kraven i artikel 6, och i förekommande fall, i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 576/2013 av den 12 juni 2013 om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte (*),
- b) inom 48 timmar före avsändningen genomgå en klinisk undersökning genom en av den behöriga myndigheten förordnad veterinär, och
- c) under transporten till bestämmelseorten åtföljas av ett hälsointyg
 - i) som överensstämmer med förlagan i del 1 i bilaga E, och
 - ii) som har undertecknats av en officiell veterinär som ska intyga att den av den behöriga myndigheten förordnade veterinären har dokumenterat i det relevanta avsnittet i identitetshandlingen i det format som föreskrivs i artikel 21.1 i förordning (EU) nr 576/2013 att den kliniska undersökningen, som genomförts i enlighet med led b, visar att djurens hälsotillstånd vid denna undersökning tillät den planerade transporten i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden (**).

(*) EUT L 178, 28.6.2013, s. 1.

(**) EUT L 3, 5.1.2005, s. 1.”

b) Punkt 3 ska utgå.

2. I artikel 16 ska andra och tredje styckena ersättas med följande:

”I fråga om hundar, katter och illrar ska villkoren för import minst motsvara de villkor som fastställs i artiklarna 10.1 a–10.1 d och 12 a i förordning (EU) nr 576/2013.

Utöver de villkor som avses i andra stycket ska hundar, katter och illrar under transporten till bestämmelseorten åtföljas av ett hälsointyg som är ifyllt och undertecknat av en officiell veterinär som ska intyga att en klinisk undersökning har genomförts inom 48 timmar före avsändningen av djuren av en av den behöriga myndigheten förordnad veterinär som har kontrollerat att djurens hälsotillstånd vid den kliniska undersökningen tillät den planerade transporten.”

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 28 december 2014 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 29 december 2014.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 12 juni 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. CREIGHTON

Ordförande

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 577/2013

av den 28 juni 2013

om förslagen till identitetshandlingar för förflyttning av hundar, katter och illrar utan kommersiellt syfte, om fastställande av förteckningar över territorier och tredjeländer samt om krav på format, utformning och språk för de förklaringar som visar att vissa villkor som fastställs i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 576/2013 uppfyllts

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 576/2013 av den 12 juni 2013 om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om upphävande av förordning (EG) nr 998/2003⁽¹⁾, särskilt artiklarna 7.3, 11.4, 13.1, 13.2, 21.2 och 25.2, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EU) nr 576/2013 fastställs de djurhälsovillkor som ska tillämpas vid förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller från ett territorium eller ett tredjeländ, och bestämmelser för kontroll av att dessa villkor är uppfyllda vid sådan förflyttning. Den förordningen upphäver och ersätter Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG⁽²⁾.

(2) Hundar, katter och illrar förtecknas i del A i bilaga I till förordning (EU) nr 576/2013 som djurarter som omfattas av den förordningen.

(3) Enligt förordning (EU) nr 576/2013 får inte hundar, katter och illrar förflyttas till en medlemsstat från en annan medlemsstat eller från territorier eller tredjeländer om de inte har vaccinerats mot rabies i enlighet med giltighetskraven i bilaga III till den förordningen. Förflyttning av unga hundar, katter och illrar som inte har vaccinerats eller inte uppfyller giltighetskraven i bilaga III till den förordningen får dock tillåtas från medlemsstater eller från territorier eller tredjeländer som förtecknas enligt artikel 13 i förordning (EU) nr 576/2013, bl.a. om ägaren eller den auktoriserade personen företer en under-tecknad förklaring om att sällskapsdjuret alltifrån födseln fram till tidpunkten för förflyttningen utan kommersiellt syfte inte har haft kontakt med viltlevande djur av arter som är mottagliga för rabies. Krav på format, utformning och språk för denna förklaring bör därför fastställas i den här förordningen.

(4) I förordning (EU) nr 576/2013 föreskrivs dessutom att kommissionen ska anta två förteckningar över territorier eller tredjeländer från vilka hundar, katter eller illrar som förflyttas utan kommersiellt syfte till en medlemsstat inte behöver genomgå en titrering av rabiesantikroppar. En av dessa förteckningar bör omfatta de territorier eller tredjeländer som har visat att de tillämpar bestämmelser med samma innehåll och verkan som de bestämmelser som medlemsstaterna tillämpar, och den andra förteckningen bör omfatta de territorier eller tredjeländer som har visat att de åtminstone uppfyller kriterierna i artikel 13.2 i förordning (EU) nr 576/2013. Dessa förteckningar bör därför fastställas i en bilaga till den här förordningen.

(5) Dessa förteckningar bör dessutom beakta bestämmelserna i anslutningsfördraget för Kroatien enligt vilket Kroatien ska bli medlem i Europeiska unionen den 1 juli 2013 och Europeiska rådets beslut 2012/419/EU av den 11 juli 2012 om ändring av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen⁽³⁾ enligt vilket

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ EUT L 146, 13.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 204, 31.7.2012, s. 131.

Mayotte från och med den 1 januari 2014 upphör att vara ett utomeuropeiskt land eller territorium som omfattas av bestämmelserna i fjärde delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) samt får ställning som yttersta randområde enligt artikel 349 i EUF-fördraget.

- (6) I förordning (EU) nr 576/2013 föreskrivs också att hundar, katter och illrar inte får förflyttas till en medlemsstat från ett annat territorium eller tredjeländan än de som förtecknas i en bilaga till den här förordningen, om inte de har genomgått en titrering av rabiesantikroppar i enlighet med giltighetskraven i bilaga IV till förordning (EU) nr 576/2013. Vid transitering genom ett av dessa territorier eller tredjeländer behövs emellertid inte detta test om ägaren eller den auktoriserade personen lämnar en under-tecknad förklaring om att djuren inte har haft kontakt med djur av arter som är mottagliga för rabies och att de hållits i säkert förvar i ett transportmedel eller på den internationella flygplatsens område. Krav på format, utformning och språk för denna förklaring bör därför fastställas i den här förordningen.
- (7) Giltighetskraven i bilaga IV till förordning (EU) nr 576/2013 omfattar skyldigheten att utföra testet i ett laboratorium som godkänts i enlighet med rådets beslut 2000/258/EG av den 20 mars 2000 om att utse ett särskilt institut med ansvar för att fastställa de kriterier som behövs för att standardisera serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet⁽¹⁾. I det beslutet föreskrivs att Agence française de sécurité sanitaire des aliments (Afssa) i Nancy i Frankrike (sedan den 1 juli 2010 integrerad i Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail, Anses) ska bedöma laboratorier i medlemsstater och i tredjeländer med avseende på deras godkännande för att utföra serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet hos hundar, katter och illrar.
- (8) Enligt förordning (EU) nr 576/2013 ska hundar, katter och illrar som förflyttas utan kommersiellt syfte till en medlemsstat från en annan medlemsstat åtföljas av en identitetshandling i form av ett pass som överensstämmer med en förlaga som ska antas av kommissionen. Förlagan ska innehålla rubriker för angivande av de uppgifter som fastställs i förordning (EU) nr 576/2013. Förlagan och kompletterande krav för passet bör fastställas i en bilaga till den här förordningen, och för att förtydliga och förenkla unionslagstiftningen bör kommissionens beslut 2003/803/EG av den 26 november 2003 om upprättande av en förlaga till pass för transport av hundar, katter och illrar⁽²⁾ upphöra att gälla.
- (9) I förordning (EU) nr 576/2013 fastställs också att hundar, katter och illrar som förflyttas utan kommersiellt

syfte till en medlemsstat från ett territorium eller tredjeländan ska åtföljas av en identitetshandling i form av ett djurhälsointyg som överensstämmer med en förlaga som ska antas av kommissionen. Förlagan ska innehålla rubriker för angivande av de uppgifter som fastställs i förordning (EU) nr 576/2013. Denna förlaga bör därför fastställas i en bilaga till den här förordningen.

- (10) Genom undantag från det format för djurhälsointyget som föreskrivs vid förflyttning till en medlemsstat från ett territorium eller tredjeländan, fastställs i förordning (EU) nr 576/2013 att medlemsstaterna ska tillåta förflyttning av hundar, katter och illrar utan kommersiellt syfte från ett territorium eller tredjeländan som har visat att det tillämpar bestämmelser med samma innehåll och verkan som de bestämmelser som medlemsstaterna tillämpar, om de identitetshandlingar som åtföljer dem har utfärdats i enlighet med det förfarande som föreskrivs vid förflyttning till en medlemsstat från en annan medlemsstat. Det är dock nödvändigt att göra ett antal tekniska anpassningar av den förlaga till pass som ska tillämpas i sådana fall, särskilt vad gäller detaljer på pärmen som inte fullt ut uppfyller de krav som gäller för pass som en medlemsstat utfärdar. Av tydlighetsskäl är det därför lämpligt att fastställa en förlaga för sådana pass i den här förordningen.
- (11) I förordning (EU) nr 576/2013 fastställs att om antalet hundar, katter eller illrar som förflyttas utan kommersiellt syfte under en enda förflyttning överstiger fem, ska de tillämpliga djurhälsokrav som fastställs i rådets direktiv 92/65/EEG⁽³⁾ av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG gälla för djuren, utom under särskilda förhållanden och för vissa kategorier av djur.
- (12) Vidare antogs kommissionens beslut 2004/839/EG av den 3 december 2004 om fastställande av villkor för transport av hundvalpar och kattungar utan kommersiellt syfte från tredjeländer till gemenskapen⁽⁴⁾ och kommissionens beslut 2005/91/EG av den 2 februari 2005 om fastställande av den period efter vilken vaccinering mot rabies skall anses giltig⁽⁵⁾ för att fastställa enhetliga bestämmelser för genomförandet av förordning (EG) nr 998/2003. Bestämmelserna i dessa akter har granskats och är nu införlivade med bestämmelserna i förordning (EU) nr 576/2013. För att förtydliga och förenkla unionslagstiftningen bör därför besluten 2004/839/EG och 2005/91/EG upphöra att gälla.

⁽¹⁾ EGT L 79, 30.3.2000, s. 40.

⁽²⁾ EUT L 312, 27.11.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 268, 14.9.1992, s. 54.

⁽⁴⁾ EUT L 361, 8.12.2004, s. 40.

⁽⁵⁾ EUT L 31, 4.2.2005, s. 61.

- (13) I rådets direktiv 96/93/EG av den 17 december 1996 om certifiering av djur och animaliska produkter⁽¹⁾ fastställs bestämmelser för utfärdande av de intyg som krävs enligt veterinärlagstiftningen för att förhindra att vilseledande intyg utfärdas eller att intyg framställs i bedrägligt syfte. Det bör fastställas att de bestämmelser och principer som tillämpas av officiella veterinärer i tredjeländer ska ge garantier som är åtminstone likvärdiga med dem som föreskrivs i det direktivet.
- (14) Enligt kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1152/2011 av den 14 juli 2011 som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 vad gäller förebyggande hälsoåtgärder för kontroll av infektion med *Echinococcus multilocularis* hos hundar⁽²⁾ ska från och med den 1 januari 2012 hundar som förs in i medlemsstater eller delar av sådana medlemsstater som förtecknas i bilaga I till den förordningen behandlas mot parasiten *Echinococcus multilocularis* i enlighet med kraven i den förordningen.
- (15) Den här förordningen bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens beslut 2006/146/EG av den 21 februari 2006 om vissa skyddsåtgärder avseende vissa flyghundar, hundar och katter från Malaysia (Västmalaysia) och Australien⁽³⁾ genom vilket import av hundar och katter från Malaysia (Västmalaysia) och katter från Australien förbjuds, såvida inte vissa villkor är uppfyllda när det gäller Hendra disease respektive Nipah disease.
- (16) Den här förordningen bör tillämpas från och med det datum då förordning (EU) nr 576/2013 börjar tillämpas.
- (17) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Krav på format, utformning och språk för de förklaringar som avses i artiklarna 7, 11 och 12 i förordning (EU) nr 576/2013

1. De förklaringar som avses i artiklarna 7.2 a och 11.2 a i förordning (EU) nr 576/2013 ska utarbetas i enlighet med formatet och utformningen i del 1 i bilaga I till den här förordningen och ska uppfylla språkkraven i del 3 i samma bilaga.

⁽¹⁾ EGT L 13, 16.1.1997, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 296, 15.11.2011, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 55, 25.2.2006, s. 44.

2. Den förklaring som avses i artikel 12.1 c i förordning (EU) nr 576/2013 ska utarbetas i enlighet med formatet och utformningen i del 2 i bilaga I till den här förordningen och ska uppfylla språkkraven i del 3 i samma bilaga.

Artikel 2

De förteckningar över territorier och tredjeländer som anges i artikel 13 i förordning (EU) nr 576/2013

1. Den förteckning över territorier och tredjeländer som avses i artikel 13.1 i förordning (EU) nr 576/2013 anges i del 1 i bilaga II till den här förordningen.
2. Den förteckning över territorier och tredjeländer som avses i artikel 13.2 i förordning (EU) nr 576/2013 anges i del 2 i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Förlaga till pass för förflyttning av hundar, katter eller illrar utan kommersiellt syfte

1. Det pass som avses i artikel 21.1 i förordning (EU) nr 576/2013 ska utarbetas i enlighet med förlagan i del 1 i bilaga III till den här förordningen och uppfylla de kompletterande kraven i del 2 i samma bilaga.
2. Genom undantag från punkt 1 ska pass som utfärdats i enlighet med artikel 27 a i förordning (EU) nr 576/2013 i ett av de territorier eller tredjeländer som förtecknas i del 1 i bilaga II till den här förordningen utarbetas i enlighet med förlagan i del 3 i bilaga III till den här förordningen och uppfylla de kompletterande kraven i del 4 i samma bilaga.

Artikel 4

Djurhälsointyg för förflyttning av hundar, katter eller illrar utan kommersiellt syfte till unionen

De djurhälsointyg som avses i artikel 25.1 i förordning (EU) nr 576/2013 ska

- a) utarbetas i enlighet med förlagan i del 1 i bilaga IV till den här förordningen,
- b) vara korrekt ifyllda och utfärdade i enlighet med anvisningarna i del 2 i samma bilaga,
- c) kompletteras med den skriftliga förklaring som avses i artikel 25.3 i förordning (EU) nr 576/2013, som utarbetats i enlighet med förlagan i del 3 avsnitt A i samma bilaga och som uppfyller de kompletterande kraven i del 3 avsnitt B i samma bilaga.

*Artikel 5***Upphävanden**

Besluten 2003/803/EG, 2004/839/EG och 2005/91/EG ska upphöra att gälla.

*Artikel 6***Ikraftträdande och tillämplighet**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 29 december 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juni 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA I

**Krav på format, utformning och språk för de förklaringar som avses i artiklarna 7.2 a,
11.2 a och 12.1 c i förordning (EU) nr 576/2013**

DEL 1

Format och utformning för den förklaring som avses i artiklarna 7.2 a och 11.2 a i förordning (EU) nr 576/2013

FÖRKLARING

Undertecknad

..... (1)

[ägare eller fysisk person som av ägaren skriftligen bemyndigats att för ägarens räkning utan kommersiellt syfte förflytta sällskapsdjuren (2)]

förklarar att följande sällskapsdjur alltifrån födseln fram till tidpunkten för förflyttningen utan kommersiellt syfte inte har haft kontakt med viltlevande djur av arter som är mottagliga för rabies:

Transponderns/tatueringens (2) alfanumeriska kod	Passets/djurhälsointygets (2) nummer

Ort och datum:

Underskrift:

(1) Ifylls med versaler.

(2) Stryk det som inte är tillämpligt.

DEL 2

Format och utformning för den förklaring som avses i artikel 12.1 c i förordning (EU) nr 576/2013**FÖRKLARING**

Undertecknad

..... (1)

[ägare eller fysisk person som av ägaren skriftligen bemyndigats att för ägarens räkning utan kommersiellt syfte förflytta sällskapsdjuren (2)]

förklarar att följande sällskapsdjur under transiteringen genom ett annat territorium eller tredjeland än de som förtecknas i bilaga II till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 577/2013 inte har haft kontakt med djur av arter som är mottagliga för rabies, och att de hållits i säkert förvar i ett transportmedel eller på den internationella flygplatsens område (2):

Transponderns/tatueringens (2) alfanumeriska kod	Djurhälsointygets nummer

Ort och datum:

Underskrift:

(1) Ifylls med versaler.

(2) Stryk det som inte är tillämpligt.

DEL 3

Språkrav för den förklaring som avses i artiklarna 7.2 a, 11.2 a och 12.1 c i förordning (EU) nr 576/2013

Förklaringarna ska avfattas på åtminstone ett av de officiella språken i bestämmelsemedlemsstaten/den medlemsstaten där införseln sker och på engelska.

BILAGA II

Förteckning över territorier och tredjeländer enligt artikel 13 i förordning (EU) nr 576/2013

DEL 1

Förteckning över territorier och tredjeländer enligt artikel 13.1 i förordning (EU) nr 576/2013

ISO-kod	Territorium eller tredjeland
AD	Andorra
CH	Schweiz
FO	Färöarna
GI	Gibraltar
GL	Grönland
HR (*)	Kroatien
IS	Island
LI	Liechtenstein
MC	Monaco
NO	Norge
SM	San Marino
VA	Vatikanstaten

(*) Endast tillämpligt fram till dess att denna anslutande stat blir medlem i unionen.

DEL 2

Förteckning över territorier och tredjeländer enligt artikel 13.2 i förordning (EU) nr 576/2013

ISO-kod	Territorium eller tredjeland	Territorier som ingår
AC	Ascension	
AE	Förenade Arabemiraten	
AG	Antigua och Barbuda	
AR	Argentina	
AU	Australien	
AW	Aruba	
BA	Bosnien och Hercegovina	
BB	Barbados	
BH	Bahrain	
BM	Bermuda	
BQ	Bonaire, Sint Eustatius och Saba (BES-öarna)	
BY	Vitryssland	
CA	Kanada	
CL	Chile	

ISO-kod	Territorium eller tredjeland	Territorier som ingår
CW	Curaçao	
FJ	Fiji	
FK	Falklandsöarna	
HK	Hongkong	
JM	Jamaica	
JP	Japan	
KN	Saint Kitts och Nevis	
KY	Caymanöarna	
LC	Saint Lucia	
MS	Montserrat	
MU	Mauritius	
MX	Mexiko	
MY	Malaysia	
NC	Nya Kaledonien	
NZ	Nya Zeeland	
PF	Franska Polynesien	
PM	Saint-Pierre-et-Miquelon	
RU	Ryssland	
SG	Singapore	
SH	Sankt Helena	
SX	Sint-Maarten	
TT	Trinidad och Tobago	
TW	Taiwan	
US	Amerikas förenta stater	AS – Amerikanska Samoa GU – Guam MP – Nordmarianerna PR – Puerto Rico VI – Amerikanska Jungfruöarna
VC	Saint Vincent och Grenadinerna	
VG	Brittiska Jungfruöarna	
VU	Vanuatu	
WF	Wallis och Futuna	
YT (*)	Mayotte	

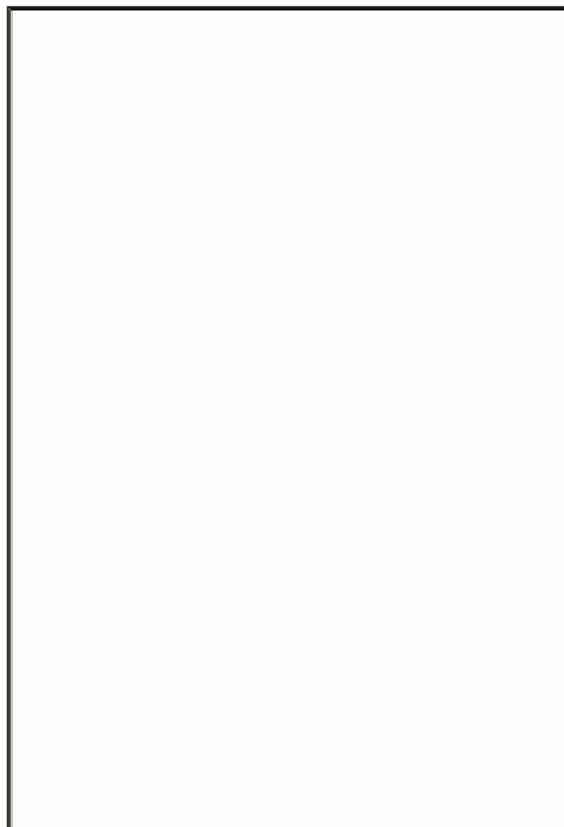
(*) Endast tillämpligt fram till dess att detta territorium blir ett av unionens yttersta randområden i den mening som avses i artikel 349 i EUF-fördraget.

BILAGA III

Förlagor till pass för förflyttning av hundar, katter eller illrar utan kommersiellt syfte

DEL 1

Förlaga till pass som utfärdas i en medlemsstat

**Europeiska unionen
medlemsstat**

**PASS FÖR
SÄLLSKAPSDJUR**

ISO-landskod + nummer

Sida 1
av X

Anvisningar för ifyllande av pass

- I varje avsnitt av passet ska följande format användas för att ange
 - Datum: dd/mm/åååå
 - Klockslag: 00:00
- Avsnitt III punkt 5: Uppgifter som krävs om djuret har försetts med en klart läslig tatuering före den 3 juli 2011 och inte har märkts genom implantering av en transponder.
- Avsnitt V: Krävs endast
 - före förflyttning till en annan medlemsstat i enlighet med EU:s djurhälsolagstiftning, eller
 - om djuret återvänder till unionen efter en förflyttning till territorier eller tredjeländer i enlighet med EU:s djurhälsolagstiftning (ska fyllas i innan djuret lämnar unionen), eller
 - i enlighet med nationell lagstiftning.
- Avsnitt V, "GILTIG FR.O.M.²": Uppgiften krävs inte för förnyad vaccination (boosterdos).

ISO-landskod + nummer

Anvisningar för ifyllande av pass

- Avsnitt VI: Krävs endast om djuret återvänder till unionen efter en förflyttning till vissa territorier eller tredjeländer i enlighet med EU:s djurhälsolagstiftning (ska fyllas i innan djuret lämnar unionen).
- Avsnitt VII: Krävs endast före förflyttning till vissa medlemsstater i enlighet med EU:s djurhälsolagstiftning.
- Avsnitten VIII–XI: Kan krävas av destinationsterritorier eller destinationstredjeländer som godtar passet.
- Avsnitt X: Krävs endast om djuret åtföljs av ett hälsointyg i enlighet med EU:s djurhälsolagstiftning.
- SAvsnitt XII: Ytterligare uppgifter som krävs enligt den nationella lagstiftningen.

ISO-landskod + nummer

I. UPPGIFTER OM ÄGAREN

1. Namn: _____
Efternamn: _____
Adress: _____

Postnummer: _____
Ort: _____
Land _____
Telefonnummer *: _____
Underskrift: _____
2. Namn: _____
Efternamn: _____
Adress: _____

Postnummer: _____
Ort: _____
Land: _____
Telefonnummer *: _____
Underskrift: _____

* valfritt

ISO Country Code + Number

II. BESKRIVNING AV DJURET

BILD AV DJURET
(valfritt)

1. Namn *: _____
2. Art: _____
3. Ras *: _____
4. Kön: _____
5. Födelsedatum *: _____
6. Färg: _____
7. Eventuella framträdande eller märkbara kännetecken eller egenskaper: _____

* enligt ägarens uppgifter

ISO-landskod + nummer

III. MÄRKNING AV DJURET

1. Transponderns alfanumeriska kod

2. Datum för märkning med eller avläsning av *
transponder

3. Transponderns placering

4. Tatueringens alfanumeriska kod

5. Datum för märkning med/avläsning av tatuering
_____/_____

6. Tatueringens placering

Märkningen måste verifieras innan ytterligare uppgifter lämnas i detta pass

* stryk vid behov

ISO-landskod + nummer

IV. UTFÄRDANDE AV PASSET

Förordnad veterinärs namn: _____

Adress: _____

Postnummer: _____

Ort: _____

Land: _____

Telefonnummer: _____

E-postadress: _____

Datum för utfärdande: _____

*STÄMPEL OCH
UNDERSKRIFT*

ISO-landskod + nummer

V. VACCINATION MOT RABIES

	TILLVERKARE OCH VACCINETS NAMN	PARTI- NUMMER	VACCINATIONS- DATUM ¹ GILTIG FR.O.M. ² GILTIG T.O.M. ³	FÖRORDNAD VETERINÄR	
ISO-landskod + nummer			1	<div style="border: 2px dashed black; border-radius: 10px; width: 80px; height: 30px; margin: 0 auto; text-align: center; line-height: 30px;">*</div>	
			2		
			3		
				1	<div style="border: 2px dashed black; border-radius: 10px; width: 80px; height: 30px; margin: 0 auto; text-align: center; line-height: 30px;">*</div>
				2	
				3	

* Åtminstone namn, adress, telefonnummer och underskrift.

ISO-landskod + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	<input type="text"/>
		2 <input type="text"/>	
		3 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	<input type="text"/>
		2 <input type="text"/>	
		3 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	<input type="text"/>
		2 <input type="text"/>	
		3 <input type="text"/>	

* Åtminstone namn, adress, telefonnummer och underskrift.

VI. TITRERING AV RABIESANTIKROPPAR	
ISO-landskod + nummer	Härmed intygar jag att jag har tagit del av det officiella resultatet av en titrering av rabiesantikroppar som utförts i ett EU-godkänt laboratorium på ett blodprov taget den nedan angivna dagen från det ovan beskrivna djuret och som påvisar minst 0,5 IE/ml neutraliserande antikroppar mot rabiesvirus i serum.
	Prov taget den: _____
	Förordnad veterinärs namn: _____
	Adress: _____ _____
	Telefonnummer: _____
	Datum: _____
	<input type="text"/>

VID YTTERLIGARE TEST	
ISO-landskod + nummer	Härmed intygar jag att jag har tagit del av det officiella resultatet av en titrering av rabiesantikroppar som utförts i ett EU-godkänt laboratorium på ett blodprov taget den nedan angivna dagen från det ovan beskrivna djuret och som påvisar minst 0,5 IE/ml neutraliserande antikroppar mot rabiesvirus i serum.
	Prov taget den: _____
	Förordnad veterinärs namn: _____
	Adress: _____ _____
	Telefonnummer: _____
Datum: _____	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT

VII. BEHANDLING MOT ECHINOCOCCUS		
TILLVERKARE OCH PRODUKTNAMN	DATUM ¹ KLOCKSLAG ²	VETERINÄR
ISO-landskod + nummer	1	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2	
	1	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2	
	1	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2	

ISO-ländskod + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		

VIII. ÖVRIGA BEHANDLINGAR MOT PARASITER		
TILLVERKARE OCH PRODUKTNAMN	DATUM ¹ KLOCKSLAG ²	VETERINÄR
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>	
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>	
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>	

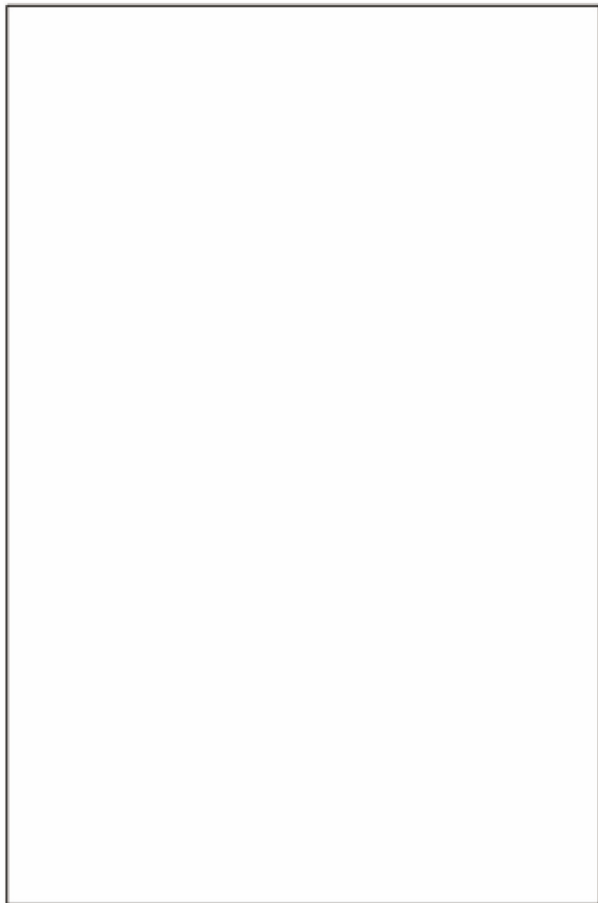
ISO-ländskod + nummer		1	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
		2	
		1	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
		2	
		1	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2		
	1	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2		
	1	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2		

IX. ÖVRIGA VACCINATIONER			
TILLVERKARE OCH VACCINETNS NAMN	PARTINUM- MER	VACCINATIONSDATUM ¹ GILTIG T.O.M. ²	VETERINÄR
	1	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2		
	1	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2		
	1	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2		

ISO-landskod + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		

X. KLINISK UNDERSÖKNING		
UTLÅTANDE	DATUM	FÖRORDNAD VETERINÄR
Djuret uppvisar inga tecken på sjukdom och dess hälsotillstånd tillåter den planerade transporten	<input type="text"/>	*
Djuret uppvisar inga tecken på sjukdom och dess hälsotillstånd tillåter den planerade transporten	<input type="text"/>	*
Djuret uppvisar inga tecken på sjukdom och dess hälsotillstånd tillåter den planerade transporten	<input type="text"/>	*
Djuret uppvisar inga tecken på sjukdom och dess hälsotillstånd tillåter den planerade transporten	<input type="text"/>	*

* Åtminstone namn, adress, telefonnummer och underskrift.

DEL 2

Kompletterande krav för pass som utfärdas i en medlemsstat

1. Passetts format

Passet ska ha måtten 100 × 152 mm.

2. Passetts pärm

a) Främre pärm:

- i) Färg: blå (PANTONE® Reflex Blue) och gula stjärnor (PANTONE® Yellow) i den övre fjärdedelen i enlighet med anvisningarna för det europeiska emblemet ⁽¹⁾.
- ii) Orden "Europeiska unionen" och namnet på den medlemsstat som utfärdar passet ska vara tryckta i samma typsnitt.
- iii) Den utfärdande medlemsstatens ISO-kod följt av en unik alfanumerisk kod (markerat med "nummer" i förlagan till pass i del 1) ska tryckas längst ner.

b) Insidan av den främre pärmens och insidan av den bakre pärmens: Färg: vit.

c) Bakre pärm: Färg: blå (PANTONE® Reflex Blue).

3. Rubrikernas ordningsföljd och sidnumrering i passet

- a) Rubrikernas ordningsföljd (romerska siffror) ska iakttas strikt.
- b) Sidorna i passet ska numreras längst ner på varje sida i följande format: "sida x av n", där x är det aktuella sidnumret och n det totala antalet sidor i passet.
- c) Den utfärdande medlemsstatens ISO-kod följt av en unik alfanumerisk kod ska tryckas på varje sida av passet.
- d) Antalet sidor samt storleken och formen av "rutorna" i förlagan till pass i del 1 är vägledande.

4. Språk

All tryckt text ska vara på det officiella språket eller de officiella språken i den medlemsstat som utfärdar passet och på engelska.

5. Säkerhetsdetaljer

- a) Efter det att de nödvändiga uppgifterna har förts in i avsnitt III i passet ska sidan förseglas med hjälp av en transparent självhäftande film.
- b) Om uppgifterna på en av sidorna i passet utgörs av ett klistermärke ska det förseglas med hjälp av en transparent självhäftande film i de fall då klistermärket inte förstörs av sig själv när det avlägsnas.

⁽¹⁾ Det europeiska emblemet – en grafisk guide: <http://publications.europa.eu/code/en/en-5000100.htm>

DEL 3

Förlaga till pass som utfärdas i ett av de territorier eller tredjeländer som förtecknas i del 1 i bilaga II till denna förordning

[Nationellt emblem]

[Territorium eller tredjeland]

**PASS
FÖR
SÄLLSKAPSDJUR**

ISO-kod MS + nummer

<p>[National emblem]</p>	
<p>[Territorium eller tredjeland]</p>	
<p>PASS FÖR SÄLLSKAPSDJUR</p>	
<p>ISO-kod MS + nummer</p>	<p>Sida 1 av X</p>

<p>Anvisningar för ifyllande av pass</p>
<ul style="list-style-type: none">• I varje avsnitt av passet ska följande format användas för att ange<ul style="list-style-type: none">— Datum: dd/mm/åååå— Klockslag: 00:00• Avsnitt III punkt 5: Uppgifter som krävs om djuret har försetts med en klart läslig tatuering före den 3 juli 2011 och inte har märkts genom implantering av en transponder.• Avsnitt V: Krävs endast<ul style="list-style-type: none">— före förflyttning till en annan medlemsstat/... i enlighet med EU:s djurhälsolagstiftning, eller— om djuret återvänder till unionen/... efter en förflyttning till territorier eller tredjeländer i enlighet med EU:s djurhälsolagstiftning (ska fyllas i innan djuret lämnar unionen/...), eller— i enlighet med nationell lagstiftning.• Avsnitt V, 'GILTIG FR.O.M.²': Uppgiften krävs inte för förnyad vaccination (boosterdos).
<p>ISO-landskod + nummer</p>

Anvisningar för ifyllande av pass

- Avsnitt VI: Krävs endast om djuret återvänder till unionen/... efter en förflyttning till vissa territorier eller tredjeländer i enlighet med EU:s djurhälsolagstiftning (ska fyllas i innan djuret lämnar unionen/...).
- Avsnitt VII: Krävs endast före förflyttning till vissa medlemsstater/... i enlighet med EU:s djurhälsolagstiftning.
- Avsnitten VIII–XI: Kan krävas av destinations-territorier eller destinationstredjeländer som godtar passet.
- Avsnitt X: Krävs endast om djuret åtföljs av ett hälsointyg i enlighet med EU:s djurhälsolagstiftning.
- Avsnitt XII: Ytterligare uppgifter som krävs enligt den nationella lagstiftningen.

ISO-landskod + nummer

I. UPPGIFTER OM ÄGAREN

1. Namn: _____
Efternamn: _____
Adress: _____

Postnummer: _____
Ort: _____
Land: _____
Telefonnummer *: _____
Underskrift: _____
2. Namn: _____
Efternamn: _____
Adress: _____

Postnummer: _____
Ort: _____
Land: _____
Telefonnummer *: _____
Underskrift: _____

* valfritt

ISO-landskod + nummer

II. BESKRIVNING AV DJURET

BILD AV DJURET
(valfritt)

1. Namn *: _____
2. Art: _____
3. Ras *: _____
4. Kön: _____
5. Födelsedatum *: _____
6. Färg: _____
7. Eventuella framträdande eller märkbara kännetecken eller egenskaper: _____

* enligt ägarens uppgifter

ISO-landskod + nummer

III. MÄRKNING AV DJURET

1. Transponderns alfanumeriska kod

2. Datum för märkning med eller avläsning av *
transponder

3. Transponderns placering

4. Tatueringens alfanumeriska kod

5. Datum för märkning med/avläsning av tatuering
_____ / _____
6. Tatueringens placering

Märkningen måste verifieras innan ytterligare uppgifter lämnas i detta pass

* stryk vid behov

ISO-landskod + nummer

IV. UTFÄRDANDE AV PASSET	
Förordnad veterinärs namn: _____	
Adress: _____	
Postnummer: _____	
Ort: _____	
Land: _____	
Telefonnummer: _____	
E-postadress: _____	
Datum för utfärdande: _____	
<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT </div>	
<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> ISO-landskod + nummer </div>	

V. VACCINATION MOT RABIES			
TILLVERKARE OCH VACCINETS NAMN	PARTINUM- MER	VACCINATIONS- DATUM ¹ GILTIG FR.O.M. ² GILTIG T.O.M. ³	FÖRORDNAD VETERINÄR
<div style="border: 1px solid black; padding: 2px; width: fit-content; transform: rotate(-90deg); transform-origin: left top;"> ISO-landskod + nummer </div>	<div style="border: 1px solid black; height: 60px; width: 100%;"></div>	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;">*</div>
		2	
		3	
<div style="border: 1px solid black; height: 60px; width: 100%;"></div>	<div style="border: 1px solid black; height: 60px; width: 100%;"></div>	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;">*</div>
		2	
		3	
* Ätminstone namn, adress, telefonnummer och underskrift.			

ISO-landskod + nummer		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	
		1	*
		2	
		3	

* Åtminstone namn, adress, telefonnummer och underskrift.

VI. TITRERING AV RABIESANTIKROPPAR	
<p>Härmed intygar jag att jag har tagit del av det officiella resultatet av en titrering av rabiesantikroppar som utförts i ett EU-godkänt laboratorium på ett blodprov taget den nedan angivna dagen från det ovan beskrivna djuret och som påvisar minst 0,5 IE/ml neutraliserande antikroppar mot rabiesvirus i serum.</p>	
ISO-landskod + nummer	Prov taget den: _____
	Förordnad veterinärs namn: _____
	Adress: _____
	Telefonnummer: _____
	Datum: _____
<div style="border: 1px dashed black; padding: 5px; display: inline-block;"> STAMPEL OCH UNDERSKRIFT </div>	

VID YTTERLIGARE TEST	
ISO-ländskod + nummer	<p>Härmed intygar jag att jag har tagit del av det officiella resultatet av en titrering av rabiesantikroppar som utförts i ett EU-godkänt laboratorium på ett blodprov taget den nedan angivna dagen från det ovan beskrivna djuret och som påvisar minst 0,5 IE/ml neutraliserande antikroppar mot rabiesvirus i serum.</p>
	Prov taget den: _____ Förordnad veterinärs namn: _____ _____
	Adress: _____ Telefonnummer: _____
	Datum: _____
	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT </div>

VII. BEHANDLING MOT ECHINOCOCCUS		
TILLVERKARE OCH PRODUKTNAMN	DATUM ¹ KLOCKSLAG ²	VETERINÄR
ISO-ländskod + nummer	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT </div>
	2	
ISO-ländskod + nummer	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT </div>
	2	
ISO-ländskod + nummer	1	<div style="border: 1px dashed blue; padding: 5px; display: inline-block;"> STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT </div>
	2	

ISO-ländskod + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		

VIII. ÖVRIGA BEHANDLINGAR MOT PARASITER		
TILLVERKARE OCH PRODUKTNAMN	DATUM ¹ KLOCKSLAG ²	VETERINÄR
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>	
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>	
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>	

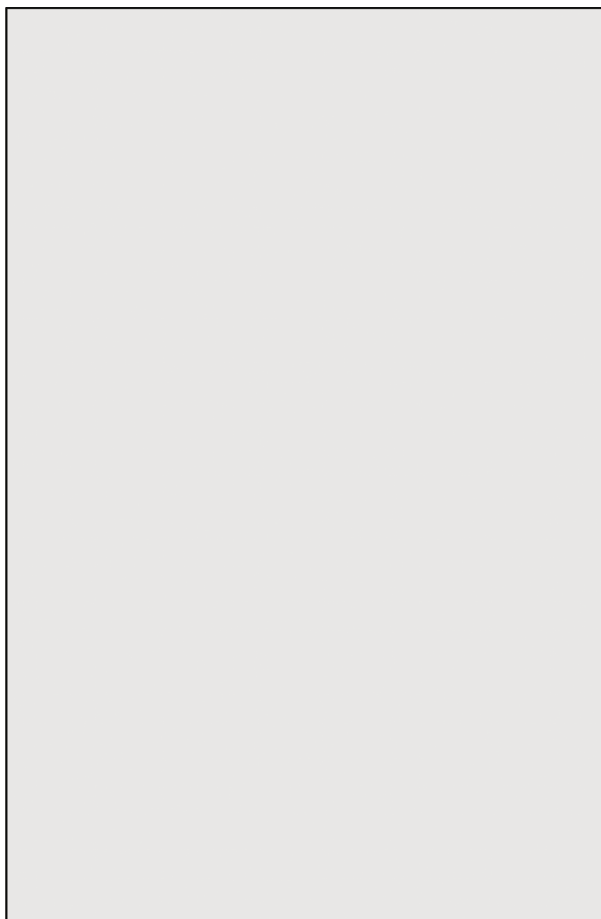
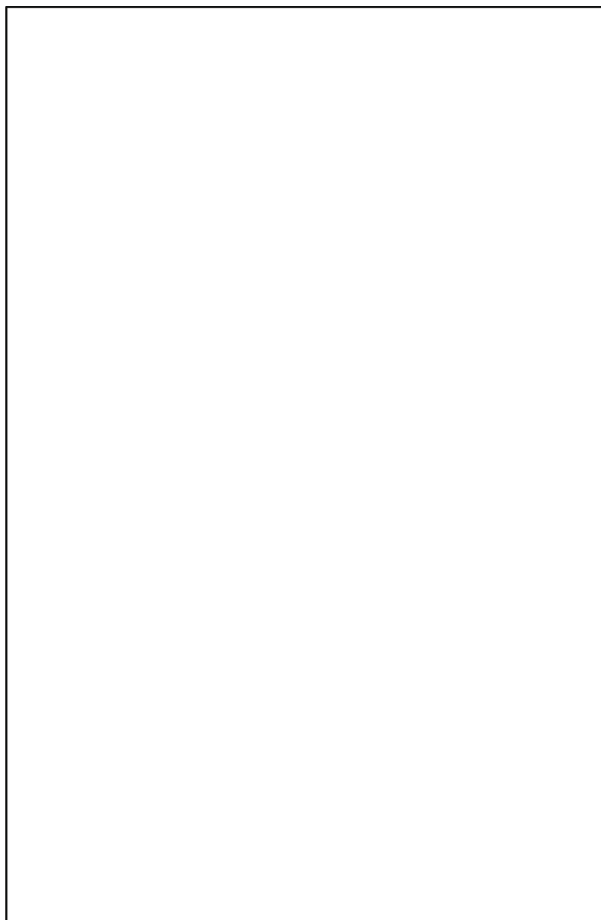
ISO-ländskod + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
		2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		

IX. ÖVRIGA VACCINATIONER			
TILLVERKARE OCH VACCINETTS NAMN	PARTINUMMER	VACCINATIONSdatum ¹ GILTIG T.O.M. ²	VETERINÄR
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
	2 <input type="text"/>		

ISO-landskod + nummer	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	<input type="text"/>	2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
	<input type="text"/>	2 <input type="text"/>	
	<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT
<input type="text"/>	2 <input type="text"/>		
<input type="text"/>	1 <input type="text"/>	STÄMPEL OCH UNDERSKRIFT	
<input type="text"/>	2 <input type="text"/>		

X. KLINISK UNDERSÖKNING		
UTLÅTANDE	DATUM	FÖRORDNAD VETERINÄR
Djuret uppvisar inga tecken på sjukdom och dess hälsotillstånd tillåter den planerade transporten	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Djuret uppvisar inga tecken på sjukdom och dess hälsotillstånd tillåter den planerade transporten	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Djuret uppvisar inga tecken på sjukdom och dess hälsotillstånd tillåter den planerade transporten	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Djuret uppvisar inga tecken på sjukdom och dess hälsotillstånd tillåter den planerade transporten	<input type="text"/>	<input type="text"/>

* Åtminstone namn, adress, telefonnummer och underskrift.

DEL 4

Kompletterande krav för pass som utfärdas i ett av de territorier eller tredjeländer som förtecknas i del 1 i bilaga II till denna förordning

1. Passet format

Passet ska ha måtten 100 × 152 mm.

2. Passet pärm

a) Främre pärm:

i) Färg: PANTONE® monochrome och nationellt emblem i den övre fjärdedelen.

ii) Det utfärdande territoriets eller tredjelandets ISO-kod följt av en unik alfanumerisk kod (markerat med "nummer" i förslaget till pass i del 3) ska tryckas längst ner.

b) Insidan av den främre pärmen och insidan av den bakre pärmen: Färg: vit.

c) Bakre pärm: Färg: PANTONE® monochrome.

3. Rubrikernas ordningsföljd och sidnumrering i passet:

a) Rubrikernas ordningsföljd (romerska siffror) ska iakttas strikt.

b) Sidorna i passet ska numreras längst ner på varje sida i följande format: "sida x av n", där x är det aktuella sidnumret och n det totala antalet sidor i passet.

c) Det utfärdande territoriets eller tredjelandets ISO-kod följt av en unik alfanumerisk kod ska tryckas på varje sida av passet.

d) Antalet sidor samt storleken och formen av "rutorna" i förslaget till pass i del 3 är vägledande.

4. Språk

All tryckt text ska vara på det officiella språket eller de officiella språken i det territorium eller tredjeland som utfärdar passet och på engelska.

5. Säkerhetsdetaljer

a) Efter det att de nödvändiga uppgifterna har förts in i avsnitt III i passet ska sidan förseglas med hjälp av en transparent självhäftande film.

b) Om uppgifterna på en av sidorna i passet utgörs av ett klistermärke ska det förseglas med hjälp av en transparent självhäftande film i de fall då klistermärket inte förstörs av sig själv när det avlägsnas.

BILAGA IV

Del 1

Förlaga till djurhälsointyg för förflyttning av hundar, katter eller illrar utan kommersiellt syfte från ett territorium eller tredjeland till en medlemsstat i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EU) nr 576/2013

LAND:

Veterinärintyg för EU

Del I: Närmare uppgifter om sändningen	I.1 Avsändare Namn Adress Tfn		I.2 Intygets referensnummer	I.2.a.			
			I.3 CeCentral behörig myndighet				
			I.4 Lokal behörig myndighet				
	I.5 Mottagare Namn Adress Postnr Tfn		I.6				
	I.7 Ursprungsland	ISO-kod	I.8	I.9	I.10		
	I.11		I.12				
	I.13		I.14				
	I.15		I.16				
			I.17				
	I.18 Beskrivning av varan		I.19 Varukod (HS) 010619				
			I.20 Kvantitet				
	I.21		I.22				
	I.23		I.24				
I.25 Varorna intygas vara avsedda som/för: Sällskapsdjur ☐							
I.26		I.27					
I.28 Identifiering av varorna							
Arter (vetenskapligt namn)	Kön	Identifierings- system	Färg	Ras	Datum för märkning med och/eller avläsning av transponder eller tatuering [dd/mm/åååå]	Identifierings- nummer	Födelsedatum [dd/mm/åååå]

Förflyttning av hundar, katter eller illrar utan kommersiellt syfte från ett territorium eller tredjeland till en medlemsstat i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EU) nr 576/2013

LAND

II. Hälsoinformation		II.a. Intygets referensnummer	II.b.
Del II: Intyg	I egenskap av officiell veterinär ⁽¹⁾ /veterinär som förordnats av den behöriga myndigheten ⁽¹⁾ i (ange namnet på territoriet eller tredjelandet) intyg jag följande:		
	Syftet med befordran/Befordrans art bestyrks av ägaren:		
	II.1.	Enligt den bifogade förklaringen ⁽²⁾ från ägaren eller den fysiska person som av ägaren skriftligen bemyndigats att för ägarens räkning utan kommersiellt syfte förflytta djuren, vilket stöds av bevisning ⁽³⁾ , ska de djur som beskrivs i fält I.28 åtfölja ägaren eller den fysiska person som av ägaren skriftligen bemyndigats att för ägarens räkning utan kommersiellt syfte förflytta djuren inom fem dagar från dennes förflyttning, och de ska inte vara föremål för en förflyttning som syftar till försäljning eller överlåtelse av äganderätten; ansvaret för djuren ska kvarstå hos	
	(¹) antingen	[ägaren.]	
	(¹) eller	[den fysiska person som av ägaren skriftligen bemyndigats att för ägarens räkning utan kommersiellt syfte förflytta djuren.]	
	(¹) eller	[den fysiska person som av det transportföretag som ägaren anlitat utsetts för att för ägarens räkning utan kommersiellt syfte förflytta djuren.]	
	(¹) antingen	[II.2. De djur som beskrivs i fält I.28 förflyttas i grupper om högst fem.]	
	(¹) eller	[II.2. De djur som beskrivs i fält I.28 förflyttas i grupper om fler än fem, är äldre än sex månader och ska delta i tävlingar, utställningar eller idrottsevenemang eller träning inför sådana evenemang, och ägaren eller den fysiska person som avses i punkt II.1 har lämnat in bevisning ⁽³⁾ på att djuren har registrerats	
	(¹) antingen	[för att delta i ett sådant evenemang.]	
	(¹) eller	[i en organisation som organiserar sådana evenemang.]	
Intygande om rabiesvaccination och titrering av rabiesantikroppar:			
(¹) antingen	[II.3. De djur som beskrivs i fält I.28 är yngre än 12 veckor och har inte vaccinerats mot rabies eller är mellan 12 och 16 veckor gamla och har vaccinerats mot rabies, men det har inte förflutit minst 21 dagar sedan slutförandet av den första vaccinationen mot rabies i enlighet med giltighetskraven i bilaga III till förordning (EU) nr 576/2013 ⁽⁴⁾ , samtidigt som		
	II.3.1 det territorium eller tredjeland som djuren kommer ifrån och som anges i fält I.1 är förtecknat i bilaga II till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 576/2013, den bestämmelsemedlemsstat som anges i fält I.5 har meddelat allmänheten att den tillåter förflyttning av sådana djur till dess territorium och djuren åtföljs av		
(¹) antingen	[II.3.2 den bifogade förklaringen ⁽⁵⁾ från ägaren eller den fysiska person som avses i punkt II.1 om att djuren alltifrån födseln fram till tidpunkten för förflyttningen utan kommersiellt syfte inte har haft kontakt med viltlevande djur av arter som är mottagliga för rabies.]		
(¹) eller	[II.3.2 moderdjuret, som de fortfarande är beroende av, varvid det kan fastställas att moderdjuret före ungarnas födsel har vaccinerats mot rabies i enlighet med giltighetskraven i bilaga III till förordning (EU) nr 576/2013.]		
(¹) och/eller	[II.3. De djur som beskrivs i fält I.28 var minst 12 veckor vid tidpunkten för vaccinationen mot rabies och det har förflutit minst 21 dagar sedan slutförandet av den första vaccinationen mot rabies ⁽⁴⁾ i enlighet med giltighetskraven i bilaga III till förordning (EU) nr 576/2013 and any subsequent revaccination was carried out within the period of validity of the preceding vaccination ⁽⁶⁾ ; and		
(¹) antingen	[II.3.1 de djur som beskrivs i fält I.28 kommer från ett territorium eller tredjeland som förtecknas i bilaga II till genomförandeförordning (EU) nr 577/2013, antingen direkt genom ett territorium eller tredjeland som förtecknas i bilaga II till genomförandeförordning (EU) nr 577/2013 eller genom ett annat territorium eller tredjeland än de som förtecknas i bilaga II till genomförandeförordning (EU) nr 577/2013, i enlighet med artikel 12.1 c i förordning (EU) nr 576/2013 ⁽⁷⁾ , varvid närmare uppgifter om den nuvarande rabiesvaccinationen anges i tabellen nedan.]		
(¹) eller	[II.3.1 de djur som beskrivs i fält I.28 kommer från eller är avsedda för transitering genom ett annat territorium eller tredjeland än de som förtecknas i bilaga II till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 577/2013, den titrering av rabiesantikroppar ⁽⁸⁾ som utförts på ett blodprov som togs av en av den behöriga myndigheten förordnad veterinär det datum som anges i tabellen nedan, minst 30 dagar efter den föregående vaccinationen och minst tre månader före det datum då detta intyg utfärdades, visar en antikroppstitrering på minst 0,5 IU/ml och en eventuell förnyad vaccination har utförts inom giltighetstiden för den föregående vaccinationen ⁽⁶⁾ ; närmare uppgifter om den nu giltiga rabiesvaccinationen och tidpunkten för provtagning för testning av immunsvaret anges i tabellen nedan:]		

Förflyttning av hundar, katter eller illrar utan kommersiellt syfte från ett territorium eller tredjeland till en medlemsstat i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EU) nr 576/2013

LAND

II. Hälsoinformation	II.a. Intygets referensnummer	II.b.
Del II:		
<p>(¹) Stryk det som inte är tillämpligt.</p> <p>(²) Den försäkran som avses i punkt II.1 ska bifogas intyget samt följa förlagan och uppfylla de kompletterande kraven i del 3 i bilaga IV till genomförandeförordning (EU) nr 577/2013.</p> <p>(³) Den bevisning som avses i punkt II.1 (t.ex. boardingkort, flygbiljett) och i punkt II.2 (t.ex. bekräftelse på anmälan till evenemanget, bevis på medlemskap) ska lämnas om de behöriga myndigheterna som ansvarar för de kontroller som avses i punkt b i anmärkningarna begär detta.</p> <p>(⁴) Eventuell förnyad vaccination ska betraktas som en första vaccination om den inte utförts inom giltighetstiden för en tidigare vaccination.</p> <p>(⁵) Den försäkran som avses i punkt II.3.2 ska bifogas intyget och uppfylla de krav på format, utformning och språk som föreskrivs i delarna 1 och 3 i bilaga I till genomförandeförordning (EU) nr 577/2013.</p> <p>(⁶) En bestyrkt kopia av identifierings- och vaccinationsuppgifter för de berörda djuren ska bifogas intyget.</p> <p>(⁷) För det tredje alternativet gäller villkoret att ägaren eller den fysiska person som avses i punkt II.1, på begäran av de behöriga myndigheter som ansvarar för de kontroller som avses i punkt b, ska lämna en förklaring om att djuren inte har haft kontakt med djur av arter som är mottagliga för rabies och att de hållits i säkert förvar i ett transportmedel eller på den internationella flygplatsens område under transiteringen genom ett annat territorium eller tredjeland än de som förtecknas i bilaga II till genomförandeförordning (EU) nr 577/2013. Förklaringen ska uppfylla de krav på format, utformning och språk som föreskrivs i delarna 2 och 3 i bilaga I till genomförandeförordning (EU) nr 577/2013.</p> <p>(⁸) Det antikroppstest för rabies som avses i punkt II.3.1</p> <ul style="list-style-type: none"> — ska utföras på ett prov som tagits av en av den behöriga myndigheten förordnad veterinär minst 30 dagar efter vaccinationen och tre månader före importen, — ska påvisa minst 0,5 IU/ml neutraliserande antikroppar mot rabiesvirus i serum, — ska utföras av ett laboratorium som godkänts i enlighet med artikel 3 i rådets beslut 2000/258/EG (förteckning över godkända laboratorier finns på http://ec.europa.eu/food/animal/liveanimals/pets/approval_en.htm), — behöver inte förnyas för djur som efter testet med tillfredsställande resultat har undergått förnyad vaccination mot rabies inom giltighetstiden för en tidigare vaccination. <p>En bestyrkt kopia av det godkända laboratoriets officiella rapport om resultatet av det rabiesantikroppstest som avses i punkt II.3.1 ska bifogas intyget.</p> <p>(⁹) Den behandling mot <i>Echinococcus multilocularis</i> som avses i punkt II.4 ska</p> <ul style="list-style-type: none"> — administreras av en veterinär högst 120 timmar och minst 24 timmar före den planerade införseln av hundarna till en av de medlemsstater eller delar av medlemsstater som förtecknas i bilaga I till delegerade förordning (EU) nr 1152/2011, — bestå av en läkemedelsprodukt som innehåller en lämplig dos av prazikvantel eller farmakologiskt verksamma ämnen som ensamma eller i kombination bevisligen har minskat bördan av vuxna exemplar och larver av parasiten <i>Echinococcus multilocularis</i> i den berörda värd-djursarten. <p>(¹⁰) Den tabell som avses i punkt II.4 ska användas för att dokumentera närmare uppgifter om en ytterligare behandling om denna administrerades efter den dag då intyget undertecknades och före den planerade införseln till en av de medlemsstater eller delar av medlemsstater som förtecknas i bilaga I till delegerade förordning (EU) nr 1152/2011.</p> <p>(¹¹) Den tabell som avses i punkt II.4 ska användas för att dokumentera närmare uppgifter om behandlingar om dessa administrerades efter den dag då intyget undertecknades vid vidareförflyttning till andra medlemsstater enligt anmärkning b och i samband med fotnot (9).</p>		

Förflyttning av hundar, katter eller illrar utan kommersiellt syfte från ett territorium eller tredjeland till en medlemsstat i enlighet med artikel 5.1 och 5.2 i förordning (EU) nr 576/2013

LAND

II.	Hälsoinformation	II.a. Intygets referensnummer	II.b.
<p>Officiell veterinär/förordnad veterinär</p> <p>Namn (med versaler):</p> <p>Adress:</p> <p>Telefon:</p> <p>Datum:</p> <p>Stämpel:</p> <p>Titel och befattning:</p> <p>Underskrift:</p>			
<p>Godkännande av den behöriga myndigheten (ej nödvändigt om intyget undertecknas av en officiell veterinär)</p> <p>Namn (med versaler):</p> <p>Adress:</p> <p>Telefon:</p> <p>Datum:</p> <p>Stämpel:</p> <p>Titel och befattning:</p> <p>Underskrift:</p>			
<p>Tjänsteman vid den resandes inreseort (för vidareförflyttning till andra medlemsstater)</p> <p>Namn (med versaler):</p> <p>Adress:</p> <p>Telefon:</p> <p>E-postadress:</p> <p>Datum då dokument- och identitetskontrollerna slutfördes:</p> <p>Befattning:</p> <p>Underskrift:</p> <p>Stämpel:</p>			

DEL 2

Anvisningar för ifyllande av djurhälsintyg

- Om det i intyget anges att förklaringar som inte är tillämpliga ska strykas, får den officiella veterinären stryka över, parafera och stämpla förklaringar som inte är relevanta eller stryka dem helt ur intyget.
- Originalen till varje intyg ska bestå av ett enda blad eller, om mer text krävs, utformas på ett sådant sätt att alla blad som behövs utgör en enda odelbar enhet.
- Intyget ska avfattas på åtminstone ett av de officiella språken i den medlemsstat där införseln sker och på engelska. Det ska fyllas i med versaler på åtminstone ett av de officiella språken i den medlemsstaten där införseln sker eller på engelska.
- Om ytterligare blad eller stöddokumentation bifogas till intyget, ska även dessa blad eller denna dokumentation betraktas som en del av originalintyget och den officiella veterinären ska underteckna och stämpla på varje sida.
- Om intyget, med de ytterligare sidor som avses i punkt d, består av mer än en sida ska varje sida numreras (sidans nummer av det totala antalet sidor) längst ned på sidan, medan intygets referensnummer, som utfärdats av den behöriga myndigheten, ska anges högst upp på varje sida.
- Originalintyget ska utfärdas av en officiell veterinär i det territorium eller tredjeland som djuret avsänds från eller av en förordnad veterinär, och därefter godkännas av den behöriga myndigheten i det territorium eller tredjeland som djuret avsänds från. Den behöriga myndigheten i det territorium eller tredjeland som djuret avsänds från ska se till att de bestämmelser och principer om utfärdande av intyg som följs är likvärdiga med dem som anges i direktiv 96/93/EG.

Underskriften ska ha annan färg än den tryckta texten. Detta gäller även för stämplor, med undantag för präglade stämplor och vattenstämplor.

- g) Intygets referensnummer, som anges i fälten I.2 och II.a, ska utfärdas av den behöriga myndigheten i det territorium eller tredjeland som djuret avsänds från.

DEL 3

Skriftlig förklaring som avses i artikel 25.3 i förordning (EU) nr 576/2013

Avsnitt A

Förlaga till förklaring

Undertecknad

.....

[ägare eller fysisk person som av ägaren skriftligen bemyndigats att för ägarens räkning utföra förflyttningen utan kommersiellt syfte ⁽¹⁾]

försäkrar att följande sällskapsdjur inte är föremål för en förflyttning som syftar till försäljning eller överlåtelse av äganderätten till dem, och att de kommer att åtfölja ägaren eller den fysiska person som av ägaren skriftligen bemyndigats att för ägarens räkning utföra förflyttningen utan kommersiellt syfte ⁽¹⁾ inom fem dagar från dennes förflyttning.

Transponderns/tatueringens ⁽¹⁾ alfanumeriska kod	Djurhälsointygets nummer

Under förflyttningen utan kommersiellt syfte ska ansvaret för de ovannämnda djuren kvarstå hos

⁽¹⁾ *antingen* [ägaren.];

⁽¹⁾ *eller* [den fysiska person som av ägaren skriftligen bemyndigats att för ägarens räkning utföra förflyttningen utan kommersiellt syfte.]

⁽¹⁾ *eller* [den fysiska person som av det transportföretag som ägaren anlitat utsetts för att för ägarens räkning utföra förflyttningen utan kommersiellt syfte: (*ange transportföretagets namn*)]

Ort och datum:

Underskrift av ägaren eller den fysiska person som av ägaren skriftligen bemyndigats att för ägarens räkning utföra förflyttningen utan kommersiellt syfte ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

Avsnitt B

Kompletterande krav för förklaringen

Förklaringen ska avfattas på åtminstone ett av de officiella språken i den medlemsstat där införseln sker och på engelska samt ska fyllas i med versaler.

PRENUMERATIONSPRISER 2013 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 420 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	910 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV